

Dz. U. 2015 poz. 478**U S T A W A**

z dnia 20 lutego 2015 r.

o odnawialnych źródłach energii¹⁾**Rozdział 1****Przepisy ogólne****Art. 1. 1.** Ustawa określa:

- 1) zasady i warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania:
 - a) energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii,
 - b) biogazu rolniczego
– w instalacjach odnawialnego źródła energii,
 - c) biopłynów;
- 2) mechanizmy i instrumenty wspierające wytwarzanie:
 - a) energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii,
 - b) biogazu rolniczego,
 - c) ciepła
– w instalacjach odnawialnego źródła energii;

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:

- 1) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywę 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 16, z późn. zm.);
- 2) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz. Urz. UE L 315 z 14.11.2012, str. 1);
- 3) dyrektywę Rady 2013/18/UE z dnia 13 maja 2013 r. dostosowującą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji (Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 230);
- 4) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82);
- 5) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniającą dyrektywę 2012/27/UE (Dz. Urz. UE L 158 z 14.06.2019, str. 125).

- 3) zasady wydawania gwarancji pochodzenia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 4) zasady realizacji krajowego planu działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych;
- 5) warunki i tryb wydawania certyfikatów instalatorom instalacji odnawialnego źródła energii oraz akredytowania organizatorów szkoleń;
- 6) zasady współpracy międzynarodowej w zakresie odnawialnych źródeł energii oraz wspólnych projektów inwestycyjnych.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych zużywanych w transporcie w rozumieniu ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1233 i 1565), zwanej dalej „ustawą o biokomponentach i biopaliwach ciekłych”, z wyłączeniem przepisów rozdziału 6.

3. Do przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii do sieci stosuje się przepisy ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 833, z późn. zm.²⁾), zwanej dalej „ustawą – Prawo energetyczne”.

4. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) biogaz – gaz uzyskany z biomasy, w szczególności z instalacji przeróbki odpadów zwierzęcych lub roślinnych, oczyszczalni ścieków oraz składowisk odpadów;
- 2) biogaz rolniczy – gaz otrzymywany w procesie fermentacji metanowej surowców rolniczych, produktów ubocznych rolnictwa, płynnych lub stałych odchodów zwierzęcych, produktów ubocznych, odpadów lub pozostałości z przetwórstwa produktów pochodzenia rolniczego lub biomasy leśnej, lub biomasy roślinnej zebranej z terenów innych niż zaewidencjonowane jako rolne lub leśne, z wyłączeniem biogazu pozyskanego z surowców pochodzących ze składowisk odpadów, a także oczyszczalni ścieków, w tym zakładowych oczyszczalni ścieków z przetwórstwa rolno-spożywczego, w których nie jest prowadzony rozdział ścieków przemysłowych od pozostałych rodzajów osadów i ścieków;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 843, 1086, 1378 i 1565 oraz z 2021 r. poz. 234 i 255.

- 3) biomasa – ulegającą biodegradacji część produktów, odpadów lub pozostałości pochodzenia biologicznego z rolnictwa, w tym substancje roślinne i zwierzęce, leśnictwa i związanych z nimi działoł przemysłu, w tym rybołówstwa i akwakultury, przetworzoną biomasę, w szczególności w postaci brykietu, peletu, toryfikatu i biowęgla, a także ulegającą biodegradacji część odpadów przemysłowych lub komunalnych pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, w tym odpadów z instalacji do przetwarzania odpadów oraz odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ściekół, w szczególności osadów ściekowych, zgodnie z przepisami o odpadach w zakresie kwalifikowania części energii odzyskanej z termicznego przekształcania odpadów;
- 3a) (uchylony)
- 3b) biomasa pochodzenia rolniczego – biomasę pochodzącą z upraw energetycznych, a także odpady lub pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty;
- 4) biopłyny – ciekłe paliwa dla celów energetycznych innych niż w transporcie, w tym do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła, wytworzone z biomasy, wykorzystywane w instalacjach spełniających wymagania w zakresie standardów emisyjnych, o ile takie standardy zostały określone na podstawie przepisów o ochronie środowiska;
- 4a) biowęgiel – wysokoenergetyczne paliwo stałe o wartości opałowej nie mniejszej niż 21 GJ/t wytworzone w procesie termicznego przetwarzania stałych substancji pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, ulegających biodegradacji i pochodzących z:
- a) produktów, odpadów i pozostałości z produkcji rolnej i leśnej oraz przemysłu przetwarzającego ich produkty,
- b) części odpadów innych niż wymienione w lit. a, które ulegają biodegradacji, z wyłączeniem odpadów z instalacji do przetwarzania odpadów oraz odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ściekół w rozumieniu przepisów o odpadach
- przy czym proces ten przebiega w temperaturze 320–700°C w atmosferze beztlenowej lub przy znacznym niedoborze tlenu i przy ciśnieniu bliskim atmosferycznemu bez użycia katalizatorów oraz substancji obcych;
- 4b) centralny system informacji rynku energii – centralny system informacji rynku energii w rozumieniu art. 3 pkt 69 ustawy – Prawo energetyczne;

- 5) dedykowana instalacja spalania biomasy – instalację odnawialnego źródła energii, w której spalana jest wyłącznie biomasa albo biomasa łącznie z biogazem, biogazem rolniczym lub biopłynami, przy czym w instalacji tej może być stosowane paliwo pomocnicze;
- 6) dedykowana instalacja spalania wielopaliwowego – instalację spalania wielopaliwowego, w której udział liczony według wartości energetycznej biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego jest większy niż 15% w łącznej wartości energetycznej wszystkich spalonych paliw zużytych do wytworzenia energii elektrycznej lub ciepła w tej instalacji w okresie rozliczeniowym określonym we wniosku, o którym mowa w art. 45 ust. 1, albo w okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 83 ust. 2, o ile instalacja ta:
 - a) jest wyposażona w odrębne linie technologiczne służące do transportu do komory paleniskowej biomasy, biopłynu, biogazu lub biogazu rolniczego lub
 - b) wykorzystuje technologię fluidalną przeznaczoną do spalania odpadów przemysłowych wspólnie z paliwami kopalnymi lub paliwami powstałymi z ich przetworzenia oraz z biomasą, biopłynem, biogazem lub z biogazem rolniczym;
- 7) (uchylony)
- 7a) drewno energetyczne – surowiec drzewny, który ze względu na cechy jakościowo-wymiarowe posiada obniżoną wartość techniczną i użytkową uniemożliwiającą jego przemysłowe wykorzystanie, a także surowiec drzewny stanowiący biomasę pochodzenia rolniczego;
- 8) dystrybucja – dystrybucję w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 9) energia aerothermalna – energię o charakterze nieantropogenicznym magazynowaną w postaci ciepła w powietrzu na danym terenie;
- 10) energia geothermalna – energię o charakterze nieantropogenicznym skumulowaną w postaci ciepła pod powierzchnią ziemi;
- 11) energia hydrothermalna – energię o charakterze nieantropogenicznym skumulowaną w postaci ciepła w wodach powierzchniowych;
- 11a) hybrydowa instalacja odnawialnego źródła energii – wyodrębniony zespół urządzeń opisanych przez dane techniczne i handlowe, przyłączonych do tej samej sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej o napięciu znamionowym nie wyższym niż 110 kV, w których energia elektryczna jest wytwarzana wyłącznie

z odnawialnych źródeł energii, różniących się rodzajem oraz charakterystyką dyspozycyjności wytwarzanej energii elektrycznej, oraz:

- a) żadne z urządzeń wytwórczych nie ma mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 80% łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej tego zespołu,
- b) urządzenia wytwórcze wchodzące w skład tego zespołu mogą być wyposażone w jeden albo w kilka układów wyprowadzenia mocy, w ramach jednego albo kilku punktów przyłączenia,
- c) łączny stopień wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej tego zespołu jest większy niż 3504 MWh/MW/rok,
- d) zespół ten jest zlokalizowany na obszarze jednego powiatu albo nie więcej niż 5 gmin graniczących ze sobą

– przy czym taki zespół urządzeń wytwórczych może być wspomagany magazynem energii służącym do magazynowania energii wytworzonej z tego zespołu i wówczas oddawana z niego energia jest traktowana jako energia z odnawialnego źródła energii;

- 12) hydroenergia – energię mechaniczną wód, z wyłączeniem energii uzyskiwanej z pracy pompowej w elektrowniach szczytowo-pompowych lub elektrowniach wodnych z członem pompowym;
- 13) instalacja odnawialnego źródła energii – instalację stanowiącą wyodrębniony zespół:
 - a) urządzeń służących do wytwarzania energii opisanych przez dane techniczne i handlowe, w których energia jest wytwarzana z odnawialnych źródeł energii, lub
 - b) obiektów budowlanych i urządzeń stanowiących całość techniczno-użytkową służący do wytwarzania biogazu rolniczego– a także połączony z tym zespołem magazyn energii elektrycznej lub magazyn biogazu rolniczego;
- 14) instalacja termicznego przekształcania odpadów – instalację odnawialnego źródła energii będącą spalarnią odpadów lub współspalarnią odpadów w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2020 r. poz. 797, 875 i 2361), w której część wytwarzanej energii elektrycznej i ciepła pochodzi z ulegającej biodegradacji części odpadów przemysłowych lub komunalnych, pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, w tym odpadów z instalacji do przetwarzania odpadów oraz odpadów z uzdatniania wody

- i oczyszczania ścieków, w szczególności osadów ściekowych, zgodnie z przepisami o odpadach w zakresie kwalifikowania części energii odzyskanej z termicznego przekształcania odpadów;
- 15) instalacja spalania wielopaliwowego – instalację odnawialnego źródła energii, w której energia elektryczna lub ciepło są wytwarzane z biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego spalanych wspólnie z innymi paliwami;
 - 15a) klaster energii – cywilnoprawne porozumienie, w skład którego mogą wchodzić osoby fizyczne, osoby prawne, podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 4–8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85, 374, 695, 875 i 1086 oraz z 2021 r. poz. 159), lub jednostki samorządu terytorialnego, dotyczące wytwarzania i równoważenia zapotrzebowania, dystrybucji lub obrotu energią z odnawialnych źródeł energii lub z innych źródeł lub paliw, w ramach sieci dystrybucyjnej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV, na obszarze działania tego klastra nieprzekraczającym granic jednego powiatu w rozumieniu ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 920) lub 5 gmin w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 i 1378); klaster energii reprezentuje koordynator, którym jest powołana w tym celu spółdzielnia, stowarzyszenie, fundacja lub wskazany w porozumieniu cywilnoprawnym dowolny członek klastra energii, zwany dalej „koordynatorem klastra energii”;
 - 16) końcowe zużycie energii brutto – nośniki energii dostarczone do celów energetycznych przemysłowi, sektorowi transportowemu, gospodarstwom domowym, sektorowi usługowemu, w tym sektorowi świadczącemu usługi publiczne, rolnictwu, leśnictwu i rybołówstwu, łącznie ze:
 - a) zużyciem energii elektrycznej i ciepła przez przemysł energetyczny na wytwarzanie energii elektrycznej i ciepła,
 - b) stratami energii elektrycznej i ciepła powstającymi podczas ich przesyłania i dystrybucji oraz magazynowania energii elektrycznej;
 - 17) magazyn energii elektrycznej – magazyn energii elektrycznej w rozumieniu art. 3 pkt 10k ustawy – Prawo energetyczne;”;
 - 18) mała instalacja – instalację odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 50 kW i nie większej niż 1 MW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż

110 kV albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu większej niż 150 kW i mniejszej niż 3 MW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest większa niż 50 kW i nie większa niż 1 MW;

- 19) mikroinstalacja – instalację odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 kW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 150 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest nie większa niż 50 kW;
- 19a) modernizacja – proces inwestycyjny, którego celem jest odtworzenie stanu pierwotnego lub zmiana parametrów użytkowych lub technicznych instalacji odnawialnego źródła energii;
- 19b) moc zainstalowana elektryczna instalacji odnawialnego źródła energii – łączną moc znamionową czynną:
 - a) zespołu urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej – zespołu prądotwórczego, podaną przez producenta na tabliczce znamionowej, a w przypadku jej braku, moc znamionową czynną tego zespołu określoną przez jednostkę posiadającą akredytację Polskiego Centrum Akredytacji – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz lub biogaz rolniczy,
 - b) generatora, modułu fotowoltaicznego lub ogniwa paliwowego podaną przez producenta na tabliczce znamionowej – w przypadku instalacji innej niż wskazana w lit. a;
- 20) odbiorca – odbiorcę w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 21) odbiorca końcowy – odbiorcę końcowego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 22) odnawialne źródło energii – odnawialne, niekopalne źródła energii obejmujące energię wiatru, energię promieniowania słonecznego, energię aerotermalną, energię geotermalną, energię hydrotermalną, hydroenergię, energię fal, prądów i pływów morskich, energię otrzymywaną z biomasy, biogazu, biogazu rolniczego oraz z biopłynów;
- 22a) operator informacji rynku energii – operatora informacji rynku energii w rozumieniu art. 3 pkt 72 ustawy – Prawo energetyczne;
- 23) operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego – operatora systemu dystrybucyjnego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;

- 24) operator systemu dystrybucyjnego gazowego – operatora systemu dystrybucyjnego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 25) operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego – operatora systemu przesyłowego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 26) paliwo gazowe – paliwo gazowe w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 27) paliwo pomocnicze – paliwo inne niż biomasa, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy stosowane wyłącznie do uruchomienia instalacji odnawialnego źródła energii, w której zastosowane zabezpieczenia techniczne uniemożliwiają wytwarzanie z niego energii elektrycznej;
- 27a) prosument energii odnawialnej – odbiorcę końcowego wytwarzającego energię elektryczną wyłącznie z odnawialnych źródeł energii na własne potrzeby w mikroinstalacji, pod warunkiem że w przypadku odbiorcy końcowego niebędącego odbiorcą energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, nie stanowi to przedmiotu przeważającej działalności gospodarczej określonej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 443 i 1486);
- <27b) prosument wirtualny energii odnawialnej – odbiorcę końcowego wytwarzającego energię elektryczną wyłącznie z odnawialnych źródeł energii na własne potrzeby w instalacji odnawialnego źródła energii przyłączonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej w innym miejscu niż miejsce dostarczania energii elektrycznej do tego odbiorcy, która jednocześnie nie jest przyłączona do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej za pośrednictwem wewnętrznej instalacji elektrycznej budynku wielolokalowego, pod warunkiem że w przypadku odbiorcy końcowego niebędącego odbiorcą energii elektrycznej w gospodarstwie domowym wytwarzanie to nie stanowi przedmiotu przeważającej działalności gospodarczej określonej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej;>**
- 27c) prosument zbiorowy energii odnawialnej – odbiorcę końcowego wytwarzającego energię elektryczną wyłącznie z odnawialnych źródeł energii na własne potrzeby w mikroinstalacji lub małej instalacji przyłączonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej za pośrednictwem wewnętrznej instalacji elektrycznej budynku wielolokalowego, w której znajduje się punkt poboru energii

Dodany pkt 27b w art. 2 wejdzie w życie z dn. 1.04.2022 r., a w zakresie, w jakim dotyczy prosumenta wirtualnego energii odnawialnej w rozumieniu art. 2 pkt 27b ustawy o odnawialnych źródłach energii wejdzie w życie z dn. 2.07.2024 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 2376)

elektrycznej tego odbiorcy, pod warunkiem że w przypadku odbiorcy końcowego niebędącego odbiorcą energii elektrycznej w gospodarstwie domowym wytwarzanie to nie stanowi przedmiotu przeważającej działalności gospodarczej określonej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej;

28) przedsiębiorstwo energetyczne – przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;

29) przesyłanie – przesyłanie w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;

29a) punkt poboru energii – punkt poboru energii w rozumieniu art. 3 pkt 67 ustawy – Prawo energetyczne;

<29b) reprezentant prosumentów – osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, uprawnioną na podstawie umowy, o której mowa w art. 4a ust. 1, do reprezentacji prosumentów wirtualnych energii odnawialnej lub prosumentów zbiorowych energii odnawialnej, w szczególności w relacjach z operatorem systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, zarządcą budynku wielolokalowego lub organami administracji architektoniczno-budowlanej, a w przypadku prosumenta wirtualnego energii odnawialnej – także podmiotem odpowiedzialnym za bilansowanie handlowe;>

30) rozruch technologiczny – pracę instalacji odnawialnego źródła energii mającą na celu wyłącznie przeprowadzenie prób i testów umożliwiających końcowy odbiór tej instalacji;

31) sieci – sieci w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;

32) sieć dystrybucyjna – sieć dystrybucyjną w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;

33) sieć przesyłowa – sieć przesyłową w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;

33a) spółdzielnia energetyczna – spółdzielnię w rozumieniu ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2020 r. poz. 275, 568, 695, 875 i 2320) lub ustawy z dnia 4 października 2018 r. o spółdzielniach rolników (Dz. U. poz. 2073), której przedmiotem działalności jest wytwarzanie energii elektrycznej lub biogazu, lub ciepła, w instalacjach odnawialnego źródła energii i równoważenie zapotrzebowania energii elektrycznej lub biogazu, lub ciepła, wyłącznie na potrzeby własne spółdzielni energetycznej i jej członków,

Dodany pkt 29b w art. 2 wejdzie w życie z dn. 1.04.2022 r., a w zakresie, w jakim dotyczy prosumenta wirtualnego energii odnawialnej w rozumieniu art. 2 pkt 27b ustawy o odnawialnych źródłach energii wejdzie w życie z dn. 2.07.2024 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 2376).

przylączonych do zdefiniowanej obszarowo sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV lub sieci dystrybucyjnej gazowej, lub sieci ciepłowniczej;

33b) stała cena zakupu – cenę energii elektrycznej, po jakiej od wytwórcy, o którym mowa w art. 70a ust. 1, zakupu dokonuje sprzedawca zobowiązany lub cenę stanowiącą podstawę do wyliczenia ujemnego salda dla wytwórcy, o którym mowa w art. 70a ust. 2 albo w art. 70b ust. 9 pkt 2;

33c) toryfikat – wysokoenergetyczne paliwo stałe o wartości opałowej nie mniejszej niż 21 GJ/t wytworzone w procesie termicznego przetwarzania stałych substancji pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, ulegających biodegradacji i pochodzących z:

- a) produktów, odpadów i pozostałości z produkcji rolnej i leśnej oraz przemysłu przetwarzającego ich produkty,
- b) części odpadów innych niż wymienione w lit. a, które ulegają biodegradacji, z wyłączeniem odpadów z instalacji do przetwarzania odpadów oraz odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ścieków w rozumieniu przepisów o odpadach

– przy czym proces ten przebiega w temperaturze pomiędzy 200–320°C w atmosferze beztlenowej lub przy znacznym niedoborze tlenu i przy ciśnieniu bliskim atmosferycznemu bez użycia katalizatorów oraz substancji obcych;

34) układ hybrydowy – instalację odnawialnego źródła energii, wytwarzającą energię elektryczną albo energię elektryczną i ciepło, w której w procesie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła są wykorzystywane nośniki energii wytwarzane oddzielnie z odnawialnych źródeł energii, z możliwością wykorzystania paliwa pomocniczego, i ze źródeł energii innych niż odnawialne, pracujące na wspólny kolektor oraz zużywane wspólnie w tej jednostce wytwórczej do wytworzenia energii elektrycznej lub ciepła;

34a) układ pomiarowo-rozliczeniowy – układ pomiarowo-rozliczeniowy w rozumieniu art. 3 pkt 63 ustawy – Prawo energetyczne;

35) układ rozdzielony – układ urządzeń służący do wytwarzania energii elektrycznej albo ciepła w odrębnych procesach technologicznych;

35a) umowa kompleksowa – umowę kompleksową w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;

- 36) wartość początkowa – wartość początkową w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2021 r. poz. 217);
- 37) wyłączna strefa ekonomiczna – obszar wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2020 r. poz. 2135 oraz z 2021 r. poz. 234);
- 38) wysokosprawna kogeneracja – wysokosprawną kogenerację w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 39) wytwórca – podmiot, który ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wytwarzający energię elektryczną lub ciepło z odnawialnych źródeł energii lub wytwarzający biogaz rolniczy w instalacjach odnawialnego źródła energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w wyłącznej strefie ekonomicznej;
- 40) zboża pełnowartościowe – ziarna zbóż spełniające wymagania jakościowe dla zbóż w zakupie interwencyjnym określone w art. 7 rozporządzenia wymienionego w pkt 3, które podlegają zakupowi interwencyjnemu.

Art. 2a. Ilekroć w ustawie jest mowa o cenie zakupu energii elektrycznej, stałej cenie zakupu, cenie skorygowanej, cenie wynikającej z oferty lub cenie referencyjnej, należy przez to rozumieć taką cenę niezawierającą kwoty podatku od towarów i usług.

Art. 3. Podjęcie i wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wymaga uzyskania koncesji na zasadach i warunkach określonych w ustawie – Prawo energetyczne, z wyłączeniem wytwarzania energii elektrycznej:

- 1) w mikroinstalacji;
- 2) w małej instalacji;
- 3) wyłącznie z biogazu rolniczego, w tym w kogeneracji w rozumieniu art. 3 pkt 33 ustawy – Prawo energetyczne;
- 4) wyłącznie z biopłynów.

Rozdział 2

Zasady i warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji oraz małej

instalacji, z wyłączeniem wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego lub z biopłynów, oraz zasady wytwarzania energii elektrycznej przez prosumentów energii odnawialnej, prosumentów zbiorowych energii odnawialnej oraz prosumentów wirtualnych energii odnawialnej

Art. 4. 1. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dokonuje rozliczenia ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej wobec ilości energii elektrycznej pobranej z tej sieci w celu jej zużycia na potrzeby własne przez prosumenta energii odnawialnej wytwarzającego energię elektryczną w mikroinstalacji o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej:

- 1) większej niż 10 kW – w stosunku ilościowym 1 do 0,7;
- 2) nie większej niż 10 kW – w stosunku ilościowym 1 do 0,8.

1a. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dokonuje rozliczenia:

- 1) ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej w okresie od 1 kwietnia 2022 r. do 30 czerwca 2022 r. wobec ilości energii elektrycznej pobranej z tej sieci w tym okresie w celu jej zużycia na potrzeby własne przez prosumenta energii odnawialnej lub prosumenta zbiorowego energii odnawialnej wytwarzającego energię elektryczną w mikroinstalacji lub małej instalacji o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej:
 - a) większej niż 10 kW – w stosunku ilościowym 1 do 0,7,
 - b) nie większej niż 10 kW – w stosunku ilościowym 1 do 0,8– w odniesieniu do instalacji, w których energia elektryczna została wytworzona i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej po raz pierwszy w okresie od 1 kwietnia 2022 r. do 30 czerwca 2022 r., z wyłączeniem mikroinstalacji przyłączonych do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej zgodnie z art. 4d ust. 2–11;
- 2) wartości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej od 1 lipca 2022 r. przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, wytwarzającego energię elektryczną w instalacji odnawialnego źródła energii, której przyłączenie do sieci elektroenergetycznej i wprowadzenie z niej energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej po raz pierwszy nastąpiło po 31 marca 2022 r., z wyłączeniem mikroinstalacji przyłączonych do sieci

Pkt 2 w ust. 1a, ust. 1c i 1d w art. 4 wejdą w życie z dn. 1.04.2022 r., a w zakresie, w jakim dotyczy prosumenta wirtualnego energii odnawialnej w rozumieniu art. 2 pkt 27b ustawy o odnawialnych źródłach energii wejdzie w życie z dn. 2.07.2024 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 2376).

dystrybucyjnej elektroenergetycznej zgodnie z art. 4d ust. 2–11, wobec wartości energii elektrycznej pobranej z tej sieci w celu jej zużycia na potrzeby własne.

1b. Prosument energii odnawialnej korzystający z rozliczenia, o którym mowa w ust. 1, może nie później niż na 21 dni przed początkiem kolejnego kwartału złożyć pisemne oświadczenie do sprzedawcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, o skorzystaniu z zasad prowadzenia rozliczeń określonych w ust. 1a pkt 2. W przypadku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, zasady prowadzenia rozliczeń określone w ust. 1a pkt 2 stosuje się od pierwszego dnia kolejnego kwartału, lecz nie wcześniej niż od 1 lipca 2022 r., przez okres 15 lat, pomniejszony o okres korzystania przez tego prosumenta energii odnawialnej z rozliczeń prowadzonych na zasadach określonych w ust. 1.

1c. Prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej może przypisać do jednego punktu poboru energii, w którym pobiera energię elektryczną, moc zainstalowaną elektryczną instalacji odnawialnych źródeł energii, która nie przekracza mocy umownej ustalonej dla tego punktu poboru energii, nie większą niż 50 kW.

1d. Moc zainstalowaną elektryczną, o której mowa w ust. 1c, ustala się na podstawie:

- 1) mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystywanej przez prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej;
- 2) udziału w mocy zainstalowanej elektrycznej przysługującej:
 - a) prosumentowi zbiorowemu energii odnawialnej lub
 - b) prosumentowi wirtualnemu energii odnawialnej.>

2. Rozliczenia ilości energii, o której mowa w ust. 1, dokonuje się na podstawie wskazań urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego dla danej mikroinstalacji.

<2. Rozliczenia, o którym mowa w ust. 1 i 1a, w odniesieniu do:

- 1) prosumenta energii odnawialnej – dokonuje się z uwzględnieniem zasad, o których mowa w ust. 2a–2d, na podstawie wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego dokonującego pomiaru ilości energii elektrycznej w punkcie poboru energii prosumenta energii odnawialnej;
- 2) prosumenta zbiorowego energii odnawialnej – dokonuje się z uwzględnieniem zasad, o których mowa w ust. 2a–2d, na podstawie

Nowe brzmienie
ust. 2 w art. 4
wejdzie w życie z
dn. 1.04.2022 r.,
a pkt 3 w
zakresie, w jakim
dotyczy
prosumenta
wirtualnego
energii
odnawialnej w
rozumieniu art. 2
pkt 27b ustawy o
odnawialnych
źródłach energii
wejdzie w życie z
dn. 2.07.2024 r.
(Dz. U. z 2021 r.
poz. 2376).

wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego dokonującego pomiaru ilości energii elektrycznej:

- a) wytworzonej w mikroinstalacji lub małej instalacji, przy czym ilość energii elektrycznej wytworzonej ustala się odpowiednio do udziału prosumenta zbiorowego energii odnawialnej w wytwarzaniu energii odnawialnej w tej instalacji, określonego w umowie, o której mowa w art. 4a ust. 1,
 - b) pobranej przez prosumenta zbiorowego energii odnawialnej;
- 3) prosumenta wirtualnego energii odnawialnej – dokonuje się z uwzględnieniem zasad, o których mowa w ust. 2b–2d, na podstawie:
- a) wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego dokonującego pomiaru ilości energii elektrycznej pobranej przez prosumenta wirtualnego energii odnawialnej,
 - b) ilości energii elektrycznej wytworzonej przez prosumenta wirtualnego energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii, zgłoszonej przez podmioty odpowiedzialne za bilansowanie handlowe tej instalacji odnawialnego źródła energii i sprzedawcy energii prosumenta wirtualnego energii elektrycznej, do operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego w ramach bilansowania handlowego, o którym mowa w ustawie – Prawo energetyczne. Ilość energii elektrycznej wytworzonej przez prosumenta wirtualnego energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii ustala się jako iloczyn:
 - udziału prosumenta wirtualnego energii odnawialnej w wytwarzaniu energii odnawialnej w instalacji odnawialnego źródła energii, określonego w umowie, o której mowa w art. 4a ust. 1, oraz
 - ilości energii elektrycznej określonej dla danego okresu rozliczania niezbilansowania (t) jako energia planowana do wprowadzenia do sieci z tej instalacji odnawialnego źródła energii – w przypadku gdy instalacja odnawialnego źródła energii i sprzedawca energii mają różny podmiot odpowiedzialny za bilansowanie handlowe, albo
 - ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci elektroenergetycznej z tej instalacji odnawialnego źródła energii,

w przypadku gdy instalacja odnawialnego źródła energii i sprzedawca energii mają ten sam podmiot odpowiedzialny za bilansowanie handlowe i sprzedawca energii wyrazi zgodę na taki sposób ustalania ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii.>

[2a. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego udostępnia sprzedawcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dane obejmujące godzinowe ilości energii elektrycznej wprowadzonej i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przez:

- 1) prosumenta energii odnawialnej przed sumarycznym bilansowaniem i po sumarycznym bilansowaniu ilości energii elektrycznej wprowadzonej do i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, zarejestrowanej uprzednio przez liczniki zdalnego odczytu, w rozumieniu art. 3 pkt 64 ustawy – Prawo energetyczne, na wszystkich fazach instalacji elektrycznej, dokonywanym w systemie informatycznym operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego;*
- 2) prosumenta zbiorowego energii odnawialnej przed sumarycznym bilansowaniem i po sumarycznym bilansowaniu ilości energii elektrycznej wprowadzonej do i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, zarejestrowanej uprzednio przez liczniki zdalnego odczytu w rozumieniu przepisów art. 3 pkt 64 ustawy – Prawo energetyczne, na wszystkich fazach instalacji elektrycznej dokonywanym w systemie informatycznym operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.]*

<2a. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, uzyskuje od operatora informacji rynku energii dane pomiarowe przekazane uprzednio do centralnego systemu informacji rynku energii przez właściwego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego i podmioty odpowiedzialne za bilansowanie handlowe, obejmujące godzinowe ilości energii elektrycznej:

- 1) wprowadzonej do sieci i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przez prosumenta energii odnawialnej, rejestrowane przez liczniki zdalnego odczytu w rozumieniu art. 3 pkt 64 ustawy – Prawo energetyczne, przed sumarycznym bilansowaniem i po sumarycznym bilansowaniu ilości energii elektrycznej wprowadzonej i pobranej z sieci**

Nowe brzmienie
ust. 2a w art. 4
wejdzie w życie z
dn. 1.07.2024 r.
(Dz. U. z 2021 r.
poz. 1093 i 2376).

- dystrybucyjnej elektroenergetycznej na wszystkich fazach instalacji elektrycznej;
- 2) wprowadzonej do sieci i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przez prosumenta zbiorowego energii odnawialnej przed sumarycznym bilansowaniem i po sumarycznym bilansowaniu ilości energii elektrycznej wytworzonej, rejestrowanej przez liczniki zdalnego odczytu w rozumieniu przepisów art. 3 pkt 64 ustawy – Prawo energetyczne, i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej na wszystkich fazach instalacji elektrycznej;
 - 3) pobranej przez prosumenta wirtualnego energii elektrycznej oraz wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przez instalację odnawialnego źródła energii prosumenta wirtualnego energii elektrycznej, wytworzonej w tej instalacji przez tego prosumenta, ustalonej w sposób, o którym mowa w art. 4 ust. 2 pkt 3b, na podstawie udziału prosumenta w wytwarzaniu energii odnawialnej w tej instalacji odnawialnego źródła energii i całkowitej ilości energii wytworzonej w odnawialnym źródle energii, o której mowa w art. 1 ust. 2 pkt 3b, przekazanej uprzednio do operatora informacji rynku energii przez podmioty odpowiedzialne za bilansowanie handlowe instalacji odnawialnego źródła energii, przed sumarycznym bilansowaniem i po sumarycznym bilansowaniu.>

<2b. Rozliczenia pomiędzy sprzedawcą, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, a prosumentem energii odnawialnej, prosumentem zbiorowym energii odnawialnej lub prosumentem wirtualnym energii odnawialnej są prowadzone na podstawie ilości energii sumarycznie zbilansowanej w każdej godzinie. Sumarycznie zbilansowana ilość energii elektrycznej, wprowadzona do i pobrana z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, jest wyznaczana dla danej godziny metodą wektorową według następującego wzoru:

$$E_{b(t)} = E_{p(t)} - E_{w(t)},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$E_{b(t)}$ – ilość energii sumarycznie zbilansowanej w godzinie (t), wyrażoną w kWh, podlegającą rozliczeniu w danym okresie rozliczeniowym; wartość dodatnia oznacza ilość energii elektrycznej pobranej

Dodane ust. 2b–2d w art. 4 wejdą w życie z dn. 1.04.2022 r., a w zakresie, w jakim dotyczy prosumenta wirtualnego energii odnawialnej w rozumieniu art. 2 pkt 27b ustawy o odnawialnych źródłach energii wejdzie w życie z dn. 2.07.2024 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 2376).

w danej godzinie (t) z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, a wartość ujemna oznacza ilość energii elektrycznej wprowadzonej w danej godzinie (t) do tej sieci,

$E_p(t)$ – sumę ze wszystkich faz ilości energii elektrycznej pobranej w godzinie (t) z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, wyrażoną w kWh,

$E_w(t)$ – sumę ze wszystkich faz ilości energii elektrycznej wprowadzonej w godzinie (t) do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, wyrażoną w kWh, przy czym dla prosumenta wirtualnego energii odnawialnej jako ilość energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przyjmuje się ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wyznaczoną zgodnie z ust. 2 pkt 3 lit. b.

2c. W zakresie rozliczania, o którym mowa w ust. 2b, w przypadku gdy:

- 1) prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej pobierze odpowiednio z instalacji albo z sieci w miejscu, w którym dokonywany jest pomiar energii elektrycznej pobieranej, większą ilość energii elektrycznej niż przysługująca mu ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, to uznaje się, że brakującą ilość energii elektrycznej ponad wytworzoną dla niego w instalacji odnawialnego źródła energii pobiera on z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej;**
- 2) prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej pobierze odpowiednio z instalacji albo z sieci w miejscu, w którym dokonywany jest pomiar energii pobieranej, mniejszą ilość energii elektrycznej niż przysługująca mu ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, to uznaje się, że nadwyżkę energii elektrycznej ponad jego pobór wprowadza on do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej;**
- 3) energia elektryczna w jednym miejscu dostarczania energii elektrycznej jest pobierana przez podmiot będący jednocześnie prosumentem energii odnawialnej oraz prosumentem zbiorowym energii odnawialnej lub prosumentem wirtualnym energii odnawialnej, w pierwszej kolejności jest rozliczana energia elektryczna wprowadzona do sieci dystrybucyjnej**

elektroenergetycznej i pobrana z tej sieci przez ten podmiot działający jako prosument energii odnawialnej, następnie jest rozliczana energia elektryczna wprowadzona do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej i pobrana z tej sieci przez ten podmiot działający jako prosument zbiorowy energii odnawialnej, a jako ostatnia jest rozliczana energia elektryczna wprowadzona do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej i pobrana z tej sieci przez ten podmiot działający jako prosument wirtualny energii odnawialnej;

- 4) energia elektryczna w jednym miejscu dostarczania energii elektrycznej jest pobierana przez podmiot będący jednocześnie prosumentem zbiorowym energii odnawialnej oraz prosumentem wirtualnym energii odnawialnej, w pierwszej kolejności jest rozliczana energia elektryczna wprowadzona do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej i pobrana z tej sieci przez ten podmiot działający jako prosument zbiorowy energii odnawialnej.

2d. W przypadku gdy układ pomiarowo-rozliczeniowy w punkcie poboru energii elektrycznej przez prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej nie umożliwia ustalenia godzinowej ilości pobranej energii elektrycznej, to operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego ustala godzinowy pobór energii elektrycznej z uwzględnieniem standardowego profilu zużycia, o którym mowa w art. 3 pkt 39 ustawy – Prawo energetyczne.>

[3. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dokonuje rozliczenia ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej i pobranej z tej sieci przez prosumenta energii odnawialnej na podstawie danych pomiarowych po sumarycznym bilansowaniu, o których mowa w ust. 2a.]

<3. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dokonuje rozliczenia ilości energii elektrycznej wprowadzonej do i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, o którym mowa w ust. 1 lub ust. 1a pkt 1, z prosumentem energii odnawialnej lub prosumentem zbiorowym energii odnawialnej w okresie rozliczeniowym określonym w umowie kompleksowej lub umowie sprzedaży, zgodnie z ust. 1 lub ust. 1a pkt 1, według następującego wzoru:

$$Er_{(o)} = Ebp + (Ebw * Wi) + Er_{(o-1)}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Nowe brzmienie
ust. 3 w art. 4
wejdzie w życie z
dn. 1.04.2022 r.,
a w zakresie, w
jakim dotyczy
prosumenta
wirtualnego
energii
odnawialnej w
rozumieniu art. 2
pkt 27b ustawy o
odnawialnych
źródłach energii
wejdzie w życie z
dn. 2.07.2024 r.
(Dz. U. z 2021 r.
poz. 2376).

- Er(o)** – ilość energii rozliczonej jako wprowadzona do albo pobrana z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej w danym okresie rozliczeniowym, wyrażoną w kWh,
- Ebp** – sumę ilości energii sumarycznie zbilansowanej ze wszystkich godzin (t) okresu rozliczeniowego, dla których wynik sumarycznego bilansowania jest dodatni, oznaczoną symbolem $E_b(t)$ we wzorze, o którym mowa w ust. 2b, wyrażoną w kWh,
- Ebw** – sumę ilości energii sumarycznie zbilansowanej ze wszystkich godzin (t) okresu rozliczeniowego, dla których wynik sumarycznego bilansowania jest ujemny, oznaczoną symbolem $E_b(t)$ we wzorze, o którym mowa w ust. 2b, wyrażoną w kWh,
- Er(o-1)** – ilość energii elektrycznej niewykorzystanej przez prosumenta energii odnawialnej lub prosumenta zbiorowego energii odnawialnej w poprzednich okresach rozliczeniowych rozliczaną w bieżącym okresie rozliczeniowym zgodnie z ust. 5, dla której wartość rozliczenia jest ujemna, wyrażoną w kWh,
- Wi** – odpowiedni stosunek ilościowy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lub ust. 1a pkt 1, równy 0,8 dla mikroinstalacji lub małej instalacji o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej 10 kW oraz równy 0,7 dla instalacji o łącznej mocy większej niż 10 kW.>

<3a. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dokonuje rozliczenia, o którym mowa w ust. 1a pkt 2, na podstawie ilości energii sumarycznie zbilansowanych zgodnie z ust. 2a–2d, w zakresie różnicy pomiędzy wartością energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, ustaloną w sposób określony w art. 4b, oraz wartością energii elektrycznej pobranej z tej sieci, ustaloną w sposób określony w art. 4c ust. 3.>

[4. Od ilości rozliczonej energii elektrycznej w sposób, o którym mowa w ust. 1, prosument energii odnawialnej nie uiszcza:

- 1) *na rzecz sprzedawcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, opłat z tytułu jej rozliczenia;*
- 2) *opłat za usługę dystrybucji, których wysokość zależy od ilości energii elektrycznej pobranej przez prosumenta energii odnawialnej; opłaty te są uiszczane przez sprzedawcę, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, wobec operatora systemu*

Dodany ust. 3a w art. 4 wejdzie w życie z dn. 1.04.2022 r., a w zakresie, w jakim dotyczy prosumenta wirtualnego energii odnawialnej w rozumieniu art. 2 pkt 27b ustawy o odnawialnych źródłach energii wejdzie w życie z dn. 2.07.2024 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 2376).

dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego przyłączona jest mikroinstalacja.]

<4. Od energii elektrycznej:

- 1) rozliczonej zgodnie z ust. 1 albo ust. 1a pkt 1 lub której wartość rozliczono zgodnie z ust. 1a pkt 2, prosument energii odnawialnej, prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej nie uiszcza opłat z tytułu jej rozliczenia na rzecz sprzedawcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1a;**
- 2) rozliczonej zgodnie z ust. 1 albo ust. 1a pkt 1, sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, uiszcza, na podstawie ilości energii elektrycznej sumarycznie zbilansowanej zgodnie z ust. 2b, opłaty zgodnie z obowiązującą taryfą operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego przyłączony jest prosument energii odnawialnej lub prosument zbiorowy energii odnawialnej, których wysokość zależy od ilości energii elektrycznej pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przez tego prosumenta, zaś prosument ten nie uiszcza tych opłat.>**

<4a. W przypadku zawarcia umowy kompleksowej przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej ze sprzedawcą, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, i dokonywania rozliczeń, o których mowa w ust. 1a pkt 2, opłaty, których wysokość, zgodnie z taryfą operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego przyłączony jest prosument energii odnawialnej, prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej, zależą od ilości energii elektrycznej pobranej, są uiszczane przez:

- 1) prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej na rzecz tego sprzedawcy;**
- 2) sprzedawcę, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, wobec operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, z którego sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej prosument energii odnawialnej, prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej pobiera energię elektryczną.**

Nowe brzmienie ust. 4 w art. 4 wejdzie w życie z dn. 1.04.2022 r., a w zakresie, w jakim dotyczy prosumenta wirtualnego energii odnawialnej w rozumieniu art. 2 pkt 27b ustawy o odnawialnych źródłach energii wejdzie w życie z dn. 2.07.2024 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 2376).

Dodane ust. 4a–4c w art. 4 wejdą w życie z dn. 1.04.2022 r., a w zakresie, w jakim dotyczy prosumenta wirtualnego energii odnawialnej w rozumieniu art. 2 pkt 27b ustawy o odnawialnych źródłach energii wejdzie w życie z dn. 2.07.2024 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 2376).

4b. W przypadku zawarcia przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej ze sprzedawcą, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, umowy sprzedaży i dokonywania rozliczeń, o których mowa w ust. 1a pkt 2, opłaty, których wysokość, zgodnie z taryfą operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego przyłączony jest ten prosument, zależą od ilości energii elektrycznej pobranej, są uiszczane na rzecz tego operatora przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej.

4c. Wysokość opłat pobieranych, o których mowa w ust. 4a i 4b, uiszczanych przez:

- 1) prosumenta energii odnawialnej lub prosumenta zbiorowego energii odnawialnej w odniesieniu do energii elektrycznej podlegającej rozliczeniu na zasadach określonych w ust. 1, 1a i 3, ustala się na podstawie sumy ilości energii sumarycznie zbilansowanej we wszystkich godzinach (t) okresu rozliczeniowego, których wynik bilansowania jest dodatni, oznaczonej w ust. 2b symbolem $E_b(t)$;**
- 2) prosumenta wirtualnego energii odnawialnej ustala się na podstawie sumy ilości energii pobranej przez prosumenta we wszystkich godzinach (t) okresu rozliczeniowego, oznaczonej w ust. 2b symbolem $E_p(t)$.**

5. Rozliczeniu podlega energia elektryczna wprowadzona do sieci dystrybucyjnej nie wcześniej niż na 12 miesięcy przed datą wprowadzenia energii do sieci. Jako datę wprowadzenia energii elektrycznej do sieci przyjmuje się ostatni dzień danego miesiąca kalendarzowego, w którym ta energia została wprowadzona do sieci, z zastrzeżeniem, że niewykorzystana energia elektryczna w danym okresie rozliczeniowym przechodzi na kolejne okresy rozliczeniowe, jednak nie dłużej niż na kolejne 12 miesięcy od daty wprowadzenia tej energii do sieci.

5a. W rozliczaniu energii elektrycznej wprowadzonej do i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, o którym mowa w ust. 3, niezależnie od liczby stref czasowych w danej grupie taryfowej, w pierwszej kolejności, przed energią wprowadzoną w bieżącym okresie rozliczeniowym rozliczana jest energia z najstarszą datą wprowadzenia do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, z zastrzeżeniem ust. 11.

5b. W przypadku gdy prosument energii odnawialnej lub prosument zbiorowy energii odnawialnej rozliczany jest według grupy taryfowej wielostrefowej, rozliczenie, o którym mowa w ust. 3, następuje w sposób określony w ust. 5a, przy czym w pierwszej kolejności rozlicza się energię elektryczną pobraną w tej samej strefie czasowej.

5c. Jeżeli po rozliczeniu, o którym mowa w ust. 3, w danej strefie czasowej powstaną nadwyżki ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej w stosunku do ilości energii elektrycznej pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, nadwyżki te uwzględnia się w bilansowaniu pozostałych stref czasowych.

5d. W przypadku gdy prosument energii odnawialnej lub prosument zbiorowy energii odnawialnej rozliczany jest według grupy taryfowej wielostrefowej, która obejmuje więcej niż dwie strefy czasowe, występujące nadwyżki uwzględnia się począwszy od strefy czasowej z najwyższym poziomem składnika zmiennego stawki sieciowej.

5e. Jeżeli po rozliczeniu, o którym mowa w ust. 3, dokonanym w kolejności określonej w ust. 5a–5d, w danym okresie rozliczeniowym powstaną nadwyżki, uwzględnia się je w rozliczeniu dokonywanym w kolejnych okresach rozliczeniowych, w kolejności od strefy czasowej z najwyższym poziomem składnika zmiennego stawki sieciowej zawartej w danej grupie taryfowej taryfy operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do którego jest przyłączony prosument energii odnawialnej lub prosument zbiorowy energii odnawialnej, do strefy z najniższym poziomem tego składnika.

[6. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, informuje prosumenta energii odnawialnej o ilości rozliczonej energii, o której mowa w ust. 1, zgodnie z okresami rozliczeniowymi przyjętymi w umowie kompleksowej.]

<6. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, udostępnia prosumentowi energii odnawialnej, prosumentowi zbiorowemu energii odnawialnej lub prosumentowi wirtualnemu energii odnawialnej, w przejrzystej i zrozumiałej formie, szczegółowe informacje dotyczące rozliczenia, o którym mowa w ust. 3 i 3a, w tym dane pomiarowe obejmujące ilości odnawialnej energii elektrycznej wprowadzonej do i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii

**Nowe brzmienie
ust. 6 w art. 4
wejdzie w życie z
dn. 1.04.2022 r.,
a w zakresie, w
jakim dotyczy
prosumenta
wirtualnego
energii
odnawialnej w
rozumieniu art. 2
pkt 27b ustawy o
odnawialnych
źródłach energii
wejdzie w życie z
dn. 2.07.2024 r.
(Dz. U. z 2021 r.
poz. 2376).**

odnawialnej, ustalone na zasadach określonych w ust. 2a–2d, a w przypadku rozliczenia, o którym mowa w ust. 3a, również dane obejmujące wartości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci oraz pobranej z sieci przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej.>

[6a. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, zapewnia funkcjonowanie systemu teleinformatycznego, za pomocą którego udostępnia prosumentowi energii odnawialnej dane pomiarowe, o których mowa w ust. 2a.]

<6a. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, zapewnia od 1 lipca 2022 r. funkcjonowanie systemu teleinformatycznego, za pomocą którego udostępnia prosumentowi energii odnawialnej, prosumentowi zbiorowemu energii odnawialnej lub prosumentowi wirtualnemu energii odnawialnej dane, o których mowa w ust. 2a, oraz informacje i dane, o których mowa w ust. 6.>

[7. W zakresie nieuregulowanym ustawą do rozliczenia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku prosumenta energii odnawialnej będącego konsumentem w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1740 i 2320) stosuje się przepisy o ochronie praw odbiorcy końcowego oraz przepisy dotyczące ochrony konsumenta.]

<7. W zakresie nieuregulowanym ustawą do rozliczenia, o którym mowa w ust. 1–3a, w przypadku prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej będącego konsumentem w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1740 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 1509) stosuje się przepisy o ochronie praw odbiorcy końcowego oraz przepisy dotyczące ochrony konsumenta.>

[8. Wytwarzanie i wprowadzanie do sieci energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, przez prosumenta energii odnawialnej niebędącego przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162), zwaną dalej „ustawą – Prawo przedsiębiorców”, nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu tej ustawy.]

<8. Wytwarzanie i wprowadzanie do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 oraz ust. 1a, przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej niebędącego

Nowe brzmienie ust. 6a, 7 i 8 w art. 4 wejdzie w życie z dn. 1.04.2022 r., a w zakresie, w jakim dotyczy prosumenta wirtualnego energii odnawialnej w rozumieniu art. 2 pkt 27b ustawy o odnawialnych źródłach energii wejdzie w życie z dn. 2.07.2024 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 2270)

przedsiębiorcą, o którym mowa w ustawie – Prawo przedsiębiorców, nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu art. 3 tej ustawy.>

9. (uchylony)

<9a. Instalacja odnawialnego źródła energii wykorzystywana przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej spełnia wymogi określone dla jednostek wytwórczych w przepisach odrębnych.>

[10. Pobrana energia podlegająca rozliczeniu, o którym mowa w ust. 1, jest zużyciem energii wyprodukowanej przez danego prosumenta energii odnawialnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 722, 1747, 2320 i 2419 oraz z 2021 r. poz. 72 i 255).]

<10. Pobrana energia elektryczna podlegająca rozliczeniu, o którym mowa w ust. 1 i 1a, jest zużyciem energii wyprodukowanej na potrzeby własne przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej i nie stanowi:

- 1) sprzedaży energii elektrycznej nabywcy końcowemu na terytorium kraju,
- 2) zużycia energii elektrycznej przez nabywcę końcowego, jeżeli nie została od niej zapłacona akcyza w należnej wysokości i nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży tej energii elektrycznej nabywcy końcowemu

– w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 722, z późn. zm.³⁾).>

<10a. W zakresie pobranej energii elektrycznej podlegającej rozliczeniu, o którym mowa w ust. 1 i 1a, nie stosuje się obowiązków, o których mowa w:

- 1) art. 52 ust. 1;
- 2) art. 10 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 2166).>

[11. Nadwyżką ilości energii elektrycznej wprowadzonej przez prosumenta energii odnawialnej do sieci wobec ilości energii pobranej przez niego z tej sieci dysponuje sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, w celu pokrycia kosztów rozliczenia, w tym opłat, o których mowa w ust. 4.]

<11. W przypadku gdy:

Dodany ust. 9a i nowe brzmienie ust. 10 w art. 4 wejdzie w życie z dn. 1.04.2022 r., a w zakresie, w jakim dotyczy prosumenta wirtualnego energii odnawialnej w rozumieniu art. 2 pkt 27b ustawy o odnawialnych źródłach energii wejdzie w życie z dn. 2.07.2024 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 2376).

Dodany ust. 10a i nowe brzmienie ust. 11 w art. 4 wejdzie w życie z dn. 1.04.2022 r., a w zakresie, w jakim dotyczy prosumenta wirtualnego energii odnawialnej w rozumieniu art. 2 pkt 27b ustawy o odnawialnych źródłach energii wejdzie w życie z dn. 2.07.2024 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 2376).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1747, 2320 i 2419 oraz z 2021 r. poz. 72, 255, 694, 802, 1093, 1917, 2105 i 2313.

- 1) **prosument energii odnawialnej w ramach rozliczenia, o którym mowa w ust. 1, nie odbierze energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej w okresie 12 miesięcy od daty jej wprowadzenia do sieci zgodnie z ust. 5, to nieodebraną energią dysponuje sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, w celu pokrycia kosztów rozliczenia, w tym opłat, o których mowa w ust. 4;**
- 2) **prosument energii odnawialnej, prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej w ramach rozliczenia, o którym mowa w ust. 1a pkt 2, nie wykorzysta zgromadzonych dla danego miesiąca kalendarzowego środków odpowiadających wartości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej w tym miesiącu w okresie 12 kolejnych miesięcy kalendarzowych, to niewykorzystane środki stanowią nadpłatę, która jest zwracana prosumentowi energii odnawialnej, prosumentowi zbiorowemu energii odnawialnej lub prosumentowi wirtualnemu energii odnawialnej przez sprzedawcę, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, w terminie nie dłuższym niż do końca 13. miesiąca następującego po danym miesiącu. Wysokość zwracanej nadpłaty nie może przekroczyć dwudziestu procent wartości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci w miesiącu kalendarzowym, którego dotyczy zwrot nadpłaty.>**

12. Nadwyżka ilości energii elektrycznej, o której mowa w ust. 11, nie stanowi przychodu w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1406, z późn. zm.⁴⁾).

[13. Operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych są obowiązani niezwłocznie zawrzeć z wybranym przez prosumenta energii odnawialnej sprzedawcą, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, umowę o świadczenie usług dystrybucji lub dokonują zmiany zawartych umów w celu umożliwienia dokonywania przez tego sprzedawcę rozliczeń zgodnie z ust. 1 pkt 1, w terminie 21 dni od dnia złożenia wniosku o zawarcie takiej umowy przez wybranego sprzedawcę.]

<13. Operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych są obowiązani do zawarcia ze sprzedawcą, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dokonującym sprzedaży energii elektrycznej prosumentowi energii odnawialnej,

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1492, 1565, 2122, 2123 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11 i 255.

Nowe brzmienie ust. 13 w art. 4 wejdzie w życie z dn. 1.04.2022 r., a w zakresie, w jakim dotyczy prosumenta wirtualnego energii odnawialnej w rozumieniu art. 2 pkt 27b ustawy o odnawialnych źródłach energii wejdzie w życie z dn. 2.07.2024 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 2376).

Dodany ust. 13a w art. 4 pkt 27b w art. 2 wejdzie w życie z dn. 1.04.2022 r., a w

prosumentowi zbiorowemu energii odnawialnej lub prosumentowi wirtualnemu energii odnawialnej umowy o świadczenie usług dystrybucji lub do dokonania zmiany zawartej umowy, w terminie 21 dni od dnia złożenia wniosku o zawarcie lub zmianę takiej umowy przez tego sprzedawcę, w celu umożliwienia dokonywania przez tego sprzedawcę rozliczeń zgodnie z ust. 1 i 1a.>

<13a. W przypadku gdy prosument energii odnawialnej, prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej zawrze umowę sprzedaży ze sprzedawcą, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych są obowiązani do zawarcia z tym prosumentem umowy o świadczenie usług dystrybucji lub dokonania zmiany zawartej umowy w terminie 21 dni od dnia złożenia przez niego wniosku o zawarcie lub zmianę takiej umowy, w celu umożliwienia dokonywania przez tego sprzedawcę rozliczeń zgodnie z ust. 1 i 1a.>

14. (uchylony)

<Art. 4a. 1. W przypadku gdy więcej niż jeden prosument zbiorowy energii odnawialnej wytwarza energię elektryczną w mikroinstalacji lub małej instalacji lub gdy więcej niż jeden prosument wirtualny energii odnawialnej wytwarza energię elektryczną w instalacji odnawialnego źródła energii, prosumenci zbiorowi energii odnawialnej lub prosumenci wirtualni energii odnawialnej zawierają umowę, w której określają co najmniej:

- 1) przysługujący poszczególnym prosumentom zbiorowym energii odnawialnej lub prosumentom wirtualnym energii odnawialnej udział, wyrażony w procentach, w wytwarzaniu energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii oraz maksymalną moc zainstalowaną elektryczną, wyrażoną w jednostkach energii, której ten udział odpowiada;
- 2) tytuł prawny przysługujący prosumentom zbiorowym energii odnawialnej do mikroinstalacji lub małej instalacji lub tytuł prawny przysługujący prosumentom wirtualnym energii odnawialnej do instalacji odnawialnego źródła energii;
- 3) reprezentanta prosumentów;
- 4) zasady zarządzania instalacją odnawialnego źródła energii oraz odpowiedzialności za bezpieczeństwo funkcjonowania, eksploatację, konserwację oraz remonty instalacji odnawialnego źródła energii,

Dodany art. 4a wejdzie w życie z dn. 1.04.2022 r., a ust. 1 i 3-7 w zakresie, w jakim dotyczy prosumenta wirtualnego energii odnawialnej w rozumieniu art. 2 pkt 27b ustawy o odnawialnych źródłach energii wejdzie w życie z dn. 2.07.2024 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 2376).

a w przypadku prosumenta wirtualnego energii odnawialnej także odpowiedzialności za bilansowanie handlowe;

- 5) położenie oraz dane techniczne instalacji odnawialnego źródła energii, w szczególności określenie jej rodzaju i łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej;
- 6) położenie oraz dane identyfikacyjne punktów poboru energii elektrycznej poszczególnych prosumentów zbiorowych energii odnawialnej lub prosumentów wirtualnych energii odnawialnej;
- 7) zasady zmiany umowy, w szczególności zmiany udziałów w wytwarzanej energii elektrycznej w odnawialnym źródle energii przysługujących poszczególnym prosumentom, oraz zasady rozwiązania umowy.

2. Mikroinstalacja i mała instalacja wykorzystywana przez prosumentów zbiorowych energii odnawialnej nie stanowią części składowej budynku wielolokalowego.

3. Przysługujący poszczególnym prosumentom zbiorowym energii odnawialnej lub prosumentom wirtualnym energii odnawialnej udział w wytwarzaniu energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest określany co najmniej na okres 12 miesięcy. W przypadku zmiany tego udziału po upływie okresu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, zmiana taka obowiązuje przez okres 12 miesięcy.

4. W przypadku gdy właścicielem lub zarządcą mikroinstalacji lub małej instalacji wykorzystywanych przez prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystywanej przez prosumenta wirtualnego energii odnawialnej jest podmiot niebędący tym prosumentem zbiorowym energii odnawialnej lub prosumentem wirtualnym energii odnawialnej, ten podmiot jest obowiązany – w przypadku gdy jest stroną umowy, o której mowa w ust. 1 – do stosowania się do poleceń oraz instrukcji prosumentów zbiorowych energii odnawialnej lub prosumentów wirtualnych energii odnawialnej, na zasadach określonych w tej umowie, a jeżeli nie jest jej stroną – na zasadach określonych w osobnym porozumieniu prosumentów zbiorowych energii odnawialnej lub prosumentów wirtualnych energii odnawialnej z właścicielem lub zarządcą instalacji. Podmiot, o którym mowa w zdaniu pierwszym, może być reprezentantem prosumentów.

5. W przypadku gdy właścicielem mikroinstalacji lub małej instalacji wykorzystywanych przez prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub zarządcą instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystywanej przez prosumenta wirtualnego energii odnawialnej nie jest ten prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej, każdy z prosumentów zbiorowych energii odnawialnej lub prosumentów wirtualnych energii odnawialnej może zawrzeć z właścicielem lub zarządcą instalacji odrębną umowę, o której mowa w ust. 1. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 6 i 7, dotyczą prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, z którym jest zawierana dana umowa.

6. Do właściciela lub zarządcy instalacji będącego jednym spośród kilku prosumentów zbiorowych energii odnawialnej albo prosumentów wirtualnych energii odnawialnej stosuje się przepis ust. 5.

7. Prosument energii odnawialnej, prosument zbiorowy energii odnawialnej oraz prosument wirtualny energii odnawialnej jest obowiązany do:

- 1) dysponowania tytułem prawnym do instalacji odnawialnego źródła energii, za który uważa się także umowę, o której mowa w art. 4a ust. 1;
- 2) dysponowania tytułem prawnym do nieruchomości lub obiektu budowlanego, na którym została zlokalizowana instalacja odnawialnego źródła energii, chyba że korzysta z tej instalacji na zasadach określonych w ust. 4–6 – w takim przypadku tytułem prawnym do nieruchomości lub obiektu budowlanego, na którym została zlokalizowana instalacja odnawialnego źródła energii, jest obowiązany dysponować właściciel lub zarządca tej instalacji;
- 3) wytwarzania energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii spełniającej wymagania określone w przepisach odrębnych, w szczególności w przepisach prawa budowlanego, przepisach o ochronie przeciwpożarowej, przepisach sanitarnych lub przepisach o ochronie środowiska;
- 4) niewykorzystywania podczas wytwarzania energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii paliw kopalnych lub paliw powstałych z ich przetworzenia lub biomasy, biogazu, biogazu rolniczego i biopłynów, do których dodano substancje niebędące biomasą, biogazem, biogazem rolniczym lub biopłynami, zwiększające ich wartość opałową.

Art. 4b. 1. W przypadku gdy prosument energii odnawialnej lub prosument zbiorowy energii odnawialnej wytworzył energię elektryczną w odnawialnym źródle energii i wprowadził ją do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej w okresie od 1 lipca 2022 r. do 30 czerwca 2024 r., wartość energii elektrycznej, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 2, jest wyznaczana dla każdego miesiąca kalendarzowego i stanowi iloczyn:

- 1) sumy ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przez prosumenta energii odnawialnej lub prosumenta zbiorowego energii odnawialnej w poszczególnych okresach rozliczania niezbilansowania (t) składających się na dany miesiąc kalendarzowy, oznaczonej w art. 4 ust. 2b symbolem $E_b(t)$ przyjmującym wartości ujemne;**
- 2) rynkowej miesięcznej ceny energii elektrycznej, o której mowa w ust. 5, wyznaczonej dla danego miesiąca kalendarzowego.**

2. W przypadku gdy prosument energii odnawialnej, prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej wytworzył energię elektryczną w odnawialnym źródle energii i wprowadził ją do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej od 1 lipca 2024 r., wartość energii elektrycznej, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 2, jest wyznaczana dla każdego miesiąca kalendarzowego i stanowi sumę następujących iloczynów wyznaczonych dla poszczególnych okresów rozliczania niezbilansowania (t) w tym miesiącu:

- 1) ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej oznaczonej w art. 4 ust. 2b symbolem $E_b(t)$ przyjmującym wartość ujemną;**
- 2) rynkowej ceny energii elektrycznej, o której mowa w ust. 4, przy czym jeżeli wartość tej ceny jest ujemna dla danego okresu rozliczania niezbilansowania (t), to w celu wyznaczenia wartości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci w okresie t przez prosumenta energii odnawialnej niebędącego równocześnie prosumentem zbiorowym energii odnawialnej lub prosumentem wirtualnym energii odnawialnej przyjmuje się cenę równą zero, z zastrzeżeniem ust. 17 i 18.**

Dodany art. 4b wejdzie w życie z dn. 1.04.2022 r., a ust. 2, 3 i 11 w zakresie, w jakim dotyczy prosumenta wirtualnego energii odnawialnej w rozumieniu art. 2 pkt 27b ustawy o odnawialnych źródłach energii wejdzie w życie z dn. 2.07.2024 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 2376).

3. Uprawnienie do rozliczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1a, powstaje od daty wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii i wprowadzenia jej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej i trwa przez okres kolejnych 15 lat.

4. Rynkowa cena energii elektrycznej ustalana jest dla każdego okresu rozliczania niezbilansowania, w rozumieniu art. 2 pkt 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej (Dz. Urz. UE L 158 z 14.6.2019, str. 54), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/943”, jako ważona wolumenem obrotu średnia z cen energii elektrycznej określonych dla polskiego obszaru rynkowego dla wszystkich sesji notowań danej doby w systemie kursu jednolitego na rynkach dnia następnego, prowadzonych:

- 1) przez giełdę towarową w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 312 oraz z 2021 r. poz. 1505) oraz
- 2) w ramach jednolitego łączenia rynków dnia następnego prowadzonego przez wyznaczonych operatorów rynku energii elektrycznej.

5. Rynkowa cena energii elektrycznej, o której mowa w ust. 4, jest obliczana według wzoru:

$$RCE = \frac{\sum_{s \in S} CG_s \cdot EG_s}{\sum_{s \in S} EG_s}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

CGs – cenę energii elektrycznej określoną w systemie kursu jednolitego na sesji notowań s rynku dnia następnego [zł/MWh],

EGs – ilość energii elektrycznej stanowiącą wolumen obrotu na sesji notowań s rynku dnia następnego z określaniem ceny energii w systemie kursu jednolitego [MWh],

S – zbiór sesji notowań rynku dnia następnego z określaniem ceny energii w systemie kursu jednolitego prowadzonych przez giełdę towarową lub w ramach jednolitego łączenia rynków dnia następnego prowadzonych przez wyznaczonych operatorów rynku energii elektrycznej.

6. Rynkowa miesięczna cena energii elektrycznej ustalana jest dla każdego miesiąca kalendarzowego, jako ważona wolumenem energii elektrycznej wprowadzanej do sieci elektroenergetycznej przez prosumentów energii odnawialnej lub prosumentów zbiorowych energii odnawialnej wytwarzających energię elektryczną w mikroinstalacjach lub małych instalacjach, średnia z rynkowych cen energii elektrycznej, o których mowa w ust. 4.

7. Rynkowa miesięczna cena energii elektrycznej, o której mowa w ust. 6, jest obliczana według wzoru:

$$RCEm = \frac{\sum_{t \in T} (E_t \cdot RCE_t)}{\sum_{t \in T} E_t}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

E_t – sumaryczny wolumen energii elektrycznej wprowadzanej do sieci elektroenergetycznej w okresie rozliczania niezbilansowania t przez prosumentów energii odnawialnej oraz prosumentów zbiorowych energii odnawialnej wytwarzających energię elektryczną w mikroinstalacjach lub małych instalacjach, przyłączonych do sieci operatorów systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych, posiadających bezpośrednie połączenia z siecią przesyłową oraz posiadających zawartą umowę na świadczenie usług dystrybucyjnych z co najmniej 200 000 odbiorcami końcowymi [MWh],

RCE_t – rynkową cenę energii elektrycznej, o której mowa w ust. 4, w okresie rozliczania niezbilansowania t , przy czym jeżeli RCE_t ma wartość ujemną dla danego okresu t , to dla tego okresu t przyjmuje się RCE_t równą zero [zł/MWh],

T – zbiór okresów rozliczania niezbilansowania w miesiącu.

8. W przypadku gdy notowania na rynku dnia następnego są prowadzone dla okresów dłuższych niż okres rozliczania niezbilansowania, to za rynkową cenę energii dla danego okresu rozliczania niezbilansowania przyjmuje się cenę rozliczeniową określaną w systemie kursu jednolitego dla rynku dnia następnego, wyznaczoną dla okresu obejmującego dany okres rozliczania niezbilansowania.

9. W przypadku gdy cena energii elektrycznej określona w systemie kursu jednolitego na sesji notowań rynku dnia następnego wyrażona jest w walucie obcej, przeliczenia tej ceny dla każdego okresu rozliczania niezbilansowania na złote dokonuje się według opublikowanego średniego kursu Narodowego Banku

Polskiego z dnia, w którym odbywała się sesja notowań, a jeżeli kurs dla tego dnia nie został opublikowany, to kursu opublikowanego w najbliższym dniu poprzedzającym.

10. W przypadku gdy dla okresu rozliczania niezbilansowania *t* nie jest możliwe wyznaczenie rynkowej ceny energii elektrycznej, o której mowa w ust. 4, to dla tego okresu rozliczania niezbilansowania jako obowiązującą wartość tej ceny przyjmuje się wartość rynkowej ceny energii elektrycznej wyznaczonej dla okresu rozliczania niezbilansowania *t* w najbliższym dniu poprzedzającym, dla którego cena ta została wyznaczona.

11. W przypadku gdy rozliczenia pomiędzy sprzedawcą, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, i prosumentem energii odnawialnej, prosumentem zbiorowym energii odnawialnej lub prosumentem wirtualnym energii odnawialnej są prowadzone z wykorzystaniem danych pomiarowych wyznaczanych dla okresów dłuższych niż okres rozliczania niezbilansowania lub gdy dla prosumenta wirtualnego nie jest możliwe ustalenie ilości energii elektrycznej wprowadzanej do sieci w okresie rozliczania niezbilansowania, to ustalenie ilości energii elektrycznej dla danego okresu rozliczania niezbilansowania, przyjmowanej do wyznaczenia wartości energii elektrycznej, o której mowa w ust. 2, oraz zobowiązań, o których mowa w art. 4c ust. 3, dokonuje się na podstawie ilości energii elektrycznej odpowiednio wprowadzonej do sieci i pobranej z sieci, wyznaczonych dla okresu, dla którego prowadzone są rozliczenia, dzieląc tę ilość energii elektrycznej po równo na zawierające się w tym okresie okresy rozliczania niezbilansowania.

12. Prosument energii odnawialnej niebędący równocześnie prosumentem zbiorowym energii odnawialnej lub prosumentem wirtualnym energii odnawialnej, wytwarzający energię elektryczną w mikroinstalacji i podlegający z tego tytułu rozliczeniom, o których mowa w art. 4 ust. 1a, może upoważnić w umowie kompleksowej albo w umowie sprzedaży sprzedawcę, o którym mowa w art. 40 ust. 1, do:

- 1) wyłączania tej mikroinstalacji lub ograniczania ilości wytwarzanej energii elektrycznej w tej mikroinstalacji, tak by nie następowało wprowadzanie tej energii do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej w okresie, gdy cena energii elektrycznej, o której mowa w ust. 4, jest ujemna, oraz

2) zainstalowania, utrzymywania w sprawności oraz użytkowania urządzeń sterujących tą mikroinstalacją w celu, o którym mowa w pkt 1.

13. W przypadku udzielenia upoważnienia, o którym mowa w ust. 12, prosument energii odnawialnej obowiązany jest do pokrycia 50% kosztu zakupu urządzeń służących do sterowania mikroinstalacją, o których mowa w ust. 12 pkt 2, w terminie 3 miesięcy od daty zainstalowania tych urządzeń, przy czym:

- 1) koszt związany z instalacją tych urządzeń ponosi sprzedawca, o którym mowa w ust. 12, a urządzenia te pozostają własnością sprzedawcy;
- 2) sprzedawca, o którym mowa w ust. 12, ma obowiązek zdemontowania tych urządzeń nie później niż z dniem zakończenia realizacji umowy kompleksowej albo umowy sprzedaży z tym prosumentem energii odnawialnej, chyba że postanowienia tej umowy stanowią inaczej albo prosument energii odnawialnej skorzysta z prawa zakupu, o którym mowa w pkt 3;
- 3) prosument energii odnawialnej może zawrzeć ze sprzedawcą, o którym mowa w art. 40 ust. 1, umowę sprzedaży należących do tego sprzedawcy urządzeń służących do sterowania mikroinstalacją, o których mowa w ust. 12 pkt 2, za cenę nie wyższą niż pozostałe 50% kosztu zakupu tych urządzeń;
- 4) sprzedawca nie może odmówić sprzedaży, o której mowa w pkt 3.

14. Sprzedawcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1, realizującemu postanowienia umowy, o których mowa w ust. 12, nie przysługuje od prosumenta energii odnawialnej wynagrodzenie za realizację tych postanowień.

15. Prosumentowi energii odnawialnej, o którym mowa w ust. 12, nie przysługuje odszkodowanie lub rekompensata za zmniejszoną ilość wytwarzanej energii elektrycznej w mikroinstalacji w następstwie wykonania postanowień umowy, o których mowa w ust. 12.

16. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do którego sieci jest przyłączona mikroinstalacja, o której mowa w ust. 12, ma obowiązek współpracować z prosumentem energii odnawialnej oraz sprzedawcą, o którym mowa w art. 40 ust. 1, przy realizacji postanowień umowy, o których mowa w ust. 12.

17. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1, może wystąpić do prosumenta energii odnawialnej, o którym mowa w ust. 12, o zmianę albo zawarcie umowy kompleksowej albo umowy sprzedaży zawierającej postanowienia, o których mowa w ust. 12 pkt 1 i 2. W przypadku gdy prosument energii odnawialnej nie wyrazi zgody na zmianę albo zawarcie umowy, o której mowa w zdaniu pierwszym, to sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1, może stosować rynkową cenę energii elektrycznej, o której mowa w ust. 2 pkt 2, dla tego prosumenta energii odnawialnej bez uwzględniania reguły zastępowania ujemnych wartości tej ceny wartością równą zero, w celu wyznaczenia wartości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej.

18. W przypadku gdy prosument energii odnawialnej wystąpił do Koordynatora do spraw negocjacji, o którym mowa w art. 31a ustawy – Prawo energetyczne, z wnioskiem o rozwiązanie sporu dotyczącego stosowania rynkowej ceny energii elektrycznej z uwzględnieniem ust. 17, wówczas do czasu rozwiązania sporu przez tego Koordynatora przy stosowaniu rynkowej ceny energii elektrycznej, o której mowa w ust. 2 pkt 2, dla tego prosumenta energii odnawialnej uwzględnia się regułę zastępowania ujemnych wartości tej ceny wartością równą zero, w celu wyznaczenia wartości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej.

Art. 4c. 1. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, w celu prowadzenia rozliczeń, o których mowa w art. 4 ust. 1a pkt 2, prowadzi konto dla prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, zwane dalej „kontem prosumenta”, na którym ewidencjonuje ilości energii elektrycznej i wartości energii elektrycznej, o których mowa w art. 4 ust. 1a, oraz wynikającą z nich wartość środków za energię elektryczną należną prosumentowi za energię elektryczną wprowadzoną do sieci, zwaną dalej „depozytem prosumenckim”.

2. Depozyt prosumencki przeznaczony jest na rozliczenie zobowiązań prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej z tytułu zakupu energii elektrycznej od sprzedawcy prowadzącego konto prosumenta, o którym mowa w ust. 1.

3. Zobowiązanie prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, o którym

Dodany art. 4c wejdzie w życie z dn. 1.04.2022 r., a w zakresie, w jakim dotyczy prosumenta wirtualnego energii odnawialnej w rozumieniu art. 2 pkt 27b ustawy o odnawialnych źródłach energii wejdzie w życie z dn. 2.07.2024 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 2376).

mowa w ust. 2, określa się dla danego okresu rozliczeniowego jako sumę iloczynów, dla wszystkich okresów rozliczania niezbilansowania (t) w okresie rozliczeniowym, ilości energii elektrycznej pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, oznaczonej w art. 4 ust. 2b symbolem $E_b(t)$ przyjmującym wartość dodatnią, oraz ceny sprzedaży energii elektrycznej uwzględniającej obowiązkowe obciążenia podatkowe i fiskalne, stosowanej w rozliczeniach pomiędzy sprzedawcą i prosumentem dla tego okresu rozliczenia niezbilansowania.

4. Wartość depozytu prosumenckiego dotycząca danego miesiąca kalendarzowego jest ustalana i przyporządkowywana do konta prosumenckiego w kolejnym miesiącu kalendarzowym.

5. Kwota środków stanowiąca depozyt prosumencki może być rozliczana na koncie prosumenckim przez 12 miesięcy od dnia przypisania tej kwoty jako depozyt prosumencki na koncie prosumenta.

6. Po upływie 12 miesięcy od dnia przypisania danej kwoty środków do depozytu prosumenckiego niewykorzystane lub niezwrócone na podstawie przepisu art. 4 ust. 11 pkt 2 środki umarza się.

7. Na rozliczenie ze sprzedawcą w pierwszej kolejności przeznaczają się środki o najstarszej dacie przypisania do konta prosumenta jako depozyt prosumencki.

8. Prosument energii odnawialnej, prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej korzystający z dostaw sprzedawcy innego niż sprzedawca zobowiązany, o którym mowa w art. 40 ust. 1, ma prawo do zmiany tego sprzedawcy na sprzedawcę zobowiązanego, o którym mowa w art. 40 ust. 1, i korzystania z rozliczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1a pkt 2.

9. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dolicza do konta prosumenta wartość energii elektrycznej wytworzonej i niezużytej przez prosumenta energii odnawialnej lub prosumenta zbiorowego energii odnawialnej, który korzystał z rozliczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1a pkt 1. Przepis art. 4 ust. 11 pkt 2 stosuje się odpowiednio.

10. Wartość energii elektrycznej wytworzonej i niezużytej, o której mowa w ust. 9, wyznacza się na podstawie miesięcznej rynkowej ceny energii elektrycznej ustalonej dla czerwca 2022 r., zgodnie z art. 4b ust. 6.

Art. 4d. 1. Prosument energii odnawialnej dotychczas korzystający z rozliczeń, o których mowa w art. 4 ust. 1, który skorzysta z rozliczeń, o których mowa w art. 4 ust. 1a pkt 2, nie może ponownie skorzystać z rozliczeń, o których mowa w art. 4 ust. 1.

2. Z rozliczeń, o których mowa w art. 4 ust. 1, korzysta prosument energii odnawialnej, którego mikroinstalacja została przyłączona do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej:

- 1) po 31 marca 2022 r. na podstawie kompletnego i poprawnego zgłoszenia, o którym mowa w art. 7 ust. 8d⁴ ustawy – Prawo energetyczne, złożonego przez tego prosumenta energii odnawialnej w terminie do 31 marca 2022 r., z zastrzeżeniem ust. 3;
- 2) do 31 marca 2022 r., ale wprowadzenie energii elektrycznej do tej sieci nastąpiło po raz pierwszy po 31 marca 2022 r.;
- 3) po 31 marca 2022 r. na podstawie kompletnego i poprawnego zgłoszenia, o którym mowa w art. 7 ust. 8d⁴ ustawy – Prawo energetyczne, złożonego w terminie do 31 grudnia 2023 r., w przypadku gdy prosument ten w terminie do 31 marca 2022 r. zawarł umowę na zakup, montaż lub dofinansowanie tej mikroinstalacji z jednostką samorządu terytorialnego lub innym podmiotem, który realizuje projekt, o którym mowa w art. 2 pkt 18 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818), dofinansowany w ramach regionalnego programu operacyjnego, o którym mowa w art. 2 pkt 17 lit. c tej ustawy, z uwzględnieniem ust. 6.

3. W przypadku gdy zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, złożone przez prosumenta energii odnawialnej do właściwego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego w terminie do 31 marca 2022 r. jest niekompletne lub niepoprawne, to operator ten wzywa tego prosumenta do uzupełnienia lub poprawienia zgłoszenia w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania z pouczeniem, że niewykonanie wezwania w wyznaczonym terminie spowoduje brak możliwości skorzystania przez prosumenta energii odnawialnej z rozliczeń na podstawie art. 4 ust. 1.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, operator systemu dystrybucyjnego wskazuje w wezwaniu przyczyny uznania zgłoszenia za niepoprawne lub niekompletne.

5. Jeżeli w odpowiedzi na wezwanie, o którym mowa w ust. 3, w terminie wskazanym w tym wezwaniu prosument energii odnawialnej złoży kompletne i poprawne zgłoszenie, o którym mowa w art. 7 ust. 8d⁴ ustawy – Prawo energetyczne, to uznaje się, że zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, zostało złożone w terminie do 31 marca 2022 r.

6. W przypadku gdy zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, złożone do właściwego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego w terminie do 31 grudnia 2023 r., jest niekompletne lub niepoprawne, to operator ten wzywa do uzupełnienia lub poprawienia zgłoszenia w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania z pouczeniem, że niewykonanie wezwania w wyznaczonym terminie spowoduje brak możliwości skorzystania przez prosumenta energii odnawialnej z rozliczeń na podstawie art. 4 ust. 1.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego wskazuje w wezwaniu przyczyny uznania zgłoszenia za niepoprawne lub niekompletne.

8. Jeżeli w odpowiedzi na wezwanie, o którym mowa w ust. 6, w terminie wskazanym w tym wezwaniu złożone zostanie kompletne i poprawne zgłoszenie, o którym mowa w art. 7 ust. 8d⁴ ustawy – Prawo energetyczne, to uznaje się, że zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, zostało złożone w terminie do 31 grudnia 2023 r.

9. W celu skorzystania z rozliczeń, o których mowa w art. 4 ust. 1, prosument energii odnawialnej, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, przekazuje sprzedawcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, w terminie do 31 grudnia 2023 r. pisemne oświadczenie o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że w terminie do 31 marca 2022 r. zawarłem umowę na zakup, montaż lub dofinansowanie tej mikroinstalacji z jednostką samorządu terytorialnego lub innym podmiotem, który realizuje projekt, o którym mowa w art. 2 pkt 18 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020, dofinansowany w ramach regionalnego programu operacyjnego, o którym mowa w art. 2 pkt 17 lit. c ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020, oraz na dzień złożenia oświadczenia umowa ta nie została rozwiązana.”.

10. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 9, zawiera imię i nazwisko prosumenta energii odnawialnej, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, jego adres zamieszkania, miejsce i datę złożenia oświadczenia oraz jego podpis.

11. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 9, zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 5. 1. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji, będący:

- 1) prosumentem energii odnawialnej,
- 2) przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców niebędącego prosumentem energii odnawialnej

– informuje operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do którego sieci ma zostać przyłączona mikroinstalacja, o terminie przyłączenia mikroinstalacji, lokalizacji przyłączenia mikroinstalacji, rodzaju odnawialnego źródła energii i magazynu energii elektrycznej użytego w tej mikroinstalacji oraz łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mikroinstalacji, nie później niż w terminie 30 dni przed dniem planowanego przyłączenia mikroinstalacji do sieci operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.

<1a. Reprezentant prosumentów, działając w imieniu i na rzecz prosumentów zbiorowych energii odnawialnej lub prosumentów wirtualnych energii odnawialnej, informuje operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego ma zostać przyłączona mikroinstalacja, o terminie jej przyłączenia, lokalizacji przyłączenia, rodzaju odnawialnego źródła energii lub magazynu energii elektrycznej użytego w tej mikroinstalacji oraz jej mocy zainstalowanej elektrycznej, nie później niż w terminie 30 dni przed dniem planowanego przyłączenia mikroinstalacji do sieci operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, zgodnie z zasadami określonymi w art. 7 ustawy – Prawo energetyczne. W przypadku mikroinstalacji wykorzystywanej przez prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, jej przyłączenie w trybie opisanym w zdaniu pierwszym może zostać zrealizowane jedynie, jeżeli w miejscu przyłączenia tej mikroinstalacji istnieje już przyłączy do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej i moc zainstalowana mikroinstalacji nie jest większa niż moc określona w wydanych warunkach przyłączenia dla tego przyłączy.

Dodane ust. 1a–1c w art. 5 wejdą w życie z dn. 1.04.2022 r., a w zakresie, w jakim dotyczy prosumenta wirtualnego energii odnawialnej w rozumieniu art. 2 pkt 27b ustawy o odnawialnych źródłach energii wejdzie w życie z dn. 2.07.2024 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 2376).

1b. Reprezentant prosumentów, działając w imieniu i na rzecz prosumentów zbiorowych energii odnawialnej lub prosumentów wirtualnych energii odnawialnej, składa wniosek o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej i zawiera z operatorem systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego umowę o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej instalacji odnawialnego źródła energii, w tym umowę o przyłączenie do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej mikroinstalacji, jeżeli zgodnie z zasadami określonymi w art. 7 ustawy – Prawo energetyczne nie jest możliwe zastosowanie do mikroinstalacji procedury określonej w ust. 1a.

1c. W przypadku, o którym mowa w art. 4a ust. 4–6, przepisy ust. 1a i 1b stosuje się do właściciela lub zarządcy mikroinstalacji lub małej instalacji wykorzystanej przez prosumentów zbiorowych energii odnawialnej albo instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystywanej przez prosumentów wirtualnych energii odnawialnej.>

[2. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1, informuje operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego została przyłączona mikroinstalacja, o:

- 1) zmianie rodzaju odnawialnego źródła energii użytego w mikroinstalacji lub magazynu energii elektrycznej, lub ich łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej – w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych;*
- 2) zawieszeniu trwającym od 30 dni do 24 miesięcy lub zakończeniu wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji – w terminie 45 dni od dnia zawieszenia lub zakończenia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji.]*

<2. Wytwórca lub reprezentant prosumentów, o którym mowa w ust. 1–1b, informuje operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego została przyłączona mikroinstalacja lub mała instalacja, o:

- 1) zmianie rodzaju odnawialnego źródła energii użytego w mikroinstalacji, małej instalacji lub magazynu energii elektrycznej lub ich łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej – w terminie 14 dni od dnia zmiany;**
- 2) trwającym dłużej niż 30 dni zawieszeniu lub zakończeniu wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji lub w małej instalacji – w terminie 14 dni od dnia zawieszenia lub zakończenia**

Dodane ust. 1a-1c, nowe brzmienie ust. 2 i dodane ust. 3–6 w art. 5 wejdą w życie z dn. 1.04.2022 r., a w zakresie, w jakim dotyczy prosumenta wirtualnego energii odnawialnej w rozumieniu art. 2 pkt 27b ustawy o odnawialnych źródłach energii wejdzie w życie z dn. 2.07.2024 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 2376).

wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji lub małej instalacji.>

<3. Reprezentant prosumentów przekazuje operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego przyłączana jest instalacja odnawialnego źródła energii, nie później niż w terminie 30 dni przed dniem planowanego rozpoczęcia wytwarzania energii elektrycznej z tej instalacji, zgłoszenie instalacji odnawialnego źródła energii zawierające informację o:

- 1) przysługującym prosumentom zbiorowym energii odnawialnej lub prosumentom wirtualnym energii odnawialnej udziale, wyrażonym w procentach, w wytwarzaniu energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii oraz o maksymalnej mocy zainstalowanej elektrycznej, wyrażonej w jednostkach mocy, której ten udział odpowiada;**
- 2) położeniach oraz numerach identyfikacyjnych punktów poboru energii elektrycznej poszczególnych prosumentów wirtualnych energii odnawialnej lub prosumentów zbiorowych energii odnawialnej;**
- 3) zasadach zarządzania instalacją odnawialnego źródła energii oraz zasadach odpowiedzialności za bezpieczeństwo funkcjonowania, eksploatację, konserwację oraz remonty instalacji odnawialnego źródła energii;**
- 4) danych kontaktowych reprezentanta prosumentów;**
- 5) w przypadku prosumenta wirtualnego energii odnawialnej o podmiocie odpowiedzialnym za bilansowanie handlowe instalacji odnawialnego źródła energii.**

4. Reprezentant prosumentów przekazuje operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego zgłoszenie o każdej zmianie informacji, o których mowa w ust. 3, w terminie 14 dni od dnia zmiany informacji. Operator systemu elektroenergetycznego uwzględnia zgłoszoną zmianę w terminie 14 dni od doręczenia kompletnego zgłoszenia, o którym mowa w zdaniu pierwszym.

5. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, oraz ich aktualizacje dokonywane na podstawie ust. 4 do operatora informacji rynku energii, nie później niż w terminie 7 dni po dniu otrzymania ich od reprezentanta prosumentów.

6. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, ma prawo uzyskać od operatora informacji rynku energii informacje, o których mowa w ust. 5, w zakresie dotyczącym prosumentów zbiorowych energii odnawialnej lub

prosumentów wirtualnych energii odnawialnej, którzy zawarli z tym sprzedawcą umowy kompleksowe lub umowy sprzedaży, przekazane do centralnego systemu informacji rynku energii przez operatorów systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych.>

Art. 6. (uchylony)

Art. 6a. 1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi URE sprawozdanie roczne zawierające:

1) informacje o:

[a) łącznej ilości energii elektrycznej, o której mowa w art. 4 ust. 1, wprowadzonej przez prosumenta energii odnawialnej do sieci,]

<a) łącznej ilości energii elektrycznej, o której mowa w art. 4 ust. 1 oraz 1a, wprowadzonej do sieci odrębnie przez prosumentów energii odnawialnej, prosumentów zbiorowych energii odnawialnej oraz prosumentów wirtualnych energii odnawialnej, wraz z informacją o liczbie poszczególnych prosumentów energii odnawialnej, prosumentów zbiorowych energii odnawialnej oraz prosumentów wirtualnych energii odnawialnej korzystających z rozliczeń prowadzonych przez sprzedawcę zobowiązanego oraz sprzedawcę wybranego, o których mowa w art. 40 ust. 1a,>

b) łącznej ilości energii elektrycznej sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, która została wytworzona z odnawialnego źródła energii w mikroinstalacji i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej,

2) wykaz wytwórców energii elektrycznej w mikroinstalacji, ze wskazaniem terminu wprowadzenia po raz pierwszy do sieci dystrybucyjnej przez poszczególnych wytwórców energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnego źródła energii w mikroinstalacji,

3) wskazanie rodzaju mikroinstalacji oraz jej mocy zainstalowanej elektrycznej

– w terminie 30 dni od dnia zakończenia roku kalendarzowego.

2. Na podstawie sprawozdań, o których mowa w ust. 1, Prezes URE, w terminie 75 dni od dnia zakończenia roku kalendarzowego, sporządza zbiorczy raport, który:

1) przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, ministrowi właściwemu do spraw energii oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki;

Nowe brzmienie lit. a w pkt 1 w ust. 1 w art. 6a wejdzie w życie z dn. 1.04.2022 r., a w zakresie, w jakim dotyczy prosumenta wirtualnego energii odnawialnej w rozumieniu art. 2 pkt 27b ustawy o odnawialnych źródłach energii wejdzie w życie z dn. 2.07.2024 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 2376).

- 2) zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki, zwanym dalej „Biuletynem Informacji Publicznej URE”, z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych.

Art. 7. 1. Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji, zwana dalej „działalnością gospodarczą w zakresie małych instalacji”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców i wymaga wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, zwanego dalej „rejestrem wytwórców energii w małej instalacji”.

2. Wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji nie wymaga prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego.

Art. 8. 1. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji prowadzi Prezes URE.

2. Prezes URE dokonuje wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji na podstawie wniosku wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji.

Art. 9. 1. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji jest obowiązany:

- 1) posiadać dokumenty potwierdzające tytuł prawny do:
 - a) obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność gospodarcza w zakresie małych instalacji,
 - b) małej instalacji;
- 2) posiadać zawartą umowę o przyłączenie małej instalacji do sieci;
- 3) dysponować odpowiednimi obiektami i instalacjami, w tym urządzeniami technicznymi, spełniającymi wymagania określone w szczególności w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, w przepisach sanitarnych i w przepisach o ochronie środowiska, umożliwiającymi prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji;
- 4) nie wykorzystywać podczas wytwarzania energii elektrycznej w małej instalacji paliw kopalnych lub paliw powstałych z ich przetworzenia, lub biomasy, biogazu, biogazu rolniczego i biopłynów, do których dodano substancje niebędące biomasą, biogazem, biogazem rolniczym lub biopłynami zwiększające ich wartość opałową;

- 5) prowadzić dokumentację dotyczącą łącznej ilości:
 - a) energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji,
 - b) energii elektrycznej sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, która została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej,
 - c) zużytych paliw do wytwarzania energii elektrycznej w małej instalacji oraz rodzaju tych paliw,
 - d) energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym;
- 6) posiadać dokumentację potwierdzającą datę wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w małej instalacji lub jej wytworzenia po modernizacji tej instalacji oraz datę zakończenia jej modernizacji;
- 7) przekazywać Prezesowi URE sprawozdania półroczne zawierające informacje, o których mowa w pkt 5, w terminie do końca miesiąca następującego po upływie półrocza;
- 8) przekazywać Prezesowi URE informacje, o których mowa w pkt 6, w terminie 30 dni od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w małej instalacji lub jej wytworzenia po modernizacji tej instalacji oraz od dnia zakończenia jej modernizacji.

2. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, biorąc pod uwagę zakres danych wskazanych w ust. 1 pkt 5 oraz konieczność ujednoczenia formy przekazywania tych danych.

Art. 10. 1. Wniosek o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji zawiera:

- 1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby, adresu i inne dane teleadresowe;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wytwórcy;
- 3) (uchylony)
- 4) dane osoby uprawnionej do reprezentacji wytwórcy, jej adres lub numer telefonu – w przypadku, gdy taka osoba została wyznaczona przez wytwórcę;
- 5) określenie rodzaju i zakresu wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji oraz miejsca lub miejsc i przewidywanej daty rozpoczęcia jej wykonywania;

6) opis małej instalacji, w szczególności określenie jej rodzaju i łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej lub mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu.

2. Do wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji dołącza się oświadczenia wytwórcy o:

- 1) niezaleganiu z uiszczaniem podatków, opłat oraz składek na ubezpieczenie społeczne;
- 2) zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku i spełnieniu warunków, o których mowa w art. 9 ust. 1, o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. –

Kodeks karny oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji określone w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii i spełniam warunki określone w art. 9 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2, zawierają:

- 1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby i adresu oraz miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 2) podpis wytwórcy albo osoby uprawnionej do reprezentacji wytwórcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

4. W przypadku gdy:

- 1) wniosek o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji nie zawiera danych, o których mowa w ust. 1, lub
- 2) do wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji nie dołączono oświadczeń określonych w ust. 2

– Prezes URE niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.

5. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wpis do

rejstru wytwórców energii w małej instalacji, biorąc pod uwagę zakres przekazywanych danych oraz konieczność ujednoczenia formy ich przekazywania.

Art. 11. 1. Do rejestru wytwórców energii w małej instalacji wpisuje się dane, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, 2 i 5, oraz rodzaj małej instalacji i jej łączną moc zainstalowaną elektryczną lub moc osiągalną cieplną w skojarzeniu, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 6.

2. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji może być prowadzony w systemie teleinformatycznym.

3. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji jest jawny.

4. Prezes URE prostuje z urzędu wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

Art. 11a. 1. Prezes URE jest obowiązany dokonać wpisu wytwórcy do rejestru wytwórców energii w małej instalacji w terminie 21 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis wraz z oświadczeniami, o których mowa w art. 10 ust. 2.

2. Jeżeli Prezes URE nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu do niego wniosku upłynęło 28 dni, wytwórca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy Prezes URE wezwał wytwórcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 21 dni od dnia otrzymania tego wniosku. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.

3. Prezes URE wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru.

Art. 12. 1. Wytwórca wpisany do rejestru wytwórców energii w małej instalacji pisemnie informuje Prezesa URE o:

- 1) zmianie danych zawartych w tym rejestrze,
- 2) zakończeniu lub zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji

– w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia zakończenia lub zawieszenia wykonywania tej działalności.

2. Na podstawie informacji, o której mowa w ust. 1, Prezes URE dokonuje zmiany wpisu w rejestrze wytwórców energii w małej instalacji.

Art. 13. Prezes URE, w drodze decyzji, odmawia wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji, w przypadku gdy:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące wytwórcy wykonywania działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji;
- 2) w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji wytwórcę wykreślono z tego rejestru z przyczyn, o których mowa w art. 14 ust. 1.

Art. 14. 1. Prezes URE wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez wytwórcę działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji w przypadku:

- 1) złożenia przez wytwórcę oświadczenia, o którym mowa w art. 10 ust. 2 pkt 1 lub 2, niezgodnego ze stanem faktycznym;
- 2) posługiwania się przez wytwórcę nieprawdziwymi dokumentami, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1 lub 2;
- 3) nieusunięcia przez wytwórcę naruszeń warunków, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1–3 i 6, w terminie wyznaczonym przez Prezesa URE;
- 4) naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 4 i 5.

2. Przed wydaniem decyzji na podstawie ust. 1 pkt 3 Prezes URE wyznacza termin usunięcia stwierdzonych naruszeń.

Art. 15. 1. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1, Prezes URE z urzędu wykreśla wytwórcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji z rejestru wytwórców energii w małej instalacji.

2. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, którego wykreślono z rejestru wytwórców energii w małej instalacji, może uzyskać ponowny wpis do tego rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1.

2a. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do wytwórcy, który wykonywał działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji bez wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 11a ust. 2.

3. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1, Prezes URE informuje sprzedawcę zobowiązanego, o którym mowa w art. 40 ust. 1, o wykreśleniu wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji z rejestru wytwórców energii w małej instalacji, w terminie 14 dni od dnia wydania decyzji.

Art. 16. 1. Od decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1, wytwórcy wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

2. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1575, 1578 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11), zwanej dalej „ustawą – Kodeks postępowania cywilnego”, o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

3. Do postanowień wydanych przez Prezesa URE, na które przysługuje zażalenie, przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Art. 16a. Prezes URE wykreśla wytwórcę z rejestru wytwórców energii w małej instalacji na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.

Art. 17. 1. Na podstawie:

- 1) danych zawartych w rejestrze wytwórców energii w małej instalacji,
- 2) sprawozdań, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7,
- 3) informacji, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 8

– Prezes URE sporządza zbiorczy raport roczny.

2. Zbiorczy raport roczny zawiera:

- 1) wykaz wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małych instalacjach;
- 2) informację o łącznej ilości energii elektrycznej:
 - a) wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w małych instalacjach,
 - b) sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, która została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w małych instalacjach i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej.

3. Prezes URE:

- 1) przekazuje zbiorczy raport roczny ministrowi właściwemu do spraw klimatu, ministrowi właściwemu do spraw energii oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku sprawozdawczym;

- 2) udostępnia zbiorczy raport roczny w Biuletynie Informacji Publicznej URE, z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych.

Art. 18. 1. W sprawach dotyczących wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i w małej instalacji w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy ustawy – Prawo przedsiębiorców.

2. Prezes URE ma prawo wglądu do dokumentów, żądania przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 7 oraz w art. 9, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

Rozdział 3

Zasady i warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego lub biopłynów oraz wytwarzania biogazu rolniczego lub biopłynów

[Art. 18a. Przepisy art. 4 i art. 5 stosuje się do prosumentów energii odnawialnej wytwarzających energię elektryczną z biogazu rolniczego.]

<Art. 18a. Przepisy art. 4 i art. 5 stosuje się do prosumentów energii odnawialnej, prosumentów zbiorowych energii odnawialnej lub prosumentów wirtualnych energii odnawialnej wytwarzających energię elektryczną z biogazu rolniczego.>

Art. 19. 1. Wytwórca biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii o rocznej wydajności biogazu rolniczego do 200 tys. m³, zwanej dalej „mikroinstalacją biogazu rolniczego”, lub wytwórca energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji będący osobą fizyczną wpisaną do ewidencji producentów, o której mowa w przepisach o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, może sprzedać:

- 1) energię elektryczną lub ciepło wytworzone z biogazu rolniczego w mikroinstalacji;
- 2) biogaz rolniczy wytworzony w mikroinstalacji biogazu rolniczego.

2. Wytwarzanie i sprzedaż energii elektrycznej, ciepła lub biogazu rolniczego w mikroinstalacjach, o których mowa w ust. 1, stanowi działalność wytwórczą w rolnictwie w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców.

Nowe brzmienie art. 18a wejdzie w życie z dn. 1.04.2022 r., a w zakresie, w jakim dotyczy prosumenta wirtualnego energii odnawialnej w rozumieniu art. 2 pkt 27b ustawy o odnawialnych źródłach energii wejdzie w życie z dn. 2.07.2024 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 2376).

Art. 19a. Wytwórca energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji, który uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8, jest obowiązany spełnić warunki, o których mowa w art. 25 pkt 2, 3, pkt 4 lit. a–c i e oraz pkt 5. Przepisy art. 33 stosuje się odpowiednio.

Art. 20. 1. Wytwórca, o którym mowa w art. 19 ust. 1, lub wytwórca będący przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców, wykonujący działalność, o której mowa w art. 19 ust. 1, nie później niż na 30 dni przed dniem planowanego przyłączenia mikroinstalacji lub mikroinstalacji biogazu rolniczego do sieci dystrybucyjnej, pisemnie informują operatora systemu dystrybucyjnego:

- 1) elektroenergetycznego, w przypadku gdy do jego sieci ma zostać przyłączona mikroinstalacja, o planowanym terminie jej przyłączenia, planowanej lokalizacji oraz rodzaju i mocy zainstalowanej elektrycznej mikroinstalacji;
- 2) gazowego, w przypadku gdy do jego sieci ma zostać przyłączona mikroinstalacja biogazu rolniczego, o planowanym terminie jej przyłączenia, planowanej lokalizacji oraz maksymalnej rocznej wydajności tej mikroinstalacji.

2. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1, którego mikroinstalacja jest przyłączona do sieci operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego jest obowiązany informować tego operatora o:

- 1) zmianie mocy zainstalowanej elektrycznej mikroinstalacji – w terminie 14 dni od dnia zmiany;
- 2) zawieszeniu trwającym od 30 dni do 24 miesięcy lub zakończeniu wytwarzania energii elektrycznej w mikroinstalacji – w terminie 45 dni od dnia zawieszenia lub zakończenia wytwarzania energii elektrycznej;
- 3) terminie wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w mikroinstalacji – w terminie 14 dni od dnia jej wytworzenia.

3. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1, którego mikroinstalacja biogazu rolniczego jest przyłączona do sieci operatora systemu dystrybucyjnego gazowego jest obowiązany informować tego operatora o:

- 1) zmianie maksymalnej rocznej wydajności mikroinstalacji biogazu rolniczego – w terminie 14 dni od dnia zmiany;
- 2) zawieszeniu trwającym od 30 dni do 24 miesięcy lub zakończeniu wytwarzania biogazu rolniczego w mikroinstalacji biogazu rolniczego – w terminie 45 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia zawieszenia lub zakończenia wytwarzania biogazu rolniczego.

Art. 21. (uchylony)

Art. 22. 1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz operator systemu dystrybucyjnego gazowego, do których sieci została przyłączona instalacja, o której mowa w art. 20 ust. 1, przekazują Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, zwanemu dalej „Dyrektorem Generalnym KOWR”, sprawozdania półroczne zawierające informacje dotyczące odpowiednio:

- 1) ilości energii elektrycznej z biogazu rolniczego wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej należącej do operatora tej sieci przez poszczególnych wytwórców energii elektrycznej w mikroinstalacji,
- 2) ilości biogazu rolniczego wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej gazowej należącej do operatora tej sieci przez poszczególnych wytwórców biogazu rolniczego w mikroinstalacji biogazu rolniczego,
- 3) wykazu wytwórców energii elektrycznej w mikroinstalacji albo wytwórców biogazu rolniczego w mikroinstalacji biogazu rolniczego,
- 4) lokalizacji i rodzaju mikroinstalacji i jej mocy zainstalowanej elektrycznej albo rocznej wydajności instalacji odnawialnego źródła energii, przyłączonych do jego sieci

– w terminie do końca miesiąca następującego po upływie półrocza.

2. Na podstawie sprawozdań półrocznych, o których mowa w ust. 1, Dyrektor Generalny KOWR, w terminie 75 dni od dnia zakończenia półrocza, sporządza zbiorczy raport, który zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych.

[Art. 22a. Przepisów art. 20–22 nie stosuje się do prosumentów energii odnawialnej wytwarzających energię elektryczną z biogazu rolniczego.]

<Art. 22a. Przepisów art. 20–22 nie stosuje się do prosumentów energii odnawialnej, prosumentów zbiorowych energii odnawialnej lub prosumentów wirtualnych energii odnawialnej wytwarzających energię elektryczną z biogazu rolniczego w odnawialnych źródłach energii wykorzystywanych wyłącznie na potrzeby tych prosumentów.>

Art. 23. Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania:

- 1) biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii innych niż mikroinstalacja biogazu rolniczego,

Nowe brzmienie art. 22a wejdzie w życie z dn. 1.04.2022 r., a w zakresie, w jakim dotyczy prosumenta wirtualnego energii odnawialnej w rozumieniu art. 2 pkt 27b ustawy o odnawialnych źródłach energii wejdzie w życie z dn. 2.07.2024 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 2376).

2) energii elektrycznej z biogazu rolniczego w instalacjach innych niż mikroinstalacja

– zwana dalej „działalnością gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców i wymaga wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego, zwanego dalej „rejestrem wytwórców biogazu rolniczego”.

Art. 24. 1. Rejestr wytwórców biogazu rolniczego prowadzi Dyrektor Generalny KOWR.

2. Dyrektor Generalny KOWR dokonuje wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego na podstawie wniosku wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego.

3. (uchylony)

Art. 25. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego jest obowiązany:

- 1) posiadać dokument potwierdzający tytuł prawny do obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność gospodarcza w zakresie biogazu rolniczego;
- 2) dysponować odpowiednimi obiektami i instalacjami, w tym urządzeniami technicznymi, spełniającymi wymagania określone w szczególności w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, w przepisach sanitarnych i w przepisach o ochronie środowiska, umożliwiającymi wykonywanie tej działalności gospodarczej;
- 3) wykorzystywać do wytwarzania biogazu rolniczego wyłącznie substraty wymienione w art. 2 pkt 2;
- 4) prowadzić dokumentację dotyczącą odpowiednio:
 - a) ilości oraz rodzaju wszystkich substratów wykorzystanych do wytworzenia biogazu rolniczego, z tym że w przypadku wykorzystywania odpadów pochodzących z zakładowych oczyszczalni ścieków z przetwórstwa rolno-spożywczego, w których prowadzony jest rozdział ścieków przemysłowych od pozostałych rodzajów osadów i ścieków, w dokumentacji tej wskazuje się kod odpadów wraz z dodatkowym oznaczeniem, które potwierdza, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, że te odpady pochodzą wyłącznie z przetwarzania produktów pochodzących

z rolnictwa, ogrodnictwa, upraw hydroponicznych, rybołówstwa, leśnictwa lub łowiectwa,

- b) łącznej ilości wytworzonego biogazu rolniczego, z wyszczególnieniem ilości biogazu rolniczego wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej gazowej, wykorzystanej do wytworzenia energii elektrycznej w układzie rozdzielonym lub kogeneracyjnym lub wykorzystanej w inny sposób,
 - c) ilości energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego w układzie rozdzielonym lub kogeneracyjnym,
 - d) ilości energii elektrycznej sprzedanej, w tym ilości energii elektrycznej sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, która została wytworzona z biogazu rolniczego i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej,
 - e) ilości produktu ubocznego powstałego w wyniku wytworzenia biogazu rolniczego,
 - f) ilości zakupionego biogazu rolniczego oraz danych podmiotu, od którego został zakupiony biogaz rolniczy;
- 5) posiadać dokumentację potwierdzającą datę wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z biogazu rolniczego albo biogazu rolniczego w danej instalacji odnawialnego źródła energii lub datę modernizacji tej instalacji;
- 6) przekazywać Dyrektorowi Generalnemu KOWR sprawozdania kwartalne zawierające informacje, o których mowa w pkt 4, w terminie 45 dni od dnia zakończenia kwartału.
- 7) (uchylony)

Art. 26. 1. Wniosek o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego zawiera:

- 1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wytwórcy;
- 3) (uchylony)
- 4) określenie:
 - a) rodzaju i zakresu wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego oraz miejsca lub miejsc jej wykonywania,
 - b) rocznej wydajności instalacji odnawialnego źródła energii, w której jest wytwarzany biogaz rolniczy, mierzonej w m³/rok lub łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji odnawialnego źródła energii, w której jest wytwarzana energia elektryczna z biogazu rolniczego.

2. Do wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego dołącza się oświadczenia wytwórcy o:

- 1) niezaleganiu z uiszczaniem podatków, opłat oraz składek na ubezpieczenie społeczne;
- 2) zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku i spełnieniu warunków, o których mowa w art. 25 pkt 1 i 2, o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego określone w art. 25 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii i spełniam warunki określone w art. 25 pkt 1 i 2.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2, zawierają:

- 1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby i adresu oraz miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 2) podpis wytwórcy albo osoby uprawnionej do reprezentacji wytwórcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

4. W przypadku gdy:

- 1) wniosek o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego nie zawiera danych, o których mowa w ust. 1, lub
- 2) do wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego nie dołączono oświadczeń określonych w ust. 2

– Dyrektor Generalny KOWR niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.

5. Przepisy ust. 1–4 stosuje się do wniosku o zmianę danych zawartych w rejestrze wytwórców biogazu rolniczego.

Art. 27. 1. Do rejestru wytwórców biogazu rolniczego wpisuje się dane, o których mowa w art. 26 ust. 1.

2. Rejestr wytwórców biogazu rolniczego może być prowadzony w systemie teleinformatycznym.

3. Rejestr wytwórców biogazu rolniczego jest jawny.

4. Dyrektor Generalny KOWR prostuje z urzędu wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

Art. 27a. 1. Dyrektor Generalny KOWR jest obowiązany dokonać wpisu wytwórcy do rejestru wytwórców biogazu rolniczego w terminie 7 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis wraz z oświadczeniami, o których mowa w art. 26 ust. 2.

2. Jeżeli Dyrektor Generalny KOWR nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu do niego wniosku upłynęło 14 dni, wytwórca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy Dyrektor Generalny KOWR wezwał wytwórcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.

3. Dyrektor Generalny KOWR wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru.

Art. 28. 1. Wytwórca wpisany do rejestru wytwórców biogazu rolniczego pisemnie informuje Dyrektora Generalnego KOWR o:

- 1) zmianie danych zawartych w tym rejestrze,
- 2) zakończeniu lub zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego

– w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia zakończenia lub zawieszenia wykonywania tej działalności.

2. Na podstawie informacji, o której mowa w ust. 1, Dyrektor Generalny KOWR dokonuje zmiany wpisu w rejestrze wytwórców biogazu rolniczego.

3. Dyrektor Generalny KOWR przekazuje Prezesowi URE informacje o:

- 1) zmianie dokonanej w rejestrze wytwórców biogazu rolniczego – w terminie 7 dni od dnia dokonania tej zmiany;
- 2) wykorzystywaniu substratów innych niż wymienione w art. 2 pkt 2 – niezwłocznie po uzyskaniu takich informacji.

Art. 29. Dyrektor Generalny KOWR, w drodze decyzji, odmawia wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego, w przypadku gdy:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące wytwórcy wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego;
- 2) w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego wytwórcę wykreślono z tego rejestru z przyczyn, o których mowa w art. 30 ust. 1;
- 3) instalacja odnawialnego źródła energii, która ma służyć wytwórcy do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego, nie może ponownie służyć wykonywaniu takiej działalności na podstawie art. 31 ust. 4.

Art. 30. 1. Dyrektor Generalny KOWR wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez wytwórcę działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego w przypadku:

- 1) złożenia przez wytwórcę oświadczenia, o którym mowa w art. 26 ust. 2 pkt 1 lub 2, niezgodnego ze stanem faktycznym;
- 2) posługiwania się przez wytwórcę nieprawdziwymi dokumentami, o których mowa w art. 25 pkt 1, 4 lub 5;
- 3) nieusunięcia przez wytwórcę naruszeń warunków, o których mowa w art. 25 pkt 1, 2 i 6, w terminie wyznaczonym przez Dyrektora Generalnego KOWR;
- 4) naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 25 pkt 3–5.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. Przed wydaniem decyzji na podstawie ust. 1 pkt 3 Dyrektor Generalny KOWR wyznacza termin usunięcia stwierdzonych naruszeń.

Art. 31. 1. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 1, Dyrektor Generalny KOWR z urzędu wykreśla wytwórcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego z rejestru wytwórców biogazu rolniczego.

2. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego, wobec którego wydano decyzję, o której mowa w art. 30 ust. 1, może uzyskać wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji.

3. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 1, Dyrektor Generalny KOWR informuje sprzedawcę zobowiązanego, o którym mowa w art. 40 ust. 1, o wykreśleniu wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego z rejestru wytwórców biogazu rolniczego, w terminie 14 dni od dnia wykreślenia wpisu.

4. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 1, z powodu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 25 pkt 3, instalacja odnawialnego źródła energii służąca do wykonywania działalności gospodarczej objętej decyzją może ponownie służyć wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania tej decyzji.

Art. 31a. Dyrektor Generalny KOWR wykreśla wytwórcę z rejestru wytwórców biogazu rolniczego na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.

Art. 32. 1. Na podstawie:

- 1) danych zawartych w rejestrze wytwórców biogazu rolniczego,
- 2) sprawozdań, o których mowa w art. 22 ust. 1 oraz w art. 25 pkt 6

– Dyrektor Generalny KOWR sporządza zbiorczy raport roczny.

2. Zbiorczy raport roczny zawiera:

- 1) informacje, o których mowa w art. 22 ust. 1 i art. 25 pkt 4;
- 2) wykaz wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego.

3. Dyrektor Generalny KOWR przekazuje zbiorczy raport roczny ministrowi właściwemu do spraw energii, ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych, ministrowi właściwemu do spraw klimatu oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki oraz Prezesowi URE, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku sprawozdawczym.

Art. 33. 1. Dyrektor Generalny KOWR może przeprowadzić kontrolę wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego.

2. Czynności kontrolne wykonują pracownicy Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa na podstawie pisemnego upoważnienia Dyrektora Generalnego KOWR oraz po okazaniu legitymacji służbowej.

3. Osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli są uprawnione do:

- 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektów, lokali lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność gospodarcza w zakresie biogazu rolniczego;
- 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępniania danych mających związek z przedmiotem kontroli.

4. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół, który zawiera także wnioski i zalecenia oraz informację o sposobie złożenia zastrzeżeń co do jego treści. Termin do złożenia zastrzeżeń wynosi nie mniej niż 7 dni od dnia doręczenia protokołu.

5. Przeprowadzający kontrolę zamieszcza w protokole adnotację o odmowie podpisania protokołu przez kontrolowanego.

6. Dyrektor Generalny KOWR może upoważnić do przeprowadzenia kontroli inny organ administracji wyspecjalizowany w kontroli danego rodzaju działalności gospodarczej. Do kontroli przeprowadzanej przez ten organ przepisy ust. 2–5 stosuje się odpowiednio.

Art. 34. 1. Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania:

- 1) biopłynów,
- 2) energii elektrycznej wyłącznie z biopłynów w instalacjach odnawialnego źródła energii

– zwana dalej „działalnością gospodarczą w zakresie biopłynów”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców i wymaga wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biopłynów, zwanego dalej „rejestrem wytwórców biopłynów”.

2. Rejestr wytwórców biopłynów prowadzi Dyrektor Generalny KOWR.

3. Dyrektor Generalny KOWR dokonuje wpisu do rejestru wytwórców biopłynów na podstawie wniosku wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biopłynów.

Art. 35. 1. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biopłynów jest obowiązany:

- 1) posiadać dokument potwierdzający tytuł prawny do obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność gospodarcza w zakresie biopłynów;
- 2) dysponować odpowiednimi obiektami budowlanymi i instalacjami, w tym urządzeniami technicznymi, spełniającymi wymagania określone w szczególności w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, w przepisach sanitarnych i w przepisach o ochronie środowiska, umożliwiającymi wykonywanie tej działalności gospodarczej;
- 3) wykorzystywać wyłącznie biomasę lub ziarna zbóż pełnowartościowych;
- 4) prowadzić dokumentację dotyczącą:

- a) ilości oraz rodzaju biomasy lub ziaren zbóż pełnowartościowych, wykorzystanych do wytworzenia biopłynów,
 - b) ilości i rodzaju wytworzonych biopłynów,
 - c) ilości energii elektrycznej wytworzonej z biopłynów;
- 5) posiadać dokumentację potwierdzającą datę:
- a) wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z biopłynów lub
 - b) wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z biopłynów po modernizacji instalacji, w której ta energia została wytworzona, lub
 - c) zakończenia modernizacji instalacji, w której energia elektryczna z biopłynów została wytworzona;
- 6) przekazywać Dyrektorowi Generalnemu KOWR sprawozdania kwartalne zawierające informacje, o których mowa w pkt 4, w terminie 45 dni od dnia zakończenia kwartału.
- 7) (uchylony)

2. Na podstawie:

- 1) danych zawartych w rejestrze wytwórców biopłynów,
- 2) sprawozdań, o których mowa w ust. 1 pkt 6
- 3) (uchylony)

– Dyrektor Generalny KOWR sporządza zbiorczy raport roczny.

3. Zbiorczy raport roczny zawiera:

- 1) informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 4;
- 2) wykaz wytwórców:
 - a) wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biopłynów,
 - b) energii elektrycznej z biopłynów.

4. Dyrektor Generalny KOWR przekazuje zbiorczy raport roczny ministrowi właściwemu do spraw energii, ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych, ministrowi właściwemu do spraw klimatu oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki oraz Prezesowi URE, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku sprawozdawczym.

Art. 36. Do działalności gospodarczej w zakresie biopłynów przepisy art. 26–27a, art. 28 ust. 1 i 2 oraz ust. 3 pkt 1, art. 29–31a oraz art. 33 stosuje się odpowiednio.

Art. 37. W sprawach dotyczących wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego, energii elektrycznej wyłącznie z biopłynów, biogazu rolniczego, w instalacjach odnawialnego źródła

energii, oraz wytwarzania biopłynów, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, stosuje się przepisy ustawy – Prawo przedsiębiorców.

Art. 38. 1. Do postępowania przed Dyrektorem Generalnym KOWR stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695, 1298 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 54 i 187), zwanej dalej „ustawą – Kodeks postępowania administracyjnego”.

2. Organem wyższego stopnia w stosunku do Dyrektora Generalnego KOWR jest minister właściwy do spraw rynków rolnych.

Rozdział 4

Mechanizmy i instrumenty wspierające wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, biogazu rolniczego oraz ciepła, w instalacjach odnawialnego źródła energii

Art. 38a. 1. (uchylony)

2. (uchylony)

3. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, z którym zamierza współpracować klastr energii, jest obowiązany do zawarcia z koordynatorem klastra energii umowy o świadczenie usług dystrybucji, o której mowa w art. 5 ustawy – Prawo energetyczne.

4. Obszar działania klastra energii ustala się na podstawie miejsc przyłączenia wytwórców i odbiorców energii będących członkami tego klastra.

5. Działalność klastra energii nie może obejmować połączeń z sąsiednimi krajami.

Art. 38b. (uchylony)

Art. 38c. 1. Spółdzielnia energetyczna działa na obszarze jednego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub sieci dystrybucyjnej gazowej lub ciepłowniczej, zaopatrujących w energię elektryczną, biogaz lub ciepło wytwórców i odbiorców będących członkami tej spółdzielni, których instalacje są przyłączone do sieci danego operatora lub do danej sieci ciepłowniczej.

1a. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o członku spółdzielni energetycznej, należy przez to rozumieć podmiot, którego instalacja jest przyłączona do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej.

2. Obszar działania spółdzielni energetycznej ustala się na podstawie miejsc przyłączenia wytwórców i odbiorców będących członkami tej spółdzielni do sieci

dystrybucyjnej elektroenergetycznej lub sieci dystrybucyjnej gazowej, lub sieci ciepłowniczej.

3. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dokonuje ze spółdzielnią energetyczną rozliczenia ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej wobec ilości energii elektrycznej pobranej z tej sieci w celu jej zużycia na potrzeby własne przez spółdzielnię energetyczną i jej członków w stosunku ilościowym 1 do 0,6.

4. Rozliczenia ilości energii, o którym mowa w ust. 3, dokonuje się na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych przyłączonych do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej wszystkich wytwórców i odbiorców energii elektrycznej spółdzielni energetycznej.

[5. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje sprzedawcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dane pomiarowe obejmujące godzinowe ilości energii elektrycznej wprowadzonej do jego sieci dystrybucyjnej i z tej sieci pobranej, przez wszystkich wytwórców i odbiorców energii elektrycznej spółdzielni energetycznej przed i po sumarycznym jej bilansowaniu z wszystkich faz.]

<5. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, uzyskuje od operatora informacji rynku energii w rozumieniu art. 3 pkt 72 ustawy – Prawo energetyczne dane pomiarowe przekazane uprzednio do centralnego systemu informacji rynku energii w rozumieniu art. 3 pkt 69 ustawy – Prawo energetyczne przez właściwego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, obejmujące godzinowe ilości energii elektrycznej wprowadzonej do jego sieci i pobranej z jego sieci dystrybucyjnej przez wszystkich wytwórców i odbiorców energii elektrycznej spółdzielni energetycznej po wcześniejszym sumarycznym bilansowaniu ilości energii wprowadzonej i pobranej z sieci dystrybucyjnej z wszystkich faz dla trójfazowych instalacji.>

5a. Na wniosek spółdzielni energetycznej zamierzającej wystąpić z wnioskiem o umieszczenie jej danych w wykazie, o którym mowa w art. 38f ust. 2, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego udostępnia historyczne dobowo-godzinowe dane pomiarowe za okres ostatnich pełnych 12 miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku o udostępnienie tych danych w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie ust. 14, pod warunkiem że operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego posiada takie dane.

Nowe brzmienie
ust. 5 w art. 38c
wejdzie w życie z
dn. 1.07.2024 r.
(Dz. U. z 2021 r.
poz. 1093).

6. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dokonuje ze spółdzielnią energetyczną rozliczenia ilości energii elektrycznej wprowadzonej i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przez wszystkich wytwórców i odbiorców energii elektrycznej spółdzielni energetycznej po sumarycznym jej bilansowaniu z wszystkich faz na podstawie danych pomiarowych, o których mowa w ust. 5.

7. Od ilości energii elektrycznej wytworzonej we wszystkich instalacjach odnawialnych źródeł energii spółdzielni energetycznej, a następnie zużytej przez wszystkich odbiorców energii elektrycznej spółdzielni energetycznej, w tym ilości energii elektrycznej rozliczonej w sposób, o którym mowa w ust. 3, spółdzielnia energetyczna nie uiszcza:

- 1) na rzecz sprzedawcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, opłat z tytułu jej rozliczenia;
- 2) opłat za usługę dystrybucji, których wysokość zależy od ilości pobranej energii elektrycznej przez wszystkich wytwórców i odbiorców spółdzielni energetycznej; opłaty te są uiszczane przez sprzedawcę, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, wobec operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego przyłączone są instalacje odnawialnego źródła energii i instalacje wszystkich odbiorców spółdzielni energetycznej.

8. Rozliczeniu podlega energia elektryczna wprowadzona do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej nie wcześniej niż na 12 miesięcy przed datą wprowadzenia tej energii do sieci. Jako datę wprowadzenia energii elektrycznej do sieci przyjmuje się ostatni dzień danego miesiąca kalendarzowego, w którym ta energia została wprowadzona do sieci, z zastrzeżeniem, że niewykorzystana energia elektryczna w danym okresie rozliczeniowym przechodzi na kolejne okresy rozliczeniowe, jednak nie dłużej niż na kolejne 12 miesięcy od daty wprowadzenia tej energii do sieci.

9. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a:

- 1) informuje spółdzielnię energetyczną oraz jej członków o ilości rozliczonej energii, o której mowa w ust. 3, zgodnie z okresami rozliczeniowymi przyjętymi w umowie kompleksowej;
- 2) zapewnia funkcjonowanie systemu teleinformatycznego, za pomocą którego udostępnia:

- a) spółdzielni energetycznej – dane pomiarowe, o których mowa w ust. 5, z podziałem na poszczególnych jej członków i szczegółowe informacje dotyczące rozliczenia, o którym mowa w ust. 6,
- b) poszczególnym członkom spółdzielni energetycznej – dane pomiarowe, o których mowa w ust. 5, dotyczące tych członków.

10. Wytwarzanie energii elektrycznej w mikroinstalacji przez podmiot będący członkiem spółdzielni energetycznej i niebędący przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców, a następnie wprowadzanie tej energii do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, która podlega rozliczeniu, o którym mowa w ust. 3, nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców.

11. Nadwyżką ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej wobec ilości energii elektrycznej pobranej z tej sieci przez wszystkich wytwórców i odbiorców energii elektrycznej spółdzielni energetycznej dysponuje sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, w celu pokrycia kosztów rozliczenia, w tym opłat, o których mowa w ust. 7.

12. Nadwyżka ilości energii elektrycznej, o której mowa w ust. 11, nie stanowi przychodu w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

13. W odniesieniu do ilości energii elektrycznej wytworzonej we wszystkich instalacjach odnawialnych źródeł energii spółdzielni energetycznej, a następnie zużytej przez wszystkich odbiorców energii elektrycznej spółdzielni energetycznej, w tym ilości energii elektrycznej rozliczonej w sposób, o którym mowa w ust. 3:

- 1) nie nalicza się i nie pobiera:
 - a) opłaty OZE, o której mowa w art. 95 ust. 1,
 - b) opłaty mocowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy (Dz. U. z 2020 r. poz. 247 i 1565 oraz z 2021 r. poz. 234),
 - c) opłaty kogeneracyjnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;
- 2) nie stosuje się obowiązków, o których mowa w:
 - a) art. 52 ust. 1,
 - b) art. 10 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 264, 284 i 2127);

- 3) uznaje się, że jest ona zużyciem energii elektrycznej wyprodukowanej przez dany podmiot w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym i z tego tytułu podlega zwolnieniu od podatku akcyzowego, pod warunkiem że łączna moc zainstalowana elektryczna wszystkich instalacji odnawialnego źródła energii spółdzielni energetycznej nie przekracza 1 MW.

14. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres oraz sposób dokonywania rejestracji danych pomiarowych oraz bilansowania ilości energii, o których mowa w ust. 5,
- 2) szczegółowy sposób dokonywania rozliczenia, o którym mowa w ust. 6, oraz sposób wyliczenia opłat, o których mowa w ust. 7, z uwzględnieniem cen i stawek opłat w poszczególnych grupach taryfowych stosowanych wobec spółdzielni energetycznej i poszczególnych jej członków,
- 3) szczegółowy zakres danych pomiarowych, o których mowa w ust. 5:
 - a) przekazywanych między przedsiębiorstwami energetycznymi oraz sposób przekazywania tych danych,
 - b) udostępnianych przez sprzedawcę, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, spółdzielni energetycznej i poszczególnym członkom tej spółdzielni oraz sposób udostępniania tych danych w systemie teleinformatycznym,
- 3a) szczegółowy zakres informacji dotyczących rozliczenia, o którym mowa w ust. 6,
- 4) szczegółowy podmiotowy zakres spółdzielni energetycznej – mając na uwadze potrzebę ujednoczenia sposobu dokonywania rozliczeń oraz ochronę ich interesów, a także bezpieczeństwo i niezawodne funkcjonowanie systemu elektroenergetycznego.

Art. 38d. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, z którym zamierza współpracować spółdzielnia energetyczna, jest obowiązany niezwłocznie:

- 1) zawrzeć ze spółdzielnią energetyczną umowę o świadczenie usług dystrybucji, o której mowa w art. 5 ustawy – Prawo energetyczne, która w szczególności określi zasady:
 - a) świadczenia usług dystrybucji na rzecz spółdzielni energetycznej i jej członków,
 - b) wyznaczania i udostępniania danych pomiarowych;

- 2) zawrzeć z wybranym przez spółdzielnię energetyczną sprzedawcą, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, umowę o świadczenie usług dystrybucji lub dokonać zmiany zawartej umowy w celu umożliwienia dokonywania przez tego sprzedawcę rozliczeń ze spółdzielnią energetyczną, w terminie 21 dni od dnia złożenia wniosku o zawarcie lub zmianę takiej umowy przez wybranego sprzedawcę.

Art. 38e. 1. Spółdzielnia energetyczna spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) prowadzi działalność na obszarze gminy wiejskiej lub miejsko-wiejskiej w rozumieniu przepisów o statystyce publicznej lub na obszarze nie więcej niż 3 tego rodzaju gmin bezpośrednio sąsiadujących ze sobą;
- 2) liczba jej członków jest mniejsza niż 1000;
- 3) w przypadku gdy przedmiotem jej działalności jest wytwarzanie:
 - a) energii elektrycznej, łączna moc zainstalowana elektryczna wszystkich instalacji odnawialnego źródła energii:
 - umożliwia pokrycie w ciągu roku nie mniej niż 70% potrzeb własnych spółdzielni energetycznej i jej członków,
 - nie przekracza 10 MW,
 - b) ciepła, łączna moc osiągalna cieplna nie przekracza 30 MW,
 - c) biogazu, roczna wydajność wszystkich instalacji nie przekracza 40 mln m³.

2. Na potrzeby bilansowania handlowego, o którym mowa w art. 3 pkt 40 ustawy – Prawo energetyczne, wszystkich wytwórców i odbiorców spółdzielni energetycznej uznaje się za odbiorcę.

3. Wystąpienie ze spółdzielni energetycznej na skutek wypowiedzenia może nastąpić nie wcześniej niż z końcem danego okresu rozliczeniowego, o którym mowa w art. 38c ust. 8.

Art. 38f. 1. Przedmiotem działalności spółdzielni energetycznej może być wytwarzanie energii elektrycznej lub ciepła, lub biogazu w instalacjach odnawialnego źródła energii stanowiących własność spółdzielni energetycznej lub jej członków.

2. Spółdzielnia energetyczna może podjąć działalność po zamieszczeniu jej danych w wykazie spółdzielni energetycznych.

3. Wykaz spółdzielni energetycznych prowadzi Dyrektor Generalny KOWR.

Art. 38g. 1. Dyrektor Generalny KOWR zamieszcza dane spółdzielni energetycznej w wykazie spółdzielni energetycznych na wniosek tej spółdzielni.

2. Wniosek o zamieszczenie w wykazie spółdzielni energetycznych zawiera:

- 1) nazwę i adres siedziby spółdzielni;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 3) określenie:
 - a) obszaru i przedmiotu prowadzonej działalności,
 - b) liczby członków spółdzielni,
 - c) rocznego zapotrzebowania na poszczególne rodzaje energii będące przedmiotem działalności,
 - d) liczby, rodzajów i lokalizacji instalacji odnawialnego źródła energii,
 - e) mocy zainstalowanej elektrycznej lub mocy zainstalowanej cieplnej, lub rocznej wydajności produkcji biogazu poszczególnych instalacji odnawialnego źródła energii.

3. Do wniosku o zamieszczenie w wykazie spółdzielni energetycznych dołącza się:

- 1) oświadczenie następującej treści:

„Zarząd spółdzielni oświadcza, że:

 - 1) dane zawarte we wniosku o zamieszczenie w wykazie spółdzielni energetycznych są kompletne i zgodne z prawdą;
 - 2) znane są Zarządowi spółdzielni i spółdzielnia spełnia warunki, o których mowa w art. 38e ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;
 - 3) zobowiązuje się do wytwarzania i równoważenia zapotrzebowania energii wyłącznie na potrzeby własne spółdzielni energetycznej i jej członków.”;
- 2) statut spółdzielni, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze lub ustawy z dnia 4 października 2018 r. o spółdzielniach rolników.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, zawiera również:

- 1) nazwę spółdzielni energetycznej i adres jej siedziby;
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 3) podpisy osób upoważnionych do reprezentowania spółdzielni.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści:

„Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

6. W przypadku gdy wniosek nie zawiera danych, o których mowa w ust. 2, lub do wniosku nie dołączono oświadczenia lub statutu spółdzielni, o których mowa w ust. 3, Dyrektor Generalny KOWR niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania wraz z pouczeniem, że nieuzupełnienie wniosku spowoduje jego pozostawienie bez rozpoznania.

7. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do wniosku o zmianę danych zamieszczonych w wykazie spółdzielni energetycznych.

Art. 38h. 1. Zamieszczeniu w wykazie spółdzielni energetycznych podlegają dane, o których mowa w art. 38g ust. 2 pkt 1, 2 oraz pkt 3 lit. a, b, d oraz e.

2. Wykaz spółdzielni energetycznych może być prowadzony w systemie informatycznym.

3. Wykaz spółdzielni energetycznych jest jawny.

Art. 38i. Spółdzielnia energetyczna zamieszczona w wykazie spółdzielni energetycznych jest obowiązana informować Dyrektora Generalnego KOWR o każdej zmianie danych, o których mowa w art. 38g ust. 2, a w szczególności o zakończeniu lub zawieszeniu wykonywania działalności, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia zakończenia lub zawieszenia wykonywania tej działalności, pod rygorem wykreślenia z wykazu spółdzielni energetycznych.

Art. 38j. 1. Dyrektor Generalny KOWR niezwłocznie wydaje zaświadczenie o zamieszczeniu danych spółdzielni energetycznej w wykazie spółdzielni energetycznych.

2. Zaświadczenie o zamieszczeniu spółdzielni energetycznej w wykazie spółdzielni energetycznych zawiera dane, o których mowa w art. 38g ust. 2.

Art. 38k. Dyrektor Generalny KOWR, w drodze decyzji, odmawia zamieszczenia spółdzielni w wykazie spółdzielni energetycznych, w przypadku gdy spółdzielnia nie spełnia warunków, o których mowa w art. 38e.

Art. 38l. 1. Dyrektor Generalny KOWR, w drodze decyzji, wykreśla dane spółdzielni energetycznej z wykazu spółdzielni energetycznych:

- 1) w przypadku gdy spółdzielnia energetyczna przestała spełniać którykolwiek z warunków, o których mowa w art. 38e, lub złożyła oświadczenie, o którym mowa w art. 38g ust. 3, niezgodne ze stanem faktycznym;
- 2) na wniosek spółdzielni energetycznej.

2. Spółdzielnia energetyczna, którą wykreślono z wykazu spółdzielni energetycznych z powodu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, na danym obszarze może ubiegać się o ponowne zamieszczenie w tym wykazie nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wykreślenia wpisu.

Art. 38m. Spółdzielnia energetyczna jest obowiązana do:

- 1) prowadzenia dokumentacji dotyczącej ilości energii elektrycznej lub biogazu, lub ciepła wytworzonej oraz zużytej przez członków spółdzielni energetycznej;
- 2) przekazywania Dyrektorowi Generalnemu KOWR sprawozdań rocznych, zawierających informacje, o których mowa w pkt 1, w ujęciu miesięcznym, w terminie 60 dni od zakończenia roku kalendarzowego.

Art. 38n. 1. Dyrektor Generalny KOWR jest uprawniony do przeprowadzenia kontroli związanej z przedmiotem działalności spółdzielni energetycznej.

2. Do czynności związanych z kontrolą, o której mowa w ust. 1, przepis art. 33 stosuje się odpowiednio.

Art. 38o. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do spółdzielni energetycznych stosuje się przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze lub ustawy z dnia 4 października 2018 r. o spółdzielniach rolników.

Art. 39. 1. Pomoc inwestycyjna przeznaczona na realizację inwestycji w zakresie danej instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72, pomniejsza cenę wynikającą z oferty, o której mowa w art. 79 ust. 3, złożonej przez wytwórcę, którego oferta wygrała aukcję.

2. Do pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, nie zalicza się:

- 1) wartości praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia oraz świadectw pochodzenia biogazu rolniczego w rozumieniu niniejszej ustawy oraz ustawy – Prawo energetyczne, wartości praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia z kogeneracji w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne oraz wartości praw majątkowych wynikających ze świadectw efektywności energetycznej, o których mowa w przepisach dotyczących efektywności energetycznej;

- 2) środków na pokrycie kosztów osieroconych na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1874);
- 3) wartości uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na podstawie przepisów rozdziału 6 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2020 r. poz. 136, 284 i 2320);
- 4) w przypadku zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii – pomocy przeznaczonej na budowę lub eksploatację tej instalacji, mających miejsce przed rozpoczęciem robót związanych z modernizacją instalacji, na bazie której dokonana została modernizacja.

3. Wartość pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, jest wyrażana w kwocie pieniężnej, po przeliczeniu jej w sposób pozwalający na ustalenie kwoty, jaką otrzymałby beneficjent pomocy, gdyby została ona udzielona w formie dotacji, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 708 i 2377).

4. Wartość pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, oblicza się na dzień złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 9, według następującego wzoru:

$$PI_c = \sum_{i=u}^j \left(PI_i * \prod_i (1 + r_i) \right),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- PI_c – sumę zwaloryzowanej wartości pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, wyrażoną w złotych,
- PI_i – wartość w roku „i” pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, udzielonej od dnia 1 października 2005 r., wyrażoną w złotych, udzieloną w danym roku „i”,
- j – rok kalendarzowy, w którym wytwórca złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 9,
- i – kolejne lata kalendarzowe liczone od roku kalendarzowego „u” do roku kalendarzowego „j”,
- u – rok kalendarzowy, w którym po raz pierwszy udzielono pomocy inwestycyjnej przeznaczonej na realizację inwestycji w zakresie danej

instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72, oznaczonej symbolem PI_i ,

r_i – stopę referencyjną wyrażoną w ułamku dziesiętnym, będącą spadkiem lub wzrostem średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w roku „i” określonym w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, zwanego dalej „Prezesem GUS”, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, przy czym wartość r_i dla roku kalendarzowego „j” wynosi 0; w przypadku gdy do dnia złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 9, stopa referencyjna w roku „i” nie została opublikowana, należy przyjąć spadek lub wzrost wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych z listopada roku „i”, w ujęciu rok do roku.

5. Wytwórcy, o których mowa w art. 72 ust. 1, dokonują obliczenia ceny skorygowanej stanowiącej cenę zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 1, lub podstawę wypłaty ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3, według następującego wzoru:

$$C_s = C_0 - \frac{PI_c}{1 + I_{PMOZE}},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

C_s – cenę skorygowaną, wyrażoną w zł/MWh; w przypadku nieudzielenia pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, wartość C_s jest równa wartości C_0 ,

C_0 – cenę, o której mowa w art. 79 ust. 3 pkt 3, wynikającą z oferty, wyrażoną w zł/MWh,

PI_c – sumę zwaloryzowanej wartości pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, wyrażoną w złotych, obliczoną zgodnie z ust. 4,

I – ilość energii elektrycznej, o której mowa w art. 79 ust. 3 pkt 3, wyrażoną w MWh, wynikającą z oferty,

I_{PMOZE} – ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, wyrażoną w MWh, w odniesieniu do której Prezes URE od dnia 1 października 2005 r. do dnia złożenia oferty, o której mowa w art. 79, wydał świadectwa pochodzenia potwierdzające wytworzenie energii z odnawialnych źródeł energii; w przypadku wytwórcy, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2, wartość I_{PMOZE} wynosi 0.

6. Do oświadczenia, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 9, wytwórca, o którym mowa w art. 72 ust. 1, dołącza informacje o wielkości udzielonej pomocy publicznej obliczonej zgodnie z ust. 3 i 4, oraz cenie skorygowanej, obliczonej zgodnie z ust. 5.

7. W przypadku gdy po dniu złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 9, wytwórcy, o którym mowa w art. 72 ust. 1, którego oferta wygrała aukcję, zostanie udzielona pomoc inwestycyjna, o której mowa w ust. 1, lub wzrośnie wartość tej pomocy, wytwórca ten jest zobowiązany do przekazania Prezesowi URE, najpóźniej w dziesiątym dniu miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło udzielenie takiej pomocy, oświadczenia zawierającego jej wartość obliczoną zgodnie z ust. 3, datę jej udzielenia, wskazanie podmiotu udzielającego pomocy oraz cenę skorygowaną. Cenę skorygowaną oblicza się według następującego wzoru:

$$C_{sn} = C_s - \frac{PI}{I_p},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

C_{sn} – nową cenę skorygowaną, wyrażoną w zł/MWh, która staje się ceną skorygowaną (C_s) obowiązującą od miesiąca następującego po miesiącu złożenia oświadczenia, o którym mowa w zdaniu pierwszym, stanowiącą cenę zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 1, lub podstawę wypłaty ujemnego salda zgodnie z art. 93 ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3,

C_s – cenę skorygowaną, wyrażoną w zł/MWh, z uwzględnieniem art. 92 ust. 10, obowiązującą do końca miesiąca, w którym złożono oświadczenie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, stanowiącą cenę zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 1, lub podstawę wypłaty ujemnego salda zgodnie z art. 93 ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3,

PI – wysokość udzielonej pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, lub wzrost jej wartości, wyrażone w złotych, udzielonej po dniu złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 9, obliczone zgodnie z ust. 3,

I_p – ilość energii elektrycznej, wyrażonej w MWh, o której mowa w art. 79 ust. 3 pkt 3, pomniejszoną o ilość energii elektrycznej sprzedanej w ramach systemu aukcyjnego do końca miesiąca

poprzedzającego miesiąc, w którym udzielono pomocy PI, stanowiącą podstawę obowiązku zakupu energii, o którym mowa w art. 92 ust. 1, lub podstawę wypłaty ujemnego salda zgodnie z art. 93 ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3.

8. O wysokości ceny skorygowanej, o której mowa w ust. 7, wytwórca powiadamia operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW – także sprzedawcę zobowiązanego, o którym mowa w art. 40 ust. 1, w terminie, o którym mowa w ust. 7.

9. Wytwórca, o którym mowa w art. 72 ust. 1, którego oferta wygrała aukcję, jest obowiązany do przekazywania Prezesowi URE, w całym okresie wsparcia, w terminie 30 dni od zakończenia roku kalendarzowego, oświadczenia o nieudzieleniu pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, w poprzednim roku kalendarzowym, albo oświadczenia o wartości tej pomocy obliczonej zgodnie z ust. 3, zawierającego datę jej udzielenia oraz wskazanie podmiotu udzielającego pomocy.

10. Zmiana wartości udzielonej pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, która uwzględniona została przy obliczaniu ceny skorygowanej, o której mowa w ust. 5 i 7, polegająca na obniżeniu wartości tej pomocy, nie powoduje zmiany wartości tej ceny.

Art. 39a. 1. Pomoc inwestycyjna przeznaczona na realizację inwestycji w zakresie danej instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 70a ust. 1 lub 2, pomniejsza stałą cenę zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 70e, obowiązującą w dniu złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1.

2. Do pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, nie zalicza się:

- 1) wartości praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia oraz świadectw pochodzenia biogazu rolniczego w rozumieniu niniejszej ustawy oraz ustawy – Prawo energetyczne, wartości praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia z kogeneracji w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne oraz wartości praw majątkowych wynikających ze świadectw efektywności energetycznej, o których mowa w przepisach dotyczących efektywności energetycznej;
- 2) wartości uprawnień do emisji gazów cieplarnianych w rozumieniu przepisów rozdziału 6 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych;

3) w przypadku zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii – pomocy przeznaczonej na budowę lub eksploatację tej instalacji, mających miejsce przed rozpoczęciem robót związanych z modernizacją instalacji, na bazie której dokonana została modernizacja.

3. Wartość pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, jest wyrażana w kwocie pieniężnej, po przeliczeniu jej w sposób pozwalający na ustalenie kwoty, jaką otrzymałby beneficjent pomocy, gdyby została ona udzielona w formie dotacji, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

4. Wartość pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, oblicza się na dzień złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1, według następującego wzoru:

$$PI_c = \sum_{i=u}^j \left(PI_i * \prod_i (1 + r_i) \right),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

PI_c – sumę zwaloryzowanej wartości pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, wyrażoną w złotych,

PI_i – wartość w roku „i” pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, udzielonej od dnia 1 października 2005 r., wyrażoną w złotych, udzieloną w danym roku „i”,

j – rok kalendarzowy, w którym wytwórca złożył deklarację, o której mowa w art. 70b ust. 1,

i – kolejne lata kalendarzowe liczone od roku kalendarzowego „u” do roku kalendarzowego „j”,

u – rok kalendarzowy, w którym po raz pierwszy udzielono pomocy inwestycyjnej na realizację inwestycji w zakresie danej instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 70a ust. 1 albo 2, oznaczonej symbolem PI_i ,

r_i – stopę referencyjną wyrażoną w ułamku dziesiętnym, będącą spadkiem lub wzrostem średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w roku „i” określonym w komunikacie Prezesa GUS, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, przy czym wartość r_i dla roku kalendarzowego „j” wynosi 0; w przypadku gdy do dnia złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1, stopa referencyjna w roku „i”

nie została opublikowana, należy przyjąć spadek lub wzrost wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych z listopada roku „i”, w ujęciu rok do roku.

5. Wytwórcy, o których mowa w art. 70b ust. 1, dokonują obliczenia ceny skorygowanej stanowiącej cenę zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 70c ust. 2 albo 6, według następującego wzoru:

$$C_s = C_0 - \frac{PI_c}{I + I_{PMOZE}},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- C_s – cenę zakupu, o której mowa w art. 70c ust. 2 albo 6, skorygowaną, wyrażoną w zł/MWh; w przypadku nieudzielenia pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, wartość C_s jest równa wartości C_0 ,
- C_0 – cenę, o której mowa w art. 70e, wyrażoną w zł/MWh, obowiązującą w dniu złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1,
- PI_c – sumę zwaloryzowanej wartości pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, wyrażoną w złotych, obliczoną zgodnie z ust. 4,
- I – ilość energii elektrycznej, o której mowa w art. 70b ust. 3 pkt 2, wyrażoną w MWh, określoną przez wytwórcę w deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1, powiększoną o ilość energii planowaną do wytworzenia w okresie od planowanej daty uzyskania przez wytwórcę zaświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 8, do daty rozpoczęcia sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej określonej przez wytwórcę w deklaracji,
- I_{PMOZE} – ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, wyrażoną w MWh, w odniesieniu do której Prezes URE od dnia 1 października 2005 r. do dnia złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1, wydał świadectwa pochodzenia potwierdzające wytworzenie energii z odnawialnych źródeł energii oraz ilość energii, w odniesieniu do której operator rozliczeń energii odnawialnej, od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii na potrzeby aukcyjnego systemu wsparcia do dnia złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1, rozliczył ujemne saldo

zgodnie z art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3; w przypadku wytwórcy, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1, wartość I_{PMOZE} wynosi 0.

6. W ramach składanego przez wytwórcę oświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 3 pkt 6, wytwórca ten przekazuje informacje o wielkości udzielonej pomocy publicznej przeliczonej i obliczonej zgodnie z ust. 3 i 4, oraz cenie skorygowanej, obliczonej zgodnie z ust. 5.

7. W przypadku, w którym po dniu złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 3 pkt 6, wytwórcy wskazanemu w art. 70b ust. 1, zostanie udzielona pomoc inwestycyjna, o której mowa w ust. 1, lub wzrośnie wartość tej pomocy, wytwórca ten jest zobowiązany do przekazania Prezesowi URE, najpóźniej w dziesiątym dniu miesiąca następującego po upływie miesiąca, w którym nastąpiło udzielenie pomocy, oświadczenia zawierającego jej wartość przeliczoną zgodnie z ust. 3, datę jej udzielenia, wskazanie podmiotu udzielającego pomocy inwestycyjnej oraz cenę skorygowaną. Cenę skorygowaną oblicza się według następującego wzoru:

$$C_{sn} = C_s - \frac{PI}{I_p},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

C_{sn} – nową cenę skorygowaną, wyrażoną w zł/MWh, która staje się ceną skorygowaną (C_s) obowiązującą od miesiąca następującego po miesiącu złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1, stanowiącą cenę zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 70e ust. 1,

C_s – cenę skorygowaną, wyrażoną w zł/MWh, obowiązującą do końca miesiąca, w którym złożono oświadczenie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, stanowiącą cenę zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 70e ust. 1,

PI – wysokość udzielonej pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, lub wzrost jej wartości, wyrażone w złotych, udzielonej po dniu złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 3 pkt 6, obliczone zgodnie z ust. 3,

I_p – ilość energii elektrycznej, wyrażonej w MWh, o której mowa w art. 70b ust. 3 pkt 2, pomniejszoną o ilość energii elektrycznej wytworzonej oraz wprowadzonej do sieci i sprzedanej zgodnie z art. 70a–70f.

8. O wysokości ceny skorygowanej, o której mowa w ust. 7, wytwórca powiadamia:

- 1) sprzedawcę zobowiązanego, o którym mowa w art. 40 ust. 1, w przypadku wytwórców, o których mowa w art. 70b ust. 9 pkt 1, albo
 - 2) operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w przypadku wytwórców, o których mowa w art. 70b ust. 9 pkt 2
- w terminie wskazanym w ust. 7.

9. Wytwórca, o którym mowa w art. 70b ust. 1, który uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8, jest obowiązany do przekazywania Prezesowi URE, w całym okresie wsparcia, w terminie 30 dni od zakończenia roku kalendarzowego, oświadczenia o nieudzieleniu pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, w poprzednim roku kalendarzowym, albo oświadczenia o wartości tej pomocy, przeliczonej zgodnie z ust. 3, zawierającego datę jej udzielenia oraz wskazanie podmiotu udzielającego pomocy.

10. Zmiana wartości udzielonej pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, która została uwzględniona przy obliczaniu ceny skorygowanej, o której mowa w ust. 5 i 7, polegająca na obniżeniu wartości tej pomocy, nie powoduje zmiany wartości tej ceny.

Art. 40. 1. Obowiązek zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1, art. 42 ust. 1, art. 70c ust. 2 oraz art. 92 ust. 1, wykonuje wyznaczony przez Prezesa URE sprzedawca energii elektrycznej, zwany dalej „sprzedawcą zobowiązanym”, na podstawie umowy, o której mowa w art. 5 ustawy – Prawo energetyczne.

[1a. Sprzedawca zobowiązany ma obowiązek dokonać rozliczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1 oraz w art. 38c ust. 3, chyba że rozliczenia dokonuje sprzedawca wybrany przez prosumenta energii odnawialnej lub spółdzielnię energetyczną, na podstawie umowy kompleksowej.]

<1a. Sprzedawca zobowiązany, o którym mowa w art. 40 ust. 1, ma obowiązek dokonać rozliczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1–3 oraz w art. 38c ust. 3, chyba że rozliczenia dokonuje sprzedawca wybrany przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej lub spółdzielnię energetyczną, na podstawie umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży.>

1aa. Sprzedawcą wybranym, o którym mowa w ust. 1a, może być także sprzedawca zobowiązany.

Nowe brzmienie ust. 1a i dodany ust. 1ab w art. 40 wejdą w życie z dn. 1.04.2022 r., a w zakresie, w jakim dotyczy prosumenta wirtualnego energii odnawialnej w rozumieniu art. 2 pkt 27b ustawy o odnawialnych źródłach energii wejdzie w życie z dn. 2.07.2024 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 2376).

<1ab. Sprzedawca zobowiązany, o którym mowa w art. 40 ust. 1, zawiera umowę sprzedaży lub umowę kompleksową z prosumentem wirtualnym energii odnawialnej, o ile wskaże on instalację odnawialnego źródła energii, w której będzie wytwarzał energię elektryczną na własne potrzeby, wykaże się tytułem prawnym do tej instalacji, albo, w przypadku, gdy podmiot trzeci jest właścicielem instalacji odnawialnego źródła energii, wykaże się posiadaniem praw do wydawania poleceń i instrukcji temu podmiotowi, o których mowa w art. 4a ust. 4, a instalacja ta będzie spełniała wymogi wymagane przepisami prawa.>

1b. Obowiązek rozliczenia, o którym mowa w:

[1) *art. 4 ust. 1, powstaje od daty wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii i trwa przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2039 r.;]*

<1) **art. 4 ust. 1 i 1a, powstaje od daty wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii i wprowadzenia jej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, przy czym w przypadku gdy:**

a) **wytworzenie energii elektrycznej po raz pierwszy i jej wprowadzenie do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej nastąpiło do 31 marca 2022 r. lub gdy mikroinstalacja prosumenta energii odnawialnej została przyłączona do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej zgodnie z art. 4d ust. 2–11, to rozliczenia z prosumentem energii odnawialnej prowadzone są na zasadach określonych w art. 4 ust. 1,**

b) **wytworzenie energii elektrycznej po raz pierwszy i jej wprowadzenie do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej nastąpiło od 1 kwietnia 2022 r. lub gdy mikroinstalacja prosumenta energii odnawialnej nie została przyłączona do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej zgodnie z art. 4d ust. 2–11, to rozliczenia z prosumentem energii odnawialnej, prosumentem zbiorowym energii odnawialnej lub prosumentem wirtualnym energii odnawialnej są prowadzone na zasadach określonych w art. 4 ust. 1a**

– i trwa przez okres kolejnych 15 lat;>

2) **art. 38c ust. 3, powstaje od dnia zamieszczenia przez Dyrektora Generalnego KOWR danych spółdzielni energetycznej w wykazie, o którym mowa w art. 38f ust. 2, i trwa przez okres znajdowania się danych spółdzielni w tym wykazie.**

Nowe brzmienie pkt 1 w ust. 1b w art. 40 wejdzie w życie z dn. 1.04.2022 r., a w zakresie, w jakim dotyczy prosumenta wirtualnego energii odnawialnej w rozumieniu art. 2 pkt 27b ustawy o odnawialnych źródłach energii wejdzie w życie z dn. 2.07.2024 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 2376 oraz z 2022 r. poz. 467).

1c. Przez datę wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii rozumie się dzień, w którym energia elektryczna została po raz pierwszy wprowadzona do sieci dystrybucyjnej.

[1d. W zakresie nieuregulowanym ustawą do umów, o których mowa odpowiednio w ust. 1 lub w art. 41 ust. 19, w przypadku prosumenta energii odnawialnej będącego konsumentem w rozumieniu ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, stosuje się przepisy o ochronie praw odbiorcy końcowego oraz przepisy dotyczące ochrony konsumenta.]

<1d. W zakresie nieuregulowanym ustawą do umów, o których mowa w ust. 1 lub w art. 41 ust. 19, w przypadku prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej będącego konsumentem w rozumieniu ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się przepisy o ochronie praw odbiorcy końcowego oraz przepisy dotyczące ochrony konsumenta.>

Nowe brzmienie ust. 1d w art. 40 wejdzie w życie z dn. 1.04.2022 r., a w zakresie, w jakim dotyczy prosumenta wirtualnego energii odnawialnej w rozumieniu art. 2 pkt 27b ustawy o odnawialnych źródłach energii wejdzie w życie z dn. 2.07.2024 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 2376).

2. Operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych, w terminie do dnia 15 września każdego roku, przekazują Prezesowi URE informacje dotyczące sprzedawców energii elektrycznej o największym wolumenie jej sprzedaży w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 sierpnia tego roku odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci dystrybucyjnej danego operatora na obszarze działania tego operatora.

3. Na podstawie informacji, o których mowa w ust. 2, Prezes URE, w drodze decyzji, wyznacza sprzedawcę zobowiązanego:

- 1) na obszarze działania danego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, w terminie do dnia 31 października każdego roku, na rok następny;
- 2) będącego sprzedawcą energii elektrycznej o największym wolumenie jej sprzedaży w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 sierpnia tego roku na obszarze działania operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, w terminie do dnia 31 października każdego roku, na rok następny.

4. Decyzje, o których mowa w ust. 3, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

5. W przypadku gdy operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych nie przekażą Prezesowi URE informacji, o których mowa w ust. 2, w terminie do dnia 15 września danego roku, Prezes URE, w drodze decyzji, wyznacza sprzedawcę zobowiązanego biorąc pod uwagę dane dotyczące wolumenu sprzedaży energii elektrycznej z roku poprzedniego.

5a. W przypadku gdy na obszarze działania operatora systemu dystrybucyjnego nie zostanie wyznaczony sprzedawca zobowiązany, podmiotem obowiązany do zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 41 ust. 1, art. 42 ust. 1, art. 70c ust. 2 oraz art. 92 ust. 1, od wytwórców przyłączonych do sieci tego operatora, jest podmiot, o którym mowa w ust. 3 pkt 2.

5b. Na realizację obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nie ma wpływu zakończenie działalności przez operatora systemu elektroenergetycznego, na obszarze którego wyznaczony został sprzedawca zobowiązany.

5c. W przypadku wygaśnięcia lub cofnięcia przez Prezesa URE sprzedawcy zobowiązanemu koncesji na wytwarzanie lub obrót energią elektryczną, do końca danego roku kalendarzowego podmiotem obowiązany do zakupu energii elektrycznej od wytwórców przyłączonych do sieci, na której sprzedawca ten został wyznaczony, jest podmiot, o którym mowa w ust. 3 pkt 2.

6. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych niezwłocznie zamieszczają na swojej stronie internetowej informację o wyznaczeniu sprzedawcy zobowiązanego.

7. Po wyznaczeniu sprzedawcy zobowiązanego, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych niezwłocznie zawierają z tym sprzedawcą umowę o świadczenie usług przesyłania albo umowę o świadczenie usług dystrybucji lub dokonują zmiany tych umów w celu umożliwienia realizacji przez sprzedawcę zobowiązanego dokonania zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1, w art. 42 ust. 1 lub w art. 92 ust. 1.

8. Koszty zakupu energii elektrycznej, ponoszone w związku z realizacją przez sprzedawcę zobowiązanego obowiązku zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1, art. 42 ust. 1, art. 70c ust. 2 oraz art. 92 ust. 1, uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfie tego sprzedawcy, przyjmując, że każda jednostka energii elektrycznej sprzedawana przez tego sprzedawcę odbiorcom końcowym jest obciążona tymi kosztami w równej wysokości.

Art. 41. 1. Z uwzględnieniem art. 80 ust. 9, sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu oferowanej:

[1] niewykorzystanej energii elektrycznej wytworzonej przez wytwórcę, innego niż prosumenta energii odnawialnej będącego przedsiębiorcą, niekorzystającego z rozliczenia zgodnie z art. 4 ust. 1, w mikroinstalacji z odnawialnych źródeł

2022-05-23

Nowe brzmienie pkt 1 w ust. 1 w art. 41 wejdzie w życie z dn. 1.04.2022 r., a w zakresie, w jakim dotyczy prosumenta wirtualnego energii odnawialnej w rozumieniu art. 2 pkt 27b ustawy o odnawialnych

energii, w tym przechowywanej w magazynie energii elektrycznej, lub energii elektrycznej, o której mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1;]

<1) niewykorzystanej energii elektrycznej wytworzonej przez wytwórcę innego niż prosument energii odnawialnej, prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej, będącego przedsiębiorcą niekorzystającym z rozliczenia zgodnie z art. 4 ust. 1–3, w mikroinstalacji z odnawialnych źródeł energii, w tym przechowywanej w magazynie energii elektrycznej lub energii elektrycznej, o której mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1;>

2) energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji przez wytwórcę będącego przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców niekorzystającego z rozliczenia zgodnie z art. 4 ust. 1:

a) pod warunkiem że energia elektryczna została wytworzona w tej mikroinstalacji po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4,

b) w mikroinstalacji zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4;

3) energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji przez wytwórcę będącego przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców niekorzystającego z rozliczenia zgodnie z art. 4 ust. 1, pod warunkiem że energia elektryczna została wytworzona w tej mikroinstalacji po raz pierwszy po dniu wejścia w życie rozdziału 4.

1a. Sprzedawca zobowiązany ma obowiązek zakupu energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, chyba że zakupu dokonuje sprzedawca wybrany przez wytwórcę, o którym mowa w ust. 1.

1b. Sprzedawcą wybranym, o którym mowa w ust. 1a, może być także sprzedawca zobowiązany pod warunkiem, że będzie dokonywał zakupu energii elektrycznej na zasadach innych niż określone w ust. 3–9.

2. Warunkiem dokonania zakupu energii elektrycznej, o której mowa odpowiednio w ust. 1 albo 1a, przez danego sprzedawcę jest wprowadzenie tej energii do sieci dystrybucyjnej.

3. Obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4 dotyczy wyłącznie energii wytworzonej proporcjonalnie do przyrostu łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej tej instalacji.

4. Obowiązek zakupu oferowanej energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej i trwa przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2047 r., przy czym okres ten liczy się od daty wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii.

5. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej i trwa przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten liczy się od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1.

6. Obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej i trwa przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozdziału 4, przy czym okres ten liczy się od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w zmodernizowanej mikroinstalacji potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1.

7. Energia elektryczna wytworzona z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4 może zostać zakupiona wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) w wyniku modernizacji mikroinstalacji nastąpił przyrost mocy zainstalowanej elektrycznej, ale nie więcej niż do 50 kW;
- 2) nakłady na modernizację mikroinstalacji wyniosły nie mniej niż 30% wartości początkowej modernizowanej mikroinstalacji;
- 3) urządzenia wchodzące w skład zmodernizowanej mikroinstalacji, służące do wytwarzania energii elektrycznej, zamontowane w czasie modernizacji zostały wyprodukowane nie później niż w terminie 48 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w zmodernizowanej mikroinstalacji.

8. Cena zakupu energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, wynosi 100% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w poprzednim kwartale ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy – Prawo energetyczne.

9. Koszty bilansowania handlowego energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacjach, o których mowa w ust. 1, pokrywają w całości sprzedawcy zobowiązani.

10. (uchylony)

11. (uchylony)

12. (uchylony)

13. (uchylony)

14. (uchylony)

15. (uchylony)

16. (uchylony)

17. (uchylony)

18. (uchylony)

19. Świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej, dotyczących wprowadzanej do sieci energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji przez wytwórcę innego niż prosument energii odnawialnej, odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług dystrybucji, o której mowa w art. 5 ustawy – Prawo energetyczne.

19a. Operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych są obowiązani niezwłocznie zawrzeć z wybranym sprzedawcą, o którym mowa w ust. 1a, umowę o świadczenie usług dystrybucji lub dokonują zmiany zawartych umów w celu umożliwienia realizacji przez tego sprzedawcę zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 1a, w terminie 21 dni od dnia złożenia wniosku o zawarcie takiej umowy przez wybranego sprzedawcę.

20. (uchylony)

<21. Ilekroć w ustawie jest mowa o godzinowych ilościach energii elektrycznej wykorzystywanych do rozliczeń prosumentów energii odnawialnej, prosumentów zbiorowych energii odnawialnej lub prosumentów wirtualnych energii odnawialnej, rozumie się przez to ilości energii elektrycznej odpowiadające okresom godzinowym lub innym, dla których wyznaczone są dane pomiarowe stanowiące podstawę rozliczeń pomiędzy prosumentem energii odnawialnej lub prosumentem zbiorowym energii odnawialnej lub prosumentem wirtualnym energii odnawialnej, a sprzedawcą, o którym mowa w art. 40 ust. 1a.>

Dodany ust. 21 w art. 41 wejdzie w życie z dn. 1.04.2022 r., a w zakresie, w jakim dotyczy prosumenta wirtualnego energii odnawialnej w rozumieniu art. 2 pkt 27b ustawy o odnawialnych źródłach energii wejdzie w życie z dn. 2.07.2024 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 2376).

Art. 42. 1. Z uwzględnieniem art. 80 ust. 9, sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu oferowanej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w:

- 1) instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, o łącznej mocy elektrycznej mniejszej niż 500 kW, w tym energii elektrycznej wytworzonej w okresie rozruchu technologicznego tej instalacji, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4;
- 2) instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja albo instalacji wykorzystującej wyłącznie biogaz rolniczy do wytworzenia energii elektrycznej, o łącznej mocy elektrycznej mniejszej niż 500 kW, zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4;
- 3) instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej wyłącznie biogaz rolniczy do wytworzenia energii elektrycznej, w tym energii elektrycznej wytworzonej w okresie rozruchu technologicznego tej instalacji, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4;
- 4) instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej wyłącznie biogaz rolniczy do wytworzenia energii elektrycznej, zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4.

2. Warunkiem zakupu przez sprzedawcę zobowiązanego energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, jest zaoferowanie sprzedaży całej wytworzonej i wprowadzonej do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, w okresie co najmniej 90 następujących po sobie dni kalendarzowych.

3. Obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1 pkt 1, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej i trwa przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2039 r., przy czym okres ten liczy się od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1.

4. Obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1 pkt 2:

- 1) dotyczy ilości energii elektrycznej wytworzonej proporcjonalnie do przyrostu łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej tej instalacji; w przypadku, o którym mowa w ust. 8, ilość energii elektrycznej objętej obowiązkiem zakupu odpowiada procentowej wielkości nakładów poniesionych na modernizację, nie więcej niż 75% wartości początkowej modernizowanej instalacji, oraz
- 2) powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej i trwa maksymalnie przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozdziału 4, przy czym okres ten liczy się od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1.

5. Sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu oferowanej energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w okresie rozruchu technologicznego instalacji odnawialnego źródła energii, nie dłużej niż przez 90 dni, licząc od dnia pierwszego wprowadzenia energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii do sieci właściwego operatora, z wyłączeniem instalacji spalania wielopaliwowego oraz dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego.

6. (uchylony)

7. Energia elektryczna wytworzona z odnawialnych źródeł energii w instalacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, może zostać zakupiona wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) urządzenia wchodzące w skład tej instalacji, służące do wytwarzania tej energii, zamontowane w czasie modernizacji zostały wyprodukowane nie później niż w terminie 48 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej zmodernizowanej instalacji;
- 2) w wyniku modernizacji tej instalacji nastąpił przyrost łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej;
- 3) nakłady na modernizację tej instalacji wyniosły co najmniej 30% wartości początkowej modernizowanej instalacji;
- 4) zmodernizowana instalacja odnawialnego źródła energii nie będzie wykorzystywana do wytwarzania energii elektrycznej z biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego w instalacjach spalania wielopaliwowego, z wyłączeniem dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego.

8. W przypadku modernizacji instalacji:

- 1) niestanowiącej instalacji odnawialnego źródła energii, w wyniku której powstała instalacja odnawialnego źródła energii, z wyłączeniem dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, albo
- 2) spalania wielopaliwowego, w wyniku której powstała instalacja odnawialnego źródła energii, która nie będzie wykorzystywana do wytwarzania energii elektrycznej w instalacji spalania wielopaliwowego, albo
- 3) odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 5 MW, wykorzystującej hydroenergię do wytworzenia energii elektrycznej

– energia elektryczna wytworzona w instalacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, może zostać zakupiona po spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 7 pkt 1, 3 i 4.

9. Energia elektryczna wytworzona z odnawialnych źródeł energii w instalacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, wykorzystującej do wytwarzania tej energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy, w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego lub w układach hybrydowych, może zostać zakupiona wyłącznie w przypadku, gdy zostanie wytworzona w instalacji odnawialnego źródła energii o:

- 1) łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 MW;
- 2) mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 150 MW_t – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji.

Art. 43. 1. Cena zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 42 ust. 1 i 5, stanowi równowartość średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w poprzednim kwartale, ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy – Prawo energetyczne.

2. Sprzedawca zobowiązany jest odpowiedzialny za bilansowanie handlowe energii elektrycznej zakupionej z instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW. Koszty bilansowania handlowego energii wytworzonej w tej instalacji pokrywa w całości sprzedawca zobowiązany dokonujący zakupu tej energii.

3. Ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, którą jest obowiązany zakupić sprzedawca zobowiązany, ustala się na podstawie rzeczywistych wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych.

Art. 44. 1. Wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2, oraz wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4, przysługuje świadectwo pochodzenia tej energii potwierdzające jej wytworzenie z odnawialnych źródeł energii, zwane dalej „świadectwem pochodzenia”.

1a. Świadectwo pochodzenia wydaje się oddzielnie dla energii elektrycznej wytworzonej z:

- 1) biogazu rolniczego;
- 2) innych niż biogaz rolniczy odnawialnych źródeł energii.

2. (uchylony)

3. Świadectwo pochodzenia nie przysługuje dla tej części energii elektrycznej, do wytworzenia której:

- 1) wykorzystano drewno inne niż drewno energetyczne oraz zboża pełnowartościowe w przypadku:
 - a) instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy,
 - b) instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
 - c) instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz lub biogaz rolniczy,
 - d) instalacji termicznego przekształcania odpadów;
- 2) wykorzystano drewno inne niż drewno energetyczne w przypadku instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biopłyny;
- 3) wykorzystano paliwa kopalne lub paliwa powstałe z ich przetworzenia w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy;

- 4) wykorzystano biomasę zanieczyszczoną w celu zwiększenia jej wartości opałowej – w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy;
- 5) wykorzystywano substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 2 – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego;
- 6) wykorzystywano, w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biopłynów:
 - a) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 4,
 - b) biopłyny, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju, określonych w art. 28b–28bc ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
- 7) nie dochowano minimalnego udziału biomasy pochodzenia rolniczego w łącznej masie biomasy, określonego w art. 60a ust. 2 lub przepisach wydanych na podstawie art. 60a ust. 3 – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 60a ust. 2.

4. W przypadku gdy energia elektryczna została wytworzona z biopłynów w instalacji, o której mowa w ust. 1, świadectwo pochodzenia przysługuje, jeżeli do wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia wytwórca dołączy dokumenty określone w art. 28c ust. 1 pkt 2 lub ust. 2 pkt 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, potwierdzające spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 28b–28bc tej ustawy.

5. Świadectwo pochodzenia dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w mikroinstalacji albo w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja przysługuje przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten liczy się od dnia wytworzenia po raz pierwszy tej energii, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia.

6. Świadectwo pochodzenia dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w mikroinstalacji albo instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4, przysługuje w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozdziału 4.

7. Świadectwo pochodzenia dla energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji albo instalacji odnawialnego źródła energii innej niż

mikroinstalacja, zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4, przysługuje proporcjonalnie do przyrostu łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej tej instalacji. W przypadku, o którym mowa w art. 42 ust. 8, świadectwo pochodzenia przysługuje dla energii elektrycznej objętej obowiązkiem zakupu w ilości odpowiadającej procentowej wielkości nakładów poniesionych na modernizację, nie więcej niż 75% wartości początkowej modernizowanej instalacji.

8. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wykorzystujący do wytwarzania tej energii elektrycznej biomasę, biopłynny, biogaz lub biogaz rolniczy w instalacji spalania wielopaliwowego, z wyłączeniem dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego, może uzyskać świadectwo pochodzenia potwierdzające wytworzenie energii elektrycznej w danym roku wyłącznie w ilości nie większej niż średnią roczną:

- 1) ilość energii elektrycznej wytworzoną w latach 2011–2013 przez tego wytwórcę przy wykorzystaniu biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego w tej instalacji,
- 2) ilość energii elektrycznej wytworzoną przez tego wytwórcę przy wykorzystaniu biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego w okresie wykonywania działalności gospodarczej w tej instalacji, nie dłuższym niż 3 lata – w przypadku gdy wytwórca rozpoczął wykonywanie takiej działalności po dniu 31 grudnia 2013 r.

– potwierdzonej wydanym świadectwem pochodzenia.

9. Prezes URE informuje wytwórców, o których mowa w ust. 8, o ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, dla której przysługuje świadectwo pochodzenia.

10. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość współczynnika korygującego przysługującego świadectwu pochodzenia dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji, o której mowa w ust. 8, z wyłączeniem energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, oraz okres jego obowiązywania, biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, w szczególności kierunki rozwoju odnawialnych źródeł energii.

11. Świadectwo pochodzenia nie przysługuje dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii

o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 5 MW, wykorzystującej hydroenergię do wytworzenia tej energii.

12. Świadczenie pochodzenia nie przysługuje dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii z biogazu rolniczego, dla którego zostało wydane świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego.

13. Wytwórca energii elektrycznej, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2, może zawrzeć ze sprzedawcą zobowiązany umowę sprzedaży energii elektrycznej, o której mowa w art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne, na podstawie której rozliczenia z tytułu różnicy między ilością energii elektrycznej pobraną z sieci a ilością energii elektrycznej wprowadzoną do tej sieci dokonuje się w danym półroczu. Rozliczenia dokonuje się na podstawie rzeczywistych wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych.

14. W przypadku, o którym mowa w ust. 13, świadectwo pochodzenia nie przysługuje.

15. Sprzedawca zobowiązany informuje Prezesa URE o przypadku, o którym mowa w ust. 13, w terminie 7 dni od dnia zawarcia umowy sprzedaży energii elektrycznej, o której mowa w art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne.

Art. 45. 1. Świadectwo pochodzenia wydaje Prezes URE na wniosek wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o którym mowa w art. 44 ust. 1.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy;
- 2) numer koncesji albo numer wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji albo rejestru wytwórców biogazu rolniczego, a w przypadku wytwórców energii elektrycznej w mikroinstalacji – oświadczenie o zgłoszeniu, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lub w art. 20 ust. 1;
- 3) dane dotyczące ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w określonej instalacji odnawialnego źródła energii;
- 4) wskazanie okresu, co najmniej jednego lub maksymalnie dwunastu następujących po sobie miesięcy danego roku kalendarzowego, w którym energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii została wytworzona;
- 5) wskazanie dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia;

- 6) wskazanie ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, dla której ma zostać wydane świadectwo pochodzenia, z uwzględnieniem art. 46 ust. 4;
- 7) oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

 - 1) do wytworzenia energii elektrycznej zaliczonej do wytworzonej z odnawialnego źródła energii nie wykorzystywano:
 - a) drewna innego niż drewno energetyczne oraz zbóż pełnowartościowych w przypadku:
 - instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy,
 - instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
 - instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz lub biogaz rolniczy,
 - instalacji termicznego przekształcania odpadów,
 - b) drewna innego niż drewno energetyczne w przypadku instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biopłyny,
 - c) paliw kopalnych lub paliw powstałych z ich przetworzenia w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
 - d) biomasy zanieczyszczonej w celu zwiększenia jej wartości opałowej – w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, instalacji spalania

wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy;

- 2) do wytworzenia energii elektrycznej z biogazu rolniczego wykorzystano wyłącznie substraty, o których mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;
 - 3) do wytworzenia energii elektrycznej z biopłynów wykorzystano wyłącznie substraty, o których mowa w art. 2 pkt 4 ustawy wymienionej w pkt 2, lub biopłyny, które spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju, określone w art. 28b–28bc ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
 - 4) dochowany został wymóg udziału biomasy pochodzenia rolniczego w łącznej masie biomasy określony w art. 60a ust. 2 lub przepisach wydanych na podstawie art. 60a ust. 3 ustawy wymienionej w pkt 2 – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 60a ust. 2.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;
- 8) wskazanie podmiotu, który będzie organizował obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia.

3. W przypadku wytworzonej energii elektrycznej z biopłynów, do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się dokumenty określone w art. 28c ust. 1 pkt 2 lub ust. 2 pkt 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, potwierdzające spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 28b–28bc tej ustawy.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się operatorowi systemu elektroenergetycznego, w terminie 45 dni od dnia zakończenia okresu wytworzenia danej ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii objętej tym wnioskiem.

5. Operator systemu elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi URE wniosek, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania, wraz z potwierdzeniem danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii.

6. Ilość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii określa się na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych na zaciskach:

- 1) generatora;
- 2) ogniwa fotowoltaicznego;

3) ogniwa paliwowego, w którym następuje bezpośrednia przemiana energii chemicznej w energię elektryczną.

6a. Magazynowanie energii elektrycznej pobranej z sieci przez magazyn energii elektrycznej stanowiący część instalacji odnawialnego źródła energii lub hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii pozostaje bez wpływu na uprawnienia do otrzymywania świadectw pochodzenia lub gwarancji pochodzenia, pod warunkiem spełnienia wymagań określonych w ust. 8.

7. W przypadku braku urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych na zaciskach, o których mowa w ust. 6, dopuszcza się dokonywanie pomiarów w miejscu przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii lub hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii do sieci operatora systemu elektroenergetycznego, pod warunkiem że instalacja odnawialnego źródła energii lub hybrydowa instalacja odnawialnego źródła energii nie obejmuje magazynu energii elektrycznej.

8. Magazyn energii elektrycznej stanowiący część instalacji odnawialnego źródła energii lub hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii wyposaża się w układ pomiarowo-rozliczeniowy rejestrujący ilość energii elektrycznej wprowadzonej do magazynu energii elektrycznej i wyprowadzonej z tego magazynu, niezależnie od układu pomiarowo-rozliczeniowego rejestrującego ilość energii elektrycznej pobranej z sieci i wprowadzonej do sieci przez tę instalację odnawialnego źródła energii lub hybrydową instalację odnawialnego źródła energii.

Art. 46. 1. W przypadku gdy wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia nie zawiera danych, o których mowa w art. 45 ust. 2 lub 3, Prezes URE niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.

2. Prezes URE wydaje świadectwo pochodzenia albo postanowienie o odmowie wydania świadectwa pochodzenia, w terminie 45 dni od dnia przekazania przez operatora systemu elektroenergetycznego kompletnego wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia.

3. Podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, publikuje średnie ważone wolumenem transakcji sesyjnych giełdowych ceny energii elektrycznej z prowadzonego przez siebie rynku, na którym zawierane są transakcje sesyjne giełdowe z dostawą energii elektrycznej w dniu następnym i dwa dni po dniu zawarcia transakcji giełdowych sesyjnych – dla każdej godziny dostawy energii elektrycznej.

Średnie ważone, o których mowa w zdaniu pierwszym, publikowane są na stronie internetowej podmiotu, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1.

4. Świadcstwo pochodzenia nie przysługuje dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii w godzinach dostawy, o których mowa w ust. 3, dla których średnie ważone wolumenem transakcji sesyjnych giełdowych ceny energii elektrycznej z rynku, o którym mowa w ust. 3, były niższe niż 0 złotych za 1 MWh przez co najmniej sześć kolejnych godzin dostawy tej energii. Dla określenia ilości energii elektrycznej wytworzonej w godzinach tej dostawy, w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, która jest opomiarowana w sposób:

- 1) umożliwiający ustalenie ilości wytworzonej energii elektrycznej w przedziałach godzinowych – przyjmuje się wskazania urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego tej instalacji;
- 2) uniemożliwiający ustalenie ilości wytworzonej energii elektrycznej w przedziałach godzinowych – przyjmuje się ilość energii elektrycznej, jaka mogłaby zostać wytworzona w tej instalacji w godzinach, o których mowa w ust. 3, przy założeniu że instalacja ta pracowała w tym czasie z mocą zainstalowaną elektryczną.

5. Przepis ust. 4 stosuje się, jeżeli ceny, o których mowa w ust. 3, były niższe niż 0 złotych za 1 MWh przez co najmniej sześć kolejnych godzin dostawy energii elektrycznej, o których mowa w ust. 3.

6. (uchylony)

7. (uchylony)

8. (uchylony)

9. Świadcstwo pochodzenia zawiera dane, o których mowa w art. 45 ust. 2 pkt 1–4, 6 i 8.

10. Świadcstwo pochodzenia wydaje się wyłącznie w postaci elektronicznej i przekazuje się bezpośrednio do rejestru świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego.

11. Do wydawania świadectw pochodzenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.

Art. 46a. Świadcstwami pochodzenia, o których mowa w art. 47, są również świadectwa pochodzenia wydane na podstawie ustawy – Prawo energetyczne.

Art. 47. 1. Podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1, monitoruje ceny, po jakich są zbywane na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia.

2. Podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, jest obowiązany do wykonania obowiązku określonego w art. 52 ust. 1 pkt 1, w przypadku, gdy którakolwiek z średnioważonych cen praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego będzie niższa od wartości jednostkowej opłaty zastępczej określonej w art. 56.

3. Podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1, publikuje na swojej stronie internetowej:

- 1) miesięczną cenę średnioważoną praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia, z uwzględnieniem wszystkich transakcji sesyjnych z okresu 3 pełnych miesięcy kalendarzowych poprzedzających dzień publikacji tej ceny – pierwszego dnia roboczego każdego miesiąca kalendarzowego;
- 2) roczną cenę średnioważoną praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia, z uwzględnieniem wszystkich transakcji sesyjnych z okresu ubiegłego roku kalendarzowego – pierwszego dnia roboczego każdego roku kalendarzowego.

4. Ceny, o których mowa w ust. 3, wyraża się w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh i oblicza się według wzoru:

$$P = \sum_{i=1}^n \frac{P_i \times V_i}{V},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- P – cenę średnioważoną praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,
- n – liczbę transakcji sesyjnych zawartych w danym okresie,
- P_i – kurs ustalony dla i-tej transakcji sesyjnej wyrażony w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,
- V_i – wolumen obrotów i-tej transakcji sesyjnej wyrażony w MWh,
- V – łączny wolumen obrotów w danym okresie, $V = \sum_{i=1}^n V_i$.

5. Cena, o której mowa w ust. 3:

- 1) pkt 1 – obowiązuje w miesiącu kalendarzowym, w którym została opublikowana;
- 2) pkt 2 – obowiązuje w roku kalendarzowym, w którym została opublikowana.

6. Godziny publikacji cen, o których mowa w ust. 3, określa podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1.

7. Podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, mimo zaistnienia podstaw do realizacji obowiązku przez umorzenie świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, może wnieść opłatę zastępczą, o ile wykáže, że składał w transakcjach sesyjnych zlecenia kupna praw majątkowych wynikających ze:

- 1) świadectw pochodzenia wydanych dla energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej od dnia wejścia w życie rozdziału 4 oraz świadectw pochodzenia biogazu rolniczego ale z uwagi na brak ofert sprzedaży tych praw nie nabył żadnych praw na sześciu sesjach od początku roku kalendarzowego, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, do 31 maja roku następnego, w zakresie określonym w art. 59 pkt 2 albo w art. 190 ust. 2 pkt 2,
- 2) świadectw pochodzenia innych niż wymienione w pkt 1 ale z uwagi na brak ofert sprzedaży tych praw nie nabył żadnych praw na sześciu sesjach od początku roku kalendarzowego, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, do 31 maja roku następnego, w zakresie określonym w art. 59 pkt 1 albo w art. 190 ust. 2 pkt 1

– a na tych sesjach nie zawarto żadnych transakcji giełdowych sesyjnych, w których towarem giełdowym były prawa majątkowe wynikające z tych świadectw.

8. Przepisy ust. 1–6 stosuje się oddzielnie do praw majątkowych wynikających ze:

- 1) świadectw pochodzenia wydanych dla energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej od dnia wejścia w życie rozdziału 4;
- 2) świadectw pochodzenia innych niż określone w pkt 1;
- 3) świadectw pochodzenia biogazu rolniczego.

9. Średnioważone ceny obliczone i opublikowane z praw majątkowych, o których mowa w ust. 8 pkt 1 oraz pkt 3, dotyczą sposobu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 w zakresie opisanym w art. 59 pkt 2 oraz w art. 190 ust. 2 pkt 2.

10. Średnioważone ceny obliczone i opublikowane z praw majątkowych, o których mowa w ust. 8 pkt 2, dotyczą sposobu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 w zakresie opisanym w art. 59 pkt 1 oraz w art. 190 ust. 2 pkt 1.

Art. 47a. 1. Wytwórca, który zamierza wytwarzać biogaz rolniczy w instalacjach odnawialnego źródła energii, dla których rozpoczęcie prac nastąpiło po

dniu wejścia w życie rozdziału 4, oraz chce uzyskać świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego, składa do Prezesa URE wniosek o wydanie urzędowego potwierdzenia efektu zachęty.

2. Wniosek o wydanie urzędowego potwierdzenia efektu zachęty zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy;
- 2) opis techniczno-ekonomiczny projektowanej inwestycji.

3. Do wydawania urzędowego potwierdzenia efektu zachęty stosuje się przepisy ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.

4. Prezes URE na podstawie opisu techniczno-ekonomicznego projektowanej inwestycji, stwierdza czy projektowana inwestycja zostałaby zrealizowana w przypadku, w którym dla biogazu rolniczego wytworzonego w instalacji, której dotyczy projektowana inwestycja, nie przysługiwałoby świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego.

5. Wytwórca, który uzyskał postanowienie o odmowie wydania urzędowego potwierdzenia efektu zachęty dla projektowanej inwestycji, nie może wnioskować do Prezesa URE o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego dla biogazu rolniczego wytworzonego w instalacji, której dotyczy projektowana inwestycja.

6. Od postanowienia, o którym mowa w ust. 5, służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Art. 48. 1. Wytwórca biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii, w której biogaz rolniczy został wytworzony, przysługuje świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego potwierdzające jego wytworzenie oraz wprowadzenie do sieci dystrybucyjnej gazowej.

2. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego nie przysługuje, w przypadku gdy:

- 1) do wytworzenia biogazu rolniczego wykorzystano substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 2;
- 2) zostało wydane świadectwo pochodzenia dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii z tego biogazu rolniczego.

3. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego przysługuje przez okres kolejnych 15 lat, licząc od dnia wytworzenia po raz pierwszy biogazu rolniczego lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, potwierdzonego wydanym świadectwem

pochodzenia biogazu rolniczego lub świadectwem pochodzenia energii elektrycznej z biogazu rolniczego, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r.

4. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego przysługuje dla biogazu rolniczego wytworzonego w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozdziału 4.

5. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego przysługuje również w okresie rozruchu technologicznego instalacji odnawialnego źródła energii, nie dłużej niż przez 90 dni, licząc od pierwszego dnia wprowadzenia biogazu rolniczego do sieci właściwego operatora systemu dystrybucyjnego gazowego.

Art. 49. 1. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego wydaje Prezes URE na wniosek wytwórcy biogazu rolniczego.

2. Wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy biogazu rolniczego;
- 2) numer wpisu do rejestru wytwórców biogazy rolniczego;
- 3) wskazanie ilości biogazu rolniczego wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, na którą ma zostać wydane świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego;
- 4) dane dotyczące ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, obliczonej w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 62 i odpowiadającej ilości biogazu rolniczego wytworzonego w takiej instalacji, która ma zostać objęta świadectwem pochodzenia biogazu rolniczego;
- 5) określenie lokalizacji i wydajności instalacji odnawialnego źródła energii, w której został wytworzony biogaz rolniczy;
- 6) wskazanie okresu, co najmniej jednego lub maksymalnie dwunastu następujących po sobie miesięcy danego roku kalendarzowego, w którym został wytworzony biogaz rolniczy;
- 7) wskazanie dnia wytworzenia po raz pierwszy biogazu rolniczego, dla którego przysługuje świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego;
- 8) oświadczenie następującej treści:
„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że do wytworzenia biogazu rolniczego

w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystano wyłącznie substraty, o których mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;

- 9) wskazanie podmiotu, który będzie organizował obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia biogazu rolniczego.

3. Wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego składa się operatorowi systemu dystrybucyjnego gazowego, na którego obszarze działania znajduje się instalacja odnawialnego źródła energii określona we wniosku, w terminie 45 dni od dnia zakończenia okresu wytworzenia danej ilości biogazu rolniczego objętej tym wnioskiem.

4. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego przekazuje Prezesowi URE wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania wraz z potwierdzeniem danych dotyczących ilości wytworzonego biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii.

5. Ilość wytworzonego biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej określa się na podstawie wskazań układu pomiarowego.

Art. 50. 1. W przypadku gdy wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego nie zawiera danych, o których mowa w art. 49 ust. 2, Prezes URE niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.

2. Prezes URE wydaje świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego albo postanowienie o odmowie wydania świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, w terminie 45 dni od dnia przekazania przez operatora systemu dystrybucyjnego gazowego kompletnego wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego.

3. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego zawiera dane, o których mowa w art. 49 ust. 2 pkt 1–6 i 9.

4. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego wydaje się wyłącznie w postaci elektronicznej i przekazuje się bezpośrednio do rejestru świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego.

Art. 51. 1. Prezes URE odmawia, w drodze postanowienia, wydania świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, w przypadku gdy:

- 1) nie zostały spełnione warunki określone w art. 44, art. 47a lub art. 48 lub
- 2) wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia lub wnioski o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego został złożony po upływie terminu, o którym mowa odpowiednio w art. 45 ust. 4 albo w art. 49 ust. 3.

2. Na postanowienie służy zażalenie.

Art. 52. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy, odbiorca przemysłowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w ust. 2, są obowiązane:

- 1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego wydane:
 - a) odpowiednio dla energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej lub
 - b) na podstawie ustawy – Prawo energetyczne lub
- 2) uiścić opłatę zastępczą w terminie określonym w art. 68 ust. 2 obliczoną w sposób określony w art. 56.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, wykonują:

- 1) odbiorca przemysłowy, który w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku zużył nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i złożył oświadczenie, o którym mowa w ust. 3;
- 2) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu tą energią i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w pkt 1;
- 3) odbiorca końcowy inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdy w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 312), zwanej dalej „ustawą o giełdach towarowych”, lub członkiem rynku organizowanego przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, w odniesieniu do transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot;
- 4) odbiorca końcowy inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdowej izby rozrachunkowej w rozumieniu przepisów

ustawy o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji zawieranych przez niego poza giełdą towarową lub rynkiem, o których mowa w pkt 3, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach tej izby przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 89, 284, 288, 568 i 2320), zwanej dalej „ustawą o obrocie instrumentami finansowymi”;

- 5) towarowy dom maklerski lub dom maklerski w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych, innych niż odbiorcy przemysłowi, o których mowa w pkt 1, na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

3. Odbiorca przemysłowy składa Prezesowi URE oświadczenie potwierdzające:

- 1) wykonywanie działalności gospodarczej oznaczonej kodami Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD), o których mowa w ust. 6,
- 2) ilość zużytej energii elektrycznej oraz ilość energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku,
- 3) wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej,
- 4) ilość energii elektrycznej objętej obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1, oraz stanowiącej podstawę do obliczenia opłaty OZE, o której mowa w art. 96 ust. 1, oraz opłaty kogeneracyjnej, o której mowa w art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, wyrażoną w procentach

– wraz z opinią biegłego rewidenta potwierdzającą prawidłowość wyliczenia wartości współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej, w terminie do dnia 30 listopada roku poprzedzającego rok realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

4. Prezes URE sporządza wykaz odbiorców przemysłowych, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, wraz z informacją, o której mowa w ust. 5, i ogłasza je w Biuletynie Informacji Publicznej URE, w terminie do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

5. Informacja zawiera:

- 1) nazwę i adres siedziby odbiorcy przemysłowego;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym lub Numer Identyfikacji Podatkowej (NIP);
- 3) dane dotyczące ilości energii elektrycznej objętej obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1, oraz stanowiącej podstawę do obliczenia opłaty OZE, o której mowa w art. 96 ust. 1, wyrażonej w procentach;
- 4) dane dotyczące ilości energii elektrycznej objętej obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1, oraz stanowiącej podstawę do obliczenia opłaty OZE, o której mowa w art. 96 ust. 1, oraz opłaty kogeneracyjnej, o której mowa w art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, wyrażonej w procentach.

6. Przez odbiorcę przemysłowego rozumie się odbiorcę końcowego:

- 1) którego przeważającą działalnością gospodarczą jest działalność określona w Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) i oznaczona następującymi kodami: 0510; 0729; 0811; 0891; 0893; 0899; 1032; 1039; 1041; 1062; 1104; 1106; 1310; 1320; 1394; 1395; 1411; 1610; 1621; 1711; 1712; 1722; 1920; 2012; 2013; 2014; 2015; 2016; 2017; 2060; 2110; 2221; 2222; 2311; 2312; 2313; 2314; 2319; 2320; 2331; 2342; 2343; 2349; 2399; 2410; 2420; 2431; 2432; 2434; 2441; 2442; 2443; 2444; 2445; 2446; 2720; 3299; 2011; 2332; 2351; 2352; 2451; 2452; 2453; 2454; 2611; 2680; 3832;
- 2) dla którego wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej wynosi nie mniej niż 3%.

Art. 53. 1. Obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, w odniesieniu do odbiorców przemysłowych, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w art. 52 ust. 3, i dla których wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej wyniosła:

- 1) nie mniej niż 3% i nie więcej niż 20% – wykonywany jest w odniesieniu do 80% ilości energii elektrycznej zakupionej przez odbiorcę przemysłowego na własny użytek w roku realizacji obowiązku;
- 2) więcej niż 20% i nie więcej niż 40% – wykonywany jest w odniesieniu do 60% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek przez odbiorcę przemysłowego w roku realizacji obowiązku;

3) więcej niż 40% – wykonywany jest w odniesieniu do 15% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek przez odbiorcę przemysłowego w roku realizacji obowiązku.

2. Przez współczynnik intensywności zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 1 oraz w art. 52 ust. 3 pkt 3 i ust. 6, rozumie się stosunek kosztów energii elektrycznej zużytej na własne potrzeby do wartości dodanej brutto obliczany jako średnia arytmetyczna z trzech ostatnich lat poprzedzających rok realizacji obowiązku.

3. W przypadku gdy działalność gospodarcza odbiorcy przemysłowego, o której mowa w art. 52 ust. 6 pkt 1, jest wykonywana w okresie krótszym niż trzy lata, współczynnik intensywności zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 1 oraz w art. 52 ust. 3 pkt 3 i ust. 6, oblicza się jako średnią arytmetyczną z okresu wykonywania tej działalności.

4. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej, biorąc pod uwagę zasady rachunkowości stosowane przez odbiorcę przemysłowego oraz koszty energii elektrycznej ponoszone przez tego odbiorcę.

Art. 54. Odbiorca przemysłowy, który złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 52 ust. 3, jest obowiązany w terminie do dnia 31 sierpnia roku następującego po roku realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1, przekazać Prezesowi URE:

- 1) informację o:
 - a) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku,
 - b) spełnianiu warunków, o których mowa w art. 53 ust. 1 oraz art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji,
 - c) wykonaniu obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 – w przypadku odbiorców przemysłowych, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1;
- 2) oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

 - 1) dane zawarte w informacji, o której mowa w art. 54 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, są zgodne z prawdą;

- 2) znane mi są i spełniam warunki określone w art. 53 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 1, oraz w art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji.”.

Art. 55. 1. Odbiorca przemysłowy, który nie przekazał Prezesowi URE w terminie informacji oraz oświadczenia, o których mowa w art. 54, podał w tej informacji nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd dane lub skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w art. 53 ust. 1 i art. 96 ust. 2, a także z uprawnienia, o którym mowa w art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, nie spełniając określonych w tych przepisach warunków lub został wpisany do wykazu, o którym mowa w art. 52 ust. 4, nie spełniając wymagań, o których mowa w art. 52 ust. 6, nie może skorzystać z uprawnień, o których mowa w art. 53 ust. 1 i art. 96 ust. 2, oraz z uprawnienia, o którym mowa w art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, przez okres 5 lat od zakończenia roku, którego dotyczył obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, odbiorca przemysłowy, który w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1, zużył nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 52 ust. 3, wykonuje ten obowiązek za rok następujący po roku realizacji obowiązku, samodzielnie, bez możliwości skorzystania z uprawnień, o których mowa w art. 53 ust. 1 oraz w art. 96 ust. 2.

Art. 55a. 1. Prezes URE sporządza wykaz odbiorców przemysłowych, o których mowa w art. 55 ust. 1, i ogłasza go w Biuletynie Informacji Publicznej URE, w terminie do dnia 31 grudnia roku następującego po roku realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1.

2. Przepisy art. 54 stosuje się odpowiednio do odbiorców przemysłowych, o których mowa w art. 55 ust. 1, umieszczonych w wykazie, o którym mowa w ust. 1.

Art. 56. 1. Opłatę zastępczą oblicza się według wzoru:

$$Oz = Ozjo \times (Eo - Eu) + Ozjb \times (Eb - Es)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Oz – opłatę zastępczą wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,

- Ozjo – jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą w danym roku kalendarzowym 125% rocznej ceny średnioważonej praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia innych niż wydanych dla energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej od dnia wejścia w życie rozdziału 4, publikowanej zgodnie z art. 47 ust. 3 pkt 2, jednak nie więcej niż 300,03 złotych za 1 MWh,
- Eo – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia wydanych dla energii wytworzonej z biogazu rolniczego przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 oraz wydanych dla energii wytworzonej z innych niż biogaz rolniczy odnawialnych źródeł energii w danym roku,
- Eu – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia wydanych dla energii wytworzonej z biogazu rolniczego przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 oraz wydanych dla energii wytworzonej z innych niż biogaz rolniczy odnawialnych źródeł energii, które obowiązany podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, przedstawił do umorzenia w danym roku,
- Ozjb – jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą w danym roku kalendarzowym 125% rocznej ceny średnioważonej praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia wydanych dla energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej od dnia wejścia w życie rozdziału 4, publikowanej zgodnie z art. 47 ust. 3 pkt 2, jednak nie więcej niż 300,03 złotych za 1 MWh,
- Eb – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego od dnia wejścia w życie rozdziału 4 oraz świadectw pochodzenia biogazu rolniczego w danym roku,
- Es – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego od dnia wejścia w życie rozdziału 4 oraz świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, które obowiązany podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, przedstawił do umorzenia w danym roku.

2. Jeżeli roczne ceny średnioważone, o których mowa w ust. 1, publikowane są przez więcej niż jeden podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1, jednostkową opłatę zastępczą oznaczoną odpowiednio symbolem Ozjo oraz Ozjb ustala się na podstawie średniej arytmetycznej rocznych cen średnioważonych opublikowanych przez te podmioty.

Art. 57. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na obrót energią elektryczną, w terminie 30 dni od zakończenia roku kalendarzowego, w którym zakupiło energię elektryczną wytworzoną w instalacji odnawialnego źródła energii w wyniku transakcji zawartej za pośrednictwem towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego na giełdzie towarowej, lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, przekazuje towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu deklarację o ilości energii elektrycznej zakupionej w wyniku tej transakcji i zużytej na własny użytek oraz przeznaczonej do dalszej odsprzedaży.

2. Deklaracja, o której mowa w ust. 1, stanowi podstawę wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w art. 52 ust. 1.

3. Realizacja zlecenia nabycia energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski może nastąpić po złożeniu przez składającego zlecenie zabezpieczenia na pokrycie kosztów wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w art. 52 ust. 1, w odniesieniu do transakcji, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 5.

4. Wysokość zabezpieczenia oraz sposób jego złożenia określa umowa zawarta między towarowym domem maklerskim lub domem maklerskim a składającym zlecenie.

Art. 58. 1. Do wypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1, nie zalicza się umorzonych świadectw pochodzenia wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej w procesie przetwarzania energię elektryczną pozyskiwaną z biogazu rolniczego, dla którego wytwórca biogazu rolniczego wystąpił z wnioskiem o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego.

2. Koszty uzasadnione uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego albo uiszczenia opłaty zastępczej, o której mowa w art. 52 ust. 1 pkt 2, uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfach przedsiębiorstw realizujących te obowiązki, przyjmując, że każda jednostka energii elektrycznej sprzedawana przez dane przedsiębiorstwo energetyczne odbiorcom końcowym jest w tej samej wysokości obciążona tymi kosztami.

3. Kosztami, o których mowa w ust. 2, są koszty:

- 1) uzyskania świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, jednakże nie wyższe niż koszty będące iloczynem ilości energii elektrycznej wynikającej ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, które przedsiębiorstwo energetyczne planuje przedstawić do umorzenia w pierwszym roku stosowania taryfy [w MWh], oraz jednostkowej opłaty zastępczej obowiązującej w roku sporządzenia taryfy [w zł/MWh], lub
- 2) opłaty zastępczej poniesionej w roku poprzedzającym rok sporządzenia taryfy.

4. Ilość energii elektrycznej, o której mowa w ust. 3 pkt 1, nie może być wyższa od różnicy między ilością energii elektrycznej wynikającej z obowiązującego udziału ilościowego dla danego podmiotu, o którym mowa w art. 59, albo z przepisów wydanych na podstawie art. 60, a ilością energii wynikającej z poniesionej opłaty zastępczej.

Art. 59. Obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, uznaje się za spełniony przez podmioty, o których mowa w art. 52 ust. 2, jeżeli za dany rok udział ilościowy sumy energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia potwierdzających wytworzenie energii elektrycznej z:

- 1) biogazu rolniczego przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 lub innych niż biogaz rolniczy odnawialnych źródeł energii lub uiszczonej opłaty zastępczej, w danym roku w:
 - a) ilości energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, albo
 - b) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo

- c) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych poza giełdą towarową lub rynkiem, o którym mowa w lit. b, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach giełdowej izby rozrachunkowej przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, albo
 - d) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
 - e) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek – wynosi 19,35%;
- 2) biogazu rolniczego od dnia wejścia w życie rozdziału 4 lub ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, lub uiszczonej opłaty zastępczej, w danym roku w:
- a) ilości energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, albo
 - b) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
 - c) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych poza giełdą towarową lub rynkiem, o którym mowa w lit. b, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach giełdowej izby rozrachunkowej przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał

wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, albo

- d) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
- e) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek – wynosi 0,65%.

Art. 60. Minister właściwy do spraw klimatu może, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 31 sierpnia danego roku, zmienić wielkość udziału, o którym mowa w art. 59 pkt 1 lub 2, na kolejny rok lub lata kalendarzowe, biorąc pod uwagę rodzaj podmiotu zobowiązanego, ilość wytworzonej energii elektrycznej w mikroinstalacjach i w małych instalacjach, zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych, dotychczasową wielkość udziału energii elektrycznej i paliw pozyskiwanych z odnawialnych źródeł energii w ogólnej ilości energii i paliw zużywanych w energetyce oraz w transporcie, ilość wytworzonego biogazu rolniczego, a także wysokość ceny energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym.

Art. 60a. 1. Wytwórcy energii elektrycznej lub ciepła, wytwarzanych w instalacjach odnawialnego źródła energii wykorzystujących w procesie wytwarzania energii nośniki energii, o których mowa w art. 2 pkt 22, oraz inne paliwa, stosują urządzenia pomiarowo-rozliczeniowe umożliwiające pomiar i rejestrację wytwarzanej ilości energii elektrycznej lub ciepła.

2. Minimalny udział wagowy biomasy pochodzenia rolniczego, w łącznym udziale wagowym biomasy wynosi:

- 1) 85% – dla instalacji spalania wielopaliwowego oraz dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego o mocy zainstalowanej elektrycznej wyższej niż 5 MW;
- 2) 10% – dla dedykowanych instalacji spalania biomasy oraz układów hybrydowych o mocy zainstalowanej elektrycznej wyższej niż 20 MW.

2a. Minimalny udział wagowy biomasy pochodzenia rolniczego w łącznym udziale wagowym biomasy w zakresie, w jakim biomasa ta stanowi odpady lub pozostałości pochodzenia biologicznego z leśnictwa i związanych z leśnictwem działów przemysłu, spalanej w miejscu powstania tych odpadów lub pozostałości, dla:

- 1) instalacji spalania wielopaliwowego oraz dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego o mocy zainstalowanej elektrycznej wyższej niż 5 MW,
- 2) dedykowanych instalacji spalania biomasy oraz układów hybrydowych o mocy zainstalowanej elektrycznej wyższej niż 20 MW

– wynosi 0%.

3. Minister właściwy do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 31 maja danego roku, wielkość udziału, o którym mowa w ust. 2, na kolejny rok kalendarzowy, niższą niż określona w tym przepisie, biorąc pod uwagę rodzaj podmiotu zobowiązanego, ilość wytwarzanej energii elektrycznej w instalacjach, zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych oraz dotychczasową wielkość udziału energii elektrycznej i paliw pozyskiwanych z odnawialnych źródeł energii w ogólnej ilości energii i paliw zużywanych w energetyce oraz transporcie.

Art. 61. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania dotyczące sposobu obliczania, pomiarów i rejestracji ilości energii elektrycznej lub ciepła wytwarzanych w instalacjach odnawialnego źródła energii wykorzystujących w procesie wytwarzania energii nośniki energii, o których mowa w art. 2 pkt 22, oraz inne paliwa,
- 2) miejsce i sposób dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 45 ust. 5,
- 3) miejsce i sposób dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej na potrzeby ustalenia rzeczywistego rozliczenia obowiązku wytworzenia przez wytwórcę, który wygrał aukcję, energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72 ust. 1, lub uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8

– biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej oraz potrzebę ustalenia ilości wytwarzanej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii.

Art. 62. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 49 ust. 4, w tym:

- 1) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wytwarzanego biogazu rolniczego,

- 2) miejsce dokonywania pomiarów ilości wytwarzanego biogazu rolniczego na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzania danych, o których mowa w art. 49 ust. 4,
 - 3) sposób przeliczania ilości wytworzonego biogazu rolniczego na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej wytwarzanej w instalacjach odnawialnego źródła energii na potrzeby wypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1
- biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa funkcjonowania systemu gazowego, dostępne technologie wytwarzania biogazu rolniczego oraz potrzebę ustalenia ilości tego biogazu.

Art. 63. 1. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego są zbywalne i stanowią towar giełdowy w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych.

2. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego powstają po raz pierwszy z chwilą zapisania tych świadectw, na podstawie informacji o wydanych świadectwach pochodzenia lub świadectwach pochodzenia biogazu rolniczego, o których mowa w art. 64 ust. 4, na koncie ewidencyjnym w rejestrze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego prowadzonym przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1, i przysługują osobie będącej posiadaczem tego konta.

3. Przeniesienie praw majątkowych wynikających ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego następuje z chwilą dokonania odpowiedniego zapisu w rejestrze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 64 ust. 1.

Art. 64. 1. Rejestr świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego prowadzi podmiot prowadzący:

- 1) giełdę towarową w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych lub
 - 2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi
- organizujący obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia.

2. Rejestr świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego prowadzi się w sposób zapewniający:

- 1) identyfikację podmiotów, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego;

- 2) identyfikację przysługujących praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego oraz odpowiadającej tym prawom ilości energii elektrycznej;
- 3) zgodność ilości energii elektrycznej objętej zarejestrowanymi świadectwami pochodzenia lub świadectwami pochodzenia biogazu rolniczego z ilością energii elektrycznej lub ilością biogazu rolniczego, odpowiadającą prawom majątkowym wynikającym z tych świadectw.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, wydaje, na wniosek podmiotu, o którym mowa w art. 52 ust. 2, lub innego podmiotu, któremu przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, dokument stwierdzający te prawa i określający odpowiadającą tym prawom ilość energii elektrycznej lub ekwiwalentną ilość energii elektrycznej wynikającą z ilości wytworzonego biogazu rolniczego.

4. Prezes URE przekazuje informacje o wydanych i umorzonych świadectwach pochodzenia lub świadectwach pochodzenia biogazu rolniczego podmiotowi prowadzącemu rejestr tych świadectw.

5. Wpis do rejestru świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego oraz dokonane zmiany w rejestrze podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia rejestru, nie większej niż 2% maksymalnej wysokości jednostkowej opłaty zastępczej, o której mowa w art. 56, za 1 MWh. Opłatę pobiera się za każdy wpis lub zmianę dokonaną w rejestrze.

Art. 65. 1. Prezes URE, na wniosek podmiotu, o którym mowa w art. 52 ust. 2, umarza, w drodze decyzji, w całości lub części świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego.

2. Do wniosku o umorzenie świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego dołącza się dokument, o którym mowa w art. 64 ust. 3.

Art. 66. Towarowy dom maklerski lub dom maklerski, wykonując obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, w odniesieniu do transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych, może złożyć wniosek do Prezesa URE o umorzenie świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego należących do innego podmiotu, któremu przysługują wynikające z tych świadectw prawa majątkowe, o ile dołączy pisemną zgodę tego podmiotu na zaliczenie tych świadectw do wypełnienia obowiązku przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski.

Art. 67. 1. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego wygasają z chwilą ich umorzenia.

2. Świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego umorzone w terminie do dnia 30 czerwca danego roku kalendarzowego uwzględnia się przy rozliczeniu wykonania obowiązku określonego w art. 52 ust. 1 za poprzedni rok kalendarzowy.

Art. 68. 1. Opłata zastępcza, o której mowa w art. 52 ust. 1 pkt 2, stanowi przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, zwanego dalej „Narodowym Funduszem”.

2. Opłatę zastępczą, o której mowa w art. 52 ust. 1 pkt 2, uiszcza się na rachunek bankowy Narodowego Funduszu w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku, za poprzedni rok kalendarzowy.

Art. 69. 1. Narodowy Fundusz przedstawia ministrowi właściwemu do spraw klimatu oraz Prezesowi URE informacje o wpłatach z tytułu opłat zastępczych dokonywanych w danym kwartale na rachunek bankowy Narodowego Funduszu, w terminie 45 dni od dnia zakończenia każdego kwartału.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, zawierają w szczególności:

- 1) oznaczenie podmiotów dokonujących poszczególnych wpłat;
- 2) tytuły wpłat;
- 3) kwoty wpłat;
- 4) daty wpływu poszczególnych wpłat na rachunek bankowy Narodowego Funduszu.

Art. 69a. Energia elektryczna wytworzona w danej instalacji odnawialnego źródła energii może korzystać z:

- 1) systemu wsparcia świadectw pochodzenia albo
- 2) systemu wsparcia świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, albo
- 3) systemu wsparcia, o którym mowa w art. 70a–70f, albo
- 4) aukcyjnego systemu wsparcia, albo
- 5) rozliczeń, o których mowa w art. 4 ust. 1, albo
- 6) rozliczenia, o którym mowa w art. 38c ust. 3.

Art. 70. Prezes URE ma prawo:

- 1) wglądu do dokumentów,

- 2) żądania przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 41 ust. 1, w art. 42 ust. 1, w art. 44, w art. 45, w art. 48, w art. 49 oraz w art. 52–55, lub
- 3) badania zgodności ze stanem faktycznym deklaracji, o której mowa w art. 57 ust. 1

– z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

Art. 70a. 1. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, posiadającej wyodrębniony zespół urządzeń służących do wyprowadzania mocy wyłącznie z tej instalacji do sieci elektroenergetycznej dystrybucyjnej, będący przedsiębiorstwem energetycznym lub wytwórcą, o którym mowa w art. 19 ust. 1, wykorzystujący do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie:

- 1) biogaz rolniczy albo
- 2) biogaz pozyskany ze składowisk odpadów, albo
- 3) biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków, albo
- 4) biogaz inny niż określony w pkt 1–3, albo
- 5) hydroenergię, albo
- 6) biomasę

– może dokonać sprzedaży, której przedmiotem będzie niewykorzystana, a wprowadzona do sieci energia elektryczna, po stałej cenie zakupu, obliczonej zgodnie z art. 70e, z uwzględnieniem art. 70d, sprzedawcy zobowiązanemu albo wybranemu podmiotowi.

2. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii posiadającej wyodrębniony zespół urządzeń służących do wyprowadzania mocy wyłącznie z tej instalacji do sieci elektroenergetycznej dystrybucyjnej, będący przedsiębiorstwem energetycznym o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW i nie większej niż:

- 1) 2,5 MW wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej w tej instalacji odnawialnego źródła energii wyłącznie:
 - a) biogaz rolniczy albo
 - b) biogaz pozyskany ze składowisk odpadów, albo
 - c) biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków, albo

- d) biogaz inny niż określony w lit. a–c,
 - e) hydroenergię,
- 2) 1 MW wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej w tej instalacji odnawialnego źródła energii wyłącznie biomasę – może dokonać sprzedaży, której przedmiotem jest niewykorzystana, a wprowadzona do sieci energia elektryczna, wybranemu podmiotowi. Przepis art. 70e stosuje się odpowiednio, z uwzględnieniem art. 70c ust. 6 pkt 1 i art. 70d.

2a. Wybrany podmiotem, o którym mowa w ust. 1 i 2, może być także sprzedawca zobowiązany pod warunkiem, że dokonuje zakupu energii elektrycznej na zasadach innych niż określone w art. 70c ust. 1–5.

3. Wytwórcy, o którym mowa w ust. 2, przysługuje prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3.

4. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do przedsiębiorstw będących w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 lit. a, b, c lub e rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.⁵⁾).

5. Magazynowanie energii elektrycznej pobranej z sieci przez magazyn energii elektrycznej stanowiący część instalacji odnawialnego źródła energii lub hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii pozostaje bez wpływu na prawo do stałej ceny zakupu, o której mowa w ust. 1, oraz prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3, pod warunkiem spełnienia wymagań określonych w art. 45 ust. 8.

Art. 70b. 1. W celu sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej zgodnie z art. 70a ust. 1 albo 2 wytwórcy, o których mowa w tych przepisach, składają Prezesowi URE deklarację o zamiarze sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej po stałej cenie zakupu ustalonej zgodnie z art. 70e.

2. Deklaracja, o której mowa w ust. 1, jest składana w postaci elektronicznej za pośrednictwem internetowej platformy aukcyjnej.

3. Deklaracja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy;

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 28, Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 20.06.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 28.

- 2) łączną ilość niewykorzystanej energii elektrycznej określoną w MWh, jaką wytwórca planuje sprzedać w okresie wskazanym w deklaracji;
- 3) okres sprzedaży niewykorzystanej ilości energii elektrycznej, obejmujący planowaną datę rozpoczęcia i zakończenia sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej;
- 4) lokalizację i moc zainstalowaną elektryczną instalacji odnawialnego źródła energii oraz miejsce jej przyłączenia do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej, określone w warunkach przyłączenia albo w umowie o przyłączenie;
- 5) podpis wytwórcy lub osoby upoważnionej do jego reprezentowania, z załączeniem oryginału lub uwierzytelnionej kopii dokumentu poświadczającego umocowanie takiej osoby do działania w imieniu wytwórcy;
- 6) oświadczenie wytwórcy o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

- a) do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii nie będą wykorzystywane:
 - drewno inne niż drewno energetyczne oraz zboże pełnowartościowe w przypadku:
 - instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy,
 - instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
 - instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz, o którym mowa w art. 70a ust. 2 pkt 1 lit. b–d, lub biogaz rolniczy,
 - paliwa kopalne lub paliwa powstałe z ich przetworzenia w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania

energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,

- biomasa zanieczyszczona w celu zwiększenia jej wartości opałowej – w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz lub biogaz rolniczy,
- substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego,

b) wartość pomocy inwestycyjnej, o której mowa w art. 39a ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, obliczona zgodnie z art. 39a ust. 3 i 4, wynosi ... złotych. Cena skorygowana obliczona zgodnie z art. 39a ust. 5 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii wynosi ... złotych za 1 MWh,

c) przedsiębiorstwo nie znajduje się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.),

d) na przedsiębiorstwie nie ciąży obowiązek zwrotu pomocy publicznej, wynikający z decyzji Komisji Europejskiej uznającej taką pomoc za niezgodną z prawem oraz z rynkiem wewnętrznym.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;

7) w przypadku wytwórcy, o którym mowa w art. 70a ust. 1 – informację, czy niewykorzystana energia elektryczna zostanie sprzedana sprzedawcy zobowiązanemu, albo wybranemu podmiotowi;

8) wskazanie sprzedawcy zobowiązanego, na którego obszarze działania zlokalizowana jest lub będzie ta instalacja – w przypadku wytwórców, którzy zadeklarowali sprzedaż energii sprzedawcy zobowiązanemu.

4. Do deklaracji, o której mowa w ust. 1, wytwórca dołącza:

1) w przypadku instalacji planowanej do uruchomienia:

- a) oryginał lub poświadczoną kopię prawomocnego pozwolenia na budowę wydanego dla projektowanej instalacji odnawialnego źródła energii, jeżeli jest ono wymagane na podstawie przepisów prawa budowlanego,
 - b) oryginał lub poświadczoną kopię warunków przyłączenia lub umowy o przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej,
 - c) oświadczenie, że urządzenia wchodzące w skład tej instalacji, służące do wytwarzania energii elektrycznej, o której mowa w art. 70a ust. 1 albo 2, zamontowane w czasie budowy, zostały wyprodukowane w okresie 36 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej instalacji odnawialnego źródła energii, z wyłączeniem instalacji wykorzystującej wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej, a same urządzenia nie były wcześniej amortyzowane w rozumieniu przepisów o rachunkowości przez jakikolwiek podmiot,
 - d) zobowiązanie do wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, w terminie 36 miesięcy od dnia wydania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 8,
 - e) harmonogram rzeczowo-finansowy realizacji tej instalacji,
 - f) oryginał lub poświadczoną kopię schematu instalacji odnawialnego źródła energii ze wskazaniem urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej oraz urządzeń służących do wyprowadzenia mocy, wchodzących w skład tej instalacji, z oznaczeniem lokalizacji urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych oraz miejsca przyłączenia tej instalacji do sieci elektroenergetycznej, naniesionych na mapę poglądową uwzględniającą numery ewidencyjne działek i obrębów;
- 2) w przypadku instalacji uruchomionej i wytwarzającej energię z odnawialnego źródła energii:
- a) oświadczenie o dniu wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia, ale nie wcześniej jednak niż od dnia 1 października 2005 r., albo oświadczenie o zrealizowaniu tej instalacji po dniu 1 lipca 2016 r. oraz zobowiązanie do rozpoczęcia sprzedaży energii elektrycznej nie później niż

pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie 3 miesięcy od dnia wydania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 8,

- b) oryginał lub poświadczoną kopię schematu instalacji odnawialnego źródła energii ze wskazaniem urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej oraz urządzeń służących do wyprowadzenia mocy, wchodzących w skład tej instalacji, z oznaczeniem lokalizacji urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych oraz miejsca przyłączenia tej instalacji do sieci elektroenergetycznej, naniesionych na mapę poglądową uwzględniającą numery ewidencyjne działek i obrębów.

5. Okres ważności dokumentów, o których mowa w ust. 4 pkt 1 lit. a oraz b, w dniu ich złożenia, nie może być krótszy niż 6 miesięcy.

6. Wytwórca, o którym mowa w art. 70a ust. 1 i 2, wraz ze złożeniem deklaracji, o której mowa w ust. 1, wnosi opłatę rezerwacyjną na odrębny rachunek bankowy wskazany przez Prezesa URE lub ustanawia gwarancję bankową. Wysokość opłaty rezerwacyjnej i gwarancji bankowej wynosi 30 złotych za 1 kW mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji.

7. W przypadku wytwórców wytwarzających energię elektryczną w instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w ust. 1 i 2, opłata rezerwacyjna, o której mowa w ust. 6, podlega zwrotowi w terminie:

- 1) 60 dni od dnia sprzedaży po raz pierwszy niewykorzystanej energii elektrycznej zgodnie z przepisami ust. 1 i 8, art. 70a oraz art. 70c–70f, albo
- 2) 30 dni od dnia wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 13.

8. Prezes URE wydaje wytwórcy, o którym mowa w art. 70a ust. 1 i 2, zaświadczenie o możliwości sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej zgodnie z przepisami ust. 1, art. 70a oraz art. 70c–70e oraz w okresie, o którym mowa w art. 70f, w terminie 45 dni od dnia złożenia kompletnej deklaracji, o której mowa w ust. 1.

9. Prezes URE przekazuje informacje zawierające dane o wytwórcy, o którym mowa w art. 70a ust. 1 lub 2, który uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w ust. 8:

- 1) właściwym sprzedawcom zobowiązanym oraz operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w przypadku wytwórców, którzy zadeklarowali sprzedaż niewykorzystanej energii elektrycznej sprzedawcy zobowiązanemu;

- 2) operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w przypadku wytwórców, którzy zadeklarowali sprzedaż niewykorzystanej energii elektrycznej wybranemu podmiotowi;
- 3) Dyrektorowi Generalnemu KOWR, w przypadku wytwórców, o których mowa w art. 19 ust. 1.

10. Wytwórca, który uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w ust. 8, może zmienić deklarację, o której mowa w ust. 1, w zakresie:

- 1) sprzedawcy zobowiązanego lub innego podmiotu, o których mowa w ust. 3 pkt 7, ze skutkiem na koniec kwartału następującego po kwartale, w którym złożono zmienioną deklarację;
- 2) mocy zainstalowanej instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w ust. 3 pkt 4, oraz ilości energii elektrycznej, o której mowa w ust. 3 pkt 2; w takim przypadku do zmienionej deklaracji wytwórca załącza dokumenty, o których mowa w ust. 4, o ile dane w nich zawarte uległy zmianie.

11. W przypadku instalacji planowanej do uruchomienia, wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, który uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w ust. 8, przekazuje Prezesowi URE informację o stanie wykonania harmonogramu, o którym mowa w ust. 4 pkt 1 lit. e – w terminie 30 dni od zakończenia każdego roku kalendarzowego.

12. (uchylony)

12a. W przypadku niewypełnienia przez wytwórcę zobowiązania, o którym mowa w ust. 4 pkt 1 lit. d lub pkt 2 lit. a, albo w przypadku niewypełnienia zobowiązania, o którym mowa w ust. 4 pkt 1 lit. d, z uwzględnieniem przedłużenia terminu, o którym mowa w art. 70ba ust. 1, zabezpieczenie ustanowione zgodnie z ust. 6, podlega przypadkowi na rzecz Prezesa URE, przy zachowaniu praw i obowiązków, o których mowa w art. 70f ust. 1.

13. Prezes URE, w drodze postanowienia, odmawia wydania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 8, w przypadku:

- 1) złożenia deklaracji, o której mowa w ust. 1, niespełniającej warunków, o których mowa w ust. 2–5 lub
- 2) niewniesienia opłaty rezerwacyjnej, o której mowa w ust. 6, lub
- 3) przekroczenia maksymalnej mocy zainstalowanej elektrycznej poszczególnych rodzajów instalacji odnawialnego źródła energii określonej na podstawie art. 70d.

14. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 13, służy zażalenie. Zażalenie wnosi się do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Postępowanie w sprawie zażalenia na postanowienie Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

15. W przypadku, o którym mowa w ust. 10, przepisy ust. 1–9 i 11–14 stosuje się odpowiednio.

16. Wytwórca zamierzający sprzedawać niewykorzystaną energię elektryczną na zasadach określonych w art. 70a ust. 1 i 2, wytworzoną w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, może złożyć Prezesowi URE deklarację zgodnie z ust. 1–8, pod warunkiem że:

- 1) na dzień składania deklaracji instalacja nie spełnia warunku, o którym mowa w art. 74 ust. 2 pkt 1;
- 2) zmodernizowana instalacja będzie spełniała warunki określone w art. 74 ust. 2 pkt 2;
- 3) do rozpoczęcia okresu, w którym instalacja spełniałaby warunek określony w art. 74 ust. 2 pkt 1 pozostało mniej niż 24 miesiące;
- 4) modernizacja instalacji, mająca na celu spełnienie warunków określonych w art. 74 ust. 2 pkt 2, będzie przeprowadzona po otrzymaniu zaświadczenia, o którym mowa w ust. 8;
- 5) wytwarzanie energii elektrycznej w zmodernizowanej instalacji rozpocznie się nie wcześniej niż w dniu, w którym instalacja spełniałaby warunek określony w art. 74 ust. 2 pkt 1.

17. W przypadku, o którym mowa w ust. 16, przepisy ust. 9 i 11–14 stosuje się odpowiednio.

18. W przypadku wytwórców, którzy otrzymali zaświadczenie zgodnie z ust. 8, przepis art. 81 ust. 9 stosuje się odpowiednio.

Art. 70ba. 1. W przypadku wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 83 ust. 3ba, Prezes URE jednorazowo na wniosek wytwórcy, wydaje postanowienie o przedłużeniu terminu spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. d, oraz okresu, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. c, o dodatkowy okres określony we wniosku wytwórcy, jednak nie dłuższy niż 12 miesięcy licząc od dnia upływu terminu tego zobowiązania.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy;
 - 2) określenie okresu przedłużenia terminu spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. d, oraz okresu, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. c;
 - 3) wskazanie nazwy oraz ID instalacji, której dotyczy złożony wniosek;
 - 4) oświadczenie:
 - a) dostawcy lub dostawców urządzeń wchodzących w skład instalacji odnawialnego źródła energii lub
 - b) wnioskodawcy
- potwierdzające, iż opóźnienie dostaw tych urządzeń lub rozruchu instalacji jest spowodowane okolicznościami, o których mowa w art. 83 ust. 3ba;
- 5) zaktualizowany harmonogram rzeczowo-finansowy, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. e;
 - 6) zaktualizowaną gwarancję bankową, o której mowa w art. 70b ust. 6, o ile została ustanowiona dla danej instalacji, której ważność została przedłużona co najmniej o okres wskazany we wniosku;
 - 7) zaktualizowane oświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. c.

3. Prezes URE odmawia przedłużenia terminu, w drodze postanowienia, w przypadku gdy:

- 1) wniosek nie spełnia któregokolwiek z wymagań, o których mowa w ust. 2;
- 2) wytwórca złożył wniosek, o którym mowa w ust. 1, później niż w terminie 30 dni przed dniem spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. d;
- 3) nie wystąpiła żadna z okoliczności, o których mowa w art. 83 ust. 3ba.

4. Od postanowienia Prezesa URE służy zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Art. 70c. 1. Wytwórca, który zamierza sprzedawać niewykorzystaną energię elektryczną sprzedawcy zobowiązanemu, zawiera z tym sprzedawcą umowę sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej w terminie:

- 1) 1 miesiąca od dnia wydania przez Prezesa URE zaświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 8 – w przypadku wytwórcy wytwarzającego energię elektryczną w instalacji, o której mowa w art. 70b ust. 4 pkt 2;

2) 6 miesięcy od dnia wydania przez Prezesa URE zaświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 8 – w przypadku wytwórcy zamierzającego wytwarzać energię elektryczną w instalacji, o której mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1.

2. Sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu energii elektrycznej wytworzonej przez wytwórcę w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 70b ust. 9 pkt 1, po stałej cenie zakupu.

3. Koszty bilansowania handlowego energii elektrycznej, o której mowa w art. 70b ust. 9 pkt 1, pokrywają w całości sprzedawcy zobowiązani.

4. Koszty uzasadnione bilansowania handlowego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne w przypadku energii elektrycznej, o której mowa w art. 70b ust. 9 pkt 1, uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfach przedsiębiorstw pokrywających te koszty, przyjmując, że każda jednostka energii elektrycznej sprzedawana przez dane przedsiębiorstwo energetyczne odbiorcom końcowym jest obciążona w równej wysokości tymi kosztami.

5. Sprzedawca zobowiązany jest odpowiedzialny za bilansowanie handlowe energii elektrycznej, o której mowa w art. 70b ust. 9 pkt 1.

6. Prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3, przysługuje:

- 1) wytwórcom, o których mowa w art. 70a ust. 1, którzy zadeklarowali sprzedaż niewykorzystanej energii elektrycznej wybranemu podmiotowi, na zasadach innych niż wskazane w art. 70c ust. 1–5;
- 2) sprzedawcy zobowiązanemu, który dokonuje zakupu energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 70a ust. 1.

Art. 70d. 1. Maksymalna moc zainstalowana elektryczna poszczególnych rodzajów instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 70a ust. 1 i 2, dla których w kolejnym roku kalendarzowym Prezes URE może wydać zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8, może zostać ograniczona przez wskazanie wartości maksymalnych tej mocy w przypadkach:

- 1) osiągnięcia mocy zainstalowanej elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii na poziomie umożliwiającym realizację celu wynikającego z umów międzynarodowych;
- 2) wystąpienia stanu zagrożenia bezpieczeństwa funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, rozumianego jako przekroczenie produkcji energii elektrycznej z instalacji odnawialnych źródeł energii, która przez okres dłuższy

niż sześć miesięcy nie może zostać zbilansowana w ramach krajowego systemu elektroenergetycznego.

2. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 31 października danego roku kalendarzowego, maksymalną moc zainstalowaną elektryczną poszczególnych typów instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w ust. 1, dla których w kolejnym roku kalendarzowym Prezes URE może wydać zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8, biorąc pod uwagę:

- 1) bezpieczeństwo funkcjonowania systemu elektroenergetycznego;
- 2) potrzebę ochrony środowiska naturalnego;
- 3) potrzebę zapewnienia zrównoważonego gospodarowania zasobami wodnymi;
- 4) cele gospodarcze i społeczne.

Art. 70e. 1. Stała cena zakupu wynosi odpowiednio:

- 1) 95% ceny referencyjnej, o której mowa w art. 77 ust. 3 pkt 1, obowiązującej na dzień złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1 – dla poszczególnych rodzajów instalacji odnawialnych źródeł energii, o których mowa w art. 70a ust. 1,
- 2) 90% ceny referencyjnej, o której mowa w art. 77 ust. 3 pkt 1, obowiązującej na dzień złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1 – dla poszczególnych rodzajów instalacji odnawialnych źródeł energii, o których mowa w art. 70a ust. 2

– przy czym obliczana jest zgodnie z art. 39a ust. 5, z uwzględnieniem art. 39a ust. 7.

2. Sprzedaż niewykorzystanej energii elektrycznej, zgodnie z art. 70a ust. 1 i 2, lub prawo do pokrycia ujemnego salda, zgodnie z art. 93 ust. 2 pkt 3, przysługuje wytwórcom, którzy uzyskali zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8, w okresie wskazanym w tym zaświadczeniu.

3. Stała cena zakupu podlega corocznej waloryzacji średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z poprzedniego roku kalendarzowego, określonym w komunikacie Prezesa GUS, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 70f. 1. Obowiązek zakupu niewykorzystanej energii elektrycznej zgodnie z art. 70c ust. 2 lub prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, powstaje od pierwszego dnia sprzedaży energii elektrycznej objętej systemem wsparcia, o którym mowa w ustawie, i trwa przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2047 r.

2. W przypadku instalacji, dla których zostały wydane świadectwa pochodzenia, okres, o którym mowa w ust. 1, liczy się od pierwszego dnia wytworzenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia nie wcześniej jednak niż od dnia 1 października 2005 r.

3. W przypadku instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej wyłącznie:

- 1) biogaz rolniczy albo
- 2) biogaz pozyskany ze składowisk odpadów, albo
- 3) biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków, albo
- 4) biogaz inny niż określony w pkt 1–3, albo
- 5) hydroenergię

– dla której wydawano świadectwa pochodzenia przez minimum 5 lat, okres, o którym mowa w ust. 1, nie może przekroczyć kolejnych 17 lat, liczonych od pierwszego dnia wytworzenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia dla tej instalacji nie wcześniej jednak niż od dnia 1 października 2005 r.

Art. 71. 1. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o którym mowa w art. 44, w instalacji odnawialnego źródła energii posiadającej wyodrębniony zespół urządzeń służących do wyprowadzania mocy wyłącznie z tej instalacji do sieci elektroenergetycznej dystrybucyjnej lub przesyłowej, który zamierza przystąpić do aukcji, składa do Prezesa URE deklarację o przystąpieniu do aukcji.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytwarzanej w instalacjach:

- 1) spalania wielopaliwowego, z wyłączeniem dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego;
- 2) odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 20 MW, wykorzystujących wyłącznie hydroenergię do wytworzenia energii elektrycznej.
- 3) (uchylony)

2a. Deklaracja o przystąpieniu do aukcji zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy;

- 2) lokalizację, moc zainstalowaną elektryczną [MW], moc osiągalną cieplną w skojarzeniu [MW], wskazanie wykorzystywanych paliw oraz rodzaj instalacji odnawialnego źródła energii;
- 3) miejsce przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii do sieci elektroenergetycznej, określone w umowie o przyłączenie;
- 4) podpis wytwórcy lub osoby upoważnionej do jego reprezentowania, z załączeniem oryginału lub uwierzytelnionej kopii dokumentu poświadczającego umocowanie takiej osoby do działania w imieniu wytwórcy.

2b. Do deklaracji o przystąpieniu do aukcji wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dołącza oryginał lub poświadczoną kopię schematu instalacji odnawialnego źródła energii ze wskazaniem urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej oraz urządzeń służących do wyprowadzenia mocy, wchodzących w skład tej instalacji, z oznaczeniem lokalizacji urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych oraz miejsca przyłączenia tej instalacji do sieci elektroenergetycznej, naniesionych na mapę poglądową uwzględniającą numery ewidencyjne działek i obrębów.

3. Do deklaracji o przystąpieniu do aukcji wytwórca energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz, biogaz rolniczy lub biopłynny dołącza oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

- 1) do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii nie będą wykorzystywane:
 - a) drewno inne niż drewno energetyczne oraz zboże pełnowartościowe w przypadku:
 - instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy,
 - instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,

- instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz lub biogaz rolniczy,
 - (uchylone)
- b) drewno inne niż drewno energetyczne w przypadku instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biopłyny,
- c) paliwa kopalne lub paliwa powstałe z ich przetworzenia w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
- d) biomasa zanieczyszczona w celu zwiększenia jej wartości opałowej – w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy,
- e) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego,
- f) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 4 ustawy wymienionej w lit. e – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biopłynów,
- g) biopłyny, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju, określonych w art. 28b–28bc ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
- 2) dochowany zostanie wymóg udziału biomasy pochodzenia rolniczego w łącznej masie biomasy określony w art. 60a ust. 2 lub przepisach wydanych na podstawie art. 60a ust. 3 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 60a ust. 2.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

4. Prezes URE potwierdza przyjęcie deklaracji o przystąpieniu do aukcji w terminie 30 dni od dnia jej otrzymania albo, jeśli nie zostały spełnione wymagania określone w ust. 1–3, zwraca ją wytwórcy.

5. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 4, zawiera informację dotyczącą pierwszego dnia wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia, nie wcześniej jednak niż od dnia 1 października 2005 r.

6. Magazynowanie energii elektrycznej pobranej z sieci przez magazyn energii elektrycznej stanowiący część instalacji odnawialnego źródła energii lub hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii pozostaje bez wpływu na uprawnienie do uczestniczenia w aukcji, pod warunkiem spełnienia wymagań określonych w art. 45 ust. 8.

Art. 72. 1. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona oddzielnie w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 73 ust. 3a i 4, może zostać sprzedana w drodze aukcji przez wytwórców, którzy:

- 1) złożyli deklarację o przystąpieniu do aukcji, o której mowa w art. 71 ust. 1, w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 2) uzyskali zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1, oraz wytworzą energię elektryczną po raz pierwszy po dniu zamknięcia sesji aukcji w instalacjach odnawialnego źródła energii, z uwzględnieniem instalacji, o których mowa w art. 73 ust. 8;
- 3) uzyskali zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1, w zmodernizowanych instalacjach odnawialnego źródła energii.

2. (uchylony)

3. (uchylony)

4. (uchylony)

Art. 72a. 1. Wytwórca zamierzający przystąpić do aukcji dla wytwórców, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2, planujący wytworzyć po raz pierwszy energię elektryczną w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja lub instalacja, o której mowa w art. 70a ust. 1 lub 2, przed dniem zamknięcia aukcji lecz nie później niż do dnia 30 czerwca 2027 r., nie traci prawa do uczestnictwa w aukcjach, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2, w przypadku gdy sprzedaż będzie obejmowała całą ilość energii elektrycznej wprowadzonej do sieci, w okresie poprzedzającym aukcję, a wartość sprzedanej energii elektrycznej nie przekroczy

wartości tej energii ustalonej na podstawie średniej dziennej ceny, o której mowa w art. 93 ust. 1 pkt 3, niezawierających kwot podatku od towarów i usług, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, obliczanej i publikowanej przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, zgodnie z przyjętymi przez ten podmiot zasadami.

2. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii, składa do Prezesa URE pisemne oświadczenie, że cała ilość energii elektrycznej wprowadzonej do sieci z tej instalacji będzie sprzedawana, a wartość sprzedanej energii nie przekroczy wartości określonej zgodnie z ust. 1.

3. W przypadku gdy:

- 1) wytwórca, o którym mowa w ust. 1, nie złoży oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, albo złoży to oświadczenie po upływie terminu określonego w ust. 2, albo
- 2) stwierdzono niezgodność stanu faktycznego z treścią złożonego oświadczenia – Prezes URE wydaje decyzję o zakazie uczestnictwa tego wytwórcy w systemie wsparcia określonym w przepisach rozdziału 4 w stosunku do energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii wytworzonej w tej instalacji; o wydanej decyzji Prezes URE niezwłocznie informuje właściwego sprzedawcę zobowiązanego albo operatora rozliczeń energii odnawialnej.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 3, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

5. Od decyzji, o której mowa w ust. 3, służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

6. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

7. W przypadku wygrania aukcji przez wytwórcę, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2, 15-letni okres sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii objętej systemem aukcyjnym rozpoczyna się od dnia sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej po dniu wygrania danej aukcji przez tego wytwórcę i trwa nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2047 r.

Art. 73. 1. Prezes URE ogłasza, organizuje i przeprowadza aukcje nie rzadziej niż raz w roku.

2. Przedmiotem aukcji jest sprzedaż energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii i wprowadzonej do sieci przez wytwórców, o których mowa w art. 72 ust. 1, pod warunkiem że:

- 1) do jej wytworzenia nie wykorzystano:
 - a) drewna innego niż drewno energetyczne oraz zbóż pełnowartościowych w przypadku:
 - instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy,
 - instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
 - instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz lub biogaz rolniczy,
 - instalacji termicznego przekształcania odpadów,
 - b) drewna innego niż drewno energetyczne w przypadku instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biopłyny,
 - c) paliw kopalnych lub paliw powstałych z ich przetworzenia w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
 - d) biomasy zanieczyszczonej w celu zwiększenia jej wartości opałowej – w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy,
 - e) substratów innych niż wymienione w art. 2 pkt 2 – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego,

- f) substratów innych niż wymienione w art. 2 pkt 4 – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biopłynów,
 - g) biopłynów, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju, określonych w art. 28b–28bc ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
- 2) dochowany zostanie wymóg udziału biomasy pochodzenia rolniczego w łącznej masie biomasy określony w art. 60a ust. 2 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 60a ust. 3 – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 60a ust. 1.

3. Prezes URE przeprowadza odrębne aukcje na sprzedaż energii elektrycznej wytwarzanej w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72.

3a. Aukcje dla wytwórców, o których mowa w art. 72 ust. 1, przeprowadza się odrębnie, z uwzględnieniem ust. 4, na sprzedaż energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 77 ust. 5:

- 1) pkt 2–4a i 8–14;
- 2) pkt 5, 15, 18–20;
- 3) pkt 1, 1a, 6, 6a, 7 i 7a;
- 4) pkt 16, 17, 21 i 22;
- 5) pkt 24 i 25.

3b. Aukcje, o których mowa w ust. 3a pkt 3, obejmują również sprzedaż biogazu rolniczego, wytworzonego w instalacji odnawialnego źródła energii oraz wprowadzanego do sieci dystrybucyjnej gazowej.

4. Aukcje, o których mowa w ust. 3a, przeprowadza się odrębnie dla instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej:

- 1) nie większej niż 1 MW;
- 2) większej niż 1 MW.

5. W przypadku gdy ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii określona w przepisach wydanych na podstawie art. 184h ust. 1 nie zostanie sprzedana, po ostatniej przeprowadzonej w danym roku aukcji, zgodnie z kolejnością określoną przez Prezesa URE albo w przepisach wydanych na podstawie ust. 7, w celu jej sprzedaży Prezes URE może, po uwzględnieniu przepisów wydanych na podstawie art. 80 ust. 5, ogłosić, zorganizować i przeprowadzić w danym roku kolejne aukcje na tę ilość i wartość energii elektrycznej.

5a. Prezes URE przeprowadza aukcje uwzględniając podział określony w ust. 3a i 4 oraz w art. 72 ust. 1, dla ilości i wartości energii, o których mowa w ust. 5, biorąc pod uwagę cel w zakresie odnawialnych źródeł energii i istniejący potencjał w zakresie krajowych zasobów energii zgłoszony w deklaracjach, o których mowa w art. 71 ust. 1, oraz objęty wydanymi zaświadczeniami dla wytwórców.

6. (uchylony)

7. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw klimatu, może określić, w drodze rozporządzenia, kolejność przeprowadzania aukcji, o których mowa w art. 72, biorąc pod uwagę:

- 1) cel w zakresie odnawialnych źródeł energii;
- 2) istniejący potencjał w zakresie krajowych zasobów energii zgłoszony w deklaracjach, o których mowa w art. 71 ust. 1, oraz objęty wydanymi zaświadczeniami dla wytwórców.

8. W aukcji przeprowadzanej przez Prezesa URE mogą wziąć udział wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej.

9. Ilość i wartość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej, jaka może zostać sprzedana w drodze aukcji w następnym roku kalendarzowym wynosi 5% ilości i wartości energii elektrycznej, przeznaczonej do sprzedaży w drodze aukcji w roku poprzednim, w instalacjach, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2.

10. Warunkiem przystąpienia do aukcji wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej jest:

- 1) zawarcie umowy międzyrządowej między Rzeczpospolitą Polską a państwem, na terytorium którego będzie zlokalizowana ta instalacja, gwarantującej wzajemność korzystania z systemu wsparcia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii;
- 2) zapewnienie możliwości fizycznego przesyłu energii elektrycznej do sieci przesyłowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z kraju, w którym zlokalizowana jest ta instalacja.

11. Z możliwości, o której mowa w ust. 8, mogą skorzystać wytwórcy energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2, spełniający następujące wymagania:

- 1) energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytwarzana w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej będzie spełniać warunki uznania jej za energię elektryczną wytworzoną ze źródeł odnawialnych w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 16, z późn. zm.⁶⁾);
- 2) wytworzenie energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej zostanie potwierdzone przez uprawniony do tego podmiot, w rozumieniu przepisów państwa – miejsca wytworzenia energii elektrycznej, z możliwością weryfikacji danych zawartych w potwierdzeniu przez Prezesa URE;
- 3) wytwórca energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej, składający ofertę w aukcji zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, w przypadku, w którym dla instalacji odnawialnego źródła energii została udzielona pomoc inwestycyjna w państwie, na terenie którego instalacja ta została zlokalizowana, rozlicza ją na zasadach określonych w art. 39;
- 4) wytwórca energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej spełnia wymogi oceny formalnej przygotowania do wytwarzania energii elektrycznej w danej instalacji, o których mowa w art. 75, i uzyskał od Prezesa URE zaświadczenie o dopuszczeniu do udziału w aukcji, oraz spełnia wymogi stawiane uczestnikowi aukcji, o których mowa w art. 39, w art. 74 i art. 79.

⁶⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 230, Dz. Urz. UE L 84 z 28.03.2015, str. 74 oraz Dz. Urz. UE L 239 z 15.09.2015, str. 1.

12. Umowa, o której mowa w ust. 10 pkt 1, zawiera w szczególności postanowienia dotyczące:

- 1) zasad uczestnictwa wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, których instalacje odnawialnego źródła energii znajdują się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej, w systemie wsparcia odnawialnych źródeł energii, obowiązującym w państwie będącym stroną tej umowy, w tym szczegółowy wykaz dokumentów, jaki wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, którego instalacje znajdują się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej, jest zobowiązany przedłożyć w celu uczestnictwa w systemie wsparcia odnawialnych źródeł energii, obowiązującym w państwie będącym stroną tej umowy;
- 2) zasad uczestnictwa wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, których instalacje odnawialnego źródła energii znajdują się poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej, w systemie wsparcia określonym w niniejszej ustawie, w tym szczegółowy wykaz dokumentów, jaki wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, którego instalacje znajdują się poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej, jest zobowiązany przedłożyć Prezesowi URE w celu przeprowadzenia oceny formalnej, o której mowa w art. 75, przygotowania do wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii;
- 3) sposobu realizacji obowiązków określonych w art. 83 oraz zasad przeprowadzania kontroli, o której mowa w art. 84 ust. 1;
- 4) zasad zastosowania art. 93.

Art. 74. 1. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona po raz pierwszy po dniu zamknięcia sesji aukcji w instalacji odnawialnego źródła energii lub w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, może zostać sprzedana w drodze aukcji wyłącznie w przypadku, gdy urządzenia wchodzące w skład tych instalacji, służące do wytwarzania i przetwarzania tej energii elektrycznej, zamontowane w czasie budowy albo modernizacji, zostały wyprodukowane w okresie 42 miesięcy, a w przypadku instalacji wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie:

- 1) energię promieniowania słonecznego – w okresie 24 miesięcy,

- 2) energię wiatru na lądzie – w okresie 33 miesięcy
- 3) (uchylony)

– bezpośrednio poprzedzających dzień wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej instalacji odnawialnego źródła energii, z wyłączeniem układu hybrydowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz instalacji wykorzystującej wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej, a same urządzenia nie były wcześniej amortyzowane w rozumieniu przepisów o rachunkowości przez jakikolwiek podmiot.

2. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii może zostać sprzedana w drodze aukcji wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) instalacji tej nie przysługuje świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 48 ust. 1, w dniu złożenia oferty albo nie przysługuje obowiązek zakupu energii, o którym mowa w art. 70c ust. 2 lub art. 92 ust. 1, oraz nie przysługuje prawo do pokrycia ujemnego salda zgodnie z art. 70a ust. 3, art. 70c ust. 6 lub art. 92 ust. 5;
- 2) w wyniku modernizacji instalacji odnawialnego źródła energii:
 - a) nastąpiło:
 - odtworzenie stanu pierwotnego lub
 - zmiana parametrów użytkowych lub technicznych, powodujących przyrost łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej lub wzrost ilości wytwarzanej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii,
 - b) poniesione i udokumentowane nakłady na modernizację takiej instalacji wyniosły nie mniej niż 40% kosztów kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji.

2a. Do kosztów kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji zalicza się koszty:

- 1) zakupu, wytworzenia lub pierwszego uruchomienia instalacji odnawialnego źródła energii;
- 2) sprawdzenia lub przystosowania nabytego urządzenia wchodzącego w skład instalacji odnawialnego źródła energii;
- 3) szkolenia personelu lub instruktazu – pod warunkiem że koszty te są ujęte w wartości początkowej zakupionych lub wytworzonych wartości

niematerialnych i prawnych w ewidencji środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych wytwórcy energii;

- 4) zakupu wartości niematerialnych i prawnych dedykowanych lub wytworzonych bezpośrednio dla wytwórcy energii lub powszechnie niedostępnych, dokonanych bezpośrednio od wytwórcy, producenta lub wyłącznego lub autoryzowanego dystrybutora.

3. W przypadku przeprowadzenia modernizacji instalacji, której wytwórcy przysługuje:

- 1) świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego,
 - 2) prawo do pokrycia ujemnego salda,
 - 3) obowiązek zakupu energii przez sprzedawcę zobowiązanego
- w trakcie okresu kiedy wsparcie to przysługuje, wytwórca energii w tej instalacji nie traci prawa, o którym mowa w pkt 1–3, jak również modernizacja ta nie wpływa na przedłużenie okresu wsparcia przysługującego wytwórcy energii w tej instalacji.

4. (uchylony)

5. (uchylony)

6. W przypadku modernizacji:

- 1) instalacji niestanowiącej instalacji odnawialnego źródła energii, w wyniku której powstała dedykowana instalacja spalania biomasy, dedykowana instalacja spalania wielopaliwowego albo układ hybrydowy,
- 2) instalacji spalania wielopaliwowego, w wyniku której powstała dedykowana instalacja spalania biomasy, dedykowana instalacja spalania wielopaliwowego albo układ hybrydowy,
- 3) instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 20 MW, wykorzystującej hydroenergię do wytworzenia energii elektrycznej,
- 4) dedykowanej instalacji spalania biomasy,
- 5) dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego,
- 6) układu hybrydowego

– energia elektryczna może zostać sprzedana w drodze aukcji po spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1 i 2.

7. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, który zamierza przystąpić

do aukcji, może wystąpić do Prezesa URE z wnioskiem o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 3, pod warunkiem że:

- 1) na dzień złożenia wniosku o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji instalacja nie spełnia warunku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1;
- 2) zmodernizowana instalacja będzie spełniała warunki określone w ust. 2 pkt 2;
- 3) do rozpoczęcia okresu, w którym instalacja spełniałaby warunek określony w ust. 2 pkt 1, pozostało mniej niż 24 miesiące;
- 4) modernizacja instalacji, mająca na celu spełnienie warunków określonych w ust. 2 pkt 2, będzie przeprowadzona po zamknięciu sesji aukcji;
- 5) wytwarzanie energii elektrycznej w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii rozpocznie się nie wcześniej niż w dniu, w którym instalacja będzie spełniać warunek określony w ust. 2 pkt 1.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, przepisy art. 75 i art. 76 stosuje się odpowiednio.

9. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy katalog kosztów kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji, biorąc pod uwagę:

- 1) istotne parametry techniczne i ekonomiczne funkcjonowania instalacji odnawialnego źródła energii;
- 2) nakłady inwestycyjne ponoszone w okresie przygotowania projektu i jego budowy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną;
- 3) założenia dotyczące technicznych warunków pracy instalacji odnawialnego źródła energii, w tym sprawności wytwarzania energii elektrycznej lub biogazu rolniczego.

Art. 75. 1. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej po raz pierwszy po dniu zamknięcia sesji aukcji w instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2, lub w instalacji zmodernizowanej, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 3, posiadającej wyodrębniony zespół urządzeń służących do wyprowadzania mocy wyłącznie z tej instalacji do sieci elektroenergetycznej dystrybucyjnej lub przesyłowej, który zamierza przystąpić do aukcji, podlega procedurze oceny formalnej przygotowania do wytwarzania energii elektrycznej w danej instalacji.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do wytwórcy, który złożył deklarację przystąpienia do aukcji, o której mowa w art. 71 ust. 1.

3. Procedurę oceny formalnej przeprowadza Prezes URE, na wniosek wytwórcy o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji.

4. Wniosek o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy;
- 2) lokalizację i moc zainstalowaną elektryczną instalacji odnawialnego źródła energii;
- 3) podpis wytwórcy lub osoby upoważnionej do jego reprezentowania, z załączeniem oryginału lub uwierzytelnionej kopii dokumentu poświadczającego umocowanie takiej osoby do działania w imieniu wytwórcy;
- 4) w przypadku instalacji wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz, biogaz rolniczy lub biopłyny – oświadczenie wytwórcy lub osoby upoważnionej do jego reprezentowania, o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

- 1) do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii nie będą wykorzystywane:
 - a) drewno inne niż drewno energetyczne oraz zboże pełnowartościowe w przypadku:
 - instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy,
 - instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
 - instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz lub biogaz rolniczy,
 - instalacji termicznego przekształcania odpadów,
 - b) drewno inne niż drewno energetyczne w przypadku instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego

oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biopłyny,

- c) paliwa kopalne lub paliwa powstałe z ich przetworzenia w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
 - d) biomasa zanieczyszczona w celu zwiększenia jej wartości opałowej – w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy,
 - e) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego,
 - f) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 4 ustawy wymienionej w lit. e – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biopłynów,
 - g) biopłyny, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju, określonych w art. 28b–28bc ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
- 2) dochowany zostanie wymóg udziału biomasy pochodzenia rolniczego w łącznej masie biomasy określony w art. 60a ust. 2 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 60a ust. 3 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 60a ust. 2.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

5. Do wniosku o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji wytwórca dołącza oryginały lub poświadczone kopie:

- 1) warunków przyłączenia lub umowy o przyłączenie do sieci przesyłowych lub dystrybucyjnych instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w:
 - a) art. 72 ust. 1 pkt 2,
 - b) art. 72 ust. 1 pkt 3 – w przypadku zwiększenia mocy zainstalowanej elektrycznej takich instalacji;

- 2) prawomocnego pozwolenia na budowę wydanego dla projektowanej instalacji odnawialnego źródła energii lub jej modernizacji, jeżeli jest ono wymagane na podstawie przepisów prawa budowlanego;
- 3) (uchylony)
- 4) (uchylony)
- 5) (uchylony)
- 6) harmonogramu rzeczowo-finansowego realizacji budowy lub modernizacji instalacji odnawialnego źródła energii albo oświadczenia o zrealizowaniu inwestycji;
- 7) schematu instalacji odnawialnego źródła energii ze wskazaniem urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej oraz urządzeń służących do wyprowadzenia mocy, wchodzących w skład tej instalacji, z oznaczeniem lokalizacji urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych oraz miejsca przyłączenia tej instalacji do sieci elektroenergetycznej, naniesionych na mapę poglądową uwzględniającą numery ewidencyjne działek i obrębów.

6. Okres ważności dokumentów, o których mowa w ust. 5 pkt 1 lit. a oraz pkt 2, w dniu ich złożenia nie może być krótszy niż 6 miesięcy.

7. Do wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, którego instalacja odnawialnego źródła energii będzie zlokalizowana poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej, przepisów ust. 5 i 6 nie stosuje się.

8. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, którego instalacja odnawialnego źródła energii będzie zlokalizowana poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej, do wniosku o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji dołącza oryginały lub poświadczone kopie dokumentów wynikających z umowy, o której mowa w art. 73 ust. 10 pkt 1. Dokumenty sporządzone w języku obcym są składane wraz z tłumaczeniem przysięgłym na język polski.

9. Magazynowanie energii elektrycznej pobranej z sieci przez magazyn energii elektrycznej stanowiący część instalacji odnawialnego źródła energii lub hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii pozostaje bez wpływu na prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3, pod warunkiem spełnienia wymagań określonych w art. 45 ust. 8.

Art. 76. 1. Prezes URE wydaje zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji lub odmawia jego wydania, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie tego zaświadczenia.

2. Prezes URE odmawia, w drodze postanowienia, wydania zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji. Na postanowienia służy zażalenie.

3. Zażalenie na postanowienie o odmowie wydania zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji wnosi się do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

4. Termin ważności zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji wynosi 12 miesięcy i liczy się od dnia wydania zaświadczenia. Termin nie może być dłuższy niż termin ważności dokumentów, o których mowa w art. 75 ust. 5 pkt 1 lit. a oraz pkt 2 i 5.

5. Termin ważności zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji dla wytwórcy, o którym mowa w art. 73 ust. 8, nie może być dłuższy niż termin wynikający ze szczegółowych postanowień umowy, o której mowa w art. 73 ust. 10 pkt 1, lub termin ważności dokumentów, o których mowa w art. 75 ust. 5 pkt 1 lit. a oraz pkt 2 i 5.

Art. 77. 1. Okres, w którym przysługuje obowiązek zakupu, o którym mowa w art. 92 ust. 1, oraz okres, w którym przysługuje prawo do pokrycia ujemnego salda zgodnie z art. 92 ust. 5, w odniesieniu do energii wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, przysługujące wytwórcom, którzy wygrali aukcję, nie mogą być dłuższe niż 15 lat od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii w tych instalacjach, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia, nie wcześniej jednak niż od dnia 1 października 2005 r., albo od dnia sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej po dniu zamknięcia sesji aukcji.

2. Okres, o którym mowa w ust. 1, może zostać ograniczony w przepisach wydanych na podstawie ust. 3, w przypadku gdy jest to niezbędne do:

- 1) osiągnięcia produkcji energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii na poziomie umożliwiającym realizację celu wynikającego z umów międzynarodowych;
- 2) zapewnienia zgodności alokacji pomocy przyznanej wytwórcom z treścią decyzji Komisji Europejskiej o zgodności ze wspólnym rynkiem.

3. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) maksymalną cenę w złotych za 1 MWh, za jaką może zostać sprzedana przez wytwórców w drodze aukcji energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii, zwaną dalej „ceną referencyjną”;
- 2) okres, w którym przysługuje obowiązek zakupu zgodnie z art. 92 ust. 1, oraz okres, w którym przysługuje prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 92 ust. 5, w odniesieniu do energii wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, przysługujące wytwórcom, o których mowa w art. 72 ust. 1, obowiązujący wytwórców, którzy w danym roku wygrają aukcję.

4. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw klimatu bierze pod uwagę:

- 1) istotne parametry techniczne i ekonomiczne funkcjonowania instalacji odnawialnego źródła energii;
- 2) nakłady inwestycyjne ponoszone w okresie przygotowania projektu i jego budowy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną;
- 3) założenia dotyczące technicznych warunków pracy instalacji odnawialnego źródła energii, w tym sprawności wytwarzania energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, współczynniki wykorzystania dostępnej mocy elektrycznej, współczynniki zużycia wytworzonej energii elektrycznej i biogazu rolniczego na pokrycie potrzeb własnych oraz na pokrycie strat powstających przed wprowadzeniem energii elektrycznej lub biogazu rolniczego do sieci;
- 4) koszty operacyjne oraz dodatkowe nakłady inwestycyjne ponoszone w okresie eksploatacji, w którym instalacja odnawialnego źródła energii podlega mechanizmom i instrumentom wsparcia;
- 5) przewidywane kształtowanie się cen biomasy i innych paliw oraz jednostkowe ceny uprawnień do emisji CO₂;
- 6) koszty kapitału własnego wytwórcy energii elektrycznej lub biogazu rolniczego;
- 7) wpływ instalacji odnawialnego źródła energii na środowisko naturalne, w tym na redukcję emisji zanieczyszczeń atmosferycznych, w szczególności metanu;
- 8) zrównoważone zagospodarowanie zasobów wodnych;
- 9) cele gospodarcze i społeczne, w tym udział wykorzystywanych technologii do wytwarzania energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii w tworzeniu nowych miejsc pracy;

10) oszczędności energii pierwotnej uzyskanej w wyniku jednoczesnego wytwarzania energii elektrycznej, ciepła, chłodu lub paliw pochodzących ze źródeł odnawialnych;

11) wystąpienie przesłanek, o których mowa w ust. 2.

5. Cenę referencyjną minister właściwy do spraw klimatu określa oddzielnie dla instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 i 2, oraz dla instalacji zmodernizowanych, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 3:

1) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej;

1a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;

2) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk odpadów do wytwarzania energii elektrycznej;

2a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk odpadów do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;

3) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków do wytwarzania energii elektrycznej;

3a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;

4) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz inny niż określony w pkt 1, 2 i 3 do wytwarzania energii elektrycznej;

4a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz inny niż określony w pkt 1a, 2a i 3a do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;

5) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej;

- 6) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW i nie większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej;
- 6a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW i nie większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;
- 7) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej;
- 7a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;
- 8) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk odpadów do wytwarzania energii elektrycznej;
- 8a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk odpadów do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;
- 9) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków do wytwarzania energii elektrycznej;
- 9a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;
- 10) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz inny niż określony w pkt 7, 8 i 9 do wytwarzania energii elektrycznej;
- 10a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz inny niż określony w pkt 7a, 8a i 9a do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;
- 11) w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych;
- 12) w instalacji termicznego przekształcania odpadów lub dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego;

- 13) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 MW, w instalacji termicznego przekształcania odpadów, w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych, w wysokosprawnej kogeneracji;
- 14) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 50 MW, w instalacji termicznego przekształcania odpadów, w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych, w wysokosprawnej kogeneracji;
- 15) wykorzystujących wyłącznie biopłyny do wytwarzania energii elektrycznej;
- 16) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej wyłącznie energię wiatru na lądzie;
- 17) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej wyłącznie energię wiatru na lądzie;
- 18) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW i nie większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej;
- 19) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej;
- 20) wykorzystujących wyłącznie energię geotermalną do wytwarzania energii elektrycznej;
- 21) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie energię promieniowania słonecznego do wytwarzania energii elektrycznej;
- 22) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie energię promieniowania słonecznego do wytwarzania energii elektrycznej;
- 23) (uchylony)
- 24) wyłącznie hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW;
- 25) wyłącznie hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW.

6. Ceny referencyjne określone dla instalacji odnawialnego źródła energii oraz dla instalacji zmodernizowanych po dniu wejścia w życie rozdziału 4, o których mowa w ust. 5 pkt 1, 6 i 7, stosuje się odpowiednio do instalacji odnawialnego źródła energii,

w której jest wytwarzany oraz wprowadzany do sieci dystrybucyjnej gazowej biogaz rolniczy, biorąc pod uwagę sposób przeliczania ilości wytworzonego biogazu rolniczego na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej określony w przepisach wydanych na podstawie art. 62.

7. Ilość wytwarzanego oraz wprowadzanego do sieci dystrybucyjnej gazowej biogazu rolniczego oblicza się na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych dla danej instalacji odnawialnego źródła energii.

Art. 77a. 1. Przed ogłoszeniem aukcji Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu projekt harmonogramu przeprowadzenia aukcji w danym roku kalendarzowym obejmujący planowane terminy przeprowadzenia aukcji oraz ilości i wartości oferowanej energii w poszczególnych aukcjach.

2. Prezes URE uzgadnia z ministrem właściwym do spraw klimatu harmonogram, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jego przekazania.

3. W przypadku nieprzedstawienia przez ministra właściwego do spraw klimatu uwag do projektu harmonogramu w terminie, o którym mowa w ust. 2, uznaje się projekt harmonogramu za uzgodniony.

Art. 78. 1. Prezes URE zamieszcza ogłoszenie o aukcji w Biuletynie Informacji Publicznej URE nie później niż 30 dni przed dniem jej rozpoczęcia.

2. Ogłoszenie o aukcji zawiera:

- 1) oznaczenie aukcji;
- 2) termin przeprowadzenia sesji aukcji;
- 3) godziny otwarcia i zamknięcia sesji aukcji;
- 4) wskazanie maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, jaka może zostać sprzedana w danej aukcji, w tym maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, jaka może zostać sprzedana w danej aukcji przez wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej;
- 5) wskazanie instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72 ust. 1, objętych aukcją.

3. W aukcji na sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacjach eksploatowanych przez wytwórców, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, mogą wziąć udział wytwórcy, którzy uzyskali potwierdzenie

przyjęcia deklaracji, o którym mowa w art. 71 ust. 4, oraz posiadający ustanowioną gwarancję bankową lub kaucję wniesioną na rachunek bankowy wskazany przez Prezesa URE, przy czym wartość zabezpieczenia wynosi 30 złotych za każdy 1 kW mocy zainstalowanej elektrycznej danej instalacji odnawialnego źródła energii.

4. W aukcji na sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2 i 3, mogą wziąć udział wytwórcy, którzy posiadają zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1, oraz posiadający ustanowioną gwarancję bankową lub kaucję wniesioną na rachunek bankowy wskazany przez Prezesa URE, przy czym wartość zabezpieczenia wynosi 60 złotych za każdy 1 kW mocy zainstalowanej elektrycznej danej instalacji odnawialnego źródła energii.

5. Aukcję rozstrzyga się, jeżeli zostały złożone nie mniej niż trzy ważne oferty spełniające wymagania określone w ustawie.

6. Aukcję prowadzi się w postaci elektronicznej za pośrednictwem internetowej platformy aukcyjnej.

7. Dostawcę internetowej platformy aukcyjnej wyłania się w trybie przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2019 oraz z 2020 r. poz. 288, 1492, 1517, 2275 i 2320).

7a. Określone przez Prezesa URE koszty utrzymania, rozbudowy i modyfikacji internetowej platformy aukcyjnej, o której mowa w ust. 6, pokrywa operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, ze środków opłaty OZE, o której mowa w art. 95 ust. 1, na podstawie dyspozycji Prezesa URE.

8. Prezes URE ustala regulamin aukcji.

9. Regulamin aukcji określa:

- 1) szczegółowe zasady organizacji aukcji, w tym składania ofert;
- 2) przebieg i sposób rozstrzygnięcia aukcji;
- 3) warunki przetwarzania danych dotyczących uczestników aukcji;
- 4) wymagania techniczne dotyczące dostępu do internetowej platformy aukcyjnej;
- 5) sposób zapewnienia bezpieczeństwa i prawidłowości przebiegu aukcji;
- 6) warunki zawieszenia dostępu do internetowej platformy aukcyjnej;
- 7) szczegółowe warunki techniczne składania wniosku oraz oświadczenia, o których mowa w art. 83a ust. 1 i 2.

10. Regulamin aukcji zatwierdza minister właściwy do spraw klimatu.

11. Regulamin aukcji ogłasza się w Biuletynie Informacji Publicznej URE.

Art. 79. 1. Wytwórca będący uczestnikiem aukcji, od godziny otwarcia do godziny zamknięcia sesji aukcji, przekazuje ofertę za pomocą formularza zamieszczonego na internetowej platformie aukcyjnej, o której mowa w art. 78 ust. 6.

2. Uczestnik aukcji w trakcie sesji aukcji składa jedną ofertę dla energii elektrycznej, która będzie wytworzona w danej instalacji.

3. Oferta złożona przez uczestnika aukcji zawiera w szczególności:

- 1) nazwę i adres siedziby uczestnika aukcji;
- 2) rodzaj i moc zainstalowaną elektryczną instalacji odnawialnego źródła energii, w której będzie wytwarzana energia elektryczna przez uczestnika aukcji;
- 3) łączną ilość energii elektrycznej wyrażoną w MWh i cenę, wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, za jaką uczestnik aukcji zobowiązuje się sprzedać tę energię w ramach systemu aukcyjnego, w okresie wskazanym w ofercie;
- 4) wskazanie sprzedawcy zobowiązanego, na którego obszarze działania zlokalizowana będzie ta instalacja – w przypadku, gdy energia elektryczna będzie wytwarzana w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW zlokalizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej; w przypadku braku takiego sprzedawcy wytwórca wskazuje sprzedawcę zobowiązanego wyznaczonego na obszarze działania operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego;
- 4a) wskazanie planowanej daty rozpoczęcia okresu, w którym wytwórca, w przypadku wygrania aukcji, będzie korzystać z aukcyjnego systemu wsparcia oraz okresu tego wsparcia;
- 5) w przypadku wytwórców, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2, oświadczenie o następującej treści:
„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że instalacja odnawialnego źródła energii, w której będzie wytwarzana energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii, spełnia wymagania, o których mowa w art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;

- 5a) w przypadku wytwórców, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 3, oświadczenie o następującej treści:
- „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że instalacja odnawialnego źródła energii, w której będzie wytwarzana energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii, spełnia wymagania, o których mowa w art. 74 ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;
- 6) ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wyrażoną w MWh, jaką uczestnik aukcji planuje sprzedać w ramach systemu aukcyjnego w kolejnych następujących po sobie latach kalendarzowych, począwszy od roku, w którym po raz pierwszy nastąpi sprzedaż energii elektrycznej wytworzonej w danej instalacji w ramach systemu aukcyjnego, z uwzględnieniem terminów określonych w pkt 8;
- 7) miejsce przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej, określone w warunkach przyłączenia albo w umowie o przyłączenie;
- 8) zobowiązanie się uczestnika aukcji do:
- a) sprzedaży po raz pierwszy w ramach systemu aukcyjnego, w terminie 42 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji, energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, która powstanie lub zostanie zmodernizowana po dniu przeprowadzenia aukcji, o której mowa w art. 73 ust. 2, a w przypadku energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie:
 - energię promieniowania słonecznego – w terminie 24 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji,
 - energię wiatru na lądzie – w terminie 33 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji,
 - (uchylone)
 - b) rozpoczęcia sprzedaży energii elektrycznej w ramach systemu aukcyjnego, nie później niż pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie pełnego

miesiąca kalendarzowego od dnia, w którym nastąpiło zamknięcie sesji aukcji – w przypadku wytwórcy, o którym mowa w art. 71 ust. 1; jeżeli instalacja jest w trakcie postępu remontowego, to termin, o którym mowa w zdaniu poprzednim, może, na wniosek wytwórcy, ulec wydłużeniu do dnia zakończenia remontu, lecz nie dłużej niż o cztery miesiące;

9) w przypadku wytwórców, o których mowa w art. 72 ust. 1, oświadczenie o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

- 1) do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii nie będą wykorzystywane:
 - a) drewno inne niż drewno energetyczne – w przypadku:
 - instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy,
 - instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
 - dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz lub biogaz rolniczy,
 - b) drewno inne niż drewno energetyczne – w przypadku dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biopłyny,
 - c) paliwa kopalne lub paliwa powstałe z ich przetworzenia – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
 - d) biomasa zanieczyszczona w celu zwiększenia jej wartości opałowej – w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego,

wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy,

- e) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego,
- f) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 4 ustawy wymienionej w lit. e – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biopłynów,
- g) biopłyny, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju, określonych w art. 28b–28bc ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;

- 2) wartość pomocy inwestycyjnej, o której mowa w art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, obliczona zgodnie z art. 39 ust. 3 i 4 tej ustawy, wynosi ... złotych. Cena skorygowana obliczona zgodnie z art. 39 ust. 5 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii wynosi ... złotych za 1 MWh;
- 3) przedsiębiorstwo nie znajduje się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 lit. a–c lub e rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.);
- 4) na przedsiębiorstwie nie ciąży obowiązek zwrotu pomocy publicznej, wynikający z decyzji Komisji Europejskiej uznającej taką pomoc za niezgodną z prawem oraz z rynkiem wewnętrznym.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;

4. Oferty opatruje się, pod rygorem nieważności, kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

5. Aukcja odbywa się w jednej sesji aukcji.

6. Oferta każdego uczestnika aukcji jest niedostępna dla pozostałych uczestników aukcji.

7. Na godzinę przed zamknięciem sesji aukcji oferty nie podlegają modyfikacji ani wycofaniu.

8. Oferta podlega odrzuceniu, jeżeli cena sprzedaży energii elektrycznej, o której mowa w ust. 3 pkt 3, wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72, przekracza:

- 1) cenę referencyjną,
 - 2) maksymalną cenę, o której mowa w art. 80 ust. 5 pkt 4
- obowiązujące w dniu ogłoszenia danej aukcji.

9. Dopuszczalne jest dokonanie jednokrotnej aktualizacji oferty, która wygrała aukcję, w zakresie:

- 1) planowanej daty rozpoczęcia okresu korzystania z aukcyjnego systemu wsparcia, o której mowa w ust. 3 pkt 4a, z uwzględnieniem ust. 3 pkt 8, art. 79a ust. 1 i art. 92 ust. 6, lub ilości energii elektrycznej, o której mowa w ust. 3 pkt 6, z zastrzeżeniem, że łączna ilość energii, o której mowa w ust. 3 pkt 3, oraz okres, o którym mowa w ust. 4a, określone w ofercie nie mogą ulec zmianie;
- 2) mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w ust. 3 pkt 2, z zastrzeżeniem, że łączna zaktualizowana moc takiej instalacji nie zmieni pierwotnej kwalifikacji określonej zgodnie z art. 2 pkt 18 i 19, art. 73 ust. 4 lub art. 77 ust. 5, właściwej dla tej instalacji w dniu złożenia oferty.

10. Aktualizacja oferty następuje przez złożenie Prezesowi URE oświadczenia wytwórcy zawierającego informacje, o których mowa w ust. 9, nie później niż w terminie 30 dni przed dniem:

- 1) pierwszej sprzedaży energii elektrycznej w systemie aukcyjnym zgodnie z art. 92 ust. 1;
- 2) złożenia pierwszego wniosku o pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3.

11. W przypadku gdy aktualizacja oferty dokonana przez wytwórcę nie spełnia warunków określonych w ust. 9 lub została złożona po terminie, o którym mowa w ust. 10, oferta nie podlega aktualizacji.

12. O dokonaniu aktualizacji oferty zgodnie z ust. 9 i 10 Prezes URE informuje wytwórcę, sprzedawcę zobowiązanego oraz operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w terminie 21 dni od dnia otrzymania oświadczenia wytwórcy.

Art. 79a. 1. W przypadku wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 83 ust. 3ba, Prezes URE jednorazowo na wniosek wytwórcy, wydaje

postanowienie o przedłużeniu terminu spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a, oraz okresów, o których mowa w art. 74 ust. 1, o dodatkowy okres określony we wniosku wytwórcy, jednak nie dłuższy niż 12 miesięcy licząc od dnia upływu terminu tego zobowiązania.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy;
- 2) określenie okresu przedłużenia terminu spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a, oraz okresu, o którym mowa w art. 74 ust. 1;
- 3) wskazanie nazwy oraz ID instalacji, której dotyczy złożony wniosek;
- 4) oświadczenie:
 - a) dostawcy lub dostawców urządzeń wchodzących w skład instalacji odnawialnego źródła energii lub
 - b) wnioskodawcy

– potwierdzające, iż opóźnienie dostaw tych urządzeń lub rozruchu instalacji jest spowodowane okolicznościami, o których mowa w art. 83 ust. 3ba;

- 5) zaktualizowany harmonogram rzeczowo-finansowy, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. e;
- 6) zaktualizowaną gwarancję bankową, o której mowa w art. 78 ust. 4, o ile została ustanowiona dla danej instalacji, której ważność została przedłużona co najmniej o okres wskazany we wniosku.

3. Prezes URE odmawia przedłużenia terminu, w drodze postanowienia, w przypadku gdy:

- 1) wniosek nie spełnia któregokolwiek z wymagań, o których mowa w ust. 2;
- 2) wytwórca złożył wniosek, o którym mowa w ust. 1, później niż w terminie 30 dni przed dniem spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a;
- 3) nie wystąpiła żadna z okoliczności, o których mowa w art. 83 ust. 3ba.

4. Od postanowienia Prezesa URE służy zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Art. 80. 1. Aukcję wygrywają uczestnicy aukcji:

- 1) którzy zaoferowali najniższą cenę sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, oraz

2) których oferty łącznie nie przekroczyły 100% wartości lub ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii określonej w ogłoszeniu o aukcji i 80% ilości energii elektrycznej objętej wszystkimi ofertami.

2. W przypadku gdy kilku uczestników aukcji zaoferuje taką samą najniższą cenę sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, o sprzedaży energii elektrycznej rozstrzyga kolejność złożonych ofert.

3. W przypadku gdy pozostała do sprzedaży ilość lub wartość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii jest mniejsza od ilości lub wartości zawartej w ofercie następnego według kolejności uczestnika aukcji, przypadająca na tego uczestnika ilość energii elektrycznej nie podlega sprzedaży w tej aukcji.

4. Prezes URE przeprowadza aukcję interwencyjną na zakup energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 1, lub wytwarzanie energii elektrycznej z gwarancją pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 92 ust. 5.

5. W przypadku konieczności dokonania dodatkowej interwencji na rynku odnawialnych źródeł energii, minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki aukcji interwencyjnej, w tym:

- 1) termin ogłoszenia oraz otwarcia i zamknięcia sesji aukcji;
- 2) łączną ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która może zostać sprzedana przez wytwórców w drodze aukcji interwencyjnej, z uwzględnieniem przepisów wydanych na podstawie art. 184h ust. 1;
- 3) wskazanie rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 77 ust. 5, objętego aukcją interwencyjną;
- 4) maksymalną cenę, za jaką może zostać sprzedana w drodze aukcji interwencyjnej energia elektryczna z instalacji odnawialnego źródła energii;
- 5) okres obowiązku zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 1, oraz okres prawa do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 92 ust. 5, wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72, przy czym okres ten nie może być dłuższy niż 15 lat od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tych instalacjach, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia, albo od dnia sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej po dniu zamknięcia aukcji.

6. Minister właściwy do spraw klimatu przy określeniu warunków aukcji interwencyjnej, o której mowa w ust. 4, bierze pod uwagę wytyczne wskazane w art. 77 ust. 4 pkt 1–6, a także:

- 1) politykę energetyczną państwa oraz dotychczasowy udział energii i paliw wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii zużywanych w energetyce oraz w transporcie;
- 2) bezpieczeństwo funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, jak również zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych;
- 3) potrzebę ochrony środowiska naturalnego, w tym zmniejszenia zanieczyszczenia azotem pochodzenia rolniczego, a także redukcji emisji zanieczyszczeń atmosferycznych, w szczególności metanu;
- 4) potrzebę zapewnienia zrównoważonego gospodarowania zasobami wodnymi;
- 5) cele gospodarcze i społeczne, w tym udział wykorzystywanych technologii do wytwarzania energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii w tworzeniu nowych miejsc pracy;
- 6) potrzebę efektywnego wykorzystania energii pierwotnej uzyskanej w wyniku jednoczesnego wytwarzania energii elektrycznej, ciepła, chłodu, lub paliw pochodzących ze źródeł odnawialnych.

7. Przy określaniu maksymalnej ceny, o której mowa w ust. 5 pkt 4, minister właściwy do spraw klimatu bierze pod uwagę, że cena referencyjna w aukcji interwencyjnej przeprowadzanej w latach 2016–2018 dla wszystkich instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi nie mniej niż 550 zł/MWh.

8. W aukcji, o której mowa w ust. 4, mogą wziąć udział wytwórcy, którzy uzyskali potwierdzenie przyjęcia deklaracji, o którym mowa w art. 71 ust. 4, oraz wytwórcy, którzy uzyskali zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1.

9. W przypadku gdy aukcję wygra wytwórca, który złożył deklarację o przystąpieniu do aukcji:

- 1) o której mowa w art. 71 ust. 1, albo
- 2) interwencyjnej

– przepisów art. 41–69 nie stosuje się do energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, w której ma zostać wytworzona energia elektryczna objęta ofertą, od dnia, o którym mowa w informacji przekazanej Prezesowi URE na

podstawie art. 83 ust. 1 pkt 2, a w przypadku wytwórców, którzy nie przekazali tej informacji, od dnia, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. b.

10. W przypadku gdy aukcję wygra wytwórca energii elektrycznej, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 3, przepisu art. 41 nie stosuje się od dnia pierwszego wytworzenia energii przez tego wytwórcę w ramach systemu aukcyjnego, lecz nie później niż od pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie miesiąca kalendarzowego od dnia, w którym nastąpiło zamknięcie sesji aukcji.

11. Do aukcji interwencyjnej stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1–3, art. 39, art. 73 ust. 1–3 i 4, art. 78 ust. 2–11, art. 79, art. 81 oraz art. 83–88.

Art. 81. 1. Prezes URE zamyka sesję aukcji w terminie określonym w ogłoszeniu o aukcji.

2. Prezes URE w terminie 21 dni od zamknięcia aukcji podaje do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej informacje o:

- 1) wynikach aukcji, w tym o:
 - a) wytwórcach, których oferty wygrały aukcję,
 - b) minimalnej i maksymalnej cenie w złotych, z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, po jakiej energia elektryczna wytworzona z odnawialnych źródeł energii została sprzedana w drodze aukcji,
 - c) łącznej ilości w MWh i wartości w złotych, z dokładnością do jednego grosza, sprzedanej w drodze aukcji energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, z uwzględnieniem podziału na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe, albo
- 2) unieważnieniu aukcji.

3. Prezes URE unieważnia aukcję, w przypadku gdy:

- 1) wszystkie oferty zostały odrzucone;
- 2) z przyczyn technicznych aukcja nie może zostać przeprowadzona.

4. Kaucja, o której mowa w art. 78 ust. 3, podlega zwrotowi w terminie:

- 1) 60 dni od dnia wypełnienia przez wytwórcę zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8;
- 2) 14 dni od dnia zamknięcia aukcji – w przypadku wytwórcy, którego oferta nie wygrała aukcji.

4a. W przypadku niewypełnienia przez wytwórcę zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8, z uwzględnieniem przedłużenia terminu, o którym mowa

w art. 79a ust. 1, kaucja, o której mowa w art. 78 ust. 3 i 4, podlega przypadkowi na rzecz Prezesa URE.

5. Prezes URE niezwłocznie po zamknięciu aukcji informuje o jej wynikach wytwórców, których oferty wygrały aukcję.

6. Prezes URE niezwłocznie po rozstrzygnięciu aukcji przekazuje informacje zawierające dane wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, których oferty wygrały aukcję, oraz dane dotyczące ilości i ceny skorygowanej energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, podanej w oświadczeniu, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 9, z uwzględnieniem podziału na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe:

- 1) właściwym sprzedawcom zobowiązanym oraz operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, jaką jest obowiązany zakupić sprzedawca zobowiązany – w przypadku wytwórców energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW;
- 2) operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106 – w przypadku wytwórców energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW.

7. Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu informację, w postaci elektronicznej, o wyniku aukcji albo o jej unieważnieniu, w terminie 5 dni roboczych od dnia zamknięcia sesji aukcji.

8. Informacja, o której mowa w ust. 7, zawiera:

- 1) wykaz ofert, które wygrały aukcję, w tym:
 - a) wskazanie wytwórców, których oferty wygrały aukcję,
 - b) informację o:
 - cenie w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, po której energia elektryczna wytworzona z odnawialnych źródeł energii została sprzedana w drodze aukcji przez poszczególnych wytwórców oraz cenie skorygowanej podanej w oświadczeniu, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 9, w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,
 - ilości w MWh i wartości w złotych, z dokładnością do jednego grosza, sprzedanej w drodze aukcji energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii przez poszczególnych wytwórców, z

uwzględnieniem podziału na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe, albo

2) wskazanie przyczyn unieważnienia aukcji.

9. W przypadku wytwórców, o których mowa w:

1) ust. 2 pkt 1 lit. a,

2) art. 70a ust. 1 lub 2, którzy uzyskali zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8, obejmujące instalację planowaną do uruchomienia

– koniec terminu na dostarczenie po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej, o którym mowa w art. 192 ust. 1 albo w art. 7 ust. 2a pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne, w odniesieniu do mocy instalacji objętej wygraną ofertą aukcyjną, albo wydanym zaświadczeniem, nie może przypadać przed upływem terminu na sprzedaż po raz pierwszy energii elektrycznej określonego w art. 79 ust. 3 pkt 8 albo przed upływem terminu na wytworzenie po raz pierwszy energii elektrycznej, określonego w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. d, z uwzględnieniem przedłużenia terminu, o którym mowa w art. 70ba ust. 1 albo art. 79a ust. 1.

10. Umowy o przyłączenie do sieci instalacji odnawialnego źródła energii, na podstawie których termin określony w art. 7 ust. 2a pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne upływa przed końcem odpowiedniego terminu określonego w art. 79 ust. 3 pkt 8, z uwzględnieniem przedłużenia terminu, o którym mowa w art. 70ba ust. 1 albo art. 79a ust. 1, wymagają dostosowania w terminie 30 dni od dnia poinformowania właściwego przedsiębiorstwa energetycznego przez wytwórcę o wygraniu aukcji.

10a. W przypadku gdy umowa o przyłączenie do sieci instalacji odnawialnego źródła energii wymaga dostosowania, o którym mowa w ust. 10, przedsiębiorstwo energetyczne na wniosek wytwórcy aktualizuje harmonogram przyłączenia, o którym mowa w art. 7 ust. 2 ustawy – Prawo energetyczne.

11. W przypadku odmowy przez przedsiębiorstwo energetyczne dostosowania umowy o przyłączenie do sieci instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w ust. 10, lub aktualizacji harmonogramu przyłączenia zgodnie z ust. 10a, stosuje się przepisy art. 8 ustawy – Prawo energetyczne, z zastrzeżeniem, że Prezes URE wydaje rozstrzygnięcie w terminie 30 dni, licząc od dnia wpływu wniosku o rozstrzygnięcie sporu.

Art. 82. 1. Wytwórca energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, o którym

mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, w terminie miesiąca, a w przypadku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2 i 3, w terminie 6 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji, zawiera z właściwym sprzedawcą zobowiązanym umowę sprzedaży, która zawiera w szczególności:

- 1) cenę skorygowaną energii elektrycznej, podaną w pkt 2 oświadczenia, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 9;
- 2) ilość energii elektrycznej w MWh, jaką jest obowiązany wytworzyć wytwórca energii elektrycznej w poszczególnych latach;
- 3) okres trwania umowy;
- 4) informacje o prawach wytwórcy energii elektrycznej, w tym sposobie wnoszenia skarg i rozstrzygania sporów;
- 5) zobowiązanie wytwórcy do zgłoszenia sprzedawcy zobowiązanemu daty wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej;
- 6) postanowienia dotyczące odpowiedzialności stron za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy, z zastrzeżeniem, że powstanie różnicy pomiędzy ilością wytworzonej energii elektrycznej zgłoszonej sprzedawcy zobowiązanemu a ilością energii elektrycznej rzeczywiście dostarczonej do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej, w okresie, o którym mowa w art. 83 ust. 2, nie będzie uważane za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy.

2. W przypadku zmiany sprzedawcy zobowiązanego wytwórca energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, niezwłocznie zawiera umowę sprzedaży ze sprzedawcą zobowiązanym. Do umowy tej przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, dotychczasowy sprzedawca zobowiązany przekazuje sprzedawcy zobowiązanemu dane dotyczące ilości energii elektrycznej zakupionej przez niego w poszczególnych latach od danego wytwórcy energii elektrycznej.

Art. 83. 1. Wytwórca energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72, którego oferta wygrała aukcję, przekazuje Prezesowi URE:

- 1) (uchylony)
- 2) informację o dniu wytworzenia oraz wprowadzenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii do sieci, potwierdzoną przez operatora sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub operatora sieci dystrybucyjnej

elektroenergetycznej i jej sprzedaży w ramach systemu aukcyjnego – w terminie 30 dni od dnia tej sprzedaży po raz pierwszy w ramach wygranej oferty aukcyjnej;

- 3) informację o ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wyrażoną w MWh, jaką sprzedał w poprzednim roku kalendarzowym w ramach systemu aukcyjnego – w terminie 30 dni od zakończenia każdego roku kalendarzowego;
- 4) w przypadku instalacji zmodernizowanych, w terminie 60 dni od dnia zakończenia tej modernizacji, oświadczenie następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że modernizacja instalacji odnawialnego źródła energii, w której będzie wytwarzana energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii została zakończona oraz spełnia wymagania, o których mowa w art. 74 ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

1a. Informację, o której mowa w ust. 1 pkt 2, wytwórca przekazuje operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW – także sprzedawcy zobowiązanemu – w terminie określonym w ust. 1 pkt 2.

2. Rozliczenie obowiązku sprzedaży w ramach systemu aukcyjnego przez wytwórcę, który wygrał aukcję, energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72 ust. 1, w ilości określonej przez niego w ofercie, następuje po zakończeniu okresu każdych pełnych trzech lat kalendarzowych, w którym przysługiwało wsparcie, oraz po zakończeniu okresu wsparcia w oparciu o ilość energii elektrycznej sprzedanej w ramach systemu aukcyjnego określonej w sprawozdaniach miesięcznych składanych zgodnie z art. 93 ust. 1 pkt 4 oraz ust. 2 pkt 3.

3. (uchylony)

3a. W przypadku gdy wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, którego oferta wygrała aukcję przeprowadzoną na podstawie art. 73 ust. 3a pkt 5, nie uzyskał stopnia wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej w tej instalacji określonego w art. 2 pkt 11a lit. c, obliczonego jako średnia arytmetyczna dla następujących po sobie okresów trzech

pełnych lat kalendarzowych, zwraca operatorowi rozliczeń, o którym mowa w art. 106, wraz z odsetkami, pomoc publiczną uzyskaną w odniesieniu do energii elektrycznej sprzedanej w roku, w którym wymagany stopień wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej nie został osiągnięty. W przypadku gdy okres, w którym przysługuje wsparcie, jest krótszy niż trzy lata, weryfikacja stopnia wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej przeprowadzana jest dla tego okresu.

3b. Dokonując weryfikacji rzeczywistego stopnia wykorzystania mocy, o którym mowa w art. 73 ust. 3a pkt 5, uwzględnia się na korzyść wytwórcy sytuacje, w których instalacja odnawialnego źródła energii pozostawała w gotowości do wytwarzania energii, jednak nastąpiło ograniczenie wytworzenia energii albo do jej wytworzenia nie doszło w następstwie:

- 1) obowiązywania regulacji prawa powszechnie obowiązującego;
- 2) konieczności zapewnienia bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej;
- 3) wystąpienia awarii w systemie elektroenergetycznym;
- 4) działania siły wyższej, rozumianej jako zdarzenie lub seria zdarzeń, niezależnych od wytwórcy, których nie mógł on uniknąć lub przewyciężyć, do których zalicza się:
 - a) klęski żywiołowe, w tym katastrofę naturalną w rozumieniu ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1897),
 - b) wojnę, działania wojenne, akty terroryzmu, zamieszki, awarię elektrowni jądrowej;
- 5) wydania po dniu złożenia oferty, o której mowa w ust. 1, decyzji administracyjnej mającej wpływ na zakres korzystania z wód przez instalację odnawialnego źródła energii wykorzystującą do produkcji energii elektrycznej hydroenergię, w wyniku której nastąpiło ograniczenie ilości wytwarzanej przez wytwórcę energii;
- 6) wystąpienia awarii technicznej instalacji odnawialnego źródła energii, rozumianej jako gwałtowne, nieprzewidziane i niezależne od wytwórcy uszkodzenie lub zniszczenie tej instalacji lub zniszczenie obiektów budowlanych lub urządzeń warunkujących pracę tej instalacji;
- 7) zmian przepływu hydrologicznego przekraczającego 25% przepływu średniego z wielolecia, potwierdzonego danymi hydrologicznymi Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej, w przynajmniej jednym z lat kalendarzowych weryfikowanego okresu rozliczeniowego, wskazanego w ust. 2, w przekroju

wodowskazowym określającym przepływy dla instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej hydroenergię.

3ba. Dokonując rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w art. 70ba ust. 1 albo art. 79a ust. 1, Prezes URE uwzględnia na korzyść wytwórcy okoliczność, w której opóźnienie:

- 1) dostaw urządzeń wchodzących w skład instalacji odnawialnego źródła energii lub
 - 2) dostaw elementów niezbędnych do budowy instalacji odnawialnego źródła energii, lub
 - 3) w realizacji instalacji odnawialnego źródła energii oraz przyłączy do sieci elektroenergetycznej, lub
 - 4) przy realizacji odbiorów lub rozruchu instalacji odnawialnego źródła energii, lub
 - 5) przy uzyskiwaniu koncesji albo wpisu do rejestrów określonych w ustawie
- jest spowodowane stanem zagrożenia epidemicznego lub stanem epidemii ogłoszonym w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw zdrowia.

3c. Instalacja odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72 ust. 1, dla której nie zostało spełnione zobowiązanie, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8, z uwzględnieniem przedłużenia terminu, o którym mowa w art. 79a ust. 1, może ponownie zostać objęta ofertą w aukcji na sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii po upływie 3 lat, licząc od dnia, w którym zobowiązanie stało się wymagalne.

3d. Dokonując weryfikacji rzeczywistego udziału wartości energetycznej biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego w łącznej wartości energetycznej wszystkich spalonych paliw zużytych do wytworzenia energii elektrycznej lub ciepła w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego przez wytwórcę energii elektrycznej, o której mowa w art. 72, uwzględnia się wyłącznie miesiące kalendarzowe, za które wykazano sprzedaż energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 oraz ust. 2 pkt 3.

4. Na potrzeby ustalenia rzeczywistego rozliczenia obowiązku wytworzenia przez wytwórcę, który wygrał aukcję, energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72, przyjmuje się:

- 1) parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii,

- 2) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wytwarzanej energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii wykorzystujących, w procesie wytwarzania energii elektrycznej, nośniki energii, o których mowa w art. 2 pkt 22, oraz inne paliwa,
 - 3) minimalny udział biomasy, o której mowa w art. 44 ust. 3 pkt 7, w łącznej masie biomasy spalanej w instalacjach spalania wielopaliwowego, dedykowanych instalacjach spalania wielopaliwowego, układach hybrydowych oraz dedykowanych instalacjach spalania biomasy,
 - 4) miejsce dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii
- określone w przepisach wydanych na podstawie art. 61.

Art. 83a. 1. Przed zawarciem umowy przenoszącej własność instalacji odnawialnego źródła energii, wytwórca przenoszący własność oraz nabywca tej instalacji występują do Prezesa URE z wnioskiem o wyrażenie zgody na przejście zobowiązania sprzedawcy zobowiązanego i prawa, określonych odpowiednio w art. 92 ust. 1 i 5, oraz obowiązków wynikających z wygranej aukcji na jej nabywcę, przedkładając dokumentację określoną w art. 75 ust. 5 pkt 7.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, nabywca dołącza:

- 1) oświadczenie następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że w nabywanej instalacji będzie wytwarzana energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii, oraz oświadczam, że z dniem jej nabycia przyjmuję prawa i obowiązki wytwórcy, o którym mowa w art. 83a ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;
- 2) zaktualizowaną gwarancję bankową, o której mowa w art. 78 ust. 3 i 4, o ile została ustanowiona dla danej instalacji.

3. Prezes URE odmawia wydania zgody na przejście zobowiązania sprzedawcy zobowiązanego i prawa, określonych odpowiednio w art. 92 ust. 1 i 5, oraz obowiązków wynikających z wygranej aukcji, jeżeli podmiot zamierzający nabyć instalację nie złoży oświadczenia, o którym mowa w ust. 2. Wyrażenie zgody lub odmowa wyrażenia zgody następuje w drodze postanowienia, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku.

4. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 3, służy zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Postępowanie w sprawie zażalenia od postanowienia Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

5. W przypadku wyrażenia zgody na przejście zobowiązania sprzedawcy zobowiązanego i prawa, określonych odpowiednio w art. 92 ust. 1 i 5, oraz obowiązków wynikających z wygranej aukcji, przechodzą one na nabywcę instalacji z dniem jej nabycia.

Art. 84. 1. Prezes URE ma prawo do przeprowadzenia kontroli zgodności ze stanem faktycznym przekazanych informacji i złożonych oświadczeń, o których mowa w art. 39 ust. 7 i 9, art. 39a ust. 7 i 9, art. 70b ust. 3 pkt 6, art. 71 ust. 3, art. 72a ust. 2, art. 75 ust. 4 pkt 4, art. 79 ust. 3 pkt 2, 3, 5–7 i 9 oraz art. 83 ust. 1 pkt 4, oraz prawidłowości ceny skorygowanej, o której mowa w art. 39 ust. 5 i 7 oraz art. 39a ust. 5 i 7.

2. Kontrola oświadczeń składanych na podstawie art. 72a ust. 2 może zostać przeprowadzona nie później niż 30 dni przed dniem rozpoczęcia sesji aukcji.

Art. 85. 1. Kontrola jest przeprowadzana przez pracowników Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie pisemnego upoważnienia Prezesa URE, a w przypadku kontroli w siedzibie wytwórcy lub w miejscu wykonywania działalności gospodarczej, również po okazaniu legitymacji służbowej.

2. Prezes URE może upoważnić do przeprowadzenia kontroli inny organ administracji wyspecjalizowany w kontroli danego rodzaju działalności gospodarczej. Do kontroli przeprowadzanej przez ten organ przepisy ust. 1 oraz art. 86 i art. 87 stosuje się odpowiednio.

Art. 86. Osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli są uprawnione do:

- 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektów, lokali lub ich części, należących do wytwórcy energii elektrycznej wytwarzanej w instalacji odnawialnego źródła energii, którzy wygrali aukcję;
- 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub danych zawartych na innych nośnikach informacji, mających związek z przedmiotem kontroli, oraz udostępnienia ich.

Art. 87. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół zawierający ocenę zgodności ze stanem faktycznym przekazanych informacji i złożonych oświadczeń, o których mowa w art. 39 ust. 7 i 9, art. 39a ust. 7 i 9, art. 70b ust. 3 pkt 6, art. 71 ust. 3, art. 75 ust. 4 pkt 4, art. 79 ust. 3 pkt 2, 3, 5–7 i 9 oraz art. 83 ust. 1 pkt 4, oraz prawidłowości ceny skorygowanej, o której mowa w art. 39 ust. 5 i 7 oraz art. 39a ust. 5 i 7. Termin do złożenia zastrzeżeń nie może być krótszy niż 7 dni od dnia doręczenia protokołu.

Art. 88. 1. W przypadku stwierdzenia w wyniku kontroli niezgodności ze stanem faktycznym przekazanych informacji i złożonych oświadczeń, o których mowa w art. 39 ust. 7 i 9, art. 39a ust. 7 i 9, art. 70b ust. 3 pkt 6, art. 71 ust. 3, art. 75 ust. 4 pkt 4, art. 79 ust. 3 pkt 2, 3, 5–7 i 9 oraz art. 83 ust. 1 pkt 4, Prezes URE, w terminie 30 dni od dnia zakończenia kontroli, wydaje odpowiednio postanowienie o braku możliwości zakwalifikowania kwestionowanej ilości energii elektrycznej jako energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii lub decyzję o obowiązku zwrotu operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, pomocy uzyskanej w drodze aukcji, określając kwotę wsparcia wraz z odsetkami, która podlega zwrotowi do operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w terminie miesiąca od dnia otrzymania decyzji.

2. W przypadku gdy z przeprowadzonej kontroli wynika, że cena skorygowana jest nieprawidłowa, Prezes URE wydaje decyzję, ustalającą prawidłową cenę skorygowaną, niższą niż cena, o której mowa w oświadczeniu złożonym odpowiednio na podstawie art. 39 ust. 7 i 9, art. 39a ust. 7 i 9, art. 70b ust. 3 pkt 6, art. 79 ust. 3 pkt 9, określając jednocześnie kwotę wsparcia wraz z odsetkami, która podlega zwrotowi do operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w terminie miesiąca od dnia otrzymania decyzji.

3. Od decyzji, o której mowa w ust. 2, służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

4. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji, o której mowa w ust. 2, toczy się według przepisów ustawy – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

Art. 89. 1. Prezes URE przekazuje właściwemu sprzedawcy zobowiązanemu informację o postanowieniu lub decyzji, o których mowa w art. 88, w terminie 14 dni

od dnia, w którym to postanowienie lub decyzja stały się ostateczne. Sprzedawca zobowiązany dokonuje korekty, o której mowa w art. 93 ust. 1 pkt 5 oraz ust. 2 pkt 4.

2. Prezes URE przekazuje operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, informację o postanowieniu lub decyzji, o których mowa w art. 88, w terminie 3 dni od dnia, w którym to postanowienie stało się ostateczne.

Art. 90. 1. Do postępowań przed Prezesem URE stosuje się przepisy ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego.

2. Na postanowienie, o którym mowa w art. 88 ust. 1, służy zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Art. 91. W sprawach dotyczących kontroli wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, stosuje się przepisy ustawy – Prawo przedsiębiorców.

Art. 92. 1. Sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wprowadzonej do sieci i sprzedanej, od wytwórcy tej energii, który:

- 1) wygrał aukcję rozstrzygniętą nie później niż w terminie do dnia 31 grudnia 2021 r., po cenie skorygowanej, o której mowa w art. 39 ust. 5 albo 7, oraz wyłącznie w ilości nie większej niż określona przez danego wytwórcę w złożonej przez niego ofercie, o której mowa w art. 79, dla okresów, o których mowa w art. 83 ust. 2, a po wydaniu pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej z rynkiem wewnętrznym – wygrał aukcję rozstrzygniętą nie później niż w terminie do dnia 31 grudnia 2027 r., albo
- 2) uzyskał zaświadczenie Prezesa URE o możliwości sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej, o którym mowa w art. 70b ust. 8, po cenie skorygowanej, o której mowa w art. 39a ust. 5 albo 7, nie później niż w terminie do dnia 30 czerwca 2024 r., a po wydaniu pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej z rynkiem wewnętrznym, nie później niż w terminie do dnia 31 grudnia 2027 r.

2. Koszty bilansowania handlowego energii wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW pokrywają w całości sprzedawcy zobowiązani.

3. Koszty uzasadnione bilansowania handlowego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfach przedsiębiorstw pokrywających te koszty, przyjmując, że każda jednostka energii elektrycznej sprzedawana przez dane przedsiębiorstwo energetyczne odbiorcom końcowym jest w tej samej wysokości obciążona tymi kosztami.

4. Sprzedawca zobowiązany jest odpowiedzialny za bilansowanie handlowe energii elektrycznej wytworzonej w instalacji, o której mowa w ust. 1.

5. Wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej zgodnie z art. 73 ust. 2 w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, a także wytwórcy, o którym mowa w art. 70b ust. 9 pkt 2, który:

- 1) wygrał aukcję rozstrzygniętą nie później niż w terminie do dnia 31 grudnia 2021 r., a po wydaniu pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej z rynkiem wewnętrznym – wygrał aukcję rozstrzygniętą nie później niż w terminie do dnia 31 grudnia 2027 r., albo
- 2) uzyskał zaświadczenie Prezesa URE o możliwości sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej, o którym mowa w art. 70b ust. 8, nie później niż w terminie do dnia 30 czerwca 2024 r., a po wydaniu pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej z rynkiem wewnętrznym, nie później niż w terminie do dnia 31 grudnia 2027 r.

– przysługuje prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3.

6. Obowiązek zakupu energii elektrycznej przez sprzedawcę zobowiązanego, o którym mowa w ust. 1, oraz prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3, przysługują w okresie wskazanym przez wytwórcę w ofercie, ale nie dłużej niż w okresie określonym na podstawie art. 77 ust. 3 pkt 2, obowiązującym w dniu złożenia oferty, o której mowa w art. 79 ust. 1, z zastrzeżeniem, iż okres ten nie może trwać dłużej niż do dnia:

- 1) 30 czerwca 2047 r. – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, oraz instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2;
- 2) (uchylony)
- 3) 30 czerwca 2047 r. – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 3, przy czym okres ten liczy się od dnia złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 83 ust. 1 pkt 4.

6a. W przypadku niewypełnienia przez wytwórcę zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8, albo w przypadku niewypełnienia tego zobowiązania z uwzględnieniem przedłużenia terminu, o którym mowa w art. 79a ust. 1, przepisów ust. 1–6 nie stosuje się.

7. Obowiązek zakupu energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, oraz prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w ust. 5, przysługuje w okresie określonym na podstawie art. 77 ust. 3 pkt 2, obowiązującym w dniu złożenia oferty, o której mowa w art. 79 ust. 1.

8. (uchylony)

9. W przypadku wydania postanowienia, o którym mowa w art. 88 ust. 1, sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej mniejszej niż 500 kW, po średniej kwartalnej cenie energii elektrycznej niepodlegającej obowiązkowi, o którym mowa w art. 49a ustawy – Prawo energetyczne, zamieszczonej przez Prezesa URE w Biuletynie Informacji Publicznej URE, obowiązującej w poprzednim kwartale.

10. Cena sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, podana w ofertach uczestników aukcji, których oferty wygrały aukcję, a także cena skorygowana, o której mowa w art. 39 ust. 5 i 7 oraz art. 39a ust. 5 i 7, cena zakupu obliczona zgodnie z art. 39a ust. 5 z uwzględnieniem art. 39a ust. 7, oraz cena stanowiąca podstawę do obliczenia ujemnego salda dla wytwórcy, o którym mowa w art. 70c ust. 6, podlegają corocznej waloryzacji średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z poprzedniego roku kalendarzowego, określonym w komunikacie Prezesa GUS, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

11. Ilość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wprowadzonej do sieci, którą jest obowiązany:

- 1) zakupić sprzedawca zobowiązany, w przypadku wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, z wyjątkiem wytwórcy wymienionego w art. 70b ust. 9 pkt 2,
- 2) rozliczyć z operatorem rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w przypadku wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW lub w przypadku wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 70b ust. 9 pkt 2

[– ustala się na podstawie udostępnianych przez operatora systemu elektroenergetycznego, na którego obszarze działania została przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, rzeczywistych wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych w ujęciu dobowym w danym miesiącu; prawo dostępu do tych danych otrzymuje także operator rozliczeń energii odnawialnej w celu weryfikacji wniosków, o których mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 oraz ust. 2 pkt 3.]

<– ustala się na podstawie udostępnianych w formie elektronicznej przez operatora informacji rynku energii w rozumieniu art. 3 pkt 72 ustawy – Prawo energetyczne rzeczywistych wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych w ujęciu dobowym w danym miesiącu; prawo dostępu do tych danych otrzymuje także operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w celu weryfikacji wniosków, o których mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3.>

[11a. Operator systemu elektroenergetycznego, na którego obszarze działania została przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, przekazuje sprzedawcy zobowiązanemu oraz operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w terminie 10 dni po zakończeniu miesiąca, dane w ujęciu dobowym dotyczące ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, określone na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych.]

<11a. Operator systemu elektroenergetycznego, na którego obszarze działania została przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, przekazuje w formie elektronicznej za pośrednictwem centralnego systemu informacji rynku

Nowe brzmienia cz. wspólnej w ust. 11 i ust. 11a w art. 92 wejdą w życie z dn. 1.07.2024 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 1093).

energii w rozumieniu art. 3 pkt 69 ustawy – Prawo energetyczne operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w terminie 10 dni po zakończeniu miesiąca, dane w ujęciu dobowym dotyczące ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, określone na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych.>

12. Dopuszcza się określenie ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci, o której mowa w ust. 11, metodą proporcjonalną w stosunku do ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii określonej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych na zaciskach:

- 1) generatora;
- 2) ogniwa fotowoltaicznego;
- 3) ogniwa paliwowego, w którym następuje bezpośrednia przemiana energii chemicznej w energię elektryczną.

13. Dopuszcza się pobieranie energii elektrycznej z sieci przez magazyn energii elektrycznej stanowiący część instalacji odnawialnego źródła energii lub hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, pod warunkiem spełnienia wymagań, o których mowa w art. 45 ust. 8.

14. Jeżeli instalacja odnawialnego źródła energii lub hybrydowa instalacja odnawialnego źródła energii obejmuje magazyn energii elektrycznej, ilość energii elektrycznej, o której mowa w ust. 11, oblicza się jako różnicę pomiędzy ilością energii elektrycznej wprowadzonej do sieci z tej instalacji a ilością energii elektrycznej pobranej z sieci przez magazyn energii elektrycznej, będący częścią tej instalacji, skorygowaną współczynnikiem sprawności magazynu energii elektrycznej.

15. Przez współczynnik sprawności magazynu energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 14, rozumie się stosunek energii elektrycznej wyprowadzonej z magazynu energii elektrycznej do energii elektrycznej wprowadzonej do tego magazynu, wyrażony w procentach, w ramach jednego pełnego cyklu pracy magazynu energii elektrycznej, przy wykorzystaniu nominalnej pojemności tego magazynu oraz ładowania i rozładowywania go mocą nominalną.

16. Jeżeli instalacja odnawialnego źródła energii lub hybrydowa instalacja odnawialnego źródła energii obejmuje magazyn energii elektrycznej, metoda proporcjonalna, o której mowa w ust. 12, uwzględnia ilość energii elektrycznej

pobranej z sieci przez magazyn energii elektrycznej zgodnie z zasadą określoną w ust. 14.

Art. 93. 1. W celu wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 70c ust. 2 oraz w art. 92 ust. 1, 6 i 9, sprzedawca zobowiązany jest obowiązywać do:

- 1) prowadzenia dokumentacji w ujęciu dobowym dotyczącej ilości, wyrażonej w kWh, i ceny energii elektrycznej, wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii zakupionej w danym miesiącu, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, z uwzględnieniem wskazania wytwórcy i daty pierwszego wprowadzenia energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej przez danego wytwórcę;
- 2) prowadzenia dokumentacji dotyczącej ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, wyrażonej w MWh, sprzedanej w danym miesiącu;
- 3) obliczenia wartości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii sprzedanej w danym miesiącu jako iloczyn ilości energii elektrycznej, o której mowa w pkt 2, i średniej dziennej ceny energii elektrycznej, stanowiącej średnią arytmetyczną obliczoną ze średnich ważonych wolumenem transakcji sesyjnych giełdowych cen energii elektrycznej we wszystkich godzinach dnia dostawy tej energii, zawartych na rynku, na którym są zawierane transakcje sesyjne giełdowe z dostawą energii elektrycznej w dniu następnym i dwa dni po dniu zawarcia transakcji sesyjnych giełdowych, niezawierającej kwot podatku od towarów i usług, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, obliczanej i publikowanej przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, zgodnie z przyjętymi przez ten podmiot zasadami;
- 4) przekazywania operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w terminie 15 dni po zakończeniu miesiąca, sprawozdania miesięcznego zawierającego informacje, o których mowa w pkt 1–3, oraz wniosku o pokrycie ujemnego salda, obliczonego na podstawie różnicy między wartością sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii a wartością zakupu tej energii elektrycznej, wynikającej z realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 40 ust. 1, wykazanej w sprawozdaniu oraz informacji o korektach kwot

wynikających ze sprawozdań za poprzednie miesiące w przypadku zaistniałej korekty danych o ilości wytworzonej energii elektrycznej;

- 5) odjęcia zakwestionowanej ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł i energii w instalacji odnawialnego źródła energii zawartej w sprawozdaniu, o którym mowa w pkt 4, w kolejnym okresie sprawozdawczym – w przypadku wydania postanowienia, o którym mowa w art. 88 ust. 1; zakwestionowana ilość energii elektrycznej nie stanowi podstawy do wyliczenia ujemnego salda, o którym mowa w pkt 4.

2. Wytwórca energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, w celu sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w okresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 77 ust. 3 oraz wytwórca energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 70a ust. 2 i art. 70b ust. 9 pkt 2, w celu sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w okresie określonym w art. 70f jest obowiązany do:

- 1) prowadzenia dokumentacji w ujęciu dobowym dotyczącej ilości energii elektrycznej objętej ofertą, o której mowa w art. 79, oraz podlegającej sprzedaży, o której mowa w art. 70a ust. 2 i art. 70b ust. 9 pkt 2, wyrażonej w kWh, i jej ceny, wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, sprzedanej w danym miesiącu, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, z uwzględnieniem wskazania daty pierwszego wprowadzenia tej energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej;
- 2) obliczenia wartości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii sprzedanej w danym miesiącu jako iloczyn ilości energii elektrycznej, o której mowa w pkt 1, i średniej dziennej ceny energii elektrycznej, stanowiącej średnią arytmetyczną obliczoną ze średnich ważonych wolumenem transakcji sesyjnych giełdowych cen energii elektrycznej we wszystkich godzinach dnia dostawy tej energii, zawartych na rynku, na którym są zawierane transakcje sesyjne giełdowe z dostawą energii elektrycznej w dniu następnym i dwa dni po dniu zawarcia transakcji sesyjnych giełdowych, niezawierającej kwot podatku od towarów i usług, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, obliczanej

i publikowanej przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, zgodnie z przyjętymi przez ten podmiot zasadami;

- 3) przekazywania operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w terminie 15 dni po zakończeniu miesiąca, sprawozdania miesięcznego zawierającego informacje, o których mowa w pkt 1 i 2, oraz wniosku o pokrycie ujemnego salda, obliczonego na podstawie różnicy między wartością sprzedaży energii elektrycznej, o której mowa w pkt 1, obliczoną zgodnie z pkt 2, a wartością tej energii elektrycznej ustaloną na podstawie ceny zawartej w ofercie tego wytwórcy, która wygrała aukcję, skorygowanej zgodnie z art. 39 ust. 5 albo 7, wykazanej w sprawozdaniu, z uwzględnieniem waloryzacji, o której mowa w art. 92 ust. 10, oraz z uwzględnieniem ust. 4 i 6, lub ceny zakupu obliczonej zgodnie z art. 39a ust. 5 z uwzględnieniem art. 39a ust. 7;
- 4) odjęcia zakwestionowanej ilości energii elektrycznej zawartej w sprawozdaniu, o którym mowa w pkt 3, w kolejnym okresie sprawozdawczym – w przypadku wydania postanowienia, o którym mowa w art. 88 ust. 1; zakwestionowana ilość energii elektrycznej nie stanowi podstawy do wyliczenia ujemnego salda, o którym mowa w pkt 3.

3. Podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, publikuje średnie ważone wolumenem transakcji sesyjnych giełdowych ceny energii elektrycznej z prowadzonego przez siebie rynku, na którym zawierane są transakcje sesyjne giełdowe z dostawą energii elektrycznej w dniu następnym i dwa dni po dniu zawarcia transakcji giełdowych sesyjnych – dla każdej godziny dostawy energii elektrycznej. Średnie ważone, o których mowa w zdaniu pierwszym, publikowane są na stronie internetowej podmiotu, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1.

4. Od ilości energii elektrycznej, o której mowa w ust. 2 pkt 1, odejmuje się ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii w godzinach dostawy, o których mowa w ust. 3, dla których średnie ważone wolumenem transakcji sesyjnych giełdowych ceny energii elektrycznej z rynku, o którym mowa w ust. 3, były niższe niż 0 złotych za 1 MWh.

5. Przepis ust. 4 stosuje się, jeżeli ceny, o których mowa w ust. 3, były niższe niż 0 złotych za 1 MWh przez co najmniej sześć kolejnych godzin dostawy energii elektrycznej, o których mowa w ust. 3.

6. W celu określenia ilości wytworzonej energii elektrycznej wytworzonej w godzinach dostawy, o których mowa w ust. 3, dla których średnie ważone wolumenem transakcji sesyjnych giełdowych ceny energii elektrycznej z rynku, o którym mowa w ust. 3, były niższe niż 0 złotych za 1 MWh przez co najmniej sześć kolejnych godzin dostawy energii elektrycznej, o której mowa w ust. 4, w instalacji odnawialnego źródła energii, która jest opomiarowana w sposób uniemożliwiający ustalenie ilości wytworzonej energii elektrycznej w przedziałach godzinowych, dla określenia ilości wytworzonej energii elektrycznej przyjmuje się ilość energii elektrycznej, jaka mogłaby zostać wytworzona w tej instalacji w godzinach, o których mowa w ust. 4, przy założeniu, że instalacja ta pracowała w tym czasie z mocą zainstalowaną elektryczną.

7. (uchylony)

8. (uchylony)

9. Operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, po weryfikacji wniosku dokonanej na podstawie sprawozdania przekazanego przez sprzedawcę zobowiązanego lub wytwórcę energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW lub wytwórcę energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 70a ust. 2 lub art. 70b ust. 9 pkt 2, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, wypłaca temu sprzedawcy zobowiązanemu lub wytwórcy, na wskazany przez niego we wniosku rachunek bankowy, kwotę przeznaczoną na pokrycie ujemnego salda zgodnie z ust. 1 pkt 4 lub ust. 2 pkt 3.

10. W przypadku gdy w danym miesiącu ilość energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jest mniejsza niż ilość energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, wypłata jest równa iloczynowi kwoty określonej we wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, i ilorazu ilości sprzedanej energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, i ilości zakupionej energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 1.

11. W przypadku gdy w danym miesiącu saldo, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3, jest dodatnie, jest ono rozliczane z przyszłym ujemnym saldem, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3.

[12. W przypadku gdy saldo obliczone zgodnie z ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3, jest dodatnie i nie może zostać rozliczone do końca okresu określonego zgodnie z art. 77 ust. 1–3, lub w okresie określonym w art. 70f, jest ono zwracane operatorowi

rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, przez sprzedawcę zobowiązanego albo wytwórcę energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW albo wytwórcę energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 70a ust. 2 lub art. 70b ust. 9 pkt 2, w sześciu równych miesięcznych ratach, począwszy od końca ostatniego miesiąca, w którym zakończył się ten okres.]

<12. Dodatkowo saldo obliczone zgodnie z ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3, które z uwzględnieniem ust. 11 nie zostało całkowicie rozliczone do końca danego okresu każdych pełnych trzech lat kalendarzowych, o których mowa w art. 83 ust. 2, jest zwracane operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, przez sprzedawcę zobowiązanego albo wytwórcę energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW albo wytwórcę energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 70a ust. 2 lub art. 70b ust. 9 pkt 2, w terminie 6 miesięcy od zakończenia danego okresu.>

13. Ilość energii elektrycznej wytworzonej w ciągu doby, przewyższająca ilość energii elektrycznej, jaka mogłaby zostać wytworzona w tej instalacji przy założeniu, że instalacja ta pracowała w tym czasie z mocą przewyższającą maksymalną moc zainstalowaną czynną przy współczynniku mocy $\cos\varphi = 1$, nie stanowi podstawy do wyliczenia ujemnego salda zgodnie z ust. 1 pkt 4 lub ust. 2 pkt 3.

Art. 93a. 1. Wytwórca energii elektrycznej w instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a, przedkłada Prezesowi URE do dnia 15 marca każdego roku następującego po roku, w którym wytworzono energię elektryczną w tej instalacji, opinię akredytowanej jednostki, o której mowa w art. 77 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, potwierdzającą zasadność uznania tej instalacji za instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a, oraz zawierającą informację na temat ilości energii elektrycznej wytworzonej w danym roku w tej instalacji w procesach wysokosprawnej kogeneracji oraz poza procesami wysokosprawnej kogeneracji.

2. W przypadku gdy z opinii, o której mowa w ust. 1, wynika, że instalacja wytwórcy, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a,

wytwarzała energię elektryczną poza procesami wysokosprawnej kogeneracji, Prezes URE informuje o tym fakcie wytwórcę, właściwego sprzedawcę zobowiązanego oraz operatora rozliczeń energii odnawialnej, wskazując, w oparciu o opinię, ilość energii elektrycznej wytworzonej poza procesem wysokosprawnej kogeneracji.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, albo w przypadku nieprzedłożenia Prezesowi URE opinii, o której mowa w ust. 1, w terminie wskazanym w tym przepisie, operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, lub właściwy sprzedawca zobowiązany, rozlicza nienależnie wypłaconą pomoc publiczną z przyszłym ujemnym saldem, w kolejnych okresach rozliczeniowych, w wysokości stanowiącej różnicę pomiędzy uzyskaną przez danego wytwórcę pomocą, a pomocą, którą wytwórca ten uzyskałby w przypadku gdyby jego instalacja stanowiła instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9 lub 10. Przepis art. 93 ust. 12 stosuje się odpowiednio.

4. Kwotę wynikającą z nienależnie wypłaconej pomocy publicznej, o której mowa w ust. 3, oblicza się według następującego wzoru:

$$Nkoge = Abk * (Csko - Csbk),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Nkoge – nienależnie wypłaconą pomoc publiczną wynikającą z braku możliwości zakwalifikowania energii elektrycznej jako energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w wysokosprawnej kogeneracji,

Abk – ilość energii elektrycznej wytworzonej w jednostce kogeneracji poza procesami wysokosprawnej kogeneracji wyrażoną w MWh,

Csko – skorygowaną cenę zakupu energii elektrycznej dla instalacji wykorzystującej wyłącznie biogaz lub biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a,

Csbk – skorygowaną cenę zakupu energii elektrycznej, obliczoną na potrzeby ustalenia nienależnie wypłaconej pomocy publicznej, w przypadku, w którym dana instalacja stanowiłaby instalację wykorzystującą wyłącznie biogaz lub biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej, o której mowa odpowiednio w art. 77 ust. 5 pkt 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9 lub 10; w przypadku instalacji wytwórcy korzystającego z aukcyjnego systemu wsparcia, Csbk jest równa Csko pomniejszonej

o różnicę właściwych cen referencyjnych, odpowiednio na dzień aukcji albo na dzień złożenia wniosku na podstawie art. 184c ust. 1.

5. Ceny oznaczone symbolami Csko i Csbk, o których mowa w ust. 4, ustala się na dzień:

- 1) złożenia oferty, o której mowa w art. 79, a w przypadku złożenia wniosku na podstawie art. 184c ust. 1, na dzień złożenia tego wniosku;
- 2) złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1 albo 184a ust. 1, a w przypadku:
 - a) złożenia zmiany deklaracji na podstawie art. 70b ust. 10,
 - b) złożenia zmiany deklaracji na podstawie art. 184b ust. 1 albo ust. 1a – na dzień złożenia zmiany deklaracji.

Art. 93b. Oświadczenia woli dokonywane w związku z rozliczaniem ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 oraz ust. 2 pkt 3, mogą być składane w postaci elektronicznej przy wykorzystaniu formularza elektronicznego udostępnionego przez operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106.

Art. 94.1. Operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w terminie do dnia 30 września każdego roku, przekazuje Prezesowi URE informacje o planowanych w roku następnym wypłatach na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w:

- 1) art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, biorąc pod uwagę informacje zawarte w sprawozdaniach miesięcznych przekazywanych przez sprzedawców zobowiązanych oraz wytwórców energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW oraz wytwórców energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 70b ust. 9 pkt 2, otrzymanych w danym roku;
- 2) art. 40 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 234).

2. Prezes URE planuje wypłaty na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, oraz ujemnego salda, o którym mowa w art. 40 ust.

1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, w roku następnym, biorąc pod uwagę:

- 1) informacje, o których mowa w ust. 1;
- 2) maksymalną ilość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, jaka może zostać sprzedana w drodze aukcji w następnym roku kalendarzowym, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 184h ust. 1;
- 3) (uchylony)
- 4) maksymalną moc zainstalowaną elektryczną instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 70a ust. 1 i 2, dla których w następnym roku kalendarzowym Prezes URE może wydać zaświadczenia, o których mowa w art. 70b ust. 8, o ile została ona określona w przepisach wydanych na podstawie art. 70d ust. 2;
- 5) średnią cenę sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w poprzednim kwartale ogłoszoną przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy – Prawo energetyczne, wyliczoną jako średnia z trzech ostatnich kwartałów poprzedzających datę publikacji stawki opłaty, o której mowa w art. 95 ust. 1;
- 6) łączną ilość energii elektrycznej wytworzonej w morskich farmach wiatrowych i wprowadzonej do sieci przez wytwórców, którzy otrzymali decyzję, o której mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, lub których oferty wygrały aukcje, o których mowa w art. 26 ust. 1 tej ustawy.

Art. 95. 1. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego pobiera opłatę, zwaną dalej „opłatą OZE”, związaną z zapewnieniem dostępności energii ze źródeł odnawialnych w krajowym systemie elektroenergetycznym. Opłatę OZE przeznacza się wyłącznie na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 lub ust. 2 pkt 3, oraz ujemnego salda, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, kosztów działalności operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, prowadzonej na podstawie niniejszej ustawy oraz ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, oraz wydatków na pokrycie kosztów utrzymania,

rozbudowy i modyfikacji internetowej platformy aukcyjnej, o których mowa w art. 78 ust. 7a.

2. Opłatę OZE oblicza, w sposób określony w art. 96 ust. 1, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, zwany dalej „płatnikiem opłaty OZE”.

3. Płatnik opłaty OZE pobiera opłatę OZE od:

- 1) odbiorcy końcowego przyłączonego bezpośrednio do sieci dystrybucyjnej płatnika opłaty OZE;
- 2) przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty OZE, przyłączonego bezpośrednio do sieci dystrybucyjnej płatnika opłaty OZE;
- 3) przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną przyłączonego do sieci dystrybucyjnej płatnika opłaty OZE, sprzedającego energię elektryczną przynajmniej jednemu odbiorcy końcowemu lub przedsiębiorstwu energetycznemu świadczącemu usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty OZE, którzy są przyłączeni do urządzeń, instalacji lub sieci tego przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną.

4. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego pobiera opłatę OZE od podmiotów przyłączonych bezpośrednio do sieci przesyłowej, niebędących płatnikami opłaty OZE.

Art. 96. 1. Płatnik opłaty OZE oblicza należną opłatę OZE jako iloczyn stawki opłaty OZE oraz sumy ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorców końcowych przyłączonych:

- 1) bezpośrednio do sieci danego płatnika opłaty OZE;
- 2) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty OZE, przyłączonego do sieci płatnika opłaty OZE;
- 3) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną przyłączonego do sieci płatnika opłaty OZE bezpośrednio lub poprzez sieć przedsiębiorstwa energetycznego świadczącego na ich rzecz usługę przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej.

2. Podstawą do obliczenia opłaty OZE pobieranej od odbiorcy przemysłowego, który złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 52 ust. 3, i dla którego wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w art. 53 ust. 2, wyniosła:

- 1) nie mniej niż 3% i nie więcej niż 20% – jest 80%,
- 2) więcej niż 20% i nie więcej niż 40% – jest 60%,
- 3) więcej niż 40% – jest 15%

– ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez tego odbiorcę w danym okresie rozliczeniowym.

3. Energię elektryczną zużywaną przez:

- 1) płatników opłaty OZE,
- 2) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej niebędące płatnikami opłaty OZE,
- 3) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej,
- 4) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie magazynowania energii elektrycznej

– w części, w jakiej nie jest zużywana do jej wytwarzania, magazynowania, przesyłania lub dystrybucji, uwzględnia się w ilościach energii elektrycznej, w odniesieniu do której pobiera się opłatę OZE.

Art. 97. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikiem opłaty OZE, uwzględnia w taryfie za usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej opłatę związaną z zapewnieniem dostępności energii ze źródeł odnawialnych w krajowym systemie elektroenergetycznym. Opłatę ustala się na podstawie stawki opłaty OZE, o której mowa w art. 98 ust. 1, obowiązującej w danym roku, wyrażonej w złotych za MWh.

2. Opłatę z tytułu świadczenia usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej związaną z zapewnieniem dostępności energii ze źródeł odnawialnych w krajowym systemie elektroenergetycznym oblicza się jako iloczyn stawki opłaty OZE, o której mowa w art. 98 ust. 1, oraz ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorcę końcowego, z uwzględnieniem art. 96 ust. 2.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne wytwarzające energię elektryczną ustala opłatę związaną z zapewnieniem dostępności energii ze źródeł odnawialnych w krajowym systemie elektroenergetycznym jako iloczyn stawki opłaty OZE, o której mowa w art. 98 ust. 1, obowiązującej w danym roku, wyrażonej w złotych za MWh, oraz ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorcę końcowego przyłączonego do sieci przedsiębiorstwa energetycznego, które sprzedaje temu odbiorcy energię elektryczną.

4. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikiem opłaty OZE, jest przyłączone jednocześnie do sieci więcej niż jednego płatnika opłaty OZE, wnosi opłatę OZE do każdego z tych płatników, proporcjonalnie do ilości energii elektrycznej pobranej z sieci płatników opłaty OZE w okresie rozliczeniowym.

5. Przedsiębiorstwo energetyczne wytwarzające energię elektryczną przyłączone jednocześnie do sieci więcej niż jednego płatnika opłaty OZE wnosi opłatę OZE do każdego z tych płatników, proporcjonalnie do ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci płatników opłaty OZE w okresie rozliczeniowym.

Art. 98. 1. Prezes URE kalkuluje stawkę opłaty OZE na dany rok kalendarzowy według wzoru:

$$SR_i = G_i / Q_{i-1},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

SR_i – stawkę opłaty OZE na dany rok kalendarzowy, wyrażoną w złotych za MWh,

G_i – wysokość kwoty planowanej do pobrania w roku kalendarzowym, na który jest kalkulowana stawka opłaty OZE,

Q_{i-1} – ilość energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorców końcowych w krajowym systemie elektroenergetycznym, która stanowiła podstawę do obliczenia opłaty OZE, o której mowa w art. 96 ust. 1 i 2, w okresie 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających dzień 1 lipca roku, w którym jest kalkulowana stawka opłaty OZE na kolejny rok kalendarzowy.

2. Prezes URE publikuje stawkę opłaty OZE na kolejny rok kalendarzowy w Biuletynie Informacji Publicznej URE, w terminie do dnia 30 listopada.

3. Stawkę opłaty OZE ustala się w złotych z dokładnością do jednego grosza za MWh.

4. Prezes URE może, nie częściej niż raz w roku kalendarzowym, zmienić stawkę opłaty OZE, pod warunkiem że jest to niezbędne do:

- 1) wypełnienia zobowiązań wynikających z ilości wytwarzanej energii elektrycznej w instalacjach objętych ofertami, które wygrały aukcje, o których mowa w niniejszej ustawie oraz w ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych;
- 2) zabezpieczenia środków na przeprowadzenie kolejnych, zaplanowanych aukcji, o których mowa w niniejszej ustawie oraz ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych;
- 3) realizacji zobowiązań wynikających ze sprzedanej energii przez wytwórców w instalacjach odnawialnego źródła energii zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Stawka opłaty OZE, o której mowa w ust. 4, obowiązuje od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po dniu jej publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej URE.

Art. 99. Wysokość kwoty oznaczonej symbolem „ G_i ”, o którym mowa w art. 98 ust. 1, stanowiącej podstawę do kalkulowania w danym roku „ i ” stawki opłaty OZE na rok następny, oblicza się według wzoru:

$$G_i = \sum K_{OZEfi} + L_{OZEi} - E_{OZEi},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$\sum K_{OZEfi}$ – sumę środków przeznaczonych na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 oraz ust. 2 pkt 3, oraz ujemnego salda, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych,

L_{OZEi} – wydatki i koszty, o których mowa w art. 102 ust. 2,

E_{OZEi} – prognozowany, na dzień 31 grudnia danego roku „ i ”, stan środków na rachunku opłaty OZE, zgodnie z informacją, o której mowa w art. 102 ust. 3 pkt 2.

Art. 100. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne przyłączone do sieci przesyłowej:

1) wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikiem opłaty OZE,

2) wytwarzające energię elektryczną

– przekazuje operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego informację, w szczególności o ilościach energii elektrycznej, która stanowi podstawę do obliczenia opłaty OZE, w terminie do piątego dnia miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 101.

2. Płatnik opłaty OZE przekazuje operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz Prezesowi URE w szczególności informację o:

1) ilościach energii elektrycznej, która stanowi podstawę do naliczenia opłaty OZE,

2) wielkości należnych środków z tytułu opłaty OZE

– w terminie do szóstego dnia miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 101.

2a. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi URE informacje, o których mowa w ust. 2, dotyczące podmiotów, od których pobiera opłatę OZE, w terminie do szóstego dnia miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 101.

3. Płatnik opłaty OZE przekazuje operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego środki z tytułu opłaty OZE należne za dany okres rozliczeniowy, w terminie do dwudziestego pierwszego dnia miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 101. Środki należne są pomniejszane na fakturze wystawionej płatnikowi opłaty OZE przez operatora systemu przesyłowego o wierzytelności z tytułu opłaty OZE z poprzednich okresów rozliczeniowych odpisane w tym okresie rozliczeniowym jako wierzytelności nieściągalne w rozumieniu przepisów art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych. Szczegółowe zasady rozliczeń między płatnikiem opłaty OZE a operatorem systemu przesyłowego określa umowa lub instrukcja, o której mowa w art. 9g ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne.

4. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego gromadzi środki z tytułu opłaty OZE, pomniejszone o należny podatek od towarów i usług, na wyodrębnionym rachunku bankowym.

5. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego w umowie lub instrukcji, o której mowa w art. 9g ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, może określić

inne zakresy przekazywanych informacji niż te, o których mowa w ust. 1–3, lub inne terminy niż te, o których mowa w ust. 1–3 lub art. 101.

Art. 101. Okresem rozliczeniowym dla rozliczeń dokonywanych między:

- 1) operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego a:
 - a) płatnikiem opłaty OZE,
 - b) odbiorcą końcowym przyłączonym bezpośrednio do sieci przesyłowej,
 - c) wytwórcą i przedsiębiorstwem energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącymi płatnikiem opłaty OZE, przyłączonym bezpośrednio do sieci przesyłowej– jest miesiąc kalendarzowy;
- 2) płatnikiem opłaty OZE a:
 - a) odbiorcą końcowym,
 - b) wytwórcą i przedsiębiorstwem energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącymi płatnikiem opłaty OZE przyłączonym do sieci dystrybucyjnej płatnika opłaty OZE– jest okres, w którym są dokonywane rozliczenia za energię elektryczną i są świadczone usługi przesyłania lub dystrybucji tej energii elektrycznej.

Art. 101a. 1. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego przekazuje operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, informacje o środkach zgromadzonych z tytułu opłaty OZE za dany okres rozliczeniowy z uwzględnieniem dokonanych korekt rozliczeń za okresy poprzednie na rachunku, o którym mowa w art. 100 ust. 4, oraz o wysokości odsetek od tych środków, w terminie do dwudziestego trzeciego dnia miesiąca następującego po zakończeniu okresu rozliczeniowego.

2. Operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w terminie 7 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 1, wystawia na jej podstawie notę księgową operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego.

3. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego, w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania noty księgowej, przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, zwany dalej „rachunkiem opłaty OZE”, środki w wysokości wynikającej z otrzymanej noty księgowej.

Art. 102. 1. W przypadku gdy kwota środków na rachunku opłaty OZE oraz na lokatach, o których mowa w art. 105, jest niewystarczająca na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, oraz ujemnego salda, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106:

- 1) może pokryć ujemne saldo ze środków zgromadzonych na rachunku opłaty przejściowej, o którym mowa w art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej, jeżeli nie spowoduje to niewykonanie zobowiązań wynikających z tej ustawy; wykorzystane środki z rachunku opłaty przejściowej podlegają zwrotowi w pełnej wysokości na ten rachunek;
- 2) zaciąga zadłużenie na pokrycie ujemnego salda.

2. Wydatki związane z zaciągniętym zadłużeniem, o którym mowa w ust. 1, oraz koszty bieżącej działalności operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, związane z prowadzeniem rachunku opłaty OZE i rozliczaniem ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, oraz ujemnego salda, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, oznaczone symbolem „LOZE_i”, oblicza się według wzoru:

$$LOZE_i = COZE_i + IOZE_i + FOZE_i,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

COZE_i – kwotę należności głównych (kapitału) z tytułu zadłużenia zaciągniętego przez operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w przypadku, o którym mowa w ust. 1, wymagalnych w danym roku kalendarzowym,

IOZE_i – kwotę odsetek z tytułu zadłużenia zaciągniętego przez operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w przypadku, o którym mowa w ust. 1,

FOZE_i – planowane w danym roku koszty bieżącej działalności operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, związane z prowadzeniem rachunku opłaty OZE i pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, oraz ujemnego salda,

o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych.

3. Operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, przekazuje Prezesowi URE informacje o:

- 1) wysokości wydatków i kosztów, o których mowa w ust. 2,
- 2) prognozowanym stanie środków na rachunku opłaty OZE na dzień 31 grudnia danego roku

– w terminie do dnia 30 września każdego roku.

Art. 103. 1. Środki z tytułu:

- 1) odsetek od środków zgromadzonych na rachunku opłaty OZE,
- 2) lokat, o których mowa w art. 105

– przeznaczają się na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, oraz ujemnego salda, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych.

2. Operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, przekazuje Prezesowi URE informację o stanie środków zgromadzonych na rachunku opłaty OZE na ostatni dzień roku poprzedniego, w terminie do dnia 31 stycznia.

Art. 104. 1. Środki uzyskane z opłaty OZE oraz środki, o których mowa w art. 103 ust. 1, nie stanowią przychodu operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

2. Środki przekazane przez operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, na rzecz sprzedawcy zobowiązanego i wytwórcy energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, oraz wydatki i koszty finansowane ze środków, o których mowa w ust. 1, nie stanowią u operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, kosztów uzyskania przychodu w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 1.

3. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego tworzy rezerwę, w ciężar kosztów, do wysokości środków uzyskanych z opłaty OZE, pomniejszonych o należny podatek od towarów i usług. Utworzenie rezerwy następuje odpowiednio w terminie, w którym opłata OZE stanie się należna.

4. Rezerwę, o której mowa w ust. 3, zwiększa się także o odsetki od środków zgromadzonych na rachunku opłaty OZE, jeżeli odsetki te stanowią u operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego przychód w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 1.

5. Zmniejszenie lub rozwiązanie rezerwy, o której mowa w ust. 3, następuje w miesiącu, w którym operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego przekaze środki na rachunek opłaty OZE albo ustaną przyczyny jej utworzenia. Równowartość zmniejszonej lub rozwiązanej rezerwy stanowi u operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego przychód w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 1, w dacie dokonania tej czynności.

6. Środki przekazane przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego na rachunek opłaty OZE stanowią u operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego koszty uzyskania przychodów w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 1, w dacie ich przekazania.

Art. 105. 1. (uchylony)

2. Termin wymagalności lokat środków zgromadzonych na rachunku opłaty OZE operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, dostosowuje do terminu wypłat kwot na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, oraz ujemnego salda, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych.

Art. 105a. Środki zgromadzone na rachunku opłaty OZE mogą zostać przeznaczone na pokrycie niedoboru środków na rachunku opłaty przejściowej, o którym mowa w ustawie wymienionej w art. 102 ust. 1 pkt 1, jeżeli nie spowoduje to niewykonania zobowiązań wynikających z niniejszej ustawy oraz ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych. Wykorzystane środki z rachunku opłaty OZE podlegają zwrotowi w pełnej wysokości na ten rachunek.

Art. 106. Zadania operatora rozliczeń energii odnawialnej wykonuje Zarządca Rozliczeń S.A., o którym mowa w rozdziale 7 ustawy wymienionej w art. 102 ust. 1 pkt 1.

Art. 107. 1. Przedmiotem działalności operatora rozliczeń energii odnawialnej jest:

- 1) gromadzenie środków pieniężnych na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, oraz ujemnego salda, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych;
- 2) rozliczanie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, oraz ujemnego salda, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych;
- 3) zarządzanie środkami pieniężnymi zgromadzonymi na rachunku opłaty OZE na zasadach określonych w ustawie.

2. (uchylony)

Art. 108. (uchylony)

Art. 109. (uchylony)

Art. 110. (uchylony)

Art. 111. (uchylony)

Art. 112. (uchylony)

Art. 113. Operator rozliczeń energii odnawialnej:

- 1) składa ministrowi właściwemu do spraw klimatu corocznie, w terminie do końca pierwszego kwartału, sprawozdanie ze swojej działalności, w tym informacje o wpływach z opłaty OZE i stanie środków na rachunku opłaty OZE, kosztach działalności, bieżącym i planowanym zadłużeniu spółki;
- 2) przedstawia, na żądanie ministra właściwego do spraw klimatu, informacje o swojej działalności inne niż określone w pkt 1.

Art. 114. (uchylony)

Art. 115. (uchylony)

Art. 116. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się w obszarze danej sieci ciepłowniczej obrotem ciepłem lub wytwarzaniem ciepła i jego sprzedażą odbiorcom końcowym dokonuje zakupu oferowanego mu ciepła wytworzonego w przyłączonych do tej sieci instalacjach:

- 1) termicznego przekształcania odpadów,
- 2) odnawialnego źródła energii, innych niż instalacja termicznego przekształcania odpadów, wytworzonego z odnawialnych źródeł energii z wyłączeniem ciepła

wytworzonego w instalacjach spalania wielopaliwowego innego niż ciepło użytkowe wytworzone w wysokosprawnej kogeneracji

– w ilości nie większej niż zapotrzebowanie odbiorców końcowych tego przedsiębiorstwa, przyłączonych do tej sieci.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane do wyrażenia zgody na przyłączenie instalacji, o której mowa w ust. 1, do sieci ciepłowniczej. Przyłączenie jest realizowane zgodnie z przepisami prawa energetycznego, z uwzględnieniem przepisów wydanych na podstawie ust. 3.

3. Minister właściwy do spraw klimatu określi w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres obowiązku i warunki techniczne zakupu ciepła, o którym mowa w ust. 1,
- 2) warunki przyłączenia do sieci instalacji, o których mowa w ust. 1, w tym wymagania techniczne w zakresie przyłączania tych instalacji,
- 3) sposób ustalania rzeczywistej ilości ciepła objętego obowiązkiem zakupu ciepła, o którym mowa w ust. 1,
- 4) zasady i sposób prowadzenia przez Prezesa URE kontroli warunków technicznych określonych w pkt 1,
- 5) sposób uwzględniania w kalkulacji cen ciepła ustalanych w taryfach przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w ust. 1, kosztów realizacji obowiązku zakupu ciepła, o którym mowa w ust. 1,
- 6) sposób załatwiania reklamacji w zakresie przyłączania, o którym mowa w pkt 2 – biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, bezpieczeństwo funkcjonowania pracy sieci ciepłowniczych, potrzebę ochrony środowiska naturalnego, cele gospodarcze i społeczne, w tym ochronę interesów odbiorców ciepła, a także udział wykorzystywanych technologii do wytwarzania ciepła z odnawialnych źródeł energii w tworzeniu nowych miejsc pracy, jak również potrzebę efektywnego wykorzystania energii pierwotnej uzyskanej w wyniku jednoczesnego wytwarzania energii elektrycznej, ciepła, chłodu, lub paliw pochodzących ze źródeł odnawialnych.

Art. 117. 1. W przypadku ciepła wytworzonego z biopłynów, przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 116 ust. 1, jest obowiązane do zakupu tego ciepła pod warunkiem, że biopłyny wykorzystane do jego wytworzenia spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 28b–28bd ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

2. Podmiot oferujący ciepło wytworzone z biopłynów przedsiębiorstwu energetycznemu, o którym mowa w art. 116 ust. 1, potwierdza spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju, o których mowa w:

- 1) art. 28b–28bc ustawy wymienionej w ust. 1 – dokumentami określonymi w art. 28c ust. 1 pkt 2 lub ust. 2 pkt 1 tej ustawy;
- 2) art. 28bd ustawy wymienionej w ust. 1 – poprzez oświadczenie o następującej treści:

„Oświadczam, że biopłyny wykorzystane do wytworzenia ciepła spełniają kryterium zrównoważonej gospodarki rolnej, o którym mowa w art. 28bd ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.”.

3. Potwierdzenie spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 28b–28bc ustawy wymienionej w ust. 1, odbywa się przez system bilansu masy, o którym mowa w art. 130 ust. 5.

Art. 118. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego, w obszarze swojego działania, odbiera biogaz lub biogaz rolniczy spełniający parametry jakościowe dla paliw gazowych wprowadzanych do sieci, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1 i 2 ustawy – Prawo energetyczne, wytwarzanego w instalacji odnawialnego źródła energii przyłączonej bezpośrednio do sieci tego operatora.

Art. 119. (uchylony)

Art. 119a. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe cechy jakościowo-wymiarowe drewna energetycznego biorąc pod uwagę konieczność optymalnego wykorzystania surowca drzewnego na potrzeby przemysłowe oraz energetyczne.

Rozdział 5

Gwarancje pochodzenia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii

Art. 120. 1. Gwarancja pochodzenia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, wydawana w postaci elektronicznej, zwana dalej „gwarancją pochodzenia”, jest jedynym dokumentem poświadczającym odbiorcy końcowemu wartości środowiskowe wynikające z unikniętej emisji gazów cieplarnianych oraz, że określona w tym dokumencie ilość energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub sieci

przesyłowej została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii.

2. Z gwarancji pochodzenia nie wynikają prawa majątkowe.

3. Zbycie gwarancji pochodzenia następuje niezależnie od obrotu prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia.

Art. 121. 1. Gwarancję pochodzenia wydaje się na pisemny wniosek wytwórcy energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, zwany dalej „wnioskiem o wydanie gwarancji pochodzenia”.

2. Wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia składa się do operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, na którego obszarze działania została przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, w terminie 30 dni od dnia zakończenia wytworzenia danej ilości energii elektrycznej objętej wnioskiem.

3. Wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia zawiera:

- 1) oznaczenie wytwórcy energii elektrycznej;
- 2) określenie lokalizacji, rodzaju i łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji odnawialnego źródła energii, w którym została wytworzona energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii;
- 3) dane dotyczące ilości wprowadzonej do sieci energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 4) określenie okresu, obejmującego jeden lub więcej następujących po sobie miesięcy kalendarzowych danego roku kalendarzowego, w którym energia elektryczna została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, ze wskazaniem daty rozpoczęcia i zakończenia wytwarzania tej energii;
- 5) wskazanie, czy instalacja odnawialnego źródła energii określona we wniosku korzystała z mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej w tych instalacjach;
- 6) wskazanie daty wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w odnawialnym źródle energii;
- 7) szacunkową wartość unikniętej emisji gazów cieplarnianych w związku z wytworzeniem i wprowadzeniem do sieci energii elektrycznej, o której mowa w pkt 3.

4. Do wydawania gwarancji pochodzenia oraz innych dokumentów potwierdzających wydanie gwarancji pochodzenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.

5. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego dokonuje weryfikacji danych, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, zawartych we wniosku o wydanie gwarancji pochodzenia i w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania przekazuje ten wniosek Prezesowi URE, wraz z potwierdzeniem ilości wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wprowadzonej do sieci, ustalonej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych.

6. Na potrzeby ustalenia rzeczywistej ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii w celu wydawania gwarancji pochodzenia przyjmuje się:

- 1) parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii,
- 2) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wytwarzanej energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii wykorzystujących, w procesie wytwarzania energii elektrycznej, nośniki energii, o których mowa w art. 2 pkt 22, oraz inne paliwa,
- 3) miejsce dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii

– określone w przepisach wydanych na podstawie art. 61.

Art. 122. 1. W przypadku gdy wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia nie zawiera danych, o których mowa w art. 121 ust. 3, Prezes URE niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.

2. Prezes URE wydaje gwarancję pochodzenia w terminie 30 dni od dnia przekazania przez operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego wniosku o wydanie gwarancji pochodzenia.

3. Gwarancja pochodzenia jest ważna przez okres 12 miesięcy od dnia zakończenia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii

w instalacji odnawialnego źródła energii, objętej wnioskiem o wydanie gwarancji pochodzenia.

4. Po upływie okresu określonego w ust. 3 gwarancja pochodzenia wygasa i podlega wykreśleniu z rejestru gwarancji pochodzenia, o którym mowa w art. 124 ust. 1.

5. Gwarancję pochodzenia oznacza się indywidualnym numerem, zawiera się w niej dane, o których mowa w art. 121 ust. 3, oraz określa się termin jej ważności.

6. (uchylony)

7. Gwarancję pochodzenia wydaje się za wytworzoną energię elektryczną z dokładnością do 1 MWh.

8. Gwarancję pochodzenia wydaje się w postaci elektronicznej i przekazuje się bezpośrednio do rejestru gwarancji pochodzenia, o którym mowa w art. 124 ust. 1.

9. Gwarancja pochodzenia podlega po przekazaniu do rejestru gwarancji pochodzenia rozdzieleniu w całości przez podmiot, o którym mowa w art. 124 ust. 1, na gwarancje pochodzenia w postaci elektronicznej w ilości równej ilości MWh wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub do sieci przesyłowej energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii i wskazanej w tej gwarancji pochodzenia.

10. Gwarancję pochodzenia niewymagającą rozdzielenia lub gwarancję pochodzenia powstałą na skutek rozdzielenia, wpisuje się na konto wytwórcy w rejestrze gwarancji pochodzenia.

11. Przez gwarancję pochodzenia niewymagającą rozdzielenia rozumie się gwarancję pochodzenia, z której treści wynika, iż ogranicza się do potwierdzenia odbiorcy końcowemu wytworzenia z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii dokładnie 1 MWh energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub do sieci przesyłowej.

12. Gwarancję pochodzenia powstałą na skutek rozdzielenia oznacza się indywidualnym numerem gwarancji pochodzenia, która uległa rozdzieleniu i zawiera się w niej dane oraz termin, o których mowa w ust. 5, przy czym dodatkowo wskazuje się, iż ogranicza się ona do potwierdzenia odbiorcy końcowemu wytworzenia z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii dokładnie 1 MWh wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub do sieci przesyłowej energii elektrycznej z ilości energii elektrycznej wskazanej w gwarancji pochodzenia, która uległa rozdzieleniu.

13. Termin ważności wskazany w gwarancji pochodzenia, która uległa rozdzielaniu jest terminem ważności gwarancji pochodzenia powstałych na skutek tego rozdzielania.

14. Do gwarancji pochodzenia uznanych przez Prezesa URE, które nie były rozdzielane na gwarancje pochodzenia w sposób, o którym mowa w ust. 9, przepisy ust. 9–13 stosuje się odpowiednio.

Art. 123. 1. Prezes URE, na pisemny wniosek podmiotu, uznaje gwarancję pochodzenia wydaną w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub państwie członkowskim Wspólnoty Energetycznej.

2. Prezes URE odmawia uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 1, w przypadku, gdy wystąpią uzasadnione wątpliwości co do jej autentyczności lub wiarygodności.

3. O przyczynie odmowy uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 2, Prezes URE niezwłocznie informuje Komisję Europejską, podając przyczynę odmowy.

4. Gwarancja pochodzenia, o której mowa w ust. 1, jest ważna przez okres 12 miesięcy od dnia zakończenia wytwarzania energii elektrycznej, na którą została wydana.

Art. 124. 1. Rejestr gwarancji pochodzenia prowadzi podmiot prowadzący:

- 1) giełdę towarową w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych lub
- 2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi

– organizujący obrót gwarancjami pochodzenia.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, prowadzi rejestr gwarancji pochodzenia w sposób zapewniający identyfikację:

- 1) wytwórców, którym wydano gwarancję pochodzenia;
- 2) podmiotów, których gwarancje pochodzenia wydane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub państwie członkowskim Wspólnoty Energetycznej, zostały uznane przez Prezesa URE;

3) przysługujących gwarancji pochodzenia oraz odpowiadającej im ilości energii elektrycznej.

3. Prezes URE przekazuje informacje o wydanych oraz uznanych gwarancjach pochodzenia podmiotowi, o którym mowa w ust. 1.

4. (uchylony)

5. (uchylony)

6. (uchylony)

7. Przeniesienie gwarancji pochodzenia następuje z chwilą dokonania odpowiedniego wpisu w rejestrze gwarancji pochodzenia.

8. Wpis do rejestru gwarancji pochodzenia, o którym mowa w ust. 1, oraz zmiany dokonane w tym rejestrze podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia tego rejestru.

9. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może organizować obrót gwarancjami pochodzenia.

Art. 124a. 1. Poinformowanie odbiorcy końcowego o pochodzeniu energii elektrycznej dla której wydano gwarancję pochodzenia, możliwe jest jedynie po jej uprzednim umorzeniu i uzyskaniu potwierdzenia wydanego na podstawie ust. 4.

2. Posiadacz gwarancji pochodzenia, rozumiany jako wytwórca albo inny podmiot na rzecz którego wytwórca zbył gwarancję pochodzenia, dokonuje jej umorzenia przez złożenie w rejestrze gwarancji pochodzenia dyspozycji umorzenia.

3. Umorzenie gwarancji pochodzenia następuje z chwilą zarejestrowania dyspozycji umorzenia w rejestrze gwarancji pochodzenia.

4. Na wniosek podmiotu, który dokonał umorzenia gwarancji pochodzenia, zawierający wskazanie indywidualnego numeru umorzonej gwarancji, podmiot prowadzący rejestr gwarancji pochodzenia potwierdza temu podmiotowi umorzenie takiej gwarancji, w terminie 10 dni roboczych od dnia wpłynięcia wniosku.

5. We wniosku, o którym mowa w ust. 4, można określić przyczynę, dla której dokonano umorzenia gwarancji pochodzenia.

Art. 125. 1. Prezes URE odmawia:

1) wydania gwarancji pochodzenia – w przypadku, gdy wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia został złożony operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego po upływie terminu, o którym mowa w art. 121 ust. 2;

2) uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w art. 123 ust. 1, w przypadku, o którym mowa w art. 123 ust. 2.

2. Prezes URE odmawia, w drodze postanowienia, wydania gwarancji pochodzenia lub uznania gwarancji pochodzenia. Na postanowienie służy zażalenie.

3. Zażalenie wnosi się do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Przepisy ustawy – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki stosuje się odpowiednio.

Rozdział 6

Krajowy plan działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych

Art. 126. 1. Działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych do 2020 r. określa krajowy plan działania opracowany przez ministra właściwego do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki.

2. Krajowy plan działania określa w szczególności:

- 1) krajowy cel w zakresie udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto;
- 2) krajowy cel w zakresie udziału energii ze źródeł odnawialnych w transporcie;
- 3) cele pośrednie, obejmujące dwuletnie okresy, określające sposób dojścia do krajowego celu wymienionego w pkt 1;
- 4) wpływ środków polityki efektywności energetycznej na końcowe zużycie energii brutto oraz działania, jakie należy podjąć w tym zakresie dla osiągnięcia krajowego celu wymienionego w pkt 1;
- 5) końcowe zużycie energii brutto ze źródeł odnawialnych w elektroenergetyce, ciepłownictwie i chłodnictwie oraz w transporcie;
- 6) działania, jakie powinny zostać podjęte dla osiągnięcia celów pośrednich w poszczególnych latach, aż do osiągnięcia krajowego celu wymienionego w pkt 1, w zakresie:
 - a) współpracy organów administracji rządowej z jednostkami samorządu terytorialnego,
 - b) współpracy międzynarodowej dotyczącej pozyskiwania energii i paliw ze źródeł odnawialnych oraz projektów energetycznych,
 - c) krajowej strategii rozwoju zasobów biomasy.

3. Rada Ministrów przyjmuje Krajowy plan działania, w drodze uchwały, na wniosek ministra właściwego do spraw klimatu.

4. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej krajowy plan działania przyjęty przez Radę Ministrów.

5. W przypadku:

- 1) gdy udział energii ze źródeł odnawialnych określony w krajowym planie działania dla danego okresu obniży się poniżej celu pośredniego określonego dla okresu bezpośrednio go poprzedzającego,
 - 2) wydania zaleceń przez Komisję Europejską
- minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki opracowuje aktualizację krajowego planu działania.

6. Do aktualizacji krajowego planu działania przepisy ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.

Art. 127. 1. Minister właściwy do spraw klimatu monitoruje realizację krajowych celów wskazanych w art. 126 ust. 2 pkt 1 i 2, w szczególności na podstawie danych przekazanych przez Prezesa URE oraz wyników badań statystycznych prowadzonych zgodnie z programem badań statystycznych statystyki publicznej w rozumieniu ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej.

2. Minister właściwy do spraw klimatu, co 2 lata, sporządza i przedstawia Radzie Ministrów sprawozdanie zawierające wyniki monitorowania realizacji krajowego celu, wraz ze wskazaniem postępu w promowaniu wykorzystania energii i paliw ze źródeł odnawialnych.

3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, zawiera informacje dotyczące w szczególności:

- 1) udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto, w podziale na sektory: elektroenergetyki, ciepłownictwa i chłodnictwa oraz transportu;
- 2) techniczne możliwości przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii do sieci;
- 3) wpływu środków polityki efektywności energetycznej na końcowe zużycie energii brutto;
- 4) działań podejmowanych dla realizacji krajowego celu, o którym mowa w art. 126 ust. 2 pkt 1;
- 5) przewidywanego zapotrzebowania na energię ze źródeł odnawialnych;

- 6) planowanych i będących w budowie instalacji odnawialnego źródła energii;
- 7) postępu dokonanego w usprawnianiu procedur administracyjnych oraz usuwaniu barier regulacyjnych i innych w rozwoju wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych.

4. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw klimatu, przyjmuje sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, w terminie do dnia 30 listopada roku, w którym sprawozdanie zostało sporządzone.

5. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej przyjęte przez Radę Ministrów sprawo-zdanie, o którym mowa w ust. 2, w terminie do dnia 31 grudnia roku, w którym sprawozdanie zostało sporządzone.

Art. 128. 1. Zadania związane z funkcjonowaniem rynku energii ze źródeł odnawialnych, zużywanych w sektorach: elektroenergetyki, ciepłownictwa i chłodnictwa oraz transportu, wykonują:

- 1) (uchylony)
 - 1a) minister właściwy do spraw gospodarki;
 - 2) minister właściwy do spraw rozwoju wsi;
 - 3) minister właściwy do spraw klimatu;
 - 3a) minister właściwy do spraw gospodarki wodnej;
- 4) Dyrektor Generalny KOWR;
- 5) Prezes URE;
- 6) Prezes GUS.

2. Zadania ministra właściwego do spraw klimatu obejmują:

- 1) określanie krajowych środków mających na celu rozwój wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych;
- 2) monitorowanie funkcjonowania instrumentów wspierających pozyskiwanie i wytwarzanie energii ze źródeł odnawialnych oraz działań mających na celu ich wykorzystanie;
- 3) podejmowanie działań mających na celu usprawnienie procedur administracyjnych związanych z prowadzeniem procesu inwestycyjnego w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii oraz usuwanie barier mogących ograniczać wzrost pozyskiwania energii ze źródeł odnawialnych i ich wykorzystania;
- 4) monitorowanie funkcjonowania systemu gwarancji pochodzenia;

- 5) opracowywanie analiz w zakresie zapotrzebowania na energię ze źródeł odnawialnych oraz jej wykorzystania;
- 6) opracowywanie analiz w zakresie określenia szacunkowej wartości ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w związku z wytwarzaniem energii ze źródeł odnawialnych.

2a. Zadania ministra właściwego do spraw gospodarki obejmują działania:

- 1) mające na celu promowanie rozwoju energetyki prosumenckiej i energetyki rozproszonej;
- 2) mające na celu promowanie modelu prosumcji energetyki prosumenckiej i energetyki rozproszonej, przez przedsiębiorców i jednostki samorządu terytorialnego;
- 3) wspierające inne formy społecznego wykorzystania energetyki prosumenckiej i energetyki rozproszonej;
- 4) w zakresie tworzenia instrumentów i regulacji mających na celu zwiększenie partycypacji społecznej i udziału lokalnych społeczności w procesie inwestycyjnym energetyki prosumenckiej i energetyki rozproszonej;
- 5) w zakresie monitorowania i ewaluacji efektów działań, o których mowa w pkt 1–4, oraz ich korygowanie;
- 6) mające na celu wdrażanie dobrych praktyk w promowaniu energetyki prosumenckiej i energetyki rozproszonej oraz efektywności energetycznej.

3. Zadania ministra właściwego do spraw rozwoju wsi obejmują:

- 1) promowanie wykorzystania biomasy pochodzenia rolniczego na cele energetyczne, z uwzględnieniem potrzeb produkcji żywności;
- 2) monitorowanie zmian powierzchni gruntów przeznaczonych na uprawy energetyczne.

4. (uchylony)

4a. Zadania ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej obejmują opracowywanie we współpracy z ministrem właściwym do spraw rozwoju wsi analiz w zakresie określenia szacunkowego wpływu wytwarzania biokomponentów i biopłynów na zasoby wodne oraz na jakość wody i gleby.

5. Zadania Dyrektora Generalnego KOWR obejmują:

- 1) monitorowanie ilości i rodzajów surowców wykorzystanych do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego, wytwarzania biogazu rolniczego, a także biokomponentów stosowanych w paliwach transportowych;

2) (uchylony)

6. Zadania Prezesa URE obejmują:

- 1) udostępnianie informacji, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 19 ustawy – Prawo energetyczne, dotyczących odnawialnych źródeł energii;
- 2) monitorowanie wykonania przez przedsiębiorstwa energetyczne obowiązku zapewnienia pierwszeństwa w przesyłaniu lub dystrybucji energii elektrycznej wytwarzanej w instalacjach odnawialnego źródła energii.

7. Zadania Prezesa GUS obejmują prowadzenie stałej statystyki dotyczącej udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto w elektroenergetyce, ciepłownictwie i chłodnictwie oraz w transporcie.

8. Organy, o których mowa w ust. 1, udostępniają w Biuletynie Informacji Publicznej informacje zgromadzone w trakcie realizacji zadań, o których mowa w ust. 2–7.

Art. 129. 1. Udział energii ze źródeł odnawialnych oblicza się jako iloraz wartości końcowego zużycia energii brutto ze źródeł odnawialnych oraz wartości końcowego zużycia energii brutto ze wszystkich źródeł, wyrażony w procentach.

2. Przy obliczaniu udziału energii ze źródeł odnawialnych stosuje się metodologię i definicje określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

3. (uchylony)

Art. 130. 1. Energia elektryczna wytworzona z biopłynów może być zaliczona na poczet realizacji krajowego celu, o którym mowa w art. 126 ust. 2 pkt 1, wyłącznie wtedy, gdy biopłyny wykorzystane do wytworzenia tej energii spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 28b–28bd ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

2. Wykazanie, że biopłyny spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 28b–28bc ustawy wymienionej w ust. 1, odbywa się na podstawie dokumentów określonych w art. 28c ust. 1 pkt 2 lub ust. 2 pkt 1 ustawy wymienionej w ust. 1.

3. Wsparcie finansowe w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z biopłynów, pochodzące ze środków publicznych, w tym środków funduszy Unii Europejskiej, może zostać udzielone podmiotowi ubiegającemu się o przyznanie wsparcia finansowego, pod warunkiem, że biopłyny wykorzystane do wytworzenia tej

energii objęte wsparciem, spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 28b–28bd ustawy wymienionej w ust. 1.

4. Potwierdzenie spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 28b–28bc ustawy wymienionej w ust. 1, odbywa się przez system bilansu masy.

5. W przypadku wytworzenia energii elektrycznej z biopłynów, wytwórca, o którym mowa w art. 45 ust. 1 albo art. 72, jest obowiązany wdrożyć system bilansu masy, który:

- 1) umożliwia mieszanie partii biomasy albo biopłynów o różnym stopniu zrównoważenia;
- 2) w przypadku, o którym mowa w pkt 1, pozwala określić stopień zrównoważenia oraz wielkość poszczególnych partii biomasy albo biopłynów;
- 3) zapewnia, że suma wszystkich partii biomasy albo biopłynów wyprowadzonych z mieszanki posiada ten sam stopień zrównoważenia i jest równa sumie wszystkich partii biomasy albo biopłynów wprowadzonych do tej mieszanki.

6. W sprawach dotyczących weryfikacji spełnienia przez biopłyny kryteriów zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 28b–28bd ustawy wymienionej w ust. 1, w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą, stosuje się przepisy ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

Art. 131. 1. Minister właściwy do spraw klimatu tworzy elektroniczną bazę danych wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych i udostępnia ją w Biuletynie Informacji Publicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

2. Prezes URE oraz Zarząd Narodowego Funduszu przekazują ministrowi właściwemu do spraw klimatu informacje związane z wykorzystaniem energii ze źródeł odnawialnych, które niezwłocznie od dnia otrzymania przez ministra właściwego do spraw klimatu zamieszcza się w elektronicznej bazie danych, o której mowa w ust. 1.

3. Informacje, o których mowa w ust. 2, przekazywane przez Prezesa URE dotyczą w szczególności:

- 1) mocy zainstalowanej elektrycznej poszczególnych rodzajów instalacji odnawialnego źródła energii objętych koncesją Prezesa URE na wykonywanie działalności gospodarczej polegającej na wytwarzaniu energii elektrycznej;

- 2) ilości energii elektrycznej wytworzonej ze źródeł odnawialnych w instalacjach odnawialnego źródła energii, określonego na podstawie wydanych przez Prezesa URE świadectw pochodzenia oraz świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii;
- 3) ilości energii elektrycznej wytworzonej ze źródeł odnawialnych w instalacjach odnawialnego źródła energii, objętego postanowieniami o odmowie wydania świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia z biogazu rolniczego;
- 4) liczbie wydanych gwarancji pochodzenia dla energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii, na które zostały one wydane.

4. Informacje wskazane w ust. 3 Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu w terminie 25 dni od dnia zakończenia każdego kwartału.

5. W celu realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 2, Zarząd Narodowego Funduszu przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu informacje o wysokości uiszczonych opłat zastępczych, według stanu na koniec danego kwartału, w terminie 45 dni od dnia zakończenia każdego kwartału.

6. Dane zamieszczone w elektronicznej bazie danych wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych są jawne.

Art. 132. 1. Minister właściwy do spraw klimatu jest obowiązany do udostępniania informacji o kosztach i korzyściach wynikających ze stosowania urządzeń i systemów grzewczych, chłodniczych i elektrycznych, wykorzystujących energię z odnawialnych źródeł energii.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, udostępnia się w formie ustnej, pisemnej lub elektronicznej.

Art. 133. Minister właściwy do spraw energii przy udziale jednostek samorządu terytorialnego opracowuje programy informacyjne, doradcze lub szkoleniowe informujące społeczeństwo o korzyściach i rozwiązaniach praktycznych związanych z rozwojem i wykorzystaniem energii z odnawialnych źródeł energii.

Art. 134. Minister właściwy do spraw klimatu zapewnia dostęp do informacji i wytycznych o sposobach optymalnego połączenia instalacji odnawialnych źródeł energii, wysoko efektywnych technologii oraz systemów grzewczych i chłodniczych.

Art. 135. Przez energię ze źródeł odnawialnych rozumie się – dla celów statystycznych – energię z odnawialnych źródeł niekopalnych, a mianowicie energię wiatru, energię promieniowania słonecznego, energię aerotermalną, geotermalną, hydrotermalną, energię fal, prądów i pływów morskich, hydroenergię oraz energię pozyskiwaną z biomasy, biogazu pochodzącego ze składowisk odpadów, a także biogazu powstałego w procesach odprowadzania lub oczyszczania ścieków albo rozkładu składowanych szczątków roślinnych i zwierzęcych.

Rozdział 7

Warunki i tryb wydawania certyfikatów instalatorom instalacji odnawialnego źródła energii oraz akredytowania organizatorów szkoleń

Art. 136. 1. Osoba dokonująca instalacji:

- 1) mikroinstalacji lub
- 2) małych instalacji, których łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w których łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, lub
- 3) instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW

– zwana dalej „instalatorem”, może wystąpić z wnioskiem do Prezesa Urzędu Dozoru Technicznego, zwanego dalej „Prezesem UDT”, o wydanie dokumentu potwierdzającego posiadanie przez instalatora kwalifikacji do instalowania danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, zwanego dalej „certyfikatem”.

2. Certyfikat potwierdza posiadanie kwalifikacji do instalowania następujących rodzajów instalacji odnawialnego źródła energii:

- 1) kotłów i pieców na biomasę lub
- 2) systemów fotowoltaicznych, lub
- 3) słonecznych systemów grzewczych, lub
- 4) pomp ciepła, lub
- 5) płytkich systemów geotermalnych.

3. Certyfikat może być wydany instalatorowi, który:

- 1) posiada:
 - a) pełną zdolność do czynności prawnych oraz korzysta z pełni praw publicznych,

- b) dokument potwierdzający kwalifikacje związane z instalowaniem urządzeń lub instalacji sanitarnych, energetycznych, grzewczych, chłodniczych lub elektrycznych lub
 - c) udokumentowane trzyletnie doświadczenie zawodowe w zakresie instalowania lub modernizacji urządzeń i instalacji sanitarnych, energetycznych, grzewczych, chłodniczych lub elektrycznych, lub
 - d) świadectwo ukończenia co najmniej dwusemestralnych studiów podyplomowych lub równorzędnych, których program dotyczył zagadnień zawartych w zakresie programowym szkoleń określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 152 pkt 2, lub
 - e) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia u producenta danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, które w części teoretycznej i praktycznej zawierało zagadnienia w zakresie projektowania, instalowania, konserwacji, modernizacji i utrzymania w należyтым stanie technicznym instalacji odnawialnego źródła energii;
- 2) nie był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu;
 - 3) ukończył szkolenie podstawowe dla osób ubiegających się o wydanie certyfikatu instalatora mikroinstalacji, małej instalacji, której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW lub instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW, poświadczony zaświadczeniem, przeprowadzone przez akredytowanego organizatora szkoleń, o którym mowa w art. 146 ust. 1 lub w art. 153 ust. 1, w zakresie dotyczącym instalowania danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii;
 - 4) złożył z wynikiem pozytywnym egzamin przeprowadzony przez komisję egzaminacyjną, o której mowa w art. 137 ust. 2, odpowiednio dla danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia ukończenia szkolenia podstawowego.

4. Instalatorowi, który posiada:

- 1) dyplom zawodowy albo dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe, w zawodzie technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej wydany na

podstawie przepisów ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2020 r. poz. 1327 oraz z 2021 r. poz. 4) lub

- 2) dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lub w specjalności w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii albo urządzeń i instalacji sanitarnych, energetycznych, elektroenergetycznych, grzewczych, chłodniczych, ciepłych i klimatyzacyjnych lub elektrycznych wydany po dniu 1 września 2005 r. na podstawie przepisów *ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym* (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.⁷⁾⁸⁾ albo na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce

– może być wydany certyfikat, jeżeli spełnia on warunki określone w ust. 3 pkt 1 lit. a oraz w pkt 2.

Art. 137. 1. Egzamin dla instalatorów ubiegających się o wydanie certyfikatu przeprowadza się nie rzadziej niż dwa razy w roku. Informację o terminie i miejscu egzaminu Prezes UDT ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Dozoru Technicznego, nie później niż w terminie trzydziestu dni przed dniem egzaminu.

2. Egzamin dla instalatorów dla danego rodzaju instalacji przeprowadza komisja egzaminacyjna, zwana dalej „Komisją”.

3. Prezes UDT powołuje członków Komisji spośród osób wskazanych we wnioskach podmiotów, o których mowa w ust. 4, oraz osób wyznaczonych przez siebie, spełniających wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 152 pkt 3, w okresie 4 lat od dnia potwierdzenia spełnienia tych wymagań.

4. Wniosek o powołanie członka Komisji mogą zgłosić w szczególności:

- 1) izby gospodarcze i izby rzeczoznawców oraz stowarzyszenia naukowo-techniczne – w przypadku, gdy zgodnie ze statutem wykonują działalność w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii;
- 2) jednostki i instytucje o zasięgu regionalnym lub ogólnokrajowym wykonujące działalność w zakresie danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii;
- 3) producenci oraz przedsiębiorcy wykonujący działalność w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii;

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2201 oraz z 2018 r. poz. 138, 398, 650, 730, 912, 1000, 1115 i 1693.

⁸⁾ Ustawa utraciła moc z dniem 1 października 2018 r., z wyjątkiem art. 98, art. 100, art. 101, art. 102, art. 103, art. 103a, art. 104 i art. 106, które utraciły moc z dniem 31 grudnia 2018 r., na podstawie art. 169 pkt 3 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669), która weszła w życie z dniem 1 października 2018 r.

4) ośrodki szkoleniowe lub szkoły, w których prowadzi się kształcenie zawodowe z zakresu instalacji odnawialnego źródła energii lub energetyki.

5. W skład Komisji wchodzi nie mniej niż 3 członków.

6. Za przeprowadzenie egzaminu dla instalatorów członkom Komisji przysługuje wynagrodzenie, które nie może być wyższe niż 20% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 291).

Art. 138. 1. Wniosek o wydanie certyfikatu zawiera w szczególności:

- 1) imię (imiona) i nazwisko wnioskodawcy;
- 2) datę i miejsce urodzenia wnioskodawcy;
- 3) adres zamieszkania oraz adres do korespondencji wnioskodawcy;
- 4) numer PESEL, o ile został nadany, albo rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość wnioskodawcy;
- 5) określenie zakresu certyfikatu, ze wskazaniem rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii;
- 6) aktualne miejsce pracy lub wykonywania działalności gospodarczej przez wnioskodawcę;
- 7) podpis wnioskodawcy.

2. Do wniosku o wydanie certyfikatu wnioskodawca dołącza:

- 1) kopię dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań, o których mowa w art. 136 ust. 3 pkt 1 lit. b, c, d lub e albo w ust. 4;
- 2) oświadczenie o wyrażeniu zgody albo o odmowie ujawnienia w rejestrze, o którym mowa w art. 158 ust. 1 pkt 1, informacji dotyczących miejsca pracy albo wykonywania działalności gospodarczej przez instalatora.

3. Do wniosku o wydanie certyfikatu wnioskodawca dołącza oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że posiadam pełną zdolność do czynności prawnych, korzystam z pełni praw publicznych i nie byłem skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

4. Wniosek o wydanie certyfikatu może być złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344).

5. Wniosek o wydanie certyfikatu złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

Art. 139. 1. Przed wydaniem certyfikatu Prezes UDT sprawdza spełnianie przez instalatora ubiegającego się o wydanie certyfikatu wymagań, o których mowa w art. 136 ust. 3 lub 4.

2. Prezes UDT wydaje certyfikat albo zawiadamia o odmowie jego wydania, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie certyfikatu.

3. Certyfikat jest ważny przez okres 5 lat.

Art. 140. Prezes UDT odmawia wydania certyfikatu w przypadku stwierdzenia:

- 1) niespełniania przez osobę ubiegającą się o wydanie certyfikatu któregokolwiek z wymagań określonych w art. 136 ust. 3 lub 4 albo
- 2) cofnięcia instalatorowi certyfikatu – w przypadku, gdy od dnia cofnięcia certyfikatu nie upłynął rok.

Art. 141. 1. Prezes UDT cofa wydany certyfikat w przypadku:

- 1) ograniczenia lub utraty zdolności do czynności prawnych instalatora;
- 2) pozbawienia instalatora praw publicznych;
- 3) skazania instalatora prawomocnym wyrokiem sądu za umyślnie popełnione przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu;
- 4) gdy certyfikat jest wykorzystywany przez instalatora niezgodnie z jego zakresem lub mikroinstalacja, mała instalacja, której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW lub instalacja odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW została zainstalowana przez instalatora niezgodnie z przepisami.

2. Instalator, któremu cofnięto certyfikat, może ubiegać się ponownie o wydanie certyfikatu po upływie roku od dnia cofnięcia certyfikatu.

Art. 142. Prezes UDT przedłuża ważność certyfikatu na okres kolejnych 5 lat, jeżeli instalator:

- 1) spełnia warunki, o których mowa w art. 136 ust. 3 lub 4;
- 2) ukończył, w terminie 12 miesięcy poprzedzających dzień upływu ważności certyfikatu, szkolenie przypominające;
- 3) zainstalował, poddał modernizacji lub utrzymuje w należyтым stanie technicznym co najmniej pięć mikroinstalacji, małych instalacji, których łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w których łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW lub instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW.

Art. 143. 1. Wniosek o przedłużenie ważności certyfikatu składa się do Prezesa UDT w terminie 30 dni przed dniem upływu ważności certyfikatu.

2. Wniosek o przedłużenie ważności certyfikatu zawiera dane określone w art. 138 ust. 1. Do wniosku dołącza się:

- 1) oświadczenie o spełnianiu warunków, o których mowa w art. 136 ust. 3 lub 4;
- 2) zaświadczenie wydane przez akredytowanego organizatora szkoleń o ukończeniu, w terminie 12 miesięcy poprzedzających dzień upływu ważności certyfikatu, szkolenia przypominającego;
- 3) wykaz zainstalowanych, poddanych modernizacji lub utrzymywanych w należyтым stanie technicznym co najmniej pięciu mikroinstalacji, małych instalacji, których łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w których łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW lub instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW potwierdzających ciągłość jego pracy, zawierający w szczególności:
 - a) wskazanie miejsca lub miejsc zainstalowania instalacji,
 - b) opis mikroinstalacji, małej instalacji, której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW albo instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW, w szczególności jej rodzaj i moc zainstalowaną elektryczną, z określeniem rodzaju wykonanych czynności;
- 4) oświadczenie o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że dane zawarte we wniosku o przedłużenie ważności certyfikatu są kompletne i zgodne z prawdą.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

3. Jeżeli we wniosku nie wskazano adresu instalatora i nie ma możliwości ustalenia tego adresu na podstawie posiadanych danych, wniosek pozostawia się bez rozpoznania.

4. Jeżeli wniosek nie czyni zadość wymaganiom określonym w ust. 2, Prezes UDT wzywa instalatora do usunięcia braków w terminie 7 dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

Art. 144. 1. Prezes UDT wydaje wtórnik certyfikatu na wniosek instalatora w przypadku utraty lub zniszczenia certyfikatu.

2. W przypadku odzyskania utraconego certyfikatu instalator, który uzyskał wtórnik certyfikatu, zwraca certyfikat Prezesowi UDT.

Art. 145. 1. Osoby będące obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz osoby będące obywatelami innych państw, którym na podstawie umów międzynarodowych lub przepisów prawa Unii Europejskiej przysługuje prawo podjęcia zatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mogą instalować mikroinstalacje, małe instalacje, których łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w których łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW lub instalacje odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW, jeżeli posiadają ważny:

- 1) certyfikat lub równoważny dokument wydany w tym państwie zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku IV dyrektywy 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych i zgłoszą Prezesowi UDT zamiar rozpoczęcia instalacji mikroinstalacji, małej instalacji, której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW albo instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW

nie później niż w terminie 30 dni przed zamierzonym dniem rozpoczęcia instalacji, lub

2) certyfikat wydany na podstawie art. 139 ust. 2.

2. W zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera się:

1) dane, o których mowa w art. 138 ust. 1;

2) oświadczenie o ważności i możliwości stosowania w obrocie certyfikatu lub równoważnego dokumentu wydanego w innym państwie.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, stanowi podstawę do dokonania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 158 ust. 1 pkt 1.

Art. 146. 1. Akredytowanym organizatorem szkolenia podstawowego lub przypominającego, o których mowa w art. 136 ust. 3 pkt 3 oraz w art. 143 ust. 2 pkt 2, może być podmiot, który:

1) posiada system zarządzania szkoleniami;

2) posiada warunki lokalowe i wyposażenie gwarantujące prawidłowe przeprowadzenie szkoleń;

3) dysponuje kadrą posiadającą kwalifikacje niezbędne do przeprowadzenia szkolenia;

4) uzyskał akredytację Prezesa UDT w zakresie szkolenia odpowiedniego dla danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 136 ust. 2, zwaną dalej „akredytacją”.

2. System zarządzania szkoleniami, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dla danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, przy uwzględnieniu dobrej praktyki szkoleniowej, zawiera w szczególności:

1) wskazanie osoby odpowiedzialnej za zarządzanie organizacją szkoleń;

2) procedurę dokumentowania i weryfikacji kompetencji osób prowadzących szkolenia oraz zapewnienia aktualizacji ich wiedzy;

3) procedurę rejestrowania uczestników szkoleń oraz dokumentowania przebiegu szkoleń wraz z oceną ich efektywności;

4) procedurę nadzoru nad:

a) aktualizacją i dokonywaniem zmian w programach szkoleń i materiałach szkoleniowych,

b) stanem urządzeń technicznych, w tym wyposażeniem laboratoryjnym lub innymi urządzeniami do zajęć praktycznych;

5) zasady informowania o:

- a) wysokości opłat za szkolenia oraz sposobie ich wnoszenia,
- b) miejscu oraz czasie szkolenia,
- c) zakresie programowym szkolenia, w tym przepisach prawnych, normach, specyfikacjach technicznych i innych pomocach niezbędnych do realizacji programu szkolenia,
- d) wyposażeniu dostarczanym przez organizatora, w tym środkach ochrony indywidualnej, oraz wymaganiach bezpieczeństwa i higieny pracy związanych z miejscami szkolenia.

Art. 147. 1. Prezes UDT udziela akredytacji na wniosek organizatora szkolenia.

2. Wniosek o udzielenie akredytacji zawiera:

- 1) oznaczenie firmy organizatora szkolenia i adresu jego siedziby;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) organizatora szkolenia, jeżeli został nadany;
- 3) określenie:
 - a) typu przeprowadzanych szkoleń,
 - b) rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii w zakresie, w którym zamierza prowadzić szkolenie,
 - c) miejsca lub miejsc prowadzenia szkolenia;
- 4) podpis wnioskodawcy albo osoby uprawnionej do reprezentacji wnioskodawcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

3. Do wniosku o udzielenie akredytacji dołącza się:

- 1) tablicę korelacji zakresu programowego szkolenia prowadzonego przez organizatora z zakresem programowym szkolenia określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 152,
- 2) procedury systemu zarządzania szkoleniami, o których mowa w art. 146 ust. 2 pkt 2–4,
- 3) wykaz szkoleń z określeniem zakresu programowego dla danego typu szkolenia, z podziałem na grupy tematyczne i zagadnienia,
- 4) wykaz zajęć szkoleniowych oraz liczby godzin edukacyjnych,
- 5) wykaz urządzeń technicznych, w tym wyposażenia laboratoryjnego lub innych urządzeń do zajęć praktycznych,
- 6) wykaz osób prowadzących zajęcia teoretyczne i praktyczne wraz z ich danymi osobowymi oraz danymi dotyczącymi wykształcenia oraz przebiegu praktyki zawodowej

– dla danego typu szkolenia i rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii.

4. Wniosek o udzielenie akredytacji może być złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

5. Wniosek o udzielenie akredytacji złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

Art. 148. 1. Jeżeli we wniosku nie wskazano adresu organizatora szkolenia i nie ma możliwości ustalenia tego adresu na podstawie posiadanych danych, wniosek pozostawia się bez rozpoznania.

2. Jeżeli wniosek nie czyni zadość wymaganiom ustalonym w art. 147, Prezes UDT wzywa organizatora szkolenia do usunięcia braków w terminie 7 dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

Art. 149. 1. Prezes UDT udziela akredytacji organizatorowi szkolenia albo zawiadamia o odmowie jej udzielenia, w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia złożenia wniosku o udzielenie akredytacji.

2. Akredytacja jest ważna przez okres 5 lat od dnia jej udzielenia i podlega okresowej weryfikacji, co najmniej raz w okresie ważności udzielonej akredytacji.

Art. 150. Prezes UDT odmawia udzielenia akredytacji organizatorowi szkoleń, w przypadku gdy organizator szkolenia nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w art. 146 ust. 1 pkt 1–3.

Art. 151. 1. Prezes UDT może ograniczyć zakres udzielonej akredytacji na wniosek akredytowanego organizatora szkoleń. Przepisy art. 147 ust. 1, 2, 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

2. Prezes UDT cofa udzieloną akredytację, w przypadku negatywnego wyniku okresowej weryfikacji, o której mowa w art. 149 ust. 2.

Art. 152. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki udzielania akredytacji organizatorowi szkoleń oraz sposób jej okresowej weryfikacji, wzór wniosku o udzielenie akredytacji, wzór zgłoszenia, o którym mowa w art. 153 ust. 1 pkt 1, oraz wzór zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia,

- 2) zakres programowy szkoleń podstawowych i przypominających, części teoretycznej i praktycznej, obejmujący minimalny zakres wiedzy i umiejętności odpowiednio dla danego rodzaju instalacji, o których mowa w art. 136 ust. 2, dla osób ubiegających się o wydanie lub przedłużenie ważności certyfikatu,
- 3) wymagania kwalifikacyjne dla kandydata na członka Komisji, tryb powoływania, okresowej weryfikacji i odwoływania członków Komisji, sposób działania Komisji oraz sposób i wysokość wynagrodzenia członków Komisji za przeprowadzenie egzaminu na instalatorów,
- 4) sposób opracowywania, weryfikacji i przechowywania pytań egzaminacyjnych,
- 5) warunki i formę przeprowadzania egzaminu oraz kryteria jego oceny,
- 6) wzory wniosków o wydanie certyfikatu oraz o przedłużenie ważności certyfikatu, wzór graficzny certyfikatu i jego wtórnika oraz wzór zgłoszenia, o którym mowa w art. 145 ust. 1 pkt 1,
- 7) sposób prowadzenia rejestrów, o których mowa w art. 158 ust. 1, oraz warunki i sposób przechowywania dokumentacji dotyczącej udzielonej akredytacji i wydania certyfikatu

– biorąc pod uwagę zapewnienie bezstronnego i niezależnego przebiegu postępowań w sprawie akredytacji organizatorów szkoleń oraz certyfikacji instalatorów danego rodzaju instalacji, zapewnienie odpowiednich kompetencji instalatorów mikroinstalacji, małych instalacji, których łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w których łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW lub instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW, a także odpowiedniego sposobu dokumentowania, ewidencjonowania oraz przechowywania dokumentacji dotyczącej tych postępowań.

Art. 153. 1. Podmiot prowadzący działalność w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, może być organizatorem szkolenia podstawowego lub przypominającego, o których mowa w art. 136 ust. 3 pkt 3 oraz w art. 143 ust. 2 pkt 2, jeżeli posiada ważną:

- 1) akredytację udzieloną przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim

Obszarze Gospodarczym, i zgłosi Prezesowi UDT zamiar rozpoczęcia szkoleń nie później niż w terminie 60 dni przed zamierzonym dniem rozpoczęcia szkoleń, lub

2) akredytację udzieloną na podstawie art. 149 ust. 1.

2. Zgłoszenie o zamiarze rozpoczęcia szkoleń zawiera:

1) dane, o których mowa w art. 147 ust. 2;

2) oświadczenie o ważności akredytacji udzielonej przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronę umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

3. Zgłoszenie o zamiarze rozpoczęcia szkoleń stanowi podstawę do dokonania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 158 ust. 1 pkt 2.

Art. 154. 1. Przy Prezesie UDT działa Komitet Odwoławczy, zwany dalej „Komitetem”, który liczy nie więcej niż 10 osób posiadających wiedzę i doświadczenie w zakresie certyfikacji i akredytacji.

2. Do zadań Komitetu należy rozpatrywanie odwołań w sprawach odmowy wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu, odmowy przedłużenia ważności certyfikatu, odmowy udzielenia akredytacji oraz cofnięcia akredytacji.

3. Kadencja Komitetu trwa 4 lata od dnia powołania.

4. W skład Komitetu wchodzi proporcjonalnie, w liczbie zapewniającej brak dominacji którejkolwiek ze stron, osoby reprezentujące organy administracji rządowej oraz ogólnopolskie stowarzyszenia i organizacje konsumenckie, pracodawców, gospodarcze i naukowo-techniczne, jeżeli zakres ich działania obejmuje zadania związane z promowaniem wykorzystania odnawialnych źródeł energii.

5. Minister właściwy do spraw klimatu, po zasięgnięciu opinii Prezesa UDT o zgłoszonych kandydatach, na wniosek organów, stowarzyszeń i organizacji, o których mowa w ust. 4, powołuje oraz odwołuje członków Komitetu.

6. Organizację i tryb pracy Komitetu określa regulamin nadany przez Prezesa UDT w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu.

7. Obsługę administracyjno-organizacyjną Komitetu zapewnia Urząd Dozoru Technicznego.

Art. 155. 1. W przypadku:

1) odmowy wydania certyfikatu,

2) cofnięcia certyfikatu,

- 3) odmowy przedłużenia ważności certyfikatu,
 - 4) odmowy udzielenia akredytacji,
 - 5) cofnięcia akredytacji
- przysługuje odwołanie.

2. Odwołanie wnosi się do Komitetu, za pośrednictwem Prezesa UDT, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o odmowie wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu, odmowie przedłużenia ważności certyfikatu, odmowie udzielenia akredytacji lub cofnięcia akredytacji.

3. Komitet rozpatruje odwołania w składzie co najmniej trzyosobowym, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia wniesienia odwołania.

4. Nadanie odwołania w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1041 i 2320) lub złożenie go w polskim urzędzie konsularnym albo wysłanie na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. poz. 2320 oraz z 2021 r. poz. 72), jest równoznaczne z wniesieniem go do Komitetu.

Art. 156. 1. Po rozpatrzeniu odwołania, o którym mowa w art. 155 ust. 1, Komitet:

- 1) stwierdza zasadność odwołania i przekazuje sprawę Prezesowi UDT do ponownego rozpoznania albo
- 2) oddala odwołanie.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, osobie lub podmiotowi przysługuje skarga do sądu administracyjnego, którą wnosi się za pośrednictwem Komitetu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o oddaleniu odwołania. W postępowaniu przed sądem stosuje się odpowiednio przepisy o zaskarżaniu do sądu decyzji.

Art. 157. 1. Opłaty pobiera się za:

- 1) przeprowadzenie egzaminu – w wysokości, obowiązującej w dniu ogłoszenia terminu egzaminu w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Dozoru Technicznego, nie niższej niż 5% i nie wyższej niż 20% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;

- 2) wydanie certyfikatu – w wysokości, obowiązującej w dniu złożenia wniosku o wydanie certyfikatu, nie wyższej niż 5% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy wymienionej w pkt 1;
- 3) przedłużenie ważności certyfikatu – w wysokości, obowiązującej w dniu złożenia wniosku o przedłużenie ważności certyfikatu, nie niższej niż 5% i nie wyższej niż 10% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy wymienionej w pkt 1;
- 4) wydanie wtórnika certyfikatu, wynoszącą 50 złotych za każdy wydany wtórnik;
- 5) udzielanie akredytacji – w wysokości obowiązującej w dniu złożenia wniosku o udzielenie akredytacji, wynoszącej 150% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy wymienionej w pkt 1.

2. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 5, a także sposób ich wnoszenia, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia pokrycia kosztów przeprowadzania egzaminów i kosztów wydawania certyfikatów oraz dokumentów potwierdzających udzielanie akredytacji.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 5, nie podlegają zwrotowi w przypadku odmowy:

- 1) wydania certyfikatu;
- 2) przedłużenia ważności certyfikatu;
- 3) udzielenia akredytacji.

4. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią przychód Urzędu Dozoru Technicznego.

Art. 158. 1. Prezes UDT prowadzi w systemie teleinformatycznym rejestry:

- 1) certyfikowanych instalatorów, wydanych certyfikatów i ich wtórników;
- 2) akredytowanych organizatorów szkoleń.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, obejmuje następujące dane:

- 1) imię (imiona) i nazwisko instalatora;
- 2) datę i miejsce urodzenia instalatora;
- 3) numer PESEL – o ile został nadany, albo rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość instalatora;

- 4) adres zamieszkania oraz adres do korespondencji;
- 5) numer zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia;
- 6) numer protokołu z przeprowadzonego egzaminu;
- 7) numer, datę i miejsce wydania certyfikatu lub jego wtórnika;
- 8) datę ważności i zakres certyfikatu;
- 9) miejsce pracy albo wykonywania działalności gospodarczej przez instalatora;
- 10) datę cofnięcia certyfikatu.

3. Dane, o których mowa w ust. 2:

- 1) pkt 1, 7 i 8 – są jawne;
- 2) pkt 9 – są jawne w przypadku złożenia przez zainteresowanego oświadczenia o wyrażeniu zgody na ich ujawnienie, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2.

4. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wpisuje się osoby, o których mowa w art. 145 ust. 1.

5. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, obejmuje dane, o których mowa w art. 147 ust. 2, oraz datę ważności i zakres akredytacji.

6. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest jawny.

7. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wpisuje się podmioty, o których mowa w art. 153 ust. 1.

Art. 159. 1. (uchylony)

2. Prezes UDT usuwa z rejestru, o którym mowa w art. 158 ust. 1:

- 1) pkt 1, dane dotyczące instalatora, po upływie 5 lat od dnia wygaśnięcia lub cofnięcia certyfikatu;
- 2) pkt 2, dane organizatora szkoleń, po upływie 3 miesięcy od dnia wygaśnięcia lub cofnięcia akredytacji.

Art. 160. Prezes UDT przechowuje przez okres 5 lat dokumentację dotyczącą postępowania w sprawie wydania certyfikatów lub ich wtórników oraz udzielenia akredytacji.

Rozdział 8

Zasady współpracy międzynarodowej w zakresie odnawialnych źródeł energii oraz wspólnych projektów inwestycyjnych

Art. 161. 1. Współpraca międzynarodowa w zakresie odnawialnych źródeł energii polega na przekazaniu w danym roku określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii między Rzeczpospolitą

Polską a innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej, Konfederacją Szwajcarską lub państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwana dalej „transferem statystycznym”.

2. Transfer statystyczny odbywa się na podstawie umowy międzynarodowej albo na podstawie umowy cywilnoprawnej.

3. W umowach, o których mowa w ust. 2, określa się w szczególności:

- 1) ilość przekazywanej energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 2) cenę energii elektrycznej, o której mowa w pkt 1;
- 3) sposób prowadzenia rozliczeń za energię elektryczną, o której mowa w pkt 1;
- 4) okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania;
- 5) zobowiązanie obydwu stron umowy do przekazywania Komisji Europejskiej informacji o transferze statystycznym określonej ilości energii elektrycznej, o której mowa w pkt 1, w szczególności o ilości i cenie tej energii.

4. Strony umów, o których mowa w ust. 2, przekazują Komisji Europejskiej informację o transferze statystycznym określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, w terminie 3 miesięcy od zakończenia roku, w którym dokonano transferu statystycznego.

5. W przypadku nieosiągnięcia przez Rzeczpospolitą Polską krajowego celu, o którym mowa w art. 126 ust. 2 pkt 1, w poprzednim roku kalendarzowym, nie dokonuje się transferów statystycznych z Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Zawarcie umowy cywilnoprawnej wymaga uzyskania zgody Rady Ministrów.

7. Umowę cywilnoprawną przekazuje się Radzie Ministrów do wiadomości, w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia.

Art. 162. Minister właściwy do spraw klimatu przesyła Komisji Europejskiej informacje dotyczące transferu statystycznego, który może zostać uwzględniony w realizacji krajowego celu określonego w art. 126 ust. 2 pkt 1, w terminie 14 dni od dnia zawarcia umowy, o której mowa w art. 161 ust. 2.

Art. 163. 1. Transfer statystyczny nie ma wpływu na osiągnięcie krajowego celu, o którym mowa w art. 126 ust. 2 pkt 1.

2. Warunkiem osiągnięcia krajowego celu wynikającego z krajowego planu działania jest realizacja zobowiązania stron umowy, o której mowa w art. 161 ust. 2, do przekazywania Komisji Europejskiej informacji o transferze statystycznym.

3. W przypadku przekazania określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii w formie transferu statystycznego, należy:

- 1) przekazaną ilość określonej energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii przez Rzeczpospolitą Polską innym państwom członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronom umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, odjąć od określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, która jest uwzględniana przy obliczaniu krajowego celu;
- 2) przyjętą określoną ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii przez Rzeczpospolitą Polską od innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, dodać do określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, która jest uwzględniana przy obliczaniu krajowego celu.

Art. 164. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej, w terminie do dnia 31 grudnia 2016 r., może przystąpić na warunkach określonych w umowie zawieranej z innymi podmiotami z państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, do realizacji wspólnego projektu energetycznego, dotyczącego energii elektrycznej wytwarzanej w instalacjach odnawialnego źródła energii, zwanego dalej „wspólnym projektem energetycznym”.

2. Wspólnym projektem energetycznym jest w szczególności budowa nowej instalacji odnawialnego źródła energii lub modernizacja istniejącej instalacji odnawialnego źródła energii, dokonana po dniu 25 czerwca 2009 r., oraz z której wytworzona określona ilość energii elektrycznej będzie zaliczana do krajowego celu, o którym mowa w art. 126 ust. 2 pkt 1.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, które przystąpiło do wspólnego projektu energetycznego, informuje niezwłocznie ministra właściwego do

spraw klimatu oraz ministra właściwego do spraw energii o każdym zrealizowanym etapie wspólnego projektu energetycznego.

4. Zakres współfinansowania wspólnego projektu energetycznego, termin jego realizacji oraz obowiązki stron określi umowa, o której mowa w ust. 1.

Art. 165. 1. Minister właściwy do spraw energii, stosując obiektywne i przejrzyste zasady oraz biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu, wydaje, w drodze decyzji, zgodę na przystąpienie przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 164 ust. 1, do wspólnego projektu energetycznego.

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje się na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorstw energetycznych, które zamierzają realizować wspólny projekt energetyczny;
- 2) opis instalacji odnawialnego źródła energii, którego dotyczy wspólny projekt energetyczny;
- 3) określenie udziału lub ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, która będzie mogła być zaliczana do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 4) określenie okresu, w latach kalendarzowych, w którym wytworzona energia elektryczna będzie mogła być zaliczana do krajowego celu danego państwa członkowskiego;
- 5) zasady korzystania instalacji odnawialnego źródła energii z mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii.

4. Minister właściwy do spraw energii, wyrażając zgodę, o której mowa w ust. 1, określi udział lub ilość energii elektrycznej, która będzie zaliczona do krajowego celu, o którym mowa w art. 126 ust. 2 pkt 1.

5. Po wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw energii przekazuje Komisji Europejskiej informację zawierającą:

- 1) oznaczenie państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z którego podmioty będą uczestniczyły we wspólnym projekcie energetycznym;
- 2) opis instalacji odnawialnego źródła energii, którego ma dotyczyć wspólny projekt energetyczny;

- 3) określenie udziału lub ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, która będzie mogła być zaliczana do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 4) okres, w latach kalendarzowych, w którym wytworzona energia elektryczna będzie mogła być zaliczana do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

6. W przypadku konieczności zmiany wspólnego projektu energetycznego przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało zgodę, o której mowa w ust. 1, występuje do ministra właściwego do spraw energii z wnioskiem o wyrażenie zgody na zmianę wspólnego projektu energetycznego.

7. Do wyrażenia zgody na zmianę wspólnego projektu energetycznego przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio.

Art. 166. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej oraz państwu członkowskiemu, z którym jest realizowany wspólny projekt energetyczny, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku kalendarzowym realizacji wspólnego projektu energetycznego, informację o udziale lub ilości energii elektrycznej wytworzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w instalacji odnawialnego źródła energii objętej wspólnym projektem energetycznym:

- 1) oddanej do eksploatacji po dniu 25 czerwca 2009 r. lub
- 2) zmodernizowanej po dniu 25 czerwca 2009 r.

– jeżeli energia elektryczna zostanie zaliczona do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Art. 167. 1. Minister właściwy do spraw klimatu, realizując zobowiązania międzynarodowe, może uwzględnić w krajowym celu, o którym mowa w art. 126 ust. 2 pkt 1, energię elektryczną wytworzoną w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej na terenie państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wyłącznie w przypadku, gdy energia elektryczna:

- 1) wytworzona w instalacjach odnawialnego źródła zostanie zużyta na obszarze Unii Europejskiej;
- 2) zostanie zużyta na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem że:

- a) ilość energii elektrycznej równoważna ilości energii elektrycznej uwzględnianej do obliczeń jest przypisana do alokowanej mocy połączeń międzysystemowych przez właściwych operatorów systemów przesyłowych w kraju pochodzenia, kraju przeznaczenia i, o ile ma to zastosowanie, w każdym kraju trzecim tranzytu,
 - b) ilość energii elektrycznej równoważna ilości energii elektrycznej uwzględnianej do obliczeń została zarejestrowana w wykazie zbilansowania przez właściwego operatora systemu przesyłowego,
 - c) przypisana zdolność i wytwarzanie energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii odnoszą się do tego samego okresu, o którym mowa w pkt 3;
- 3) jest wytwarzana w instalacji odnawialnego źródła energii, którą oddano do eksploatacji po dniu 25 czerwca 2009 r., lub w tej części instalacji odnawialnego źródła energii, którą zmodernizowano po tym dniu;
 - 4) nie była objęta instrumentami wspierającymi wytwarzanie tej energii w ramach systemu wsparcia obowiązującego w państwie niebędącym członkiem Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, z wyłączeniem pomocy inwestycyjnej przyznanej dla tej instalacji odnawialnego źródła energii.

2. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej raport, w którym określa ilość energii elektrycznej wytworzonej w danym roku kalendarzowym oraz ilość energii elektrycznej zaliczanej do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, za który raport jest sporządzony.

Rozdział 9

Kary pieniężne

Art. 168. Karze pieniężnej podlega ten, kto:

- 1) nie przestrzega obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, w terminie określonym w art. 67 ust. 2 oraz na zasadach określonych w art. 47 albo nie uiszcza opłaty zastępczej, w terminie określonym w art. 68 ust. 2;

- 2) nie przestrzega obowiązku zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1;
- 3) nie przestrzega obowiązku zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 42 ust. 1;
- 4) nie dokonuje zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 92 ust. 1;
- 5) przedkłada Prezesowi URE wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia lub wnioski o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, o których mowa odpowiednio w art. 45 ust. 1 oraz w art. 49 ust. 1, zawierający dane, informacje lub oświadczenia niezgodne ze stanem faktycznym;
- 6) nie przestrzega obowiązku zakupu ciepła, o którym mowa w art. 116 ust. 1;
- 6a) będąc sprzedawcą, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, nie dokonuje rozliczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1;
- 7) nie przestrzega obowiązku odbioru biogazu lub biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 118;
- 8) nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 64 ust. 3;
- 9) nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 40 ust. 2 lub 6;
- 9a) nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 13 lub art. 41 ust. 19a;
- 10) nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 47 ust. 2;
- 11) nie przedkłada w terminie Prezesowi URE sprawozdania, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7, lub podaje w tym sprawozdaniu nieprawdziwe informacje;
- 11a) odmawia wglądu lub nie przedstawia Prezesowi URE dokumentów lub informacji, o których mowa w art. 70 pkt 1 lub 2;
- 11b) nie przedkłada Prezesowi URE oświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 3 pkt 6, lub podaje w tym oświadczeniu nieprawdziwe informacje;
- 12) nie przekazuje w terminie informacji, o których mowa w art. 5 ust. 1 lub 2, albo w art. 12 ust. 1, lub podaje nieprawdziwe informacje;
- 13) nie przekazuje towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu deklaracji, o której mowa w art. 57 ust. 1, lub przekazuje deklarację niezgodną ze stanem faktycznym;
- 14) wytwarza energię elektryczną lub ciepło z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji bez wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji, o którym mowa w art. 7, lub niezgodnie z treścią tego wpisu;
- 15) po wypełnieniu zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8, albo po wypełnieniu tego zobowiązania z uwzględnieniem przedłużenia terminu,

o którym mowa w art. 79a ust. 1, dokonał sprzedaży energii elektrycznej w ramach systemu aukcyjnego poniżej 85% ilości tej energii określonej w ofercie, w okresach rozliczeniowych wskazanych w art. 83 ust. 2, z wyłączeniem przypadków, w których do wytworzenia energii nie doszło w następstwie okoliczności, o których mowa w art. 83 ust. 3b;

- 16) nie przekazuje w terminie Prezesowi URE informacji, o której mowa w art. 39 ust. 7 i 9, art. 39a ust. 7 i 9, art. 70b ust. 11, art. 83 ust. 1 pkt 2 i 3, lub przekazuje nieprawdziwą informację;
- 17) utrudnia przeprowadzenie kontroli wykonywanej przez Prezesa URE;
- 18) nie przekazuje w terminie Prezesowi URE informacji, o której mowa w art. 44 ust. 15, lub podaje nieprawdziwą informację;
- 19) (uchylony)
- 20) wytwarza biogaz rolniczy w instalacji odnawialnego źródła energii lub wytwarza energię elektryczną z biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja bez wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 23, lub niezgodnie z treścią tego wpisu;
- 21) wytwarza biopłynny lub wytwarza energię elektryczną wyłącznie z biopłynów bez wpisu do rejestru wytwórców biopłynów, o którym mowa w art. 34 ust. 1, lub niezgodnie z treścią tego wpisu;
- 22) nie przekazuje w terminie Dyrektorowi Generalnemu KOWR sprawozdania, o którym mowa w art. 22 ust. 1, art. 25 pkt 6, art. 35 ust. 1 pkt 6 lub art. 38m pkt 2, lub podaje w tym sprawozdaniu nieprawdziwe informacje;
- 23) nie przekazuje w terminie informacji, o których mowa w art. 20 ust. 1–3, w art. 28 ust. 1, lub podaje nieprawdziwe informacje;
- 24) utrudnia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 33, art. 34 ust. 1 lub art. 38n;
- 25) nie przekazuje Prezesowi URE informacji lub oświadczenia, o których mowa w art. 54;
- 26) (uchylony)

Art. 169. 1. Karę pieniężną, o której mowa w art. 168:

- 1) pkt 1–18, 25 i 26, wymierza Prezes URE;
 - 2) pkt 20–24, wymierza Dyrektor Generalny KOWR
- w drodze decyzji.

2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

3. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

4. Do postanowień wydanych przez Prezesa URE, na które przysługuje zażalenie, przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

5. Do postępowania przed Dyrektorem Generalnym KOWR stosuje się przepisy ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego. Organem wyższego stopnia w stosunku do Dyrektora Generalnego KOWR jest minister właściwy do spraw rynków rolnych.

Art. 170. 1. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 168 pkt 1–5, 9a oraz 10 nie może być wyższa niż 15% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna jest związana z działalnością gospodarczą wykonywaną na podstawie koncesji albo wpisu do rejestru działalności regulowanej, wysokość kary nie może być wyższa niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z prowadzonej działalności koncesjonowanej albo działalności wykonywanej na podstawie wpisu do rejestru działalności regulowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

2. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 168 pkt 1 i 3 nie może być niższa niż:

1) w zakresie nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1, obliczona według wzoru:

$$K_o = 1,3 \times (O_z - O_{zz}),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_o – minimalną wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych,

O_z – opłatę zastępczą, obliczoną zgodnie z art. 56, wyrażoną w złotych,

O_{zz} – uiszczoną opłatę zastępczą, wyrażoną w złotych;

2) w zakresie nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 42 ust. 1, obliczona według wzoru:

$$K_{oz} = C_c \times (E_{oo} - E_{zo}),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- K_{oz} – minimalną wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych,
- C_c – średnią cenę sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym ogłoszoną przez Prezesa URE, na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy – Prawo energetyczne, wyrażoną w złotych za 1 MWh,
- E_{oo} – ilość oferowanej do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, wyrażoną w MWh,
- E_{zo} – ilość zakupionej energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii w danym roku, wyrażoną w MWh.

3. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 168 pkt 6–8 nie może być wyższa niż 15% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna związana jest z działalnością gospodarczą wykonywaną na podstawie koncesji albo wpisu do rejestru działalności regulowanej, wysokość kary nie może być niższa niż 1% i nie wyższa niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z wykonywanej działalności koncesjonowanej albo działalności prowadzonej na podstawie wpisu do rejestru działalności regulowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

4. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 168:

- 1) pkt 9, 11a i 17, wynosi 10 000 zł;
- 2) pkt 11, 11b, 12, 14, 16 i 18, wynosi 1000 zł;
- 3) (uchylony)

5. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku, o którym mowa w art. 168 pkt 13, nie może być niższa niż wysokość opłaty zastępczej nieuiszczonej przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski, obliczonej według wzoru, o którym mowa w art. 56, w stosunku do energii elektrycznej zużytej przez przedsiębiorstwo energetyczne na własny użytek, a niewskazanej w deklaracji, o której mowa w art. 57 ust. 1.

6. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku, o którym mowa w art. 168 pkt 15, oblicza się według wzoru:

$$K_O = 0,5 \times [C_S \times (E_{OA} - E_{WA})],$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_O – wysokość kary pieniężnej wyrażoną w złotych,

C_S – cenę skorygowaną wyrażoną w zł/MWh, stanowiącą cenę zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 1, lub podstawę wypłaty ujemnego salda obliczonego zgodnie z art. 93 ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3,

E_{OA} – ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, jaką wytwórca zobowiązał się wytworzyć, wprowadzić do sieci i sprzedać po zamknięciu sesji aukcji, w okresie rozliczeniowym określonym w art. 83 ust. 2, wyrażoną w MWh,

E_{WA} – ilość sprzedanej w ramach systemu aukcyjnego energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w okresie rozliczeniowym określonym w art. 83 ust. 2, wyrażoną w MWh.

7. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 168:

- 1) pkt 20, 21 i 24 – wynosi 10 000 złotych;
- 2) pkt 22, 23 i 25 – wynosi 1000 złotych.

Art. 171. Organy, o których mowa w art. 169 ust. 1, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, przekazują ministrowi właściwemu do spraw klimatu sprawozdanie zawierające informacje o liczbie i wysokości wymierzonych kar pieniężnych za rok poprzedni.

Art. 172. W przypadku nałożenia na przedsiębiorstwo energetyczne kary pieniężnej, określonej w art. 168 pkt 1–18, Prezes URE może nałożyć karę pieniężną na kierownika przedsiębiorstwa energetycznego, z tym że kara ta może być wymierzona w kwocie nie większej niż 300% jego miesięcznego wynagrodzenia.

Art. 173. Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary w przypadku, gdy przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 52 ust. 2 pkt 2, wykonało w niepełnym zakresie obowiązków określony w art. 52 ust. 1, przyjmując do określenia podstawy wysokości tego obowiązku oświadczenie, o którym mowa w art. 52 ust. 3, zawierające nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd dane.

Art. 174. 1. Ustalając wysokość kary pieniężnej, organy, o których mowa w art. 169 ust. 1, uwzględnia zakres naruszeń, powtarzalność naruszeń lub korzyści finansowe możliwe do uzyskania z tytułu naruszenia.

2. Organy, o których mowa w art. 169 ust. 1, mogą odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli zakres naruszeń jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub

zrealizował obowiązek, zanim organy, o których mowa w art. 169 ust. 1, powzięły o tym wiadomość.

Art. 175. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 168 oraz w art. 172, uiszczą się na rachunek bankowy wskazany w decyzji o wymierzeniu kary w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja Prezesa URE albo decyzja Dyrektora Generalnego KOWR o wymierzeniu kary pieniężnej stała się prawomocna.

2. Wpływy z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w art. 168 oraz w art. 172, stanowią dochód budżetu państwa i są wnoszone na rachunek właściwego urzędu skarbowego.

Art. 176. Kary pieniężne, o których mowa w art. 168 oraz w art. 172, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 177. Prezes URE niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską o zmianach przepisów w zakresie kar pieniężnych i o działaniach podejmowanych w przypadku naruszeń przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 (Dz. Urz. UE L 211 z 14.08.2009, str. 15, z późn. zm.).

Rozdział 10

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 178–184. (pominięte)

Rozdział 10a

Przepisy epizodyczne

Art. 184a. 1. Wytwórca energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, wykorzystujący wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej, którego oferta wygrała aukcję, o której mowa w art. 72, rozstrzygniętą przed dniem 1 stycznia 2019 r. może w terminie do dnia 31 grudnia 2019 r. złożyć deklarację, o której mowa w art. 70b ust. 1, w przypadku gdy jego instalacja stanowi instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 8a, 9a lub 10a.

2. W przypadku uzyskania przez wytwórcę, o którym mowa w ust. 1, zaświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 8, prawa i obowiązki tego wytwórcy

wynikające ze złożenia oferty, która wygrała aukcję, wygasają z końcem kwartału następującego po kwartale, w którym wytwórca uzyskał to zaświadczenie.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, wytwórca rozpoczyna sprzedaż niewykorzystanej energii elektrycznej na zasadach określonych w art. 70a ust. 1 lub 2, z początkiem drugiego kwartału następującego po kwartale, w którym wytwórca uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8, a w przypadku instalacji planowanej do uruchomienia, nie później niż w terminie 36 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji, o której mowa w ust. 1.

Art. 184b. 1. Wytwórca, o którym mowa w art. 70a ust. 1 lub 2, który do dnia 1 stycznia 2019 r. uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8, może, w terminie do dnia 31 grudnia 2019 r. zmienić deklarację, o której mowa w art. 70b ust. 1, przez:

- 1) zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a;
- 2) zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 2, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 2a;
- 3) zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 3, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 3a;
- 4) zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 4, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 4a;
- 5) zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 6, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 6a;
- 6) zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 8, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 8a;
- 7) zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 9, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 9a;
- 8) zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 10, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 10a.

1a. Wytwórca, o którym mowa w art. 70a ust. 1 lub 2, który przed dniem 1 stycznia 2019 r. złożył deklarację, o której mowa w art. 70b ust. 1, i do dnia 1 lipca 2019 r. uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8, może, w terminie do dnia 31 grudnia 2021 r. zmienić tę deklarację przez zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5:

- 1) pkt 1, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a;

- 2) pkt 2, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 2a;
- 3) pkt 3, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 3a;
- 4) pkt 4, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 4a;
- 5) pkt 6, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 6a;
- 6) pkt 8, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 8a;
- 7) pkt 9, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 9a;
- 8) pkt 10, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 10a.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 1a, Prezes URE wydaje zaświadczenie o uznaniu instalacji, za instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 8a, 9a lub 10a, w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku.

3. Wytwórca rozpoczyna sprzedaż niewykorzystanej energii elektrycznej na zasadach przewidzianych dla instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 8a, 9a lub 10a, z początkiem drugiego kwartału następującego po kwartale, w którym uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w ust. 2, a w przypadku instalacji planowanej do uruchomienia, nie później niż w terminie 36 miesięcy od dnia wydania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1 i 1a.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 1a, przepis art. 70b ust. 3 pkt 6 stosuje się odpowiednio. Przepisu art. 70a ust. 4 nie stosuje się.

Art. 184c. 1. Wytwórca wykorzystujący wyłącznie biogaz lub biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej, którego oferta wygrała aukcję, o której mowa w art. 72, rozstrzygniętą przed dniem 1 stycznia 2019 r. może, w terminie do dnia 31 grudnia 2019 r., złożyć wniosek o uznanie, że instalacja tego wytwórcy stanowi instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, wytwórca załącza:

- 1) oświadczenie, że instalacja stanowi instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a;
- 2) w przypadku wytwórcy, który spełnił warunek, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 – opinię akredytowanej jednostki, o której mowa w art. 77 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, sporządzaną na podstawie badania przeprowadzonego dla danej instalacji, stwierdzającą zasadność uznania tej instalacji, za instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a, w tym datę pierwszego wytworzenia energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji.

3. Prezes URE wydaje wytwórcy, o którym mowa w ust. 1, zaświadczenie o uznaniu instalacji za instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a, w terminie 45 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku, o którym mowa w ust. 1.

4. O wydaniu zaświadczenia, o którym mowa w ust. 3, Prezes URE powiadamia Dyrektora Generalnego KOWR, właściwego sprzedawcę zobowiązanego oraz operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106.

5. W przypadku instalacji planowanej do uruchomienia opinię, o której mowa w ust. 2 pkt 2, wytwórca przedkłada Prezesowi URE w terminie 3 miesięcy od dnia rozpoczęcia sprzedaży energii elektrycznej w ramach systemu aukcyjnego, pod rygorem utraty prawa, o którym mowa w ust. 6.

6. Wytwórcy, który uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w ust. 3, przysługuje prawo do powiększenia ceny zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 1, lub podstawy wypłaty ujemnego salda, o kwotę obliczaną według następującego wzoru:

$$P_{koge} = (C_{sk} - C_{bk})$$

– gdzie poszczególne symbole oznaczają:

P_{koge} – kwota powiększająca cenę zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 1, lub podstawę wypłaty ujemnego salda przysługująca za energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii wytworzoną wyłącznie z biogazu lub biogazu rolniczego w wysokosprawnej kogeneracji, sprzedaną w systemie aukcyjnym,

C_{sk} – cena referencyjna obowiązująca na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, dla instalacji wykorzystujących wyłącznie biogaz lub biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji, o których mowa odpowiednio w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a,

C_{bk} – cena referencyjna obowiązująca na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, dla instalacji wykorzystujących wyłącznie biogaz lub biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej, o których mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9 lub 10.

7. Prawo, o którym mowa w ust. 6, przysługuje wytwórcy za okres:

- 1) od dnia 1 stycznia 2019 r. – w przypadku instalacji wykorzystujących wyłącznie biogaz lub biogaz rolniczy, w których energia elektryczna została wytworzona w wysokosprawnej kogeneracji po raz pierwszy przed dniem 1 stycznia 2019 r.;
- 2) od dnia pierwszego wytworzenia energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji – w przypadku instalacji wykorzystujących wyłącznie biogaz lub biogaz rolniczy, w których energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy od dnia 1 stycznia 2019 r.

Art. 184d. 1. Umowy o przyłączenie do sieci, niewypowiedziane do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy z przyczyn, o których mowa w:

- 1) art. 191 ust. 1 lub
- 2) art. 7 ust. 2a pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne

– w których termin na dostarczenie po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej przypada przed dniem 30 czerwca 2022 r., zachowują moc do dnia określonego we wniosku wytwórcy o przedłużenie tego terminu, złożonego do przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, pod warunkiem że termin na dostarczenie energii elektrycznej po raz pierwszy do sieci, określony w tym wniosku, nie będzie przypadał później niż w dniu 30 czerwca 2022 r.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane do przedłużenia terminu dostarczenia po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej zgodnie z wnioskiem wytwórcy, w terminie 30 dni od dnia złożenia takiego wniosku.

3. W przypadku odmowy przez przedsiębiorstwo energetyczne przedłużenia terminu dostarczenia po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej, zgodnie z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepis art. 8 ustawy – Prawo energetyczne, z zastrzeżeniem, że Prezes URE wydaje rozstrzygnięcie w sprawie w terminie 30 dni, licząc od dnia wpływu wniosku o rozstrzygnięcie sporu.

Art. 184e. 1. Certyfikat wydany na podstawie art. 139 ust. 2, którego ważność upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, zachowuje ważność, jednak nie dłużej niż do dnia upływu 60 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

2. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, a także w okresie 90 dni od dnia odwołania tych stanów, bieg terminu określonego w art. 136 ust. 3 pkt 4 ulega zawieszeniu na ten okres.

Art. 184f. Od dnia 1 października 2020 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. za drewno energetyczne uznaje się:

- 1) surowiec drzewny niebędący drewnem tartaczynym i skrawanym, stanowiącym dłużyce, kłody tartaczne i skrawane oraz niebędący materiałem drzewnym powstałym w wyniku procesu celowego rozdrobnienia tego surowca drzewnego;
- 2) produkty uboczne będące efektem przetworzenia surowca drzewnego, niezanieczyszczone substancjami niewystępującymi naturalnie w drewnie;
- 3) odpady, będące efektem przetworzenia surowca drzewnego, niezanieczyszczone substancjami niewystępującymi naturalnie w drewnie, zagospodarowywane zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami.

Art. 184g. W okresie od dnia 1 października 2020 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. do drewna energetycznego w rozumieniu art. 184f nie stosuje się przepisów wydanych na podstawie art. 119a.

Art. 184h. 1. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, maksymalne ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, które mogą zostać sprzedane w drodze aukcji w poszczególnych następujących po sobie latach kalendarzowych 2022–2027, przez wytwórców określonych w art. 72 ust. 1, przy czym ilość i wartość tej energii elektrycznej obejmuje ekwiwalentną ilość energii elektrycznej wynikającą z przeliczenia biogazu rolniczego, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 62.

2. Rada Ministrów, przy określeniu maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1, bierze pod uwagę:

- 1) politykę energetyczną państwa oraz dotychczasowy udział energii i paliw wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii zużywanych w energetyce oraz w transporcie;
- 2) bezpieczeństwo funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, jak również zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych;
- 3) potrzebę ochrony środowiska naturalnego, w tym zmniejszenia zanieczyszczenia azotem pochodzenia rolniczego, a także redukcji emisji zanieczyszczeń atmosferycznych, w szczególności metanu;

- 4) potrzebę zapewnienia zrównoważonego gospodarowania zasobami wodnymi;
- 5) cele gospodarcze i społeczne, w tym udział wykorzystywanych technologii do wytwarzania energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii w tworzeniu nowych miejsc pracy;
- 6) potrzebę efektywnego wykorzystania energii pierwotnej uzyskanej w wyniku jednoczesnego wytwarzania energii elektrycznej, ciepła, chłodu lub paliw pochodzących ze źródeł odnawialnych.

3. Rada Ministrów może zmienić maksymalną:

- 1) ilość energii elektrycznej określoną na poszczególne lata kalendarzowe zgodnie z ust. 1 i 2 wyłącznie przez zwiększenie tej ilości;
- 2) wartość energii elektrycznej określoną na poszczególne lata kalendarzowe zgodnie z ust. 1 i 2 oraz biorąc pod uwagę wartość cen referencyjnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77 ust. 3, na dany rok, lub w związku ze zwiększeniem zgodnie z pkt 1 maksymalnych ilości energii elektrycznej określonych na poszczególne lata kalendarzowe.

4. Określona przez Radę Ministrów maksymalna wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1, nie uwzględnia zasady corocznej waloryzacji cen sprzedaży energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 10, średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z poprzedniego roku kalendarzowego.

Art. 184i. Dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej do dnia 31 grudnia 2025 r. w instalacji, o której mowa w art. 44 ust. 8, z wyłączeniem energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, przysługuje świadectwo pochodzenia skorygowane współczynnikiem 0,5.

Rozdział 11

Przepisy przejściowe

Art. 185. Od dnia wejścia w życie rozdziału 4 stawka netto opłaty, o której mowa w art. 95 ust. 1, wynosi 2,51 złotych za 1 MWh i obowiązuje do końca roku kalendarzowego, w którym rozdział 4 wszedł w życie.

Art. 186. 1. Świadectwa pochodzenia i świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego wydane przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 zachowują ważność.

2. Do wykonania i rozliczenia obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 i 8 ustawy zmienianej w art. 179⁹⁾, za okres przed dniem wejścia w życie art. 179 pkt 5, oraz w zakresie kar pieniężnych za nieprzestrzeganie tego obowiązku w tym okresie stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. W sprawach związanych z wydaniem świadectw pochodzenia dla energii elektrycznej wytworzonej przed dniem wejścia w życie rozdziału 4, stosuje się przepisy dotychczasowe oraz art. 9e¹ ustawy zmienianej w art. 179 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Do spraw o wydanie świadectwa pochodzenia i świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, dla energii elektrycznej i biogazu rolniczego wytworzonych przed dniem wejścia w życie rozdziału 4, wszczętych na podstawie wniosków złożonych po dniu wejścia w życie rozdziału 4, stosuje się przepisy dotychczasowe.

5. Z dniem wejścia w życie rozdziału 4 niniejszej ustawy, rejestr świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu, prowadzony na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 179, staje się odpowiednio rejestrem świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 64 niniejszej ustawy.

6. Prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia oraz świadectw pochodzenia biogazu wydanych na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 179, stają się odpowiednio prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, o których mowa w art. 63 niniejszej ustawy.

7. Do wykonania i rozliczenia obowiązku, o którym mowa w art. 188 i art. 188a, stosuje się przepisy dotychczasowe. W zakresie kar pieniężnych za niewykonanie tych obowiązków stosuje się odpowiednio przepisy określone w rozdziale 9 niniejszej ustawy.

Art. 187. Przepisy dotyczące obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się w terminie do dnia 30 czerwca 2019 r.

Art. 188. 1. Za 2015 r. odbiorca przemysłowy, przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w ust. 2 pkt 1–5, w zakresie określonym w ust. 17, są obowiązani:

⁹⁾ Art. 179 zawiera zmiany do ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

- 1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego wydane odpowiednio dla energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej lub
 - 2) uiścić opłatę zastępczą, obliczoną w sposób określony w ust. 16
- do dnia 30 czerwca 2016 r.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, wykonują:

- 1) odbiorca przemysłowy, który w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku zużył nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej, a także złożył oświadczenie, o którym mowa w ust. 4;
- 2) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu tą energią i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w pkt 1;
- 3) odbiorca końcowy, inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdy w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych lub członkiem rynku organizowanego przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, w odniesieniu do transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot;
- 4) odbiorca końcowy, inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdowej izby rozrachunkowej w rozumieniu przepisów ustawy o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji zawieranych przez niego poza giełdą towarową lub rynkiem, o których mowa w pkt 3, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach tej izby przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
- 5) towarowy dom maklerski lub dom maklerski w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych, innych niż odbiorcy przemysłowi, o których mowa w pkt 1, na

giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

3. Przez odbiorcę przemysłowego rozumie się odbiorcę końcowego:

- 1) którego przeważającą działalnością gospodarczą jest działalność określona w Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) i oznaczona następującymi kodami: 0510; 0729; 0811; 0891; 0893; 0899; 1032; 1039; 1041; 1062; 1104; 1106; 1310; 1320; 1394; 1395; 1411; 1610; 1621; 1711; 1712; 1722; 1920; 2012; 2013; 2014; 2015; 2016; 2017; 2060; 2110; 2221; 2222; 2311; 2312; 2313; 2314; 2319; 2320; 2331; 2342; 2343; 2349; 2399; 2410; 2420; 2431; 2432; 2434; 2441; 2442; 2443; 2444; 2445; 2446; 2720; 3299; 2011; 2332; 2351; 2352; 2451; 2452; 2453; 2454; 2611; 2680; 3832;
- 2) dla którego wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej wynosi nie mniej niż 3%.

4. Do wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie art. 179 pkt 5 niniejszej ustawy odbiorca przemysłowy składa Prezesowi URE oświadczenie potwierdzające:

- 1) wykonywanie działalności gospodarczej oznaczonej kodami Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD), o których mowa w ust. 3,
- 2) ilość zużytej energii elektrycznej oraz ilość energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1,
- 3) wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej – wraz z opinią biegłego rewidenta potwierdzającą prawidłowość wyliczenia wartości współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej.

5. W terminie 21 dni od dnia wejścia w życie art. 179 pkt 5 niniejszej ustawy Prezes URE sporządza wykaz odbiorców przemysłowych, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, wraz z informacją, o której mowa w ust. 6, i ogłasza je w Biuletynie Informacji Publicznej URE.

6. Informacja zawiera:

- 1) nazwę i adres siedziby odbiorcy przemysłowego;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym lub Numer Identyfikacji Podatkowej (NIP);
- 3) dane dotyczące ilości energii elektrycznej objętej obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1, wyrażonej w procentach;

4) wskazanie, czy dany odbiorca przemysłowy jest odbiorcą przemysłowym, o którym mowa w ust. 2 pkt 1.

7. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do odbiorców przemysłowych, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, i dla których wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej wyniosła:

- 1) nie mniej niż 3% i nie więcej niż 20% – wykonywany jest w odniesieniu do 80% ilości energii elektrycznej zakupionej przez odbiorcę przemysłowego na własny użytek w 2015 r.;
- 2) powyżej 20% i nie więcej niż 40% – wykonywany jest w odniesieniu do 60% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek przez odbiorcę przemysłowego w 2015 r.;
- 3) powyżej 40% – wykonywany jest w odniesieniu do 15% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek przez odbiorcę przemysłowego w 2015 r.

8. Przez współczynnik intensywności zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 4 i 7, rozumie się stosunek kosztów energii elektrycznej zużytej na własny użytek do wartości dodanej brutto obliczanej jako średnia arytmetyczna z lat 2012–2014.

9. W przypadku, gdy działalność gospodarcza jest wykonywana w okresie krótszym niż trzy lata, wartość dodaną brutto, o której mowa w ust. 8, oblicza się jako średnią arytmetyczną z okresu wykonywania tej działalności.

10. Współczynnik intensywności zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 8, oznaczony symbolem „Ei” oblicza się jako iloraz kwalifikowanych kosztów energii elektrycznej „C” i jednostkowej wartości dodanej brutto „GVA” według wzoru:

$$E_i = C/GVA \times 100\%$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

C – kwalifikowane koszty energii elektrycznej [w zł],

GVA – jednostkowa wartość dodana brutto [w zł].

11. Kwalifikowane koszty energii elektrycznej, o których mowa w ust. 10, oznaczone symbolem „C”, oblicza się jako średnią arytmetyczną poniesionych kosztów energii elektrycznej zużytej na potrzeby własne w latach 2012–2014; poniesione koszty energii elektrycznej uwzględniają wszystkie składowe koszty energii

elektrycznej oraz opłaty wynikające z realizacji usługi dystrybucji i przesyłu energii elektrycznej.

12. Jednostkową wartość dodaną brutto, o której mowa w ust. 10, oznaczoną symbolem „GVA”, oblicza się jako średnią arytmetyczną z lat 2012–2014 według następujących zasad:

- 1) dla jednostek sporządzających rachunek zysków i strat zgodnie z art. 47 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości w wariantcie porównawczym jako przychody netto ze sprzedaży i zrównane z nimi pomniejszone o koszty działalności operacyjnej po wyłączeniu kosztów amortyzacji, wynagrodzeń oraz ubezpieczeń społecznych i innych świadczeń pracowniczych, powiększone o pozostałe przychody operacyjne i pomniejszone o pozostałe koszty operacyjne;
- 2) dla jednostek sporządzających rachunek zysków i strat zgodnie z art. 47 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości w wariantcie kalkulacyjnym jako przychody netto ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów pomniejszone o koszty sprzedanych produktów, towarów i materiałów, koszty sprzedaży oraz koszty ogólnego zarządu po wyłączeniu kosztów amortyzacji, wynagrodzeń oraz ubezpieczeń społecznych i innych świadczeń pracowniczych, powiększone o pozostałe przychody operacyjne i pomniejszone o pozostałe koszty operacyjne;
- 3) dla jednostek sporządzających sprawozdania finansowe jednostki zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości na podstawie art. 45 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości jako przychody ze sprzedaży powiększone o pozostałe przychody operacyjne, pomniejszone o koszty działalności operacyjnej po wyłączeniu kosztów amortyzacji oraz kosztów świadczeń pracowniczych (w tym kosztów wynagrodzeń oraz ubezpieczeń społecznych i innych świadczeń pracowniczych) oraz pomniejszone o pozostałe koszty operacyjne;
- 4) dla jednostek niesporządzających sprawozdań finansowych jednostki zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości na podstawie art. 45 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

13. Opinia biegłego rewidenta, o której mowa w ust. 4, obejmuje poświadczenie poprawności wyliczenia średniej arytmetycznej poniesionych kosztów energii elektrycznej zużytej na potrzeby własne w latach 2012–2014, oznaczonej symbolem

„C”, o której mowa w ust. 11, oraz jednostkowej wartości dodanej brutto, oznaczonej symbolem „GVA”, o której mowa w ust. 12.

14. Odbiorca przemysłowy, który złożył oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, jest obowiązany do dnia 31 sierpnia 2016 r., przekazać Prezesowi URE:

- 1) informację o:
 - a) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku,
 - b) spełnianiu warunków, o których mowa w ust. 7,
 - c) wykonaniu obowiązku, o którym mowa w ust. 1 – w przypadku odbiorców przemysłowych, o których mowa w ust. 2 pkt 1;
- 2) oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

- 1) dane zawarte w informacji, o której mowa w art. 188 ust. 14 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, są zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki określone w art. 188 ust. 7 ustawy, o której mowa w pkt 1.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

15. Odbiorca przemysłowy, który nie przekazał Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki w terminie informacji oraz oświadczenia, o których mowa w ust. 14, podał w tej informacji nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd dane lub skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w ust. 7, nie spełniając określonych w tym przepisie warunków, nie może skorzystać z uprawnienia, o którym mowa w art. 53 ust. 1, oraz w art. 96 ust. 2, w latach 2016–2020.

16. Opłatę zastępczą oblicza się według wzoru:

$$Oz = Ozj \times (Eo - Eu),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- Oz – opłatę zastępczą wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,
- Ozj – jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą 300,03 złotych za 1 MWh,

- Eo – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego w danym roku,
- Eu – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, które obowiązany podmiot, o którym mowa w ust. 2, przedstawił do umorzenia w danym roku.

17. Obowiązek za 2015 r., o którym mowa w ust. 1, uznaje się za spełniony przez podmioty, o których mowa w ust. 2, jeżeli udział ilościowy sumy energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia lub ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, lub uiszczonej opłaty zastępczej, w:

- 1) sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w ust. 2 pkt 1, albo
 - 2) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
 - 3) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
 - 4) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek
- za ten rok wynosi 14%.

18. Do realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 173 niniejszej ustawy oraz art. 9a ust. 7–9 i 15 ustawy zmienianej w art. 179 stosuje się odpowiednio.

19. Do wypełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nie zalicza się umorzonych świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 9e ust. 1 ustawy zmienianej w art. 179, wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej w procesie przetwarzania energię pozyskiwaną z biogazu rolniczego, dla którego przedsiębiorstwo energetyczne

zajmujące się wytwarzaniem biogazu rolniczego wystąpiło lub wystąpi z wnioskiem, o którym mowa w art. 9o ust. 3 tej ustawy.

20. Podmiot wykonujący zadania sprzedawcy z urzędu w 2015 r. jest obowiązany do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii przyłączonych do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy, oferowanej przez przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało koncesję na jej wytwarzanie lub zostało wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 23 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii; zakup ten odbywa się po średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy zmienianej w art. 179.

21. Obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii, o którym mowa w ust. 20, uznaje się za spełniony, jeżeli podmiot wykonujący zadania sprzedawcy z urzędu zakupił całą oferowaną mu ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii, przyłączonych do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej elektroenergetycznej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy.

22. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem ciepłem i sprzedające to ciepło w 2015 r. jest obowiązane do zakupu oferowanego ciepła wytwarzanego w przyłączonych do sieci instalacjach odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ilości nie większej niż zapotrzebowanie odbiorców tego przedsiębiorstwa, przyłączonych do sieci, do której są przyłączone odnawialne źródła energii.

23. Obowiązek, o którym mowa w ust. 22, uznaje się za spełniony, jeżeli oferowane do sprzedaży ciepło, wytworzone w instalacjach odnawialnych źródeł energii, zakupiono w ilości:

- 1) w jakiej je oferowano lub
- 2) równej zapotrzebowaniu odbiorców przedsiębiorstwa energetycznego realizującego ten obowiązek i przyłączonych do sieci ciepłowniczej, do której jest przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, proporcjonalnie do udziału mocy zainstalowanej tej instalacji w całkowitej mocy zamówionej przez odbiorców, z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tym źródle

– pod warunkiem że koszty zakupu tego ciepła nie spowodują wzrostu cen ciepła lub stawek opłat za ciepło dostarczone odbiorcom w danym roku o więcej niż wartość średniorocznego wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku kalendarzowym, określonego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

24. W przypadku gdy więcej niż jedno przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 22, zajmuje się obrotem ciepłem i sprzedaje to ciepło odbiorcom przyłączonym do połączonych i współpracujących ze sobą sieci ciepłowniczych, obowiązek zakupu dotyczy ciepła wytworzonego w przyłączonych do tych sieci instalacjach odnawialnych źródeł energii, proporcjonalnie do udziału mocy zainstalowanej każdej instalacji odnawialnego źródła energii tych przedsiębiorstw w łącznej mocy zamówionej przez odbiorców z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tych instalacjach przez wszystkie przedsiębiorstwa energetyczne dostarczające ciepło do odbiorców przyłączonych do tych sieci.

Art. 188a. 1. Za pierwsze półrocze 2016 r. odbiorca przemysłowy, przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w ust. 2, w zakresie określonym w ust. 7, są obowiązani:

- 1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego wydane odpowiednio dla energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej lub
 - 2) uiścić opłatę zastępczą, obliczoną w sposób określony w ust. 6
- do dnia 30 czerwca 2017 r.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, wykonują:

- 1) odbiorca przemysłowy, o którym mowa w art. 188 ust. 3, który w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku zużył nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej, a także złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 199 ust. 1;
- 2) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu tą energią i sprzedające tę energię

odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w pkt 1;

- 3) odbiorca końcowy, inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdy w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych lub członkiem rynku organizowanego przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, w odniesieniu do transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot;
- 4) odbiorca końcowy, inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdowej izby rozrachunkowej w rozumieniu przepisów ustawy o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji zawieranych przez niego poza giełdą towarową lub rynkiem, o których mowa w pkt 3, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach tej izby przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
- 5) towarowy dom maklerski lub dom maklerski w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych, innych niż odbiorcy przemysłowi, o których mowa w pkt 1, na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do odbiorców przemysłowych, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w art. 199 ust. 1, i dla których wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w art. 188 ust. 8, wyniosła:

- 1) nie mniej niż 3% i nie więcej niż 20% – wykonywany jest w odniesieniu do 80% ilości energii elektrycznej zakupionej przez odbiorcę przemysłowego na własny użytek w pierwszym półroczu 2016 r.;
- 2) powyżej 20% i nie więcej niż 40% – wykonywany jest w odniesieniu do 60% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek przez odbiorcę przemysłowego w pierwszym półroczu 2016 r.;

3) powyżej 40% – wykonywany jest w odniesieniu do 15% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek przez odbiorcę przemysłowego w pierwszym półroczu 2016 r.

4. Odbiorca przemysłowy, który złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 199 ust. 1, jest obowiązany do dnia 31 sierpnia 2017 r., przekazać Prezesowi URE:

1) informację o:

- a) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku,
- b) spełnianiu warunków, o których mowa w ust. 3,
- c) wykonaniu obowiązku, o którym mowa w ust. 1 – w przypadku odbiorców przemysłowych, o których mowa w ust. 2 pkt 1;

2) oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. –

Kodeks karny oświadczam, że:

- 1) dane zawarte w informacji, o której mowa w art. 188a ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, są zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki określone w art. 188a ust. 3 ustawy, o której mowa w pkt 1.”;

klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

5. Odbiorca przemysłowy, który nie przekazał Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki w terminie informacji oraz oświadczenia, o których mowa w ust. 4, podał w tej informacji nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd dane lub skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w ust. 3, nie spełniając określonych w tym przepisie warunków, nie może skorzystać z uprawnienia, o którym mowa w art. 53 ust. 1, oraz w art. 96 ust. 2, w latach 2017–2021.

6. Opłatę zastępczą oblicza się według wzoru:

$$Oz = Ozj \times (Eo - Eu),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Oz – opłatę zastępczą wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,

Ozj – jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą 300,03 złotych za 1 MWh,

Eu – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego w pierwszym półroczu 2016 r.,

Eu – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, które obowiązany podmiot, o którym mowa w ust. 2, przedstawił do umorzenia za pierwsze półrocze 2016 r.

7. Obowiązek za pierwsze półrocze 2016 r., o którym mowa w ust. 1, uznaje się za spełniony przez podmioty, o których mowa w ust. 2, jeżeli udział ilościowy sumy energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia lub ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, lub uiszczonej opłaty zastępczej, w:

- 1) sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w ust. 2 pkt 1, albo
 - 2) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
 - 3) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
 - 4) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek
- za pierwsze półrocze roku 2016 wynosi 15%.

8. Do realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 173 niniejszej ustawy oraz art. 9a ust. 7–9 i 15 ustawy zmienianej w art. 179 stosuje się odpowiednio.

9. Do wypełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nie zalicza się umorzonych świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 9e ust. 1 ustawy zmienianej w art. 179, wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej w procesie przetwarzania energię pozyskiwaną z biogazu rolniczego, dla którego przedsiębiorstwo energetyczne

zajmujące się wytwarzaniem biogazu rolniczego wystąpiło lub wystąpi z wnioskiem, o którym mowa w art. 9o ust. 3 tej ustawy.

10. Podmiot wykonujący zadania sprzedawcy z urzędu w pierwszym półroczu 2016 r. jest obowiązany do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii przyłączonych do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy, oferowanej przez przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało koncesję na jej wytwarzanie lub zostało wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 23; zakup ten odbywa się po średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy zmienianej w art. 179.

11. Obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii, o którym mowa w ust. 10, uznaje się za spełniony, jeżeli podmiot wykonujący zadania sprzedawcy z urzędu zakupił całą oferowaną mu ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii, przyłączonych do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej elektroenergetycznej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy.

12. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem ciepłem i sprzedające to ciepło w pierwszym półroczu 2016 r. jest obowiązane do zakupu oferowanego ciepła wytwarzanego w przyłączonych do sieci instalacjach odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ilości nie większej niż zapotrzebowanie odbiorców tego przedsiębiorstwa, przyłączonych do sieci, do której są przyłączone odnawialne źródła energii.

13. Obowiązek, o którym mowa w ust. 12, uznaje się za spełniony, jeżeli oferowane do sprzedaży ciepło, wytworzone w instalacjach odnawialnych źródeł energii, zakupiono w ilości:

- 1) w jakiej je oferowano lub
- 2) równej zapotrzebowaniu odbiorców przedsiębiorstwa energetycznego realizującego ten obowiązek i przyłączonych do sieci ciepłowniczej, do której jest przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, proporcjonalnie do udziału mocy zainstalowanej tej instalacji w całkowitej mocy zamówionej przez odbiorców, z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tym źródle

– pod warunkiem, że koszty zakupu tego ciepła nie spowodują wzrostu cen ciepła lub stawek opłat za ciepło dostarczone odbiorcom w danym roku o więcej niż wartość

średniorocznego wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku kalendarzowym, określonego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

14. W przypadku gdy więcej niż jedno przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 12, zajmuje się obrotem ciepłem i sprzedaje to ciepło odbiorcom przyłączonym do połączonych i współpracujących ze sobą sieci ciepłowniczych, obowiązek zakupu dotyczy ciepła wytworzonego w przyłączonych do tych sieci instalacjach odnawialnych źródeł energii, proporcjonalnie do udziału mocy zainstalowanej każdej instalacji odnawialnego źródła energii tych przedsiębiorstw w łącznej mocy zamówionej przez odbiorców z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tych instalacjach przez wszystkie przedsiębiorstwa energetyczne dostarczające ciepło do odbiorców przyłączonych do tych sieci.

Art. 188b. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem ciepłem i sprzedające to ciepło do dnia 31 sierpnia 2016 r. jest obowiązane do zakupu oferowanego ciepła wytworzonego w przyłączonych do sieci instalacjach odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ilości nie większej niż zapotrzebowanie odbiorców tego przedsiębiorstwa, przyłączonych do sieci, do której są przyłączone odnawialne źródła energii.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za spełniony, jeżeli oferowane do sprzedaży ciepło, wytworzone w instalacjach odnawialnych źródeł energii, zakupiono w ilości:

- 1) w jakiej je oferowano lub
- 2) równej zapotrzebowaniu odbiorców przedsiębiorstwa energetycznego realizującego ten obowiązek i przyłączonych do sieci ciepłowniczej, do której jest przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, proporcjonalnie do udziału mocy zainstalowanej tej instalacji w całkowitej mocy zamówionej przez odbiorców, z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tym źródle

– pod warunkiem, że koszty zakupu tego ciepła nie spowodują wzrostu cen ciepła lub stawek opłat za ciepło dostarczone odbiorcom w danym roku o więcej niż wartość średniorocznego wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku kalendarzowym, określonego w komunikacie Prezesa Głównego

Urzędu Statystycznego ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

3. W przypadku gdy więcej niż jedno przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, zajmuje się obrotem ciepłem i sprzedaje to ciepło odbiorcom przyłączonym do połączonych i współpracujących ze sobą sieci ciepłowniczych, obowiązek zakupu dotyczy ciepła wytworzonego w przyłączonych do tych sieci instalacjach odnawialnych źródeł energii, proporcjonalnie do udziału mocy zainstalowanej każdej instalacji odnawialnego źródła energii tych przedsiębiorstw w łącznej mocy zamówionej przez odbiorców z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tych instalacjach przez wszystkie przedsiębiorstwa energetyczne dostarczające ciepło do odbiorców przyłączonych do tych sieci.

Art. 189. 1. Do wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 179, w 2015 r. odbiorca przemysłowy składa Prezesowi URE oświadczenie, o którym mowa w art. 9a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 179, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie art. 179 pkt 5 niniejszej ustawy.

2. Prezes URE sporządza wykaz odbiorców, o których mowa w ust. 1, i ogłasza go w terminie 35 dni od dnia wejścia w życie art. 179 pkt 5 niniejszej ustawy.

Art. 190. 1. W 2015 r. obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, uznaje się za spełniony przez podmioty, o których mowa w art. 52 ust. 2, jeżeli za dany rok udział ilościowy sumy energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia lub ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, lub uiszczonej opłaty zastępczej, w danym roku w:

- 1) ilości energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, albo
- 2) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
- 3) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo

- 4) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek
– wynosi 14%.

2. Za drugie półrocze 2016 r. obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, uznaje się za spełniony przez podmioty, o których mowa w art. 52 ust. 2, jeżeli udział ilościowy sumy energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia potwierdzających wytworzenie energii elektrycznej z:

- 1) biogazu rolniczego przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 lub innych niż biogaz rolniczy odnawialnych źródeł energii lub uiszczonej opłaty zastępczej w:
 - a) ilości energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, albo
 - b) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
 - c) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych poza giełdą towarową lub rynkiem, o którym mowa w lit. b, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach giełdowej izby rozrachunkowej przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, albo
 - d) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
 - e) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek
– w drugim półroczu 2016 r. wynosi 14,35%;
- 2) biogazu rolniczego od dnia wejścia w życie rozdziału 4 lub ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, lub uiszczonej opłaty zastępczej w:

- a) ilości energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, albo
- b) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
- c) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych poza giełdą towarową lub rynkiem, o którym mowa w lit. b, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach giełdowej izby rozrachunkowej przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, albo
- d) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
- e) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek
– w drugim półroczu 2016 r. wynosi 0,65%.

3. Opłatę zastępczą za drugie półrocze 2016 r. oblicza się według wzoru:

$$Oz = Ozj \times (Eo - Eu) + Ozj \times (Eb - Es)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- Oz – opłatę zastępczą wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,
- Ozj – jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą 300,03 złotych za 1 MWh,
- Eo – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia wydanych dla energii wytworzonej z biogazu rolniczego przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 oraz wydanych dla energii wytworzonej

z innych niż biogaz rolniczy odnawialnych źródeł energii w drugim półroczu 2016 r.,

- Eu – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia wydanych dla energii wytworzonej z biogazu rolniczego przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 oraz wydanych dla energii wytworzonej z innych niż biogaz rolniczy odnawialnych źródeł energii, które obowiązany podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, przedstawił do umorzenia za drugie półrocze 2016 r.,
- Eb – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego od dnia wejścia w życie rozdziału 4 oraz świadectw pochodzenia biogazu rolniczego w drugim półroczu 2016 r.,
- Es – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego od dnia wejścia w życie rozdziału 4 oraz świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, które obowiązany podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, przedstawił do umorzenia za drugie półrocze 2016 r.

Art. 191. 1. Umowy o przyłączenie do sieci, o których mowa w art. 7 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 179, zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, na podstawie których nie zrealizowano przyłączenia do sieci do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, należy dostosować do wymagań określonych w art. 7 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Niedostosowanie umów, o którym mowa w zdaniu pierwszym, do wymagań określonych w art. 7 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stanowi podstawę prawną do wypowiedzenia tych umów z upływem tego terminu.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przewidywany termin dostarczenia po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii nie może być dłuższy niż 48 miesięcy, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej

energię wiatru na morzu – 72 miesiące, od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba, że umowa o przyłączenie przewidywała krótszy termin.

Art. 192. 1. Podmiot, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zawarł z przedsiębiorstwem energetycznym umowę o przyłączenie do sieci, o której mowa w art. 7 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 179, i określony w umowie termin dostarczenia po raz pierwszy energii elektrycznej, wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii jest dłuższy niż 48 miesięcy, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu – jest dłuższy niż 72 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przedkłada temu przedsiębiorstwu energetycznemu aktualizację harmonogramu przyłączenia, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Uchybienie temu terminowi zwalnia przedsiębiorstwo energetyczne z obowiązku dostosowania harmonogramu przyłączenia do wymagań niniejszej ustawy.

2. W przypadku gdy z powodu niedostosowania harmonogramu realizacji umowy o przyłączenie do sieci do wymagań określonych w niniejszej ustawie, nastąpi wypowiedzenie umowy, strona umowy jest zobowiązana do zapłaty na rzecz przedsiębiorstwa energetycznego, wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, opłaty w wysokości poniesionych przez to przedsiębiorstwo nakładów na budowę przyłącza, w tym nakładów na rozbudowę sieci elektroenergetycznej związanej z przyłączeniem instalacji, o której mowa w art. 7 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 179, oraz zobowiązań tego przedsiębiorstwa energetycznego wobec osób trzecich związanych z wygaśnięciem umowy o przyłączenie instalacji do sieci elektroenergetycznej. Jeżeli koszty poniesione przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej są niższe od dokonanej wpłaty tytułem opłaty za przyłączenie do sieci, przedsiębiorstwo to niezwłocznie zwraca różnicę.

Art. 193. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie art. 179 pkt 5, dotyczących świadectw pochodzenia z kogeneracji w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 179, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 194. Do dnia 31 grudnia 2020 r. dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji, o której mowa w art. 44 ust. 8, z wyłączeniem

energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, przysługuje świadectwo pochodzenia skorygowane współczynnikiem 0,5.

Art. 194a. Na potrzeby ustalenia średniej rocznej, o której mowa w art. 44 ust. 8 pkt 2, uwzględnia się ilość energii elektrycznej wytworzonej w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia wejścia w życie rozdziału 4.

Art. 195. Prezes URE po raz pierwszy ogłosi średnie ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w poprzednim kwartale, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy zmienianej w art. 179, w terminie do dnia 30 września 2015 r.

Art. 196. Do dnia rozpoczęcia przez sprzedawcę zobowiązanego zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 40 ust. 7, podmiotem obowiązującym do zakupu energii elektrycznej, o której mowa w niniejszej ustawie, jest sprzedawca z urzędu w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 179.

Art. 197. Do gwarancji pochodzenia wydanych lub uznanych przez Prezesa URE na podstawie ustawy zmienianej w art. 179 przepisy dotyczące rozdzielania gwarancji pochodzenia, o których mowa w art. 122 ust. 9–14, stosuje się odpowiednio.

Art. 198. W przypadku gwarancji pochodzenia wydanych lub uznanych przez Prezesa URE na podstawie ustawy zmienianej w art. 179, podmiot, o którym mowa w art. 124 ust. 1, wydaje podmiotowi posiadającemu konto w rejestrze gwarancji pochodzenia, o którym mowa w art. 124 ust. 1, dokument potwierdzający przysługujące temu podmiotowi gwarancje pochodzenia w celu potwierdzenia odbiorcy końcowemu, iż określona w tym dokumencie ilość energii elektrycznej wprowadzona do sieci dystrybucyjnej lub do sieci przesyłowej została wytworzona w odnawialnym źródle energii wskazanym w tych gwarancjach pochodzenia.

Art. 199. 1. Odbiorca przemysłowy składa Prezesowi URE oświadczenie, o którym mowa w art. 52 ust. 3, po raz pierwszy w terminie do dnia 30 listopada 2015 r.

2. Prezes URE sporządza wykaz wraz z informacją, o których mowa w art. 52 ust. 4 i 5, i ogłasza je w Biuletynie Informacji Publicznej URE po raz pierwszy w terminie do dnia 31 grudnia 2015 r.

Art. 200. 1. Koncesje na wytwarzanie energii elektrycznej udzielone przez Prezesa URE wytwórcom energii elektrycznej w mikroinstalacji przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wygasają z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Postępowania o udzielenie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej wytwórcom energii elektrycznej w mikroinstalacji wszczęte i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się.

Art. 201. 1. Wytwórców energii elektrycznej w małej instalacji, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy posiadają ważne koncesje na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii, wpisuje się z urzędu do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 7, zgodnie z zakresem koncesji.

2. Do dnia doręczenia wytwórcy, o którym mowa w ust. 1, zaświadczenia o dokonaniu wpisu do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 7, zachowuje moc koncesja wydana na podstawie ustawy zmienianej w art. 179.

3. Organ prowadzący rejestr działalności regulowanej, o którym mowa w art. 7, może wezwać wytwórcę, o którym mowa w ust. 1, do uzupełnienia danych objętych zakresem wpisu, w terminie 60 dni od dnia doręczenia wezwania.

4. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 3, organ prowadzący rejestr działalności regulowanej wydaje decyzję o wykreśleniu wytwórcy, o którym mowa w ust. 1, z rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 7.

5. Organ prowadzący rejestr działalności regulowanej, o którym mowa w art. 7, potwierdza dokonanie wpisu do rejestru przez wydanie zaświadczenia, nie później niż w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 202. 1. Wytwórcy, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wytwarzają energię elektryczną wyłącznie z biopłynów na podstawie koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej wydanej na podstawie art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu dotychczasowym, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złożą wnioski o wpis do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 34 ust. 1.

2. Koncesje, o których mowa w ust. 1, wygasają:

- 1) z dniem wpisu do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 34 ust. 1;
- 2) po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 1.

Art. 203. Wnioski o udzielenie koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii, złożone przez wytwórców energii elektrycznej w małej instalacji lub wyłącznie z biopłynów, dla której przepisy ustawy zmienianej w art. 179 nie przewidują obowiązku uzyskania koncesji, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się wnioskami o wpis do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa odpowiednio w art. 7 oraz w art. 34.

Art. 204. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rejestr działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu dotychczasowym, staje się rejestrem działalności regulowanej, o którym mowa w art. 23.

2. Podmioty wpisane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu dotychczasowym, z wyłączeniem podmiotów wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego w mikroinstalacji, dla których niniejsza ustawa nie przewiduje obowiązku wpisu do rejestru działalności regulowanej, uznaje się za wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 23.

Art. 205. 1. Wnioski o wpis do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu dotychczasowym, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się wnioskami o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 23.

2. Postępowania w sprawach o wpis do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 179, podmiotów wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego w mikroinstalacji, dla których niniejsza ustawa nie przewiduje obowiązku wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 23 tej ustawy, wszczęte i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się.

Art. 206. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 9a ust. 9 i 11 ustawy zmienianej w art. 179 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 60–62, nie dłużej niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie rozdziału 4;

- 2) art. 9a ust. 10 ustawy zmienianej w art. 179 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9a ust. 16 ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 179 pkt 5;
- 3) art. 20v oraz art. 20za ustawy zmienianej w art. 179 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 152 oraz art. 157, nie dłużej niż przez okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 4) art. 20f ustawy zmienianej w art. 179 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 129 ust. 3, nie dłużej niż przez okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 207. Opłaty zastępcze, o których mowa w art. 9a ust. 1 pkt 2 i ust. 8 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu dotychczasowym, oraz kary pieniężne wymierzone na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 1a tej ustawy, w brzmieniu dotychczasowym, uiszczone na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej po dniu wejścia w życie art. 182 pkt 1 lit. a, oraz wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 28–30 ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu dotychczasowym, przekazane po dniu wejścia w życie art. 182 pkt 1 lit. a, stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i są uwzględniane przy ustalaniu wysokości zobowiązania określonego w art. 401c ust. 5 ustawy zmienianej w art. 182¹⁰⁾.

Art. 208. 1. Rada Ministrów po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, wysokość współczynnika korygującego, o którym mowa w art. 44 ust. 10, w terminie do dnia 30 czerwca 2020 r.

2. Rada Ministrów po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72, w terminie do dnia 31 maja 2015 r.

Art. 209. 1. Minister właściwy do spraw energii po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, ilość i wartość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, jaka powinna zostać zakupiona po

¹⁰⁾ Art. 182 zawiera zmiany do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

przeprowadzeniu aukcji w następnym roku kalendarzowym, w terminie do dnia 15 czerwca 2015 r.

2. Minister właściwy do spraw energii po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, cenę referencyjną, o której mowa w art. 77 ust. 1, w terminie do dnia 31 grudnia 2015 r.

Art. 210. Prezes URE po raz pierwszy ogłosi aukcje, o której mowa w art. 73, w terminie 90 dni od dnia wejścia w życie rozdziału 4.

Art. 211. Zbiorczy raport roczny, o którym mowa w art. 17 ust. 1, Prezes URE po raz pierwszy przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii za rok kalendarzowy następujący po roku wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 212. Zbiorcze raporty roczne, o których mowa w art. 32 ust. 1 oraz w art. 35 ust. 2, Dyrektor Generalny KOWR po raz pierwszy przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii, ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych, ministrowi właściwemu do spraw środowiska oraz Prezesowi URE za rok kalendarzowy następujący po roku wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 213. Sprawozdanie kwartalne, o którym mowa w art. 6 ust. 3, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego po raz pierwszy przekazuje Prezesowi URE za kwartał roku kalendarzowego następujący po kwartale, w którym niniejsza ustawa weszła w życie.

Art. 214. Sprawozdanie kwartalne, o którym mowa w art. 22 ust. 1, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz operator systemu dystrybucyjnego gazowego po raz pierwszy przekazują Prezesowi Agencji Rynku Rolnego za kwartał roku kalendarzowego następujący po kwartale, w którym niniejsza ustawa weszła w życie.

Art. 215. Sprawozdanie kwartalne, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7, wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji po raz pierwszy przekazuje Prezesowi URE za kwartał roku kalendarzowego następujący po kwartale, w którym niniejsza ustawa weszła w życie.

Art. 216. Sprawozdania kwartalne, o których mowa w art. 25 pkt 6 lub w art. 35 ust. 1 pkt 6, wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego lub wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biopłynów

po raz pierwszy przekazują Prezesowi Agencji Rynku Rolnego za kwartał roku kalendarzowego następujący po kwartale, w którym niniejsza ustawa weszła w życie.

Art. 217. 1. Rada Ministrów dokonuje przeglądu funkcjonowania mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii oraz wytwarzanie biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii po wejściu w życie niniejszej ustawy i przedkłada Sejmowi informację o skutkach jej obowiązywania nie rzadziej niż raz na 3 lata.

2. Pierwszego przeglądu funkcjonowania mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii oraz wytwarzanie biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii po wejściu w życie niniejszej ustawy i przedłożenia Sejmowi informacji o skutkach jej obowiązywania Rada Ministrów dokona nie później niż w terminie do dnia 31 grudnia 2017 r.

Art. 218. 1. Minister właściwy do spraw energii w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie przepisów art. 106–115, dokonuje czynności prawnych oraz faktycznych zmierzających do:

- 1) zawiązania Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., w tym podpisania statutu tej spółki;
- 2) wniesienia przez akcjonariusza wkładów na pokrycie całego kapitału zakładowego Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., z uwzględnieniem art. 309 § 3 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych;
- 3) ustanowienia zarządu i rady nadzorczej Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A.

2. Finansowanie działań, o których mowa w ust. 1, odbywa się w ramach limitu wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na powołanie Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., o którym mowa w art. 221 ust. 1.

Art. 219. 1. Przez osobę, o której mowa w art. 9v ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu dotychczasowym, rozumie się wytwórców, o których mowa w art. 4 ust. 1 oraz w art. 19 ust. 1.

2. Do dnia 31 grudnia 2015 r. art. 9v ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się odpowiednio do sprzedaży energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji.

Rozdział 12

Przepisy końcowe

Art. 220. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań Prezesa URE, wynikających z niniejszej ustawy wynosi w roku:

- 1) 2015 r. – 5 291 183 zł;
- 2) 2016 r. – 4 189 920 zł;
- 3) 2017 r. – 4 833 324 zł;
- 4) 2018 r. – 5 073 324 zł;
- 5) 2019 r. – 4 833 324 zł;
- 6) 2020 r. – 4 833 324 zł.
- 7) (uchylony)
- 8) (uchylony)
- 9) (uchylony)
- 10) (uchylony)

1a. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań Prezesa URE, wynikających z niniejszej ustawy wynosi w:

- 1) 2021 r. – 4 833 324 zł;
- 2) 2022 r. – 4 833 324 zł;
- 3) 2023 r. – 4 833 324 zł;
- 4) 2024 r. – 4 833 324 zł;
- 5) 2025 r. – 4 833 324 zł;
- 6) 2026 r. – 4 833 324 zł;
- 7) 2027 r. – 4 833 324 zł;
- 8) 2028 r. – 4 833 324 zł;
- 9) 2029 r. – 4 833 324 zł;
- 10) 2030 r. – 4 833 324 zł.

2. Prezes URE monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1 i 1a, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 221. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na powołanie Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. wynosi w:

- 1) 2015 r. – 274 000 zł;
- 2) latach 2016–2025 – 0 zł.

2. Minister właściwy do spraw klimatu monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 222. Przepisy art. 9e i art. 9e¹ ustawy zmienianej w art. 179 tracą moc z dniem 1 lipca 2016 r.

Art. 223. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia¹¹⁾, z wyjątkiem:

- 1) rozdziału 4, art. 130, art. 178, art. 179 pkt 11 w zakresie uchylecia art. 9o, pkt 13 w zakresie uchylecia art. 9v, pkt 20, 21 i 29 oraz art. 182 pkt 1 lit. a, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2016 r., z wyjątkiem:
 - a) art. 75, art. 76 oraz art. 78 ust. 7–11, które wchodzi w życie z dniem 1 maja 2015 r.,
 - b) art. 106–115, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2015 r.,
 - c) art. 41 ust. 14 i 19, art. 53 ust. 4, art. 72, art. 73 ust. 7 oraz art. 77 ust. 1, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.;
- 2) art. 179 pkt 5 i 7–10, art. 188, art. 189 oraz art. 206, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

¹¹⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 3 kwietnia 2015 r.